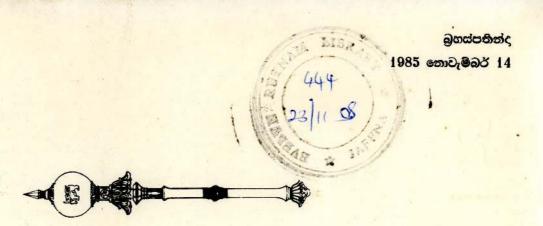
37 වන කාණ්ඩය 2 වන කලාපය

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

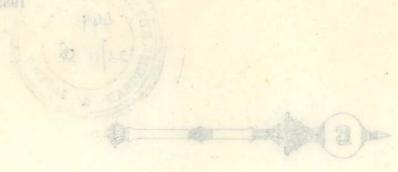
(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත පුධාන කරුණු

පුග්තවලට වාවික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1986 [පළමුවන වෙන් කළ දිනය] : දෙවන වර කියවීම–විවාදය කල් තබන ලදි.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ඉරයි ඉත්තම්වේරුප

(නැන්සාඩ්)

ගියෙනියි ඉසි

(කපරිසි කයිtman)

අත්තර්ගත පුධාන කරුණු

රුපුලිව කාරි.G GලGebrg

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

விளுக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1986 [ஒதுக்கப்பட்ட முதலாம் நாள்] : இரண்டாம் மதிப்பு — விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Volume 37 No. 2 Thursday 14th November 1985

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1986 [First Allotted Day]:
Second Reading – Debate adjourned

inadignoso grossignation

(Linemania)

ambles traffic

(dear mingle of a cold)

the sease a stone diet.

na main neptina programada International securitaria (1991 discounte de Maria Restaurata indica — alternational discounter (1991)

Zabrumi i wormher 1985

Volume 37

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

Districtional Ti

PRINCIPAL CONTENTS

OF AL ANSWERS TO CURSTIONS
APPROPRIATION BILL, 1986 [First Allerted Day]
Second Reading - Debate adjourned

2 - A 087141 - 2,895 (83/11)

පාර්ලිමේන්තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

1985 නොවැම්බර් 14 වන බුහස්පතීන්ද வியாழக்கிழமை, 14 நொவம்பர் 1985 Thursday, 14th November 1985.

පු. හා. 9 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස්විය. නියෝජන කථානායකතුමා [කෝමන් වෛදපරක්න මහතා] මූලායනාරුඪ විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 9 மணிக்குக் கூடியது. பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலேமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 9.00 a.m. MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் PAPERS PRESENTED

Supplementary Estimate No. 24 of 1985.— (Mr. M. Vincent Perera on behalf of the Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, Minister of Emergency Civil Administration and Leader of the House of Parliament)

Annual Report of the Sri Lanka Tea Board for 1982.-

(Mr. M. Vincent Perera on behalf of the Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

- Annual Reports of the Sri Lanka National Freedoms from Hunger Campaign Board for 1982.
- (2) Annual Reports of the Sri Lanka Sugar Corporation for 1982. – Mr. S. S. Abeysundera.

Supplementary Estimate No. 23 of 1985.— (Mr. M. Vincent Perera on behalf of the Minister of Transport, Minister for Transport Boards, and Minister for Private Omnibus Transport and Minister for Security of Commercial and Industrial Establishments)

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි තියෝග කරන ලදී. சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளேயிடப்பட்டது. Ordered to lie upon the Table.

පුශ්නවලට වාවික පිළිතුරු விஞக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ලංකා බැංකුව/මහජන බැංකුව : නීතිඥ ගාස්තු ඉහங்கை/மக்கள் வங்கි : வழக்கறிஞர் கட்டணம் BANK OF CEYLON/PEOPLE'S BANK : LAWYERS FEES

323

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන)

(ஜனுப் எம். ஹலீம் இஷாக் — கொழும்பு மத்தி மூன்ரும் அங்கத் தவர்)

(Mr. M. Haleem Ishak-Third Colombo Central)

මුදල් හා කුමසම්පාදන ඇමතිතුමා ගෙන් ඇසූ පුශ්නය :

- (අ) 1982 ජනවාරි 1 වැනිද සිට 1985 අපේල් 30 වැනිද දක්වා කාලය තුළ නීති කටයුතු සදහා ලංකා බැංකුව හා මහජන බැංකුව විසින් යොද ගන්නා ලද නීතිඥයෝ කවරහුද?
- (ආ) ඉහත (අ) සම්බන්ධයෙන් දෙන ලද පිළිතුරේ සදහන් එක් එක් නීතිඥයාට 1982 ජනවාරි 1 වැනිද සිට 1985 අපේල් 30 වැනිද දක්වා කාලය තුළ ගෙවන ලද ගාස්තුව කොපමණද ?

நிதி, அமைப்புத் திட்ட அமைச்சரைக் கேட்ட விஞ :

- (அ) 1982 ஜனவரி 1 ஆம் தேதி தொடக்கம் 1985 ஏப்ரல் 30 ஆம் தேதி வரையான காலப்பகுதியில் சட்ட வேல்லக்கென இலங்கை வங்கியும் மக்கள் வங்கியும் அமாத்திய வழக்கறிஞர் கள் யாவர் ?
- (ஆ) 1985 ஜனவரி 1 ஆந் தேதி முதல் 1985 ஏப்பிரல் 30 ஆந் தேதிவரையான காலப்பகுதியில் மேலே (அ) வுக்கான விடை யில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொரு வழக்கறிஞருக்கும் செலுத்தப் பட்ட கட்டணம் என்ன ?

asked the Minister of Finance and Planning:

- (a) Who are the lawyers engaged by the Bank of Ceylon and the People's Bank during the period 1st January, 1982 to 30th April, 1985 to do legal work?
- (b) What are the fees paid to each such lawyer referred to in the answer (a) above during the period 1st January, 1982 to 30th April, 1985?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා කුඩා ඇමතිතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ පුධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரேரா — பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளேயாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමා වෙනුවට මම පිළිතුර දෙනවා

1982.01.01 දින සිට 1985.04.30 දින දක්වා ලංකා බැංකුව විසින් නීතිඥයින්ට ගෙවන ලද ගාස්තු

	, ශාපන්
00, 02h	රු. ශන
අගමඩ් බෂිර්, කේ. ඇම්	525 00
අලව්ව, එස්. කේ	332 00
අමරසිංහ, එරික්	48.680 00
අතපත්තු, එස්. ජේ.	50.754 00
අතපත්තු, ඩි. සි.	2.130 00
අතුකෝරල, ඒ, ඩබලිව,	1.12.240 00
බාලසුබුමාතියම්, ආර්	72,635 00
බැස්ට්යන්ස්, එම්. ඒ.	2,782 00
බෝඩ්, එස්. කේ. (මෙනෙවිය)	1,837 50
කාසිතාදර්, සී. ට්.	22,675 61
වොක්සි. කේ. එත්.	5.10.125 00
කුරේ, ජේ. ඒ.	37.786 00
ද අල්විස්, එල්.	5.162 50
දිඹුලාන, එස්. එස්.	3.151 00
දබරේ, ඩි. සී. (මිය)	63,824 85
ද කාශස්, ජේ. වී. සී.	6.783 00
ද කෲස්, ජේ. එන්. ඒ.	200 00
ඩූල්, වී. එස්.	708 10
දයාරත්ත, ඩබ්ලිව්, එම්.	500 00
දුනුවිල, ටී. බී. එව්,	1,45,709 00
දල්පතාදු, ඔ.	4,367 50
ලුආඩ්, එම්. එම්.	3.150 00
-12 -12 -18	3.153 10
ගුණතිලක, එන්. එස්. ඒ.	54,654 50
ගුණරත්ත, ජේ. ඒ.	105 00
හේරත්, ඒ. ටී.	5.250 00
ජයමහ, ඩී. එච්. එන්.	9,774 50
ජෙයකුමාර්, ජ්,	16,000 00
ජූනයිඩින්, ඒ, එල්, එම්,	2.025 00
ජයවර්ධන, එව්, ඩබලව,	6.40,000 00
තානග් ඊස්ට්රන්, කෝ.	81.762 50
කන්දපාම, එස්.	1000 places = 3,775 00
කුමාරසිංහ, එස්. එල්.	16.385 21
කරුණාරත්ත. ආර්. එව්. එස්. වී.	667 00
කතුගරන්නම්, එස්.	32,210 00
www.cowe, cu.	

පාර්ලි	60	න්න	S
-	00	wu	\sim

	සලාදු වෙනි දැනින් රු. ගත				රු.	ø.
ලියනගේ, ඒ. කේ.	2,11,024 00	(1	1)	එම්. බී. පෙරමුනේ මහතා	34,625	
මහදිවුල්වැව, ඩි. පි. බි.	1,994 50			රේ. විල්සන් මහතා	50,155	
මගේන්දු. එන්.	525 00		1.58	ධි. වෙන්නසිංහ මහතා	3,595	
මෙන්ඩ්ස්, ආර්.	3,675 50		11	ණේ පාත් <mark>යේකා සහ</mark> ණේපාත්යේකා සමාගම	68,485	
මහලිංගම්, එන්. (මීය.)	2,257 50	(1	5)	ලිපින් සහ ලී සමාගම	4,542	
ම්නුකුෂ්ණන්, එස්.	1,837 50		300	එල්. ඒ. ටී. විලියමස් මහතා	13,230	
මාදවරාජ්, එස්.	16,123 10	(1	7)	ඒ. ජේ. අයි. තිලකවර්ධන මහතා	78,342	50
නුගවෙල, ඊ. සී.	2,119 25	(1	8)	එස්. සිවරාසා මහතා	99,002	50
නාතායක්කාර එ <mark>ස්. (ම</mark> ිය.)	3,000 00	(1	9)	රාජකීතිඥ වර්නන් විජේතුංග මහතා	13,125	00
තයිල්ස්, ඒ. ජී. ඉතාමකාර් ආශා ඉදාසල	5,300 00	(2	(0)	රේ. ලංකාතීලක මහතා	8,310	00
පෙරෙරා, ඊ. ආර්. සී.	27,912 50	(2	1)	ඒ. ඩ්. ද අල්විස් මහතා	3,386	00
පෙරේරා, වී. එක්.	8,935 00			එස්. ඩ්. ජයසුන්දර මහතා	14.875	00
පීරිස්, එම්. සී. ජේ. (මිය.)	12,103 10			එස්. එල්. ගුණසේකර මහතා		00
පෙරේරා, හර්මත් ජේ. සී.	355 00			ටි. බී. ජේ. දුනුවිල මහතා		50
පරණගම, එම්.	1,671 25			එම්. පුනයීර් මහතා		00
පෙරේරා, එව්. පී.	1,775 00			බෙත් එලියතම්බි මහතා	3,675	
පෙරේරා, එල්. එස්. වී.	3,915 00			රේ. ජෝස්ජ මහතා	12,207	
පෙරෙරා, පේ. ඒ. ආර.	105 00		33.	එව්. ඩබ්. ජයවර්ධන මහතා	57,750	
303 00, 00. 00. 0.	11,308 50			එක්. එස්. ඒ. ගුණතිලක මහතා	2,31,495	
පෙරේරා, අයි. ජ්.	4.347 00			එරික් අමරසිංග මහතා	3,49,225	
පෙරේරා, එල්.	1,05,000 00			කන්ගේ ඊෂ්වරන් මහතා සේ එම් බසාස්ද් සතුම්ව බනුතා	87,850	
රහිම, ඒ. ආර්.	1,235 00			කේ. එම්. බසාහීර් අහමඩ් මහතා ජී. එfජ. සේතුකාවලර් මහතා	7,350 49,350	
රන්තායක, එස්. එස්.	4,584 50			ලක්ෂ්මන් පෙරේරා මහතා	11,550	
රාජපක්ෂ අයි. අර්. (මෙනෙවිය)	1,400 00			මාර්ක් පුතාත්දු මහතා		
රගමන්, එන්. ඒ. ඉහළ මෙම මෙම මෙම	1,000 50			වීමල් රාජපක්ෂ මහතා	48,000	50
රත්තායක, කච්ල	3,396 65	1930	157	ලක්ෂ්ම දිසානායක මහත්මිය		50
රාජපක්ෂ, එස්. ද ඒ.	1,26,630 00			බෙනී විකුමසිංහ මහතා	2,087	
රාජකරුණා, එන්. ඩබලිවි. රාජකරුණා, එන්. ඩබලිවි.	910 00			කේ. ඩි. සේනවීර මහතා	11,270	
රාජපක්ෂ, ඊ. එස්. රාජරත්තම දේශීම	1,135 00			ලක්ෂ්මන් විරසුරිය මහතා	2,083	
රාජරත්තම, ජේ. සී. රාමවත්ද කර ද එස්	690 00 5,274 65			ජය යේන දිසානායක මහතා	3,000	
රාමචන්දු, ආර්. ද එස්. රණරාජා, එම්. වී. බි.	420 00			ේ . එම්. කොස්වත්ත මහතා	1,905	
යේකුකාවලර්, ජී. එf ජ.	70,350 00	(4	3)	එස්. බී. සංශක්කාර මහතා	19,285	
සබාපති, ඊ. ඊ. ජේ.	2,835 00	(4	4)	එස්. බී. ඉද්දවෙල මහතා	3,561	
සෙනෙව්රත්න, එන්. ද ජැකොලයින්	3,210 00	(4	5)	එස්. මාධ්වරාජා මහතා	25,760	
සල්පිවිකෝරාල, එස්. එන්.	10,460 00	(4	6)	සූහාමිති වෝඩ්ත් මහත්මය	457	50
ශූපති, වි.	3,465 00	(4	7)	එස්. එව්. අබේසේකර මහතා	15,380	75
සොයිසා, ඊ. එස්.	1,050 00	(4	(8)	එව්. බී. රත්නායක මහතා	270	. 50
සෙල්වමථකන්දූ, එස්. ආඊ.	4,569 00	(4	(8)	එම්. ආර්. ඒ. රත්වත්ත මහතා	2,351	00
සෙනුවීරන්න, එල්. සී.	2,94,000 00		-	එව්. එන්. ඩී. අබේචර්ධන මහතා	57,504	51
සුබසිංහ ජේ. ඩබලව.	4,80,375 00	- 3323		මාර්ෂල් පෙරෙරා මහතා	12,675	00
තිලකවර්ධන, ඒ, ජේ. අයි.	29,230 00	10	5.00	එම්. ධී. ජයරාණ් පීරිස් මහත්මය	790	
විකුමරත්න, එව්. සි.	1,01,308 00	200	200	සී. ටී. කාසිතාදර් මහතා	22,694	
විකුමනායක, පී. ආර්.	78,485 00			ජ්. ජ්. පැටුක් මහතා	4,472	
වෙල්ලපිල්ලෙයි. ඒ.	1,942 50			වී. ෂර්වාගන්ද මහතා		00
විජයතිලක, යු. අයි.	32,592 10	2000	16.0	කේ. තවරත්තරාජා මහතා		00
විජෙකෝන්, අයි. එව්. බි. ඩි.	890 00			එම්. යූ. තහා මෙහිනුඩින් මහතා	5,800	
වීජයගුණවර්ධන, සී. ඩබලව.	3,998 50			එම්. එව්, එම්, අෂ්රු[ඒ මහතා වී එක් ගුණ්ඩර්ටක මහතා	5,113	- 73
විජේතුංග, ජ්.	12,785 00			ඩි. එල් ගුණවර්ධන මහතා තීරන්ජන් සින්නතම්බී මහතා	1,840	
වනසුන්දර, පී.	3,958 50	0.000			6.142	
විකුමසිංහ, ආර්.	4,752 50	20	Sing.	දයා පෙරේරා මහතා	17,850	
				එස්. ඒ. පරණලිංගම් මහතා	7,935	
1982.01.01 දින සිට 1985.04.30 දින දක්වා මහජන	ා බැංකුව විසින් භභිඥයින්ට ගෙවන	(6:	3)	වී. සී. අල්මේද මහතා	840	00
ලද ගාස්තු	வழிக் பேல்	(64	4)	එස්. බී. සේනානායක මහතා	1,632	00
නම	ගෙවන ලද මුදල	(6	5)	ඊ. ඩී. විකුමනායක මහතා	1,050	00
61, 500	රු. ශන	(60	8)	ඒබුහම් ද අල්විස් මහතා	2,785	00
	J. 34	(6	7)	ජේ. ආ ඊ. ද සිල්වා මහතා	4,935	00
(i) ටී. වී. ඒ. අමරතුංග මහතා	1,00,246 25	(68	8)	ශාන්ති පෙරේරා මහතා	210	00
(2) ජේ. ඒ. එල්. කුරේ මහතා	3,50,923 00	(6)	9)	රාජා එස්. මුදන්නායක මහතා	7,650	00
(3) එස්. ජේ. අනපත්තු මහතා	7,831 90			එන්. ඩි. දේවනාරායන මහතා	1,499	
(4) ඩබ්. ඩී. ධර්මකීර්ති මහතා	11,700 00			ඩී. එන්. තුරෙයිරාජා මහතා	3,261	
(5) එස්. දීසානායක මහතා	3,420 00			එස්. කරුණාරන්ත මහත්මීය	140	
(6) ඇත්ටත් පුතාන්දු මහතා	38,462 20			පූෂ්පා රංජතී නන්දයේන මහන්මිය	2,023	
(7) එම්. එfජ. හුසේන් මහතා	51,098 05				980	
(8) එස්. සී. ජයවර්ධන මහතා	1,48,125 20			ආර්. ආර්. යෝගරාජා මහතා		
(9) ඩී. ජයසිංහ මහතා	10,825 00			උපාලි ද අල්මේද මහතා	210	
(10) ඒ. ඒ. යූ. කැප්පෙට්පොල මහතා	1,35,293 80	(7)	u)	ට්. බී. දිල්ලිමුණි මහතා 🔻	630	00

			LECTION HAVE ALTERNATION OF	æ.	= 1		St.	ශන
	(77)) ඩබ්ලිව <mark>්, ධර්</mark> මරාජා මහතා	250	00	(141)	ජී. එස්. බී. ඇහැලියගොඩ මහතා	2,53.122	2 40
	(78)) උපාලී සේකාරත්න මහතා	336	00	(142)	ජේ. බී. එච් දූනූවිල මහතා	4,059	55
	(79)) සුනීතා නානායක්කාර මහත්මිය	med and the restallment of 12,380	02		එල්. බී. කරලියද්ද මහතා	10,867	7 00
	(80)) පී. ආර්. එස්. ගුණවර්ධන මහත	75	00		රේ. එල්. බී. පෙරෙරරා මහතා	6,568	
	(81)	එල්. බී. පේතාතායක මහතා	59	00		යු. රත්තායක මහතා	9,060	
	(82)	. ටී. ඩී. එල්, සෙනෙවිරන්න මහත	750	00		යී. බී. ජයපිංහ මහතා ආර්. එම්. යී. රත්තායක මහතා	29,158	
	(83)	එක්. එල්. කුමාරසිංහ මහතා	205	00		එව්. සී. විකුමරත්න මහතා	4,560	
	(84)	එස්. යෝගරත්කම් මහතා	4.725	00		එම්. එස්. එම්. නුසේන් මහතා	25,344	
	(85)	එව්, ආර්. පී. අබේවිකුම මහතා	33,464	50		එක්. විජේසුන්දර මහතා	1,260	
	(86)	ඩී. ඒ. ඉද්දමල්ගොඩ මහතා 🥏	157 1980, July strike, the	00	(151)	වී. බී. ගුණනිලක මහතා	8.713	
	(87)	පී. ජී. ආර්. සිල්වා මහතා	thronical vistar of 105	00	(152)	වයි. එම්. ඊ. එස්. අබදුල් හාදි මහතා	3,647	7 50
	(88)	යී. අමරසිංහ මහතා	3,250	00		කේ. බී. එස්. අබේකෝන් මහතා	2,375	5 00
	(89)	එව්. බී. හල්කේවෙල මහතා	500	00		ද සිල්වා සහ කරුණාරත්ත තීතිඥවරු		5 00
	(90)	කේ. එස්, මනම්පේරි මහතා	1.464	60		ඩ්. අමරසිංහ මහතා	49,612	
	(91)	සී. එස්. සමරනායක මහත්මිය	2.487	50		වීමලසේන සහ සමාගම සී. සමරසේකර මහතා	1,860	
	(92)	යී. කේ. ඩබ්. සෙනෙව්රත්න මහ	ත්මිය 3.773	80		ඒ. ඕ. ආර්. පුතාන්දු මහතා	1,232 2,957	
		රාජා කුලතිලක මහතා		00		එක්. එම්. කී. කෙනෙව්රන්න මහතා		00
	(94)	සී. පී. ඩබ්ලිව්. ජේ. සේරසිංහ ම	තනා _{විසිත} _{Beev} olgma 75	00		ලංකා ගම්මූදලි මහතා		00
		ආර්, විකුමසිංහ මහතා	ol majmyolomo niatdo. 150			කිත්සීරී සෙනෙවිරත්න මහතා		00
		කේ. වී. පී. ද සිල්වා මහතා	12,264	50		මී. ටී. එක්. තවරත්ත මහතා	387	50
	(97)	ඩි. ඩබ්ලිව්. ජේ. සේරසිංහ මහත්	්මේය 75	00		පී. රණතුංග මහතා	315	00
	(98)	පී. කේ. එල්. බණ්ඩාර මහතා	2,657	50		ජී. ධර්මසේන මහතා		00
		මාලකී මාලා මාඉට්පේ මහත්මය	the strikers who have so	50	20 27	ඒ. එම්. ගන්ගනාථ මහතා	457	
		සී. ආර්. විකුමනායක මහතා	SAFTY HE ISHI YEW SHI 892			එම්. ඒ. අබුසාලි මහතා එස්. ඒ. යටවර මහතා		50
		ඒ. ඩී. ලැන්සීස් මහතා	U byna sposta stamming A 1.887			ඩබ්. ඩී. පියසේන මහතා	1,533	
		ඒ. ජේ. ද කොස්තා මහතා	2,800			ආර්. එල්. බී. අමුණුගම මහතා	105	
		ටී. ටී. කත්තත්ගර මහතා	400		(170)	ඩබ්. මාපලගම මහතා	105	00
		එස්. එම්. ජයසිංහ මහතා	4,175		(171)	එස්. එව්. එම්. ස්වහිර් මහතා	252	50
		එම්, ඩබ්ලිව්, දයාරත්න මහතා	300			ඒ. කේ. ලියනගේ මහතා	1.053	50
		සී. ආර්. ව්රක්කොඩ මහතා	550			රේ. ජී. පෙනෙවිරන්න මහතා	301	
		ක්වීන්ටස් ඒ. ආර්. කුරේ මහතා	79,854			පී. වී. දයානන්ද මහතා එන් වී රත්තායක මහතා	105	
	Barra Kon	ජී. ඩී. එම්. ජයවර්ධන මහතා වෙරන්ස් විනම්සි සමසන	11,882			එල්. මී. රත්තායක මහතා ඒ. එල්. එස්. කරුණාරත්ත මහතා	875 252	
		ටෙරත්ස් විකුමසිංහ මහතා	2,310 බිලුලෝ 6,205			එම්. බී. කනගරන්න මහතා	452	
		සියමලාපිටිය සහ විකුමසිංහ නීජි සරන් වේරගොඩ මහතා	529			එල්. ඕ. කේ. පෙරේරා මහතා	250	
	enrones.	එව්. ධර්මදස මහතා	250		(179)	ජ්. බ්. අයි. සිල්වා මහතා	528	00
		වයි. ජ්. පද්මසිරි මහතා		50		එක්. පී. ගුණසේකර මහත්මිය	87,609	50
		සේන විකුමසරිය මහතා		00		සීරීමල් ඊ. පික්තු මහතා	1,580	
		පී. ඒ. සී. බී. පෙරේරා මහතා	407			මෙරිල් ඵ්. දල්පකාදු මහතා	2,630	
	7.	එන්. එන්. ජයතිලක මහතා				පී. එල්. කොඩගොඩ මහතා එව්. එම්. රණයිංහ මහතා	11,300	00
		A made man	75	00	Commence of	රෝගීත බෝගොල්ලාගම මහතා		
		සේන ජයසිංහ මහතා	105			අයි. එව්. බී. ධ්. ව්ජේකෝන් මහතා	01.000	
		ඩබ්ලිව්. ජයකොඩ් මහතා		50		ආර්. ආර්. කාගරාජා මහතා	29,794	
		ජීයදස ලියනසේකර මහතා	1,052			කේ. ආර්. බී. ඇල්කේවෙල මහතා	52	
	Name and the	ආර්. එම්. එ. ධර්මවර්ධන මහත	105			ඉන්දු කුමාර විජේතිලක මහතා	2,442	
		චත්දුා රණතුග මහතා	52	50		එස් බී. විජේරන්න මහතා	480	50
		සී. නුගවෙල මහතා	52	50		එන්. දේවේන්දු මහතා		
		එම්. ඒ. ජේමවන්දු මහතා	2011 22 52			සී. එස්. පිනිදිය මහතා		
		ඩෙරීක් ගුණරෙන්න මහනා	105			ආර්. කුලතුංග මහතා	7,290	
		ලීලා ව්ජේනන්දක මහත්මිය ඩී. ජේ. බී. තන්තිරිමුදලි මහතා	52 91,486			ඩ්. එව්. මෛතුපාල මහතා ඒ එස් කළතාග මහතා	600 527	
		කිහාල් ඩබ්. රාජකරුණා මහතා	1,07,672			ඒ. එස්. කුලතුංග මහතා පී. එවී. ටී. ද සිල්වා මහතා	527 10,772	
		ඒ. සී. ගුණරන්න මහතා 	19 895			ජේ. එව්. රංජිත් ජයක්ත මහතා	7,645	
		ඩි. ටී. ජී. රාජපක්ෂ මහතා	38,825			අමර වෙල්ලජපිලි මහතා	675	
1	(131)	ස්ටැන්ලි සී. රාජපක්ෂ මහනා	16,775			පී. එව්. එදිරප්පූලි මහතා		
		00 0	2,500			ඊ. පී. ඩබලිව්. අබේසූ රිය මහතා	3,050	00
		ජේ. එන්. ඒ. ද කෘස් මහතා	15,255			තිඩ්මන් එස්. රාජපක්ෂ මහතා	14,029	
		පද්මා නුගවෙල මහත්මය	3,562			ඒ. ආර්. රහීම මහතා එක් ඒ එම් අතුරුත්ත විශාල	18,520	
		සී. එස්. ආර්. ඇත්ටති මහතා දේශබන්දු විකුමසිංහ මහතා	407 180			එස්. ඒ. එම්. සෙනෙවිරත්න මහතා ආර්. වේඑපිල්ලෙයි මහතා	18,730	
		ජ්. ජී. ද සිල්වා මහතා	105			ආර. වෙවපලලෙස මහතා ජේ. ආර්. විතාරණ මහතා	1,995	
		එව්, පී පෙරේරා මහතා	52	50	16 CONT. 510	ආර්. එල්. ලැනරෝල් මහතා		
	(139)	පී. ඩබ්. ආර්. පෙරේරා මහතා	tild molf editor guilto 1,013	50		ශාත්ති තෝමස් මෙනෙවිය		
	(140)	ටී ගුණාරෙන්න මහන්මිය	1.013	50	(208)	ජී. ඩබලිව්, කේ. අබේවර්ධන මහතා	9,200	00

410/85

		J.	7	Œ.	
(209)	උපාලි ගොඩමුනේ මහතා	2,95	0	00	
(210)	තායිස් මුස්තාපා මහතා	16,07	5	00	
(211)	එව්. එෆ්. කුරේ මහතා	2,00	0	00	
(212)	එව්. හේවාමාන්න මහතා	2.80	0	00	
(213)	එව්. එල්. ද සිල්වා මහතා	7.87	5	00	
(214)	ආර්. එල්. එන්. ද සොයිසා මහතා	31	5	00	
(215)	ආචාර්ය එන්. තීරුවෙල්වම් මහතා	5,25	0	00	
(216)	 බ. විකුමනායක මහතා 	7,87	5	00	
(217)	කේ. ෂන්මුගරාජා මහතා	3,01,61	2	50	
(218)	ඒබුනම් සහ අල්විස් සමාගම	43	7	85	
(219)	ී . ආර්. නන්දසේන මහතා	2,69	4	50	
(220)		42	0	00	
(221)	එස්. එස්. රත්නායක මහතා	1.13,97	1	67	
(222)	පෙරේරා සහ අබේනායක සමාගම	19,00	0	00	
(223)	එස්. ඒ. ෂන්මූගලින්ගම් මහතා	52	5	00	
(224)	ඩි. එම්. ස්වාමිනාදන් මහතා	2,00	0	00	

1980 ජූලි වැඩ වර්ජකයන් : නැවත සේවයෙහි පිහිටුවීම බෙඵහඹුඹුத්தம், ഈ දීහ 1980 : மீண்டும் சேவையில் அமர்த்தல் JULY 1980 STRIKERS : REINSTATEMENT

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා (කලවාන) (திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம் — கலவான)

(Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawana)

කම්කරු ඇමනිතුමාගෙන් ඇසූ පුශ්නය :

- (අ) 1980 ජූලි වැඩ වර්ජනයට සහභාගි වීම නිසා රැකියාව අහිමි කරනු ලැබූවන් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය සේවා වෘත්තීය සම්ති සම්මේලනය විසින් ජාතෳන්තර කම්කරු සංවිධානය වෙත කරන ලද අංක 1003 දරන පැමිණිල්ල සම්බන්ධයෙන්, නත් සංවිධානය මගින් ලංකාණ්ඩුවෙන් කරන ලද කරුණු විමසුමට පිළිතුරු වශයෙන්, එකී වැඩ වර්ජකයින් සේවයට ගනිමින් සිටින බවත්, ඉතිරි වර්ජක පීරිස පුරප්පාඩු ඇතිවන පරිදි සේවයෙහි පිහිටුවීමට කටයුතු කරගෙන යන බවත්, ලංකාණ්ඩුවෙන් දන්වා යවා ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද ?
- (ආ) තම අපාතනංශය යටතේ සේවය කොට එකී වැඩ වර්ජනයට සහභාගි වීම නිසා මෙතෙක් රැකියා නොලද සේවකයින්ගේ නම් සහ තනතුරු එතුමා ඉදිරිපත් කරනවාද ?
- (ඇ) රාජ්‍ය පරිපාලන සහ වැවිලි කර්මාන්ත අමාත‍‍‍‍‍‍ාංශයේ සිටී සියඑම වැඩ වර්ජකයින් 1985 ජූලි 02 වැනි දින සිට සේවයෙහි පිහිටුවීමේ දී කියාකර ඇති ආකාරයට කම්කරු අමාත‍‍‍‍‍‍ණාංශයේ සිටින මෙතෙක් සේවයෙහි පිහිටුවා නොමැති වැඩ වර්ජකයින් වහාම සේවයෙහි පිහිටුවීමට එතුමා කටයුතු කරනවාද ?
- (ඈ) එසේ නම්, ඒ කවද සිටද ?
- (ඉ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද ?

தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வின :

- (அ) 1980, ஜூலே வேலேநிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டமையினுல் வேலேயிழந்தவர்கள் தொடர்பாக அரசாங்க சேவைத் தொழிற் சங்க சம்மேளத்தினுல் சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனத்திடம் சமர்ப்பித்த 1003 ஆம் இலக்க முறைப்பாடு பற்றி, இத்தாபனம் அரசாங்கத்திடம் கோரிய விபரங்களுக்குப் பதிலளிக்கையில், இவ்வேலே நிறுத்தக்காரர்கள் சேவைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதாகவும், எஞ்சியுள்ளவர்களே வெற்றிடம் ஏற்படும்போது சேவையிலமர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகவும் இலங்கை அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளதென்பதை அவர் அறிவாரா ?
- (ஆ) தனது அமைச்சின் கீழ் பணியாற்றி இவ்வேலேநிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டமை காரணமாக வேலேயிழந்த ஊழியர்களின் பெயர், பதவி போன்ற விபரங்களே அவர் சமர்ப்பிப்பாரா ?
- (இ) பொது நிர்வாக, தோட்டத்தொழில் அமைச்சிலிருந்த வேலே நிறுத்தக்காரர்கள் 1985 ஜுலே 2 ஆந் தேதியிலிருந்து சேவையில் அமர்த்தப்பட்டபோது மேற்கொள்ளப்பட்ட நட வடிக்கைகளின் பிரகாரம், தொழில் அமைச்சில் இற்றைவரை சேவையில் அமர்த்தப்படாத வேலேநிறுத்தக்காரர்களேயும் உட னடியாக சேவையிலமர்த்த அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

- (ஈ) ஆமெனில், அது எப்போது ?
- (உ) இன்றேல் ஏன் ?

asked the Minister of Labour:

- (a) Is he aware that in regard to the complaint No. 1003 made to the international Labour Organisation by the Public Service Trade Union Federation in respect of those who were deprived of employment for having participated in the 1980, July strike, the Sri Lanka Government has in reply to inquiries made by the said organisation intimated that the said strikers are being re-instated and that action is being taken to re-instate the remaining strikers when vacancies occur?
- (b) Will he submit the names and posts of the employees under his Ministry, who did not obtain employment for having participated in the said strike?
- (c) Will he take action to immediately re-instate all strikers who have so far not been re-instated, in the way that all strikers in the Ministry of Public Administration and Plantation Industries have been re-instated from 2nd July, 1985?
- (d) If so, from when?
- (e) If not, why?

එම්. විත්සත්ට පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Labour.

(a) I was not aware of a strike in my Ministry.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා (කලවාත) (திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம் — கலவான)

(Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawana)

Your answer is "I was not aware" but now are you aware of a strike?

එම්. විත්සත්ට පෙරේරා මහතා (ඹුලු. எம். வின்சன்ற பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera) Î was not —

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා (திரு. சாத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

You are talking in the past tense. Now are you aware? Today I am asking you about a strike in 1980. So you must say whether you are now aware that there was a strike in 1980 or not.

එම්. චීන්සන්ට් පෙරේරා මහතා (නිලං எம். ඛ්ශ්පණ රා ටෙරෙලා (Mr. M. Vincent Perera)

According to the Hon. Minister of Labour he was not aware.

குக் இன்கைப்பூலை இணை (திரு. சாத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

The tense is wrong, Sir. I want to know whether he is aware now that there was a strike in 1980. The poor Hon. Minister of Parliamentary Affairs is carrying other people's babies all the time. Anyway, could he read this ridiculous answer?

එම්. වින්සන්ට පෙරේරා මහතා (නිල. எம். வின்சன்ற பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

- (a) I was not aware of a strike in my Ministry.
- (b) (e) Do not arise.

ඩබ්ලීව්. ඒ. ජයවර්ධන මහත්මීය : ව්ශාම වැටූප් திருமதி டபிள்யு. ஏ. ஜயவர்த்தன : ஓய்வூதியம் MRS. W. A. JAYAWARDENE : PENSION

452/85

4. ආචායා ධබලිවි. දහනායක මහතා (ගාල්ල) (கைத்த டபின்பு ததைசயக்க — காகி) (Dr. W. Dahanayake-Galle)

යොව<mark>න ක</mark>ටයුතු හා රැ.කීරක්ෂා ඇමතිතුමා සහ අධාාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය :

- (අ) ගාල්ලේ, උඵච්ටිකෝ, මිනිර' නිවසේ පදිංචි, ඩබලව්. ඒ. ජයවර්ධන මහත්මිය, වසර 34 ක් ගුරුවරියක වශයෙන් සේවය කිරීමෙන් අනතුරුව, 1984 ජූනි මස 30 වැනි දින විශාම ගිය නමුත් (ලියාපදිංචි අංකය 40599) ඇයට විශාම වැටුප හෝ වෙනත් ගෙවීමක් මෙතෙක් ලැබී නැති බව එතුමා දන්නේද ?
- (ආ) ඇයගේ විශාම වැටුප් ලිපිගොනුව සොයා ගැනීමට නැති බව ඇය වෙත දන්වා ඇති බව එතුමා දන්නේද ?
- (ඇ) ඇයගේ 34 වසරක සේවා කාලය මූඑල්ලේම ඇය සේවය කර ඇත්තේ ගාල්ල දිස්තුික්කයේ පාසල්වල බව එතුමා දන්නේද ?
- (ඇ) මේ වරදට වගකිවයුතු සයලුම නිලධාරීන්ට විරුද්ධව එතුමා විනයානුකුලව කටයුතු කරන්නේද ?
- (ඉ) ලබාගැනීමට හැකි විස්තර ඇතුලත් කොට නව පුද්ගලික ලීපිගොනුවක් වහා සකස් කල යුතු බවට එතුමා නියෝග කරන්නේද?
- (ඊ) දනට ගෙවනු ලබන රුපියල් 255 ක මුදල කිසිසේත් පුමාණවත් තොවන බැවින්, සම්පූර්ණ විශාම වැටුප ගණන් බලන තුරු ඇය වෙත අඩුතරමින් රුපියල් 1,000ක් හෝ ගෙවිය යුතු බවටත් එතුමා තියෝග කරන්නේද ?
- (උ) එසේ නොකරත්තේ තම, ඒ මත්ද ?

இரீளஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சரு மானவரைக் கேட்ட விஞ :

- (அ) " மிஹிர " உல்விற்றிகே, காலி, எனும் முகவரியைச் சேர்ந்த திருமதி டபிள்யூ. ஏ. ஜயவர்த்தன என்பவர் 34 ஆண்டுகள் ஆசிரியராயிருந்து (பதிவெண் 40599) 1984, ஜூன் 30 ஆந் தேதி ஓய்வுபெற்றபோதும் இதுவரை இவருக்கு ஓய்வூதியமோ ஏனேய கொடுப்பனவுகளோ வழங்கப்படவில்லே என்பதை அவர் அறிவாரா ?
- (ஆ) இவரது பெயர்வழிக் கோப்பு தவறிவிட்டதென இவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதை அவர் அறிவாரா ?
- (இ) இவர் தமது 34 ஆண்டு சேவையையும் காலி மாவட்டப் பாடசாலேகளில் ஆற்றியுள்ளாரென்பதை அவர் அறிவாரா?
- (ஈ) இத்தவறுக்குப் பொறுப்பாயிருந்த சகல உத்தியோகத்தர் மீதும் பொருத்தமான ஒழுக்காற்று நடவடிக்கையை அவர் எடுப் பாரா ?
- (உ) கைவசமுள்ள தகவல்களேக் கொண்டு புதிய பெயர்வழிக் கோப்பொன்றை உடனடியாக ஆரம்பிக்கும்படி அவர் கட்டளே யிடுவாரா ?

- (ஊ) இவருக்குத் தற்போது வழங்கப்படும் ரூபா 255 முற்றிலும் போதாமையால் முழு ஓய்வூதியமும் கணிக்கப்படும்வரை இவ ருக்கு ஆகக் குறைந்தது ரூபா 1,000 ஆதல் வழங்கும்படியும அவர் கட்ட2்ளயிடுவாரா ?
 - (எ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education

- (a) Is he aware that Mrs. W. A. Jayawardene of "Mihira", Uluvitike, Galle, retired as a teacher on 30th June, 1984, after 34 years of service, her registered number being 40599, but that she has not yet received her pension or any other dues?
- (b) Is he aware that she has been informed that her personal file is missing?
- (c) Is he aware that she served all her 34 years of service in Galle District schools?
- (d) Will ne take suitable disciplinary action against all officers responsible for this lapse?
- (e) Will he also order that a new personal file should be made at once with available information?
- (f) Will he also order that till the full pension is calculated, she should be paid at least Rs. 1,000, as the present payment of Rs. 255 is much inadequate?
- (g) If not, why?

ගාමණී අතුකෝරල මහතා (නියෝජා යෞවන කටයුතු හා රැ.කීරක්ෂා ඇමතිතුමා)

(திரு. காமிணீ அத்துக்கோறல — இளேஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்புப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Gamini Atukorale-Deputy Minister of Youth Affairs & Employment)

- (අ) නැත. තාවකාලික දීමනාවක් වශයෙන් මාසයකට රු. 255 බැගින් ගෙවන බව දන්වමි.
- (ආ) නැත.
- (ඇ) ඔව.
- (ඇ) පැත තොනගී.
- (ඉ) පෞද්ගලික ලිපි ගොනුව සොයා ගෙන ඇති බැවින් පැන නොනගී.
- (ඊ) නැත.
- (උ) රෙගුලාසි අනුව එසේ කිරීමට ඉඩකඩ නොමැති නිසා.

ධබ්ලිව්. ජ්. ටී. වෛදානිලක මහතා : පරිවර්තිත විශාම වැටුප නිලෑ. දුවාණා හ්. බ්. කෙයුස්මුහස්ස : නිල්දය ඉඹ්බු නිස්ස් MR. W. G. T. WAIDYATILLEKA : COMMUTED PENSION

454/85

ආචාය් ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யு. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා සහ නියෝජා රාජා ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ පුශ්නය :

- (අ) ශ්‍රී ලංකා යුද හමුද සේවා බලකායේ සාජන්ට මේජර්වරයෙකු වශයෙන් වසර 22ක් සේවය කොට 1982 අගෝස්තු 17 වැනි දින විශාම ගිය ගාල්ලේ, පෙට්ටිගලවන්නේ, අඑත්පාරේ අංක 16 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි ඩබලිව්, ජ්. ටී. වෛදසතීලක මහතාට හිමි පරිවර්තින විශාම වැටුප මෙතෙක් ගෙවා නැති බව එතුමා දන්නේද ?
- (ආ) ඔහුට මෙම ගෙවීම කරන්නේ කවදද ?
- (ඇ) එසේ නොකරන්නේ තම්, ඒ මන්ද ?

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්, දහනායක මහතා]

தேசியப் பாதுகாப்பு அமைச்சரும் பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சருமான வரைக் கேட்ட விஞ :

- (அ) 16, புதிய ரூட், பெற்றிகலவத்தை, காலி, எனும் முகவரியைச் சேர்ந்தவரும் இ. இ. சே. படையில் சார்ஜன்ட் மேஜராயிருந்து 22 ஆண்டு சேவையின் பின்னர் 1982, ஆகஸ்ட் 17 ஆந் தேதி ஓய்வு பெற்றவருமான திரு. டபிள்யு. ஜீ. ரி. வைத்யதிலக்க என்பவருக்குத் திரட்டிய ஓய்வூதியம் இதுவரை வழங்கப்பட வில்லே என்பதை அவர் அறிவாரா ?
- (ஆ) இவருக்குக் கொடுப்பனவு எப்போது வழங்கப்படும் ?
- (இ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of National Security and Deputy Minister of Defence:

- (a) Is he aware that Mr. W. G. T. Waidyatilleka of 16, New Road, Pettigalawatte, Galle, who was a Sergeant Major in the S.L.A.S. Corps, and retired after 22 years of service on 17th August, 1982, has not yet been paid the commuted pension due to him?
- (b) When will payment be made to him?
- (c) If not, why?

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා සහ තියෝජා රාජා ආරක්ෂක ඇමතිතුමා)

(திரு. லலித் அத்துலத் முதலி—தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சரும்)

(Mr. Lalith Athulath Mudali - Minister of National Security and Deputy Minister of Defence)

- (a) Yes. This was due to the fact that this Warrant Officer and 06 others were responsible for a deficiency of petrol to the value of Rs.22,858/50 which was the subject of an Army Court of Inquiry.
- (b) The Court of Inquiry has since been finalized and the Commander of the Army has determined that the liability of this Warrant Officer is a sum of Rs. 1,632/75. Accordingly, Treasury has been requested to recover Rs. 1,632/75 and pay the balance commuted pension.
- (c) Does not arise.

ඩබ්ලිව්. ධී. ධී. අබේගුණවර්ධන මහතා : විශාම පුතිලාහ නිලෑ. දුඩා්ණතු. යෙ. යෙ. அபேகுணவர்த்தன : ஓய்வு நன்மைகள் MR. W. D. D. ABEYGUNEWARDENE : TERMINAL BENEFITS

472/85

6. ආවාය\$ ධබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபின்யு. தஹநாயக்க) (Dr. W. Dahanayake)

පුවාහන ඇමතිතුමා, ගමනාගමන මණ්ඩල ඇමතිතුමා, පුද්ගලික බස් පුවාහන ඇමතිතුමා සහ වාණීජ සහ කර්මාන්ත ආයතන ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය :

- (අ) ලං. ග. ම. මාතර ඩ්පෝවේ ගබඩා කම්කරුවෙකුව සිට 1983 ඔක්තෝබර් 20 වැනි දින විශාම ගිය බෙලිඅන්නේ පලාපොන " අගය නිවසේ " පදිංචි වන්නිආරච්චි දෙන් දියෝනීස් අබේගුණවර්ධන මහතා පහත සදහන් මුදල් ඉල්ලා සිටින බැව් එතුමා දන්නේද ? එනම්—
 - (i) 1964 සිට 1983 දක්වා අර්ථසාධක අරමුදල් ; සහ

- (ii) 1964 සිට 1983 දක්වා හිත වැටූප් (නමාට රු. 33.33ක දෛනික වැටූපක් හිමිව තිබියදී ගෙවනු ලැබුවේ රු. 17.50ක දෛනික වැටූපක් පමණක් යයි ඔහු පවසන නිසා) ;
- (ආ) ඔහු ඉල්ලා සිටින හිහ වැටුප් ලැබීමට ඔහුට අයිතියක් නොමැත්තේ නම්, ඒ මන්දයි එතුමා පැහැදිලි කරන්නේද ?
- (ඇ) ඔහුට හිමි මුදල් ගෙවන්නේ කවදද ?

போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சரும் வர்த்தக, கைத்தொழில் நிறுவனங்களின் பாதுகாப்பு அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட விஞ:

- (அ) "அபய நிவாச", பலபொத்த, பெலியத்தை, எனும் முகவரியைச் சேர்ந்தவரும், இ. போ. ச. மாத்தறை டிப்போவில் களஞ்சியத் தொழிலாளியாயிருந்து 1983, ஒக்ரோபர் 20 ஆந் தேதி இளேப்பாறியவருமான திரு. வன்னியாரச்சி டொன் தியோரிஸ் அபேகுணவர்த்தன என்பவர் —
 - (i) 1964 முதல் 1983 வரைக்கான சேமலாப நிதி வருமதிகளேயும் ;
- (ii) 1964 முதல் 1983 வரைக்கான சம்பள நிலுவைகளேயும் (ஏனெனில் இவர் நாளொன்றுக்கு ரூபா33.32பெற உரித் துடைய போதிலும் நாளொன்றுக்த ரூபா 17/50 மட்டுமே செலுத்தப்பட்டதென இவர் கூறுவதனுல்) கோருவதை அவர் அறிவாரா?
- (ஆ) இவர் கோரும் நிலுவைகட்கு இவர் உரித்தற்றவராயின் ஏனென்று அவர் கூறுவாரா ?
- (இ) இவருக்குரிய கொடுப்பனவுகள் எப்போது வழங்கப்படும் ?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport and Minister for Security of Commercial and Industrial Establishments:

- (a) Is he aware that Mr. Wanniarachchi Don Deonis Abeygunewardene, of "Abhaya Niwasa", Palapotha, Beliatte, who was a store labourer in the Matara Depot, C.T.B., and retired on 20th October, 1983, claims –
 - (i) Provident Fund dues from 1984 to 1983, and
 - (ii) arrears of pay from 1984 to 1983, as she says he was paid only Rs. 17.50 per day, whereas he was entitled to Rs. 33.33 per day)?
- (b) If he is not entitled to the arrears he claims, will he state why?
 - (c) When will he be paid his dues?

එව්. බී. අබේරත්න මහතා (නියෝජා ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(திரு. எச். பி. அபேரத்ன — போக்குவரத்துச் சபைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. H. B. Abeyratne-Deputy Minister for Transport Boards) (の) 変ち.

- (i) ඔහුගේ අර්ථසාධක අරමුදල් 1964 සිට 1983 දක්වා ගෙවීමට සියඑම ලිපිගොනු, ලියවීලි සකස් කර ඇති අතර, ඉතාමත් ඉක්මණීන් ගෙවීමට කටයුතු කරන බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.
- (ii) ඔහුගේ පඩිය දවසකට රුපියල් 17.50ක් බව සඳහන් කරන අතර, ඔහුට දවසකට රුපියල් 33.33ක් ලබා ගැනීමට අයිතියක් නැත.
- (ආ) පැත තොතගී.
- (ඇ) පැන නොනගී.

விடைப்பிக் கூற்றுவன்று (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Deputy Speaker)
Question No. 7.

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (නිල. හඟින් அන්නුහන්ගුනේ) (Mr. Lalith Athulath Mudali) I ask for two weeks' time.

පුශ්තය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට තියෝග කරන ලදී. விஞவை மற்ஞெரு தினத்தில் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளேயிடப்பட்டது. Question ordered to stand down.

හක්මත අධාාපත මණ්ඩලය : ගුරු මාරු ஹக்மனக் கல்வி வட்டாரம் : ஆசிரியர் இடமாற்றம்

HAKMANA EDUCATION CIRCUIT: TEACHER TRANSFERS

351/85

2. **ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා** (අන්තනගල්ල)—(අමරසිරි දොඩන්ගොඩ මහතා—බද්දේගම—වෙනුවට)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — அத்தனகல்ல — திரு. அமரசிறி தொடங்கொட — பத்தேகம — சார்பாக)

(Mr. Lakshman Jayakody – Attanagalla – on behalf of Mr. Amarasiri Dodangoda – Baddegama)

යෞචන කටයුතු හා රැ.කීරක්ෂා ඇමතිතුමා සහ අධාාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය :

- (අ) මාතර අධාාපන දිස්තික්කයේ හක්මන අධාාපන මණ්ඩලයේ පාසල්වල උගු ගුරු හිතයක් පවතිද්දී එම මණ්ඩලයේ පාසල්වල සේවය කරන ලද ගුරුවරු '70 ක් පමණ විවිධ ස්ථානවලට 85.05.01 දින සිට මාරුකොට ඇති බවත්, ඔවුන්ට මාරුවීම් ලිපි ලැබී ඇත්තේ 1985.04.29 වෙනි දින බවත් එතුමා දන්නවාද ?
- (ආ) හක්මන කොට්ඨාශයේ රත්නවීර තැමති පුද්ගලයෙක් ජාතික ආරක්ෂක අරමුදල සදහා මෙම ගුරුවරුන්ගෙන් බලහත්කාරයෙන් මුදල් අය කිරීමට කටයුතු යොද ඇති බවත්, මෙම ගුරුවරුන් එතුමා පාර්ලිමෙන්තුවේදී කර ඇති පුකාශයට අනුව සිය කැමැත්තෙන් ආධාර කරනවා විනා බලපැම් වලට යටවී ආධාර නොකිරීම නිසා මෙම මාරුවීම සිදු කොට ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද?
- (ඇ) මෙසේ බලහන්කාරයෙන් මුදල් අයකිරීමට යාම වැරදි කියාවක් බවත්. මෙම අසාධාරණයට විරුද්ධ වූ ගුරුවරුන් මාරු කිරීමෙන් ඔවුන් සේවය කළ පාසල්වල අධාාපන කටයුතු අඩාලවී ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද ?
- (ඇ) මේ පිළිබඳව ලංකා ගුරු සංගමය මගින් මාතර පුාදේශීය අධාාපත අධාාක්ෂකවරයා වෙන හා එතුමා වෙනද කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇති හෙයින්, එකී මාරුවීම වලට ලක් වූ ගුරුවරුන්ට සිදුවී ඇති අසාධාරණය පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නේද ?
- (ඉ) එම ගුරුවරුන්ට තැවත කලින් සේවය කරන ලද පාසල් ලබාදීමටත්. ඔවුන්ට ඉදිරියේදී මෙවැනි අසාධාරණයන් සිදුවීම වලක්වාලීමටත් එතුමා කටයුතු කරනවාද?
- (ඊ) නො එසේ නම් ඒ මන්ද ?

இள்ளுர் அலுவல்கள், தொழில்வாய்ப்பு அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சரு மானவரைக் கேட்ட விணு :

(அ) மாத்தறைக் கல்விப் பிரதேசத்தின் ஹக்மன கல்வி வட்டாரத்தி லுள்ள பாடசாலேகளில் கடுமையான ஆசிரியர் பற்ருக்குறை இருக்கையில், இவ்வட்டாரத்திலுள்ள பாடசாலேகளில் சேவை செய்த 70 ஆசிரியர் வரை பல்வேறு இடங்களுக்கு 1.5.85 தொடக்கம் மாற்றியிருப்பதையும், இவர்களுக்கு 29.4.1985 ஆம் தேதி மாற்றக் கடிதம் கிடைத்ததுள்ளதையும், அவர் அறிவாரா ?

- (ஆ) ஹக்மன தொகுதியில் இரத்னவீர என்பவர் தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு இந்த ஆசிரியர்களிடம் வற்புறுத்தி நிதி அறவிட ஏற்பாடு செய்திருப்பதையும் அவர் பாராளுமன்றத்தில் கூறிய தற்கமைய தமது விருப்பப்படி உதவி செய்வதேயல்லாமல் தலேயீடுகளுக்குப் பணிந்து உதவி செய்யாமையால் இவ்வாசிரி யர்களின் மாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதையும் அவர் அறிவாரா ?
- (இ) இவ்வாறு வற்புறுத்தி நிதி அறவிடுவது தவருன செயலென் பதையும், இந்த அநீதியை எதிர்த்த ஆசிரியர்களே மாற்றியதன் மூலம் இவர்கள் சேவை செய்த பாடசாலேகளின் கல்வி சீரழிந்திருப்பதையும் அவர் அறிவாரா ?
- (ஈ) இது தொடர்பாக இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம் மாத்தறைப் பிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கும் அவருக்கும் விஷயங் களேச் சமர்ப்பித்திருந்தால், மாற்றத்திற்குள்ளான ஆசிரியர் களுக்கு இழைக்கப்பெற்ற அநீதி தொடர்பாக விசாரஃண நடத்துவாரா ?
- (உ) இவ்வாசிரியர் முன்பு சேவைசெய்த பாடசாலேகளுக்கு மாற்று வதற்கும் இவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் இம்மாதிரியான அநீதி ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?
- (ஊ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education:

- (a) Is he aware that, while there is an acute shortage of teachers in the Hakmana Education Circuit in the Education District of Matara, about 70 teachers from the circuit have been transferred to various places from 01.05.85 and that they have received their transfer orders onbly on 29.04.85?
- (b) Is he aware that, a person by the name of Ratnaweera, in the Hakmana Division, had made arrangements to forcibly recover money from these teachers for the National Defence Fund and that these transfers have been effected as these teachers did no want to contribute under pressure, and only wanted to contribute willingly, in accordance with the statement he made in Parliament
- (c) Is he aware that contrary to Circulars issued by the Ministry of Education asking teachers to contrbute toward the National Defence Fund an amount that they can afford, it is wrong to try to recover money from them forcibly and that as a result of trnsferring the teachers who protested against this injustice, the educational activities of the schools they served have been disrupted?
- (d) As representations have been made about this matter through the Ceylon Teachers Union to the Regional Director of Education, Matara on 14.5.85 and to you too on 15.5.85, will an inquiry be held to look into the injustice caused to the teachers who were subjected those transfers?
- (e) Will he take action to send these teachers to their former schools and to prevent similar injustices caused to them in future?
- (f) If not, why?

ගාමිණි අතුකෝරල මහතා (திரு. காமிணீ அத்துக்கோறல)

(Mr. Gamini Atukorale)

- (අ) හක්මණ අධාාපත මණ්ඩලයේ ගුරු අතිරික්ත තිබූ පාසැල් වලින් එම මණ්ඩලයේම ගුරු හිත පැවති පාසල් වලට 85, 05,01 දින සිට මාතර පාදේශීය අධාාපත අධාක්ෂවරයා විසින් ගුරුවරුන් මාරු කර ඇති බව දනිමි. 1985 අපේල් මාසයේ පාසැල් නිවාධුවෙන් පසු පාසැල් විවෘත කර ඇත්තේ 1985 අපේල් මාසයේ 29 වැනිද බැවින් එදින ඔවුන්ට ලිපි ලැබුණා විය හැක.
- (ආ) නැත.
- (ඇ) ඉහත (ආ) අනුව පැන නොනගී.
- (ඇ) මාරුවීම් වලට ලක් වී ඇති ගුරුවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු සලකා බලා යම අසාධාරණයක් සිදු වී ඇත්නම සහනයක් සලසා දීමට මාතර පුාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් කියා කරනු ඇත.
- (ඉ) ඉගත (ඈ) අනුව පැන නොනගී.
 - (ඊ) පැත තොනගී.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1986 ඉதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1986

APPROPRIATION BILL, 1986

කල් තබන ලද විවාදය තව දුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඒට අදළ පුශ්නය [නොවැම්බර් 13]

" පනත් කෙටුම්පන දුන් දෙවන වර කියවිය යුතුය " —[ආර්. ජේ. ඒ. ද දෙල් මහතා] පුශ්නය යළින් සභාභිමුඛ කරන ලදී.

ஒத்திப்போடப்பட்ட விவாதம் மீளத் தொடங்குதற்கான கட்டிய வாசிக்கப்பட்டது. விளு—[13, தொவம்பர்]

" சட்டமூலம் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமாக " [திகு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்]

வினு மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question - [13th November]

"That the Bill be now read a Second time" - [Mr. R. J. G. de Mel] Question again proposed.

පූ. හා. 9.13

ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල) (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — அத்தனகல்ல) (Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

Mr. Deputy Speaker, I think it is customary that we congratulate the Hon. Minister of Finance when he presents the Budget for the ninth year. I wished him well last time, and I do so again today. At the same time, you may recollect that I requested that we start the Debate yesterday itself. It was not that we wanted to be plucky about things, but we all knew what was to come. It has been customary for the Minister of Finance to produce as part of his Budget the Public Investment Programme which he annually presents to the Aid Club somewhere around May each year. If one reads that book one realizes that it is going to be the Budget speech for that particular year. If you read the Public Investment Programme you would realize that the Budget speech he made yesterday was exactly the same, identical, in every sphere.

I would not say that there were Budget leaks, but there is the paper called "Forum" that predicted some of his Budget proposals. For example, the abolition of estate duty and the proposal about fixed deposits were known.

Anyway, this is a Budget that we have to live with very, very uncomfortably. But, of course, we can all die peacefully! We know that this Budget is a direct attack on the poor. I was astonished to hear people say that there was nothing coming out of it, but for me it is a direct attack on the poor and is definitely going to defend the rich people of this country.

Take, for example, the abolition of the gifts tax and estate duty. What do they mean? From today onwards, all those people who have made black money, dirty money, whatever they have amassed t their children and their heirs, and no one will know what they did. You can just imagine the amoun pressure that would have come. The gifts tax was small and the estate duty too was smll, we agree, but there is something that we have to believe namely that these two were taxes that were levied to check any fraud that could be committed. We know how people amassed wealth in this county. There has been black-marketing and a lot of illegal activities, and millions and millions of rupees have been defrauded. It was only yesterday that he said Rs. 900 million has been brought down to Rs. 14 million. But from today onwards all these persons will distribute their wealth to their children and heirs, and no one will know who did dirty work and who did good. That is why I say that the gifts tax and estate duty were there more as a check, and once you remove them you can be 100 per cent sure that you will never, never be able to find out what has happened.

There was a little hint about the defence levy. He said that he wanted to bring it but he did not bring it; but, to my mind, he will subsequently bring it. To-day the income tax slab is 60 per cent. It has been brought down to 50 per cent. Very soon, Sir, you will find that a 10 per cent defence levy is coming. In other words, it is coming in another format where people will have to pay that defence levy in time to come. I am not saying that it is a good thing or it is a bad thing because, after all, defence money is something that is needed in this country. Who is the person who gave him the idea and why did he not take it? Mainly because he wanted to play about with the income tax slab in order to bring defence levy in time to come. Therefore, let us be a hundred per cent sure that the 10 per cent defence levy will come and it will be imposed on this country.

Sir, we have seen this budget as one with a common theme, a monotonous affair that is coming down from 1978. I am not going to defend all his budgets, but what I could see is, in this budget there was no structural organisation or structural alterations. There was

nothing organised in the budget. And moreover, Sir, there was no enthusiasm on the part of the people. There has been no fresh thinking that has come into it. There were no fresh proposals, no new schemes; it is absolutely dead, dead as a door-nail, and as quite rightly the Hon. Speaker said, "nothing exciting". I think he gave the apt and the correct word at that time, it is not exciting. Sir, the reason is that this budget has been a Budget that has not been prepared here; it has been prepared by the IMF and the World Bank, as I said earlier.

It is not the job of the Minister of Finance to excite anybody.

ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා (திரு. லஷ்டின் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

What he meant was this. I am not here to defend the Hon. Speaker.—(»Interruption). But anyway this was his comment. He did not feel that there was anything different. It is the same old budget that we had. I am sure, Sir, the period of our life style is over now, and I do not think the Minister will be able to bring any more moonshine budgets again because it is going to be very hard going. And he said that 35 per cent of his national earnings are going for two areas, one is the defence area and the other, the public debt, which is an enormous sum. Sir, I not think any country can afford that amount of public debt and defence budget expenditure, and above all that he went on to say that in those two fields he cannot bring any control whatsoever.

Now Sir, why is it that this budget does not give any of these motivations or some sort of impetus to the people to revitalise the economy or to get active or to talk about it because the very budget that they produced has forgotten the people altogether. There is no relief given. There is no salary increase given. Whatever little relief that they want to give to the farmer was only a proposal and this proposal has been there not only at the time of the present Government, it was there at the time of the first UNP Government, the second UNP Government, the MEP, the SLFP. I can recollect when the Hon. Minister of Finance had been there he had been harping on this. He spoke about this. There were speeches made in the House. But up to now there had been no implementation of it. Up to now it is only just talk. What is he going to do, Sir? He is going to give Rs. 75 million per year for another 10 years and we do not know the scheme at all yet. (Interruption)

I must say one thing, at least the very fact of mentioning that there is what you call a "farmer community" in this country, a poor village community in this country – that is the one laudable aspect of this budget. It is yet to be seen and we do not know how he will take back the money when he starts the insurance scheme for the people.

One other point that I must make is, the Budget is not just an accounting procedure or an accounting mechanism. You cannot move away from the people. You cannot move away from the human element. The Budget must be co-ordinated with the lives of the people. Now, that is why I say that he cannot do it. If he is to do so, he has to make certain basic changes in his thinking. He has to see how to stop the continuing price increase, how to stop the unemployment rate that is going up in the country and also, he has to find out why these enterprises are closing down. These are facts that we have seen. He must, therefore, have a strategy to work on it. There must be a cost of living strategy, an employment creation strategy and a strategy to arrest any unemployment and also to see how he could stop the closing down of these factories. Of course, he did give us certain criteria as to how he is going to close down these factories, but that is not the point. The fact remains that we must find out how not to close them down. That will be a better way of doing things. They should not be transferred back to public hands, made private or joint stock companies or whatever you want to do, but you should see that they do not close down. That is an important fact. And also you should see how you are going to run them at a profit. Therefore the people must be motivated. Sir, at one stage he said it was a war-Budget. So let us change this Budget completely. If there is going to be a war as he predicted in his Budget Speech, then by March 1986 he will have come back again. please - (Interruption) - Yes, you will have to come back and -

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

If there is war surely you cannot conduct it with a peace-time Budget? Surely you cannot do that?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

Of cource. As I said, you hinted that there can be a war, but then what action have you taken? Have you stopped the ceremonies that are being organised in this country by Ministers? Have you stopped the carnivals, the monies that you given to all the Gam Udawa celebrations and so on? Let us be frank about it, because there is nothing to hide in these things. Have we cut down the wastage? For instance, look at the repairs that are going on in the Horton Place road. It has been contracted for one million rupees per mile. For what purpose? What is the earthly use of that Horton Place road being widened or broadened for that amount?

[ලක්ෂ්මත් ජයකොඩ් මහතා]

Now, as regards travel, do you know what it costs to live in fantastic hotels like the Waldorf Astoria? I quite appreciate the fact that when Ministers go out they must live in comfortable places, but to put up in places like Waldorf Astoria, my heavans! When I heard about it I was shocked. We have a first-class place in London. I quite appreciate that. But to pay 900 dollars a day and live at the Waldorf Astoria is no joke. Therefore I think an example in all these matters must come from the top. You are trying to discipline the people, the workers, the chairman and the working directors of corporations, but I would say that the example must come from the top. Therefore what you will have to look into is the utter wastage, the corruption that is taking place. What I say is, the Hon. Prime Minister goes to a certain area and His Excellency the President also goes to the same area. If we are in dire straits, how are we going to manage? We have to pay our debts and also have the defence programme going on. The state of the economy indicates the state of the country. What is the state of the country? There are bombings, landmines being placed, lamp-post killings, rocket explosions, raping, heinous muders of children, killing of military personnel, policemen, workers and peasants. It reminds me of the allegations that Pol Pot had in Kampuchia. But we must accept that we are now stepping into a state of anarchy. There is complete anarchy in the Northern and Eastern sectors. Gradually we find that life in the South is also becoming unsafe. To go along the Kataragama road is also unsafe. There are robberies, killings and murders taking place in the South.

Take the court system in this country. If you take a person to courts and want adjudication as early as possible you will not get it. There are delays. What does that mean? A person who is accused must get a decision of the court as fast as possible. It does not happen that way.

The leaders go to the Bhamas, they go to the Walorf Astoria, and tips and all have been paid.

One mist also find out why this drift took place in the North. We know that in 1977 certain M.Ps came here. In 1982 you had a referendum. By 1982 the Northern mood changed. The people of the North wanted a change of the people representing them here. They knew you would stop the elections when you went in for a referendum. The Northerners felt they were not going to get a chance of changing their own men. And what did they do? They struck in 1983. There was a referendum in 1982 and they struck in 1983 because they knew that the people who were here were only shadows. They were not the real representatives of the people. They were not the people whom they wanted to

elect in 1982. What ultimately what happened was they felt that they would not get a chance their people. They wanted a fresh set to come here. Now because of this we have to pay the price with all these levies you have made through the Budget.

Another thing is we deprived those people of the political figures who would have come here. We just did not want their political figures to be here. The people in the North felt it. That is why we felt that there should be elections. To stop that how many rounds of talks have we had? We had the APC, Thimpu I, Thimpu II, the ceasefire and Delhi talks. But ultimately what had happened is that we have to pass money for a military build-up. I think there is another supplementary estimate submitted for military expenditure. I think all this is to lay down-you are not going to solve this problem-the gross mismanagement that is taking place in this country financially. There is corruption. There is abuse of power and in order to play down all that you whip up a problem of this nature and then you feel that you might be able to glide over or go over the difficult, bad period, that we have to face with.

Today, I mentioned to the Hon. Minister of National Security about Nedumaran. Why could you not catch that man? We are setting apart large sums of money for military expenditure but we could not catch that man who was here. Apparently he had gone to upcountry areas too. Not only that; he is a person who had been deported from this country, if I recollect right. He is a man of this country and he has been sent away. I think there is a file - I mentioned it to the Hon. Minister of National Security - on this person called Nedumaran in the CID office in Colombo.

Therefore, I do not know whether all this military expenditure is going to help us. All we should go in for is not a military solution. If someone comes to attack our country, if someone from India is going to declare U.D.I. tomorrow and if countries like Mauritius accept it, I quite agree we have to fight it back. There are no two words about it. But apparently we have to go in for a solid agreement with those people for a political solution, and to do that free market economy that we are thinking of will not help. We have liberalization going on for a long time and we had an initial spurt. I quite agree that till about 1982 we were all right. A lot of money came in. People were active and a lot of activities were going on. But only now we realize our folly in going into these large projects that we have.

Sir, there is an old saying that small is beautiful, but for this Government big is beautiful. There was massive spending and millions and millions of dollars had been taken away from this country and ultimately a very uneasy political climate has been created in this country.

The open economy is not opening everything. It is closing down everything. It has closed down all the enterprises. It is open for imports but shut for exports. Very strange! But still, there are controls going on. In Korea import is controlled but export is not controlled. In Taiwan an import-led export programme is going on. In Japan there is import control. For brushes made out of our local bristle fibre there is a 15 per cent import control. We have so many controls. Exchange control, import control and customs control are there. If you see the coconut controls of the Coconut Development Authority you will get shocked. I do not want to submit that. There are about 29 export control restrictions while the import control has only the tariff on gold, arms, cars and drugs. For all others import control is not there. Therefore, having an open economy for imports and a controlled economy for exports will cause serious repercussions on the people. There will be high prices for all goods. You cannot get away from it.

Secondly, look at the food stamps, Sir. Wages of this country can go along with the cost of living. Why cannot you work out a food stamps scheme to go along with the cost of living? The poor are not insulated against high prices.

See the employment, Sir. How weak it is. Now do you ever get an advertisement for jobs? Are you collecting statistics on unemployment? I would like the Hon. Minister to let us know the basis on which he collects the statistics on unemployment. He must get an immediate survey done. The last survey was done in 1981.

The Hon. Minister has revised the prices upwards. Duties on luxuries have been brought down. We saw yesterday how it was done. You have removed the subsidies. You have fixed water meters and raised the energy costs. Why do you do all these things? Because the IMF wants the thing called a realistic pricing policy.

Sir, this is the effect of liberalization. All the industries that we started berween 1960 and 1977 during the time of the SLFP Government and during the time of the Dudley Senanayake UNP Government had all been destroyed. We encourged industries in the private sector in order to create more and more employment. We failed and ultimately we have to go to the Middle East to get employment. I would like to know from the Hon. Minister, up to date how many jobs have been found for our people in the middle East and how many jobs have been created in our country? We talk about jobs. How many jobs did we create in our country and how many people did we send to the Middle East to find employment? Sir, the success story of employment is definetely not that within our country but in the Middle East. This is going

to bring dividends only for a very short time. We cannot depend on this right along. We have to realize that very soon, it will come down, and the tide has now changed. Therefore, it is a challenge for this Government to get permanent employment for the people of this country.

There was a promise long ago that when you open Victoria 4,000 to 5,000 people will be given jobs and there would be job creativity. We have put Rs. 8 or 10 billion into Victoria. At the maximum peak point when Victoria was constructed 4,000 to 5,000 jobs were created. After four years, when it was commissioned, all these workers were on the road. It was so with Maduru Oya. It was so with Kotmale. This is the point; in creation of Jobs, are you going to create casual employment or are you going to create permanent employment? In this country we are thinking of casual employment and not permanent employment. You are going to spend Rs. 45 million for the Horton Place road. How many people are working there? Once it is over, what is going to happen to those people? They will have to go home. You can just imagine, Sir.

What were the basic components of the 1977 policy? You had liberalization of imports and the country was flooded with all kinds of goods which closed down all the local industries. And, Mr. Minister, watch out! When the cloth comes in there will be other industries that will be closed down, specially in the textile sector, and the prices will go up. Cloth will have a 100 per cent duty and prices will go up and it will cause suffering to the consumer as well as the producer.

I can recollect Sir, we concentrated on five areas in 1977. One was the GCEC. Another was the Parliamentary Complex. Then there were the Mahaweli, Housing and Urban Development and low lying areas projects. This was exactly what the World Bank also wanted. But what did we do? To do all that we cut down subsidies of the people and they faced the rising prices due to devaluation but we thought the people suffered in silence. They never reacted, they expected a lot from these five lead projects that you had. But ultimately what happened? You all know what happened to the Parliamentary Complex. We have an administrative complex here without a single cent coming in as income. Look at the cost of maintenance. Therefore it is not an income giving project.

Then there is the GCEC. Apart from the garments, has there been a single high-tec factory that has come up there? You yourself said yesterday that it had been a den of smuggling of cloth into this country. Not only that; there is under-invoicing and over-invoicing going on, and exportable products that would have got money for you are getting out of this country without paying a single cent in duty. While the FIAC pays, these people do not pay anything. This is what has happened. What is the added value that we have from there? Absolutely

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩ් මහතා]

nothing. It is only a set of garment industries that have come up there. And I would say this, Sir: I honour the garment industries of the F IAC as against those of the GCEC because the person in the FIAC pays his duty, he works with the Government and he sticks to his promises in the FIAC agreement, but it is not so in the GCEC. I have made a proposal to the Hon. Minister that even every sale into the GCEC should be in foreign exchange. Today, tea is being bought by the GCEC in rupees but they export in foreign exchange. Rubber is bought into the GCEC in rupees but exported by them in foreign exchange. That is the den of corruption in foreign exchange in this country. You will have to check it.

For the Mahaweli Rs. 30 billion has been spent. There is no return yet. Maintenance is going to be another Rs. 70 to 80 million for Victoria and Maduru Oya. We know that Kotmale is in trouble. Even in Victoria we have three turbines working only five to six hours. Why? Because the storage capacity is not enough to work all three right round the clock, and at Kotmale with two of the turbines not working now the whole thing is closed down, with all the cracks that appearing on the main tunnel. As one goes along the tunnel, there is a sudden dip and at the top of that dip, you find the cracks taking place. They are thinking of lining it with steel at a cost of some Rs. 80 million odd. Maduru Oya is a lonely reservoir. It is ideal for boating. There is no down stream work. You have to adventure through all the landmines to go to that place!

See what has happened to housing. I quite agree that housing is a socials need. There are no two words about it. But see the malpractices that have gone into housing. Just see some of the houses that have been built. Rafters are made out of Cadju wood. All the Durian trees that were in Attanagalla electorate had been cut down and taken to Ranpokuna. Why? You entrusted it to contractors. If your Housing Department worked it, if your Buildings Department worked it, nothing of that nature would have happened. But you gave it to contractors and they robbed the country. Various organizations came here, met all the key people and ultimately got the contract. They did shoddy work and are going back.

Low lying areas are being reclaimed. Is there any impact on the people? No. There is absolutely nothing. That is why I ask, what did these lead projects do? And to do that you wanted a perfect competition system to be existing in this country. In order to reduce the local market prices so that the people will be able to purchase goods in this country, you wanted a thing called "perfect competition," and to do that I know you did certain structural changes. You set up the private sector and public sector at each other. You created a private sector bus service vs. the CTB bus service; private

sector hospitals vs. the Government sector hospitals; the Government sector cement vs. Tokyo cement; Sevanagala and local Sugar Corporation vs. Pelwatte Sugar; locals textile organizations vs. foreign textile people; textiles imported had to compete with smuggled textiles. Now it is going to be a competition between the imported textiles.

With regard to milk products, on the one hand you get the Highland brand and on the other hand you get Nestles, Anchor and Bear brand. With all these have you been able to stop the rising of prices? What happened to the strategy? It failed.

The only change is, that local agricultural products like rice, coconut, potatoes, vegetables and fish are the only commodities in respect of which prices fluctuate in this country. Prices of all the other goods do not fluctuate. The rice prices fluctuate, coconut prices fluctuate, potatoe prices fluctuate, vegetable prices fluctuate and fish prices fluctuate. When there is an excess in production, prices come down. When there is less production prices go up. All these are local products. That is the thing that fluctuates. But prices of anything that is imported into this country do not fluctuate. In respect of all those commodities that were imported, as against local products, prices shot up and it will never fluctuate. It will never come down. Therefore, the ony lesson that we have to learn is that we must go in for more and more local production. Are we getting anything from Jaffna today like the grapes, chillies, onions, gingelly and garlic? Are we eating Kilinochchi and Mannar dry fish? All these indicate one thing, that we are going to be faced with a massive input for imports very soon, which is not reflected in this budget yet. That is something that will come in time to come. Therefore, Sir, I would like the Hon. Minister to let us know what the strategy is for the importation of food into this country.

Now, with regard to gold the Hon. Minister knows that gold is issued to Sea Street traders. Does he know that gold issued through the Central Bank to Sea Street traders is getting out to the open market? Did anyone go there and check on their gold ? I am saying this quite seriously because that is another thing like heroine and any other commodity that is being used for terrorist purposes. Gold is another commodity which terrorists have been using to get arms and other equipment for their movement. Therefore, Sir, find out whether there is gold smuggling and to what extent. We detect gold bars and gold biscuits but surely they are not issued by the Central Bank! From where do they come. Once you catch the smugglers why do you release them? Do you know the laws that are existing in Singapore to deal with dope pedlars and people who sell heroine? They are not sent to jail but sentenced to death. Have strigent laws for this type of offence.

We devalued the rupee for an export drive. Where is it now? What has happened to that philosophy of devaluation? We thought, Sir, the import of goods would be realistic. We thought that the exports could only be promoted by having a devaluation. We thought that the rupee had been over-valued. We raised the rupee from Rs. 8 to Rs. 27 and ultimately Sir, barring tea, there is nothing that has helped us by this devaluation. On the other hand, it has impoverished the people. Look at the prices of milk foods and pharmaceuticals! People have to pay more and more.

The Hon. Minister was very quiet on the public debt, Sir. I do not know why he did not want to come out with it. I will take up that matter in a few moments. And in the meantime, I would like to ask him about the terms of trade. In 1978, the index from 100 it came down to 38 in 1982. In order to stop that it is obvious that we have to step up productivity and production. What action have you taken to do that? If not, you will have to go on for borrowings and more borrowings which is not going to be very good for our country.

The Hon. Minister talked about self-sufficiency in rice, but please remember that we became self-sufficient in rice because of the Polgolla diversion and up to date no contribution has been made from the enormous tanks of Rankinda and Udukinda. At the outset no paddy came under these tanks because there were no plans for their economic use. There has not been any inputs in the rural areas. They are still in the preliminary stage after eight years of construction.

I was shocked when I heard that there was zero inflation. I do not know from where he got it. Petrol prices going up increases inflation, BTT, going up creates inflation, duty on imports, corruption, waste, blackmarketing, smuggling, deficit budgeting, supplementary estimates and floating exchange rates systems; all this creats inflation. Then all the benefits of these large projects creates inflation because they go into the hands of the people who create inflation. You have to spend one quarter of the income for the repayment of the foreign depts. It creats inflation. I was amazed when he said that there is no inflation, Sir. When I looked into the Central Bank report of 1984 in page 111, I found the Colombo Retail Prices of Selected Commodities indicating that Rice has gone up by 9.9 per cent, wheat flour by 14.9 per cent, bread by 10.2 per cent, fish by 12.8 per cent, meat and fish by 6.0 per cent, eggs by 0.7 per cent, potatoes by 34.5 per cent, leafy vegetables by 48.1 per cent, other vegetables by 14.4 per cent, pulses by 22.8 per cent, dried chillies by 10.9 per cent, red onions by 169.1 per cent, coconut by 52 per cent, coconut oil by 95.1 per cent. Only sugar has come down to 3.1 per cent. Milk powder has gone up by 11.1 per cent; tea by 62 per cent, kerosene oil by 17.7 per cent; fire wood by 18.8 per cent; arrack by 13.3 per

cent; beer by 15.4 per cent; cigarettes by 25.4 per cent. I have quoted from page 111. All these prices go up according to the book. This is fantastic. Therefore, Sir, the only way to stop inflation is by having more production. But it is not happening. The prices will have to come down on a supply and demand rate if you have production. Here it is not happening.

Take for instance the employment figure. in 1981 it was estimated at 1.3 million. In the meantime here industries closed down. The NAPTHA State Engineering is to be closed. Then retrenching took place even in the Free Trade Zone. There was a criteria of survey during that time. I can remember during the time of the SLFP we had a criteria as to who is an unemployed person. First thing was that. Then who is an employed person? We had it this way, Sir. Before 1977 a person had to work at least two days in a preceding week to be considered as employed. That was during the SLFP time. Now, under the UNP regime anyone who works one day in a preceding month is considered to be employed. I can see the difference. On that basis you can naturally bring it down. During our time a person who had worked for two days in a week was considered as employed. Under the UNP regime a person who works only one day in a month is considered to be employed. Then you include that figure in the Central Bank Report and say that the employment has come down. This is what is happpening. I want a Parliamentary Committee appointed under the MP for Galle to look into this matter.

මන්තුවරයෙක් (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member) Why under the MP for Galle ?

ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා (නිල. හණුගණ නුසන්මණෙයු) ලබා පුලු දුරු කරන විට පුල්ල පුලු දුරු

(Mr. Lakshman Jayakody)

Because he is the most competent person to look into this. I feel that the Central Bank is withholding information on this matter. They do not divulge to the public the basis for exchange rate determination. It is not published or forecast in the balance of payments. It is neither published nor tabled in Parliament. The critical areas like the utilization of foreign debt is not published. This is why I say that there should be a Parliamentary Committee to look into this. Either the hon. Member for Galle or the Hon. District Minister for Kandy, or Mr. John Amaratunga who is the Chairman of COPE, or anyone else, should be appointed. Let us appoint and see how these figures are calculated.

අතුර බණ්ඩාරතායක මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා) (திரு. அனுர பண்டாரநாயுக்க — எதிர்க்கட்சி முதல்வர்) (Mr. Anura Bandaranaike-(Leader of the Opposition) What about the Member for Kelaniya? ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා (திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody) Or the Member for Kelaniya.

I do not want to say about privatization, Sir. For God's sake stop this privatization with foreigners. I do not like privatization with them because they take the money away. Take for instance what happened to the joint venture in Veyangoda. A good example is Veyangoda. I agree the other three are doing fairly well. I do not give a full commendation to that, but just see Veyangoda. In this budget you are going to subsidize them. I think they are asking for a write-off about Rs. 200 million again for Veyangoda.

What has happened to the GCEC? Nineteen factories are closing down. All the rubber factories have closed down. They are running at a loss. You are thinking of sale of corporations. They will buy it for a song. They will buy it for a lolly-pop!

Then, there is a new system that is going to take place. That is the amalgamation of big business houses of this country. As I said earlier with regard to Gift Tax and Estate Duty, very soon the companies are going to gift to each other various monies. Sick companies are to be gifted money and no one will know that the money has been gifted. There are cartels being formed. The M. R. Fernando – the Maharajah cartel joined up with other huge contractual companies who take consultation fees of 6 per cent. Where is all that money going? That should come to our coffers.

Air Lanka is losing Rs. 2 million a day. This is the private sector! Galadari and Hilton, you will have to buttress those two organizations in order to save them. Posts and Telecommunications are going to be given over to Cable and Wireless or someone else? What is the meaning of this? You never hand over Posts and Telecommunications, Railways, Broadcasting, Internal Transport and certain other sectors for one reason, and that is for reasons of security.

I would urge the Government not to go in for foreign participation but instead strengthen the management systems. Do not let your profits go out. Do not just slate your chairmen. There are some working directors who are thriving better than the chairmen, and those working directors are closely linked to Ministers, and because of that some of them do not care a damn; they are on one side and the chairmen on the other side. Do not retrench the workers. Those days it was a case where we used to hammer the workers down, but now I am glad to say that the Hon. Minister of Finance hit the nail on the head when he said that it is not the workers who cause the problems but these cronies of politicians who have ruined the government sector and will also ruin the private sector if they get into the private sector.

This is what one calls economic mismanagement. You have to insulate society against these people. All this is because of two things that are wrong – wrong sets of policies and economic mismanagement.

We are not short of experts. The only thing is that what they say is discarded when they point out something. You are not prepared to accept healthy criticism. That is what is happening. When you get into difficulties you have to pay out money. The *chetty* and the *Afghan* are at your door, trying to get your money. It is only now that you are thinking of these factors.

Take the energy sector, the consumption sector, the fiscal and taxation sector. Foreign experts told us to do this, that and the other. The IMF and the World Bank have told us something, which should not be mentioned. They are the people who have mismanaged. We have to pay Waughberg Rs. 45 million for giving economic advice to this country. It is there in the Budget. I will come to that later. Who told us to peg down the exchange rate? I have always been asking about this. Let us know the formula by which you peg down the exchange rate.

Take tea production. We are not competitive enough now. Why is that? It is because we have not gone in for CTC teas which is 50 per cent of the worlds needs. We are still sticking to the orthodox teas. We must shift immediately. What happened to coconut? We interfered too much with the prices. What happened to our vegetables? There is inadequate production. Gems are being smuggled out, and rubber is crashing. There again, it is because you are not doing the correct thing by not getting value added for rubber production. I think you must get more and more into other fields. You have to get into computer software. We have to spend more money on agro-based industries.

I do not want to deal with the gem trade because it is a sordid affair. Today our geudas are taken out to Thailand. Do you know what is happening to the topaz? They are taken to California, heat-treated there, and the white topaz turns blue. Ultimately, a white topaz which cost between Rs. 13.50 to Rs. 27.50 a carat costs about Rs. 300 a carat. They have what they call cobalt radiation. Even for legal exports of these gems there is a massive duty of about 11 per cent – 10 per cent BTT and 1 per cent duty on gems.

Sir, the problem is, we are now preoccupied with big business, and all these big business, houses like Skanska and Balfour Beatty are earning a lot of money. Who are the beneficiaries of these mushroom firms that have come up? You find the contractors and the sub-contractors. Most of them are political choices. They are not the competent people. Therefore, I would urge the Government, whatever they do, to have competition when they give out any contracts.

Take the lead projects. As I said earlier, in the Victoria project of Rs. 8 billion the maximum point of employment was 4,500 workers. In the Maduru Oya project of Rs. 5 to 6 billion the maximum point of employment was 2,500 workers. In the Kotmale project of Rs. 10 billion the maximum point of employment was 4,000 workers. Rs. 2 billion has been spent on roads and houses within Kotmale itself. The Government spent Rs. 30 billion in seven years. During the time of the SLFP our plan was to make 16 dams in 30 years, but you have to make at least four dams in 8 years to keep to the same schedule. But what have you done? There is not a single fully completed dam. When I say "dam" I am not referring to headworks; even the downstream work is not completed. There must be something wrong.

We are purchasing two hundred thousand bushels of paddy for this country from outside. See what has happened? Rs. 30 billion has been spent. On the day of elections in 1977 the price of rice was Rs. 1.90 per kilo. Today it has gone up to Rs. 8.20 per kilo in my area. It will shoot up to Rs. 10 now. In the case of cash crops, there is no production in the Mahaweli.

In the case of electricity, I do not know what has happened now. Kotmale is closed down and we are going to shift over to Sapugaskanda. The cost of electricity? It is Rs. 1.50 to Rs. 1.60 per unit with 8 per cent revenue - all that. Samanalawewa is also coming up. I hope you will please have open tenders for Samanalawewa. We know that Britain is going to help us, but already they have decided to whom it should be given. Balfour Beatty Nuttall is going to take the British one. The French are going to take the gates, and the Japanese are going to take the machines. The Japanese firm will obviously be Mitsui. The French obviously would be a French organization which is very popular here with these telephone connections. They are the people who are going to take it, whatever you may say. This is where our money is going. Therefore we have to be very careful. Even our lead projects are going in this way.

We have protectionism. Is it working? There is no protectionism where Ceylon products are concerned. I am very happy that the price of cowpea has been raised. One kilo of cowpea even at the present price was equivalent to one gallon of Kerosene then, during the time of the SLFP; but today one kilo of cowpea is equivalent to one bottle of kerosene. One acre of Rajangana paddy gave Rs. 1,175 per month. Today Rajangana paddy gives only Rs. 217 per acre per month as income. This figure was given in your "Economic Review" of the People's Bank printed under the auspices of the Minister of Finance.

பேச்சென் ப்படிக்காம்) (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody) Rs. 217 per acre. You can read that report.

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். ஜே. නේ. න ගෙන්) (Mr. R. J. G. de Mel) Which month ?

டுவ்கூன் ப்பக்கையி இன்று (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

I cannot recollect the month. But it is in the "Ecomomic Review"

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். නෙ. නෑ. න ගෙන් (Mr. R. J. G. de Mel) I should like you to give it.

ருவிகூடு பெண்டு இயக்கொடி) (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

I think you should look into that. I think it was last year's figure. It was Rs. 1,175. Please look into that. This figure may be wrong. But I can very well remember the figure of Rs. 217 per acre.

During our time the price of flour was 80 cents. Now it is Rs. 3.10, an increase of 400 per cent. As regards rice, it was Rs. 1.90 then and now there is an increase of 600 per cent. But wages have increased by only 250 per cent. That is why I say that we must have a certain format of protectionism. In 1977 the price of a shirt was Rs. 40, but today a locally manufactured shirt costs Rs. 200. Then the price of a tin of Divul jam manufactured by the Marketing Department was Rs. 3.50; today it is Rs. 21.50 when in fact the Marketing Department is your own department. Then I must tell you, if you want to protect the trade in chillies, onions and potatoes, please do not import. You do import those commodities. I think you should look into these matters in a more rational manner.

Then, as regards the utilization rates of foreign loans contracted, I am amazed that the Government is not publishing in its Economic Review of 1983/1984 the summary of utilization rates of foreign loans contracted. This is what is called mismanagement of finances. In 1970 the rate of utilization of all foreign aid was 95 per cent, in 1971 it was 98 per cent, in 1972 it was 58 per cent, in 1973 it was 98 per cent, in 1974 it was 93 per cent, in 1975 it was 74 per cent, in 1976 it was 88 per cent, in 1977 it was 85 per cent and in 1978 it was 81 per cent. Thereafter the fall starts. In 1979 it was 67 per cent, in 1980 it was 33 per cent, in 1981 it was 27 per cent, in 1982 it was 20 per cent. I do not know what the rate has been in 1983, 1984 and 1985.

[ලක්ෂ්මත් ජයකොඩි මහතා]

You are not giving these figures. Why is that? Why cannot the Government give us the figures of these borrowed monies and also the utilization figure? Why is it that you are not using these monies? You are going and borrowing Rs. 13 million, Rs. 14 million and so on and showing it in the Budget, but you are not utilizing it. Why is that? The table has also not been printed. You get commitments, saying that you are going to utilize them, but you are not using them. What is the reason for this rate of utilization coming down from 1979? For whatever aid you are not going to utilize, especially from the Western Banks, you have to pay half to one per cent commitment charges.

Sir, those days we borrowed little under the SLFP Government but we utilized most of it. In fact we borrowed very, very little. In 1970 the amount contracted was Rs. 1,083 million and we utilized Rs. 1,026 million. The amount unutilized was only Rs. 56 million, and the utilization rate was 95 per cent. In 1971 also the position was the same. We borrowed very little. In 1970 we borrowed Rs. 1,083 million. In 1980 you have borrowed Rs. 11,000 million, in 1981 Rs. 14,000 million and in 1982 Rs. 9,000 million. So do you see the figures? This is what is called mismanagement of finances. The foreign aid not disbursed in 1984 is 1,550 million US Dollars and you want Rs. 14,000 million every year till 1990.

Therefore, Sir, I think we must have a definite economic policy. We have no economic policy with regard to Israeli imports and South African imports. About the tea boom - what did you do with that money? Where is that money? What happened to it? We have to go in for dependence on foreign aid. I would like to go into the question of a definite plan for the Government - the mobilization of financial and human resources, which is a must and which is not properly done here, the development of modern technology which is not done, efforts by porducers to reduce costs which is not done. I have always been saying this to the Minister of Coconut Industries. We are not going into the output of new products. We are not going into the improvement of quality. We have no foresight in investment. Our displacing is expensive and inferior products are coming out. There is no motivation given here. There is an equality between urban and rural poor and social objectives of the middle class of this country are not properly ironed out.

I do not know what we are doing with regard to irrigated farming. Are we going in for agricultural inputs, commercial crops, horticulture and agro-industries? These will be mentioned in the book, I know, but what have you gone and done? With regard to growth and even with regard to the rolling plan that we have, we want to have growth in 1990, but what has happened? What has happened to the Domestic

Resources Mobilization? It is not effective. Monetary discipline, according to you, is nil. Import substitution is almost forgotten now. Export expansion is nil. Development of human resources – nothing. All this is because of this rolling plan. There is a foreign diktat to your planning.

You indicted all the Chairmen of these Corporations, as I said earlier. Therefore, Sir, what I would request is, do not penalize the workers. Unfortunately you penalized the workers by threatening them saying that the Corporations are going to be closed down, and you also penalized them with regard to beedi. Do you know why people smoke beedi? I do not smoke at all. It is not only a habit. They sometimes chew some betel and smoke a beedi in order to stop the system from hunger. It is said that you do not feel hungry immediately after a beedi. That is why they smoke. And you raise the price of beedi! It may be a small affair.

I think the Government will have to look into another aspect which is very important, and that is defence spending. I am sure the Minister of National Security and the Deputy Minister of Defence will bring it to the notice of His Excellency. Sir Oliver Goonetilleke had to face some 600 odd audit queries during the war because of spending. I know that the Minister of National Security will have to do the dirty work. You are the only person who goes to the front when it comes to a case of war. I have yet to see any of these Minister going to the front, going to the operational aeas. We are proud of you on that. That should be the correct position.

අනුර බණ්ඩාරතායක මහතා (திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

What are the operational areas ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

The North and the East. No one else goes there. Only the Minister of National Security goes there. We are proud of him. At least we have one person who can go and face the music with those people. That is something that I must say. I do not agree with his politics, but where grit is concerned he is a person who can tackle the problem, provided he is allowed to tackle the problem. As far as I know, there are certain constraints. I am not for a military solution; that is a different matter. But he has been given a particular job of work to do. Let us not bring any constraints on what he is doing.

The Hon. Minister of Finance has said that we cannot have any restrictions where the money for defence is concerned. If that is so, the use of weapons also must be without any interference. Let him have his own men to do the work. One man must do this job. The 1971 insurgencey lasted only four weeks; that is true,

but at least we faced a 4-week war. But there was one person, one lady giving orders. We all followed that person. To-day there are so many leaders giving so many orders countermanding each other. This is what has happened. Why you cannot tackle this problem is because there are too many Pandityhayas on that side, for that particular job. Hand it over to one person. I am not asking that it should be handed over to the Hon. Minister Mr. Aboosally is good enough. The Minister of Textile Industries is here, give it to him. Let there be one person to give orders. What has happened to-day is just the other way about.

Finally, Sir, I do not want to speak at length. I have about 15 minutes more, I think. I read this little book "Economic Performance in the First Half of 1985". I think this docudment is more up-to-date than the budget. I must say you have not brought any defence spending into this. When you bring in defence spending you must consider one thing, that is the expenditure in relation to the values of 1977. At that time defence spending was about 300 odd million rupees, but on those rates it should be only 1.2 billion, but now you are asking for 6 billion. Therefore, one has to be extra careful in defence spending. And please see that you have very honourable people to tackle all the purchases of all those weapons that you are buying. Secondly in recurrent expenditure, please be extra careful on recurrent expenditure. The country may give you enough money. The country will have to give you enough money if you are going for a war, which I am dead against. Let us be very careful in utilsing that money. This little book, as I said, is more up-to-date than the Budget. When you look at the first six months I am getting rather sceptical about the Budget you have presented. You expected a moderate rate of growth for agriculture but all sectors according to this book have declined except the Yala paddy and coconut. Then in tea you are expecting no change in production, but the profits that you got for tea for all these years have not been put into a reserve to be used in bad times. Wherever there is a decline you have not taken any action. In coconut the lowest year when the year before - 1,982 million nuts. But you say you have a 49 per cent increase in 1985. What does it mean? It is meaningless because this figure has been the lowest in the decade. So with a little extra fertilizer put in or in favourable weather conditions you get a booster. Paddy; in 1984-85, 83.9 million bushels were produced and there has been a decline in the cultivated areas, but Maha increased by 21 per cent and Yala decreased by 21 per cent. Maha did not catch up the Yala rate, and the Guaranteed Price Scheme has been increased to Rs. 70 while the open market price is Rs. 79.99. Why do you not bring it up to Rs. 80? If you do that you will come up to the market price. Today the guaranteed

price is Rs. 70 and the market price is Rs. 79.99 according to this book. Therefore, you must bring the price up to Rs. 80.

Minor food crops – gingelly and potatoes decreased considerably. But you say that the price had increased due to good agricultural practices. Here it has decreased! There has been a decline in the production of minor export crops like arecanuts, pepper, cloves, coffee and cinnamon, but in page 1 you say that there has been a moderate rate of growth. What I say is that there are contradictions in this book. In all the books that you have submitted through the Central Bank there are contradictions.

Take for instance the industrial sector. The public sector has declined by 10 per cent and the private sector has increased by 20 per cent. What are the corporations in the public sector ? The State Hardware Corporation, the National Salt Corporation, the Ceylon Ceramics Corporation, the Sugar Corporation, the Steel Corporation and the Oils and Fats Corporation have declined. But why? Because if you allow free imports and allow the private sector to compete with them, they are finished. Why is it that in the private sector there has been an increase of 20 per cent? Textiles and garments in the GCEC. Why? Because you gave concessions to the private sector. The FTZ workers were the lowest paid employees. The value added is very low. I am shocked, Sir. to give one person a job in the FTZ you have to spend Rs. 200,000. We have spent Rs. 764 million for 35,000 jobs which is equivalent to Rs. 200,000 for a job in the FTZ. FIAC - no results.

Then the energy sector. You say, "It is going to be used as substitute energy. Fuel adjustment charge will be withdrawn". What are the proposals. There are no proposals given at all. With the revision of price it will cost the same. Therefore, there is nothing substantial about it.

Sir, I just told you, according to them, the inflation price is also zero. But here in this book, "Economic Performance in the First Half of 1985" it says – what I gave were the figures for 1984 – "... food prices picked up in April of this year and rose sharply in May. Open market prices of rice, beef and fresh fish increased markedly in May...domestic and import commodities increased by 4.5 and 2.8 per cent respectively." But yet you say that the inflation price is zero. I do not know from where you got this inflation price.

Trade and Balance of Payments. We have paid a higher interest rate. Tourism has dropped sharply. Why do you not talk about them in the Budget? You do not say anything about the migration remittances in the Budget. Debt Service – 29.7 which is the highest Sri Lanka has had in its history is not mentioned in the

[ලක්ෂ්මත් ජයකොඩි මහතා] Budget. If you read page 26 of this report you will find about our debt service payments, but nothing is mentioned about it in the Budget. It says -

"Total debt service payments increased by 28 per cent between these two periods whereas foreign exchange receipts from exports and services declined by 2 per cent, thereby causing the overall debt service ratio to rise from 16.6 per cent in the first half of 1984 to 21.7 per cent in the first half of 1985. The debt service ratio, excluding IMF transactions, increased from 14 per cent to 17.9 per cent. The overall debt service payments as a percentage of total current account receipts (excluding official transfers) also increased from 14.1 per cent to 18.2 per cent between these two periods. Excluding IMF transactions this ratio increased from 11.9 per cent to 15.1 per cent, respectively."

Then, Sir, what are these grants that the Hon. Minister spoke about? The Hon. Minister said that concessional foreign finance has been given. What are the grants? We would like to know in detail what these grants are. When I read this I am sceptical about one thing. The Hon Minister said that the debt service payment is going to be Rs. 7.116 million this year, but I do not know whether that is correct. I have a feeling that it is going to be very much more than what it is said

However, I feel that this Budget is not going to bring any change in the quality of life of the people of this country. In other words, as my good Friend, the hon. Member for Matugama, said it is going to decline. It is going to be very hard on the people of this country. I quite agree with him that it is mainly due to the fact that you are not prepared or not geared or not competent enough to solve the basic problems to give stability to this country. If you cannot give stability, whatever economic means that you make with the help of the IMF or without the help of the IMF will not work. During the time of the SLFP we did not go to the IMF to get this type of big loans. We also went to the IMF and tried to get loans. But we did not barter our national heritage to the IMF. We did not succumb to them. We fought them right along and if we thought the loan was in the national interest we took the loan. But if the loan was not in the national interest we did not take the loan. We were not subservient to them. We were on equal terms with them. I can recollect the arguments made by Dr N. M. Perera and other Finance Ministers that followed.

But I must say even to follow the policies of this present Government, this Finance Minister is perhaps the most competent. I grant that he has done a job in difficult situations. He gets the money but he is not utilizing it properly. All those who are utilizing this money do not get a proper return for the money spent. All these monies that you have utilized - billions and billions of foreign aid - will have to be paid back one day. Whatever his Excellency the President says, that there shall be a re-scheduling of loans, it is, as I have said some time ago, a stupid proposal because re-scheduling can take place but it is not the panacea and the final result. Therefore, we feel that this Budget is going to fail and along with the failure of the budget it will be another difficult period, a still more difficult period for the people of this country.

නියෝජා කථාතායකතුමා (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව තියෝජා කථානායකතුමා මූලායනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා [ඊ. එල්. සේනානායක මහතා] මූලාසනාරුඪ විය.

அதன் பிறகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. ஈ. எல். சேனுநாயக்க] தலேமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER [MR. E. L. SENANAYAKE] took the Chair.

g co. 10.30° qui noillim bho 00£ mode aw mulmoge

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා සහ නියෝජා රාජා ආරක්ෂක ඇමතිතුමා)

(திரு. லலித் அத்துலத் முதலி—தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சரும்)

(Mr. Lalith Athulath Mudali - Minister of National Security and Deputy Minister of Defence)

I think I should congratulate the Hon. Minister of Finance for establishing more than one world record. The first abvious world record is being a Finance Minister who presented a budget nine times and of those nine times so far eight times have proved successful. Despite what the hon. Member for Attanagalla says, I think we can see that the ninth time will also be successful. The third record is that nobody in the world manages to present a budget in two languages. When very technical pharases were used this Minister of Finance has been able to explain those technical matters in both Sinhala and English with equal felicity. I had the chance yesterday in the morning, because I was not feeling well, to go home and watch him on the TV. Seated here at an angle we do not quite appreciate it, but watching him on the TV screen I must say that I was very impressed and quite proud that very technical matters involved in the presentation of a budget were explained in a way that ordinary people would come to understand that presenting a budget is a complex thing, and I think by listening to that speech one would have moved away from thinking that a few slogans and pharses can resolve the problems in the country.

I must also thank the Government Parliamentary Group for giving me a chance of once again opening this debate on behalf of the Government although during the last two years I have not been in charge of what would strictly be called an economic Ministry.

The third congratulations, Sir, I must offer to the hon. Member for Attanagalla. I think this is the third time that he is speaking first for the Opposition in the Budget Debate. Earlier we had Mr. M. Sivasithamparam. I think today's contribution by the hon Member for Attanagalla was the most comprehensive. If I were to say that he was at his irreverent, irrelevant and sometimes a little inaccurate best, I say so not with the intention to degrade his contribution but because that is how I see it.

There was one obvious inaccuracy which he himself I think admitted - that the story that the profits per acre of paddy had somehow declined under this Government and it is now only Rs. 217 per acre is obviously inaccurate. He misssed a naught somewhere. But if that is so, then I cannot understand how paddy production has gone up so dramatically between 1977 and now, and there is something very wrong with our farmers: they want to produce more in order to earn less! I think he should give a little more credit to our farmers that they have some good sense and that the profitability of paddy cultivation is something which this Government has consistently supported particularly after they removed the barriers against the transport of paddy which was a feature of part of the time of the SLFP Government.

The hon. Member for Attanagalla said a number of very interesting things which I may mention. I was not sure whether he was for Mahaweli or against Mahaweli. I was not sure whether he was for the GCEC or against the GCEC. I was not sure whether he was for using hydro power or not for using hydro power. He said, for example, that Victoria created only casual employment. He said 4,000 people got jobs. Surely, a person of his experience would not ordinarily have omitted to say that once you have a dam, even before the agricultural purposes that you can use it for you can use it for generation of power and generation of power creates jobs and those are permanent jobs. Surely, to focus on the casual work that must necessarily come from construction work and ignore the permanent increase in installed capacity and consequent jobs - please pardon me if I say so - is only looking at half the truth. If you look at the book that he quoted, the "Economic performance in the first half of 1985", one of the things that surely he could not have missed is that in the first half of 1985 the installed capacity for power generation in this country has gone up by about 25 per cent. If I may give you the figure, the installed capacity of electricity in megawatt was 632.25 in 1984 and by June 1985 it has gone up to 882.25 an increase of 39.5 per cent. Hydro power itself has increased by 52. 2 per cent in the last eight to nine months. These create permanent jobs. He said that the dams are there, there is no down-stream development, and Polgolla was created before 1977. I do not think that it is strictly accurate Polgolla was decided upon by the UNP Government in March 1970 and development takes time. (Interruption) As far the accelerated Mahaweli is concerned already the right bank channel at Minipe has been extended far up towards Maduru Oya. There are new towns like Girandurukotte. There are so many agricultural development in that area. I am sure the SLFP does not know about this, because I remember the SLFP did not dare to contest the Mahiyangana by-election. If you went to the Mahiyangana by-election - (Interruption) Because you dared to get defeated despite your hard work.—(Interruption).

I know the desperation, Sir, on the other side when I talk about Mahiyangana by-election. Mulkirigala by-election is sub judice, and shall we await the result of the case ?-(Interruption).

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නිල. அனூ பண்டாரதாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

Do you admit that the SLFP votes went up from 41 per cent to 47 per cent? You love this percentage. That is why I quoted the percentage.

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුන්නි) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

If you look at the percentage, the swing against the Government is under one per cent.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (திரு. அனூ பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

Votes declined from 52 per cent to 49 per cent.

ලලිත් ඇතුලත් මූදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුනම්) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

No.—(Interruption) Let us not talk about stuffing. We know about shooting. I can go to that level of argument. But where a matter is referred to a court, let us wait; take the defeat also graciously.

I am complimenting you all for the great effort you all made in Mulkirigala. I must say that the hon. Leader of ther Opposition made a greater effort on behalf of his party and I have seen it in the recent by-election. Maybe, Sir, I do not like to insult the other gentlemen there, but I am tempted to say that his effort was almost single handed.—(Interruption). That is the truth of it. So, now I see you are very quiet. Let us leave the Mulkirigala by-election to courts.

I was on the Mahiyangana by-election, because I was on the point that the hon. Member for Attanagalla, a fairy knowledgeable person, should be able to say that there has been no down-stream development as regards the Accelerated Mahaweli. Pardon me, that is slightly inaccurate. It is not correct to say so. It is correct to say that all the down-stream developments have not yet been seen. That is true. With regard to Maduru Oya, a

[ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා]

certain amount of left bank work has begun. But as the years go by most of these would be done. You yourself know that this needs a certain amount of money to do it. I like the resourcefulness of the hon. Member. He suddenly said, "You are going to do four dams in eight years. We were going to do 16 dams in 30 years, and therefore your acceleration is not much better than our original plan". If that was so, then why is it that until now we were being criticised for the Accelerated Mahaweli? If our acceleration of Mahaweli is no different to the original plan, then all the criticisms for the last six to seven years on this points is a criticism of your own plan.-(Interruption). No, no, it is being completed. It is going according to schedule. You are saying that Rs. 30 billion is wasted. Now you are saying, no acceleration. But you yourself know that thousands of jobs have been created as a result.

Let us take the GCEC. You have taken all the possible negative aspects. In any kind of organization like that there are some aspects which are wrong, which have to be corrected and which have to be looked into. There is no doubt about that. But when the GCEC proposal was made you have condemned it. Although even under the SLFP Government there were some proposals lurking around it under the Export Promotion Secretariat headed by Dr. Seevali Ratwatte, you could not implement it; you could not take it up, because your Marxist friends were against it. That is the reason. And if you ever come into power without your Marxist friends, I predict you will continue and expand the Free Trade Zone. I do not know whether you will ever come into power with your Marxist friends because they seem like a dead tail, but, anyway on his own book that you quoted with approval there are 78 factories functions under the Free Trade Zone scheme and the direct employment today is 35,000.-(Interruption).

I will tell you how those figures were worked out. I am explaining the figures. If you want to know the actual figure, it is 34,911. We know our Economists tell us, that if one job is created in a factory, one can generally assume that two other persons get employment in providing services supplementary to that—Kadas, sewing, repairs, washing a hundred and one things like that.—(Interruption). Yes, that may be so, but who put that money in for the Rs. 2,00,000? Not the Government of Sri Lanka. It is some money, specially foreign money, which has come in and which would not have come in if we had not set this up. That money has come; whatever the cost per job, it has created jobs. Your policy, your strategy would not have got that money and not have got the jobs.

Because we followed policies like this, we have set up the FIAC, the LIAC because we followed a relatively open and pragmatic policy, the Hon. Minister of Finance can come back and say after seven or eight years, the unemployment rate which was a record 26 per cent in your time has now come down to about 12 per cent. That does not mean that the unemployment problem has totally been solved. That does not mean that we may not have to consider what are the appropriate strategies to go further. But you today showed one important thing. That there is no new thinking on these matters in the SLFP. I am sorry to say that. Earlier I thought from some of the speeches that I used to hear that there were some fresh winds blowing. But today the Member for Attangalla showed that there was no new thinking. It was the same thinking. He is not for the GCEC, not for the Mahaweli.

Then he asked us for our strategy. I will explain this. Let us look at it by results. Unemployment has come down. There are no queues. There are no ration cards, there are no shortages. That is the result. And later on in my speech I will show how this Budget will handle it, as an example of how it can operate within a crisis framework.

Today I found the hon. Member for Attangalla asking the Hon. Minister of Finance how he got that figure of inflation falling. But earlier when inflation was running at 20 or 30 per cent, one did not ask the Hon. Minister of Finance how he got that figure. That is a nice, convenient figure and that was repeated with approval. Now when inflation has come down—(Interruption). That is the official statistic available. Actually if you look at this book—

ආර්. ජේ. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

On a point-to-point basis this has been negative for more than six months.

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හඬින් அන්නුවෙන්හන්) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

Wholesale price index. I will quote the book you quated to me. At page 18 it shows that under prices in the Annual Avarage Percentage Increases of indices 1978 to 1985–(Interruption). This is from the book you quoted with approval. Wholesale price index; 1978 up to 16 per cent 1979, 10 per cent; 1980, 34 per cent. That was the time when you also enjoyed and said that the people will chase us out for raising the prices so much. In 1981 it was 17 per cent; 1982, 5 per cent; 1983, 25 per cent. 1984 – 26 per cent; 1985 (first half) – 9.3 per cent. That is for the first five months.

ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා (திரு. லஷ்டின் ஐயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

Just a paragraph before that says:

"However, food prices picked up in April of this year and rose sharply in May. Open market prices of rice, beef and fresh fish increased markedly in May"....

That is why I said that there is a contradiction.

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හඬින් அத்துலக்முகலி) (Mr. Lalith Athulath Mudali) No. It is not a contradiction.

ආර්. <mark>ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා</mark> (නිල. ஆர். **දෙන**. ණූ. ණ බගේ) (Mr. R. J. G. de Mel)

The rate of inflation is quite different from individual prices. Surely the hon. Member for Attanagalla knows that.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

That may be, but for 1984 the Wholesale price index is 26 per cent.

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුනම්) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

Sir, having been in the Ministry of Trade and Shipping for a long long time, I know that at the end of the month of May fish prices must go up. There is something called a Monsoon that prevents fish being caught on the South Western Quarter and fish has to be brought from the other side of the Island. This year due to the security situation part of that catch has gone down. You know, for example, that rice prices go up in December. You were representing Divulapitiva which has the greatest small rice traders in the country - Marandagahamula people. They buy in August/September, mill and sell in December. You know that. Those are your strong supporters. Please, do not confuse seasonal movement of price of individual items with the general price index. You may dispute this price index. It may not be hundred per cent accurate, but surely this is an index which most people accept by and large as being the best that we have available. (Interruption) You know that coconut prices come down in June/July anyway. When coconuts are plentiful the coconut price goes down. The Minister for Coconut Industries will explain that. You also come from coconut country. Surely you know that. Please do not confuse the movements of individual selected items on seasonal variations and then ray that is part of the enst of living.

Sir, the important thing about this Budget is that it shows – more than any other budget presented in the last, not only eight nine years, but in the last fifteen to twenty years – how a government seeks to cope with a crisis which could not have been anticipated. It is undoubtedly a budget which is for this crisis. That is why on the defence side there has been no attempt to restrict. I must place on record that while the whole area of government does not seem to appreciate equally the need of 1the hour, because some officials are still

living in little lands of their own, as far as the Treasury is concerned, - normally the area which is blamed for this kind of thing, - there has been genuine, free and full support for the defence effort. Not only the Minister, but also the officials have extended a very co-operative spirit. I must say that normal attitude you associate with the Treasury people of refusing all the time by saying "no, no and no" and placing all the obstacles you can think of in order to get over a problem because they do not have the money has not been present. Now giving that scope for defence I cannot promise not to come with supplementary estimates, because I do not know what the terrorists are planning over the next year. May be I know what they are planning for the next month or two. They also will change strategies as they go along, the fact is that in the year 1984/85, with this crisis growing, there have been some factors which kept the economy going. Tea volumes, and tea prices went up in 1984. Certainly we did something about the volume of production. Prices, well are matters which are largely determined by the world situation. Prices came down in the early part of 1985 despite the fact that some people thought that these prices would continue up to the year 2000. Prices have come down but they are not as bad as it was before it went up. Tea production has improved and held in 1984/85.

Rubber production has not gone up dramatically but has gone along reasonably well. Coconut production, which is influenced by two factors, is up this year. I think what the Hon. Minister of Coconut Industries has been doing over the past three or four years in terms of production and what this government has been giving in terms of incentives to the producers has borne fruit in terms of production. Unfortunately, this year the world situation for coconut prices went against us adversely and the great profits we could have reaped because of our investment in coconut production, has still eluded us.

The hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) spoke about industries. Despite all the challenges the garment industries in Sri Lanka are facing, it has increased its export quantities and total income in a record way. If my memory serves me right, garment exports last year went up by something like 49 per cent. I think this year it is running at about 20 per cent ahead of last year. The total number employed has gone up and the total income has also gone up. The local content of fabrics used in the garment industry is gradually going up. All this is happening while the county is going through a crisis. All this is happening when everybody's attention is directed towards fighting to keep the country united. Can you imagine another situation like this anywhere else in the world? There are terrorist threats and terrorist attacks every day but the economy keeps moving. ි [ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා]

I remember hon. Members in the Opposition sag that the garment industry would be ruined because of quotas. The funny thing is that the quotas have increased and our exports have increased. The numbers employed have increased and our income from the export of garments have increased.

Last year, honmembers in the Opposition said that remittances from the Middle east would be coming down - ruined. They said that those countries were in difficulties and were throwing all our workers out. But what happened in 1984? The total remittances in 1984 when compared with 1983 went up by 15 per cent. In 1985, for the first nine months of the year, I have been informed that, while other countries have had their remittances coming down, Sri Lanka perhaps stands alone in having remittances picking up just a little. We were told then that we would not get employment opportunities in the Middle East because we allowed the Israelis to open an Interests Section here. My friend, the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Haleem Ishak), who is an expert in this area, said so. I am sure he said so with good intentions but his dire predictions have not come true.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන) (ஜஞப் எம். ஹலீம் இஸாக் — கொழும்பு மத்தி மூன்ரும் அங்கத்தவர்) (Mr. M. Haleem Ishak–Third Colombo Central) Iran did not accept our Government delegation.

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (නිල. හඬින් அන්නුහන්ගුනුණි) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

I am surprised at the hon. Member. I was talking of Arab countries and not Iran. Iran is not an Arab country.

එම්. හලීම ඉතක් මහතා (ஜஞப் எம். ஹலீம் இஸாக்) (Mr. M. Halcem Ishak) It is a Muslim country.

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්(ဟුනුනි) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

Ah, a Muslim country. I am talking of Arab countries.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නිල. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

You are now trying to create a rift between the Arabs.

ලලින් ඇතුලත් මූදලි මහතා (නිල. හමින් அන්නුහන්ගුනම්) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

No, there is a difference. There are Arabs who are not Muslims. Surely the hon. Leader of the Opposition, who is a historian, will know that. You know that half the Arabs in Lebanon are Christians.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike) –find out their views.

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුනුනි) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

I am not on that issue of the Israeli Interests Section. I am on the question of your predicting a year ago that because of this remittances would come down. All I am saying is that your dire predictions have not come true. Despite the country having a bad press abroad, despite the country having a lot of criticism, what I am trying to say is that the way this economy has been structured and the inventiveness and initiative of our people, have managed to get more people there. Despite all these things that you fear the economy works somewhat different. For example, I think the hon. Member for Attanagalla said something about which I am surprised. He said that we have been able to mobilize domestic savings. What does the book from which you quoted say? It says very clearly what happened. (Interruption) I am sorry, when you talked about banks you said domestic savings have not been mobilized.

ருவ்கூற் ப்படையி இறை (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody) I said Resources.

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුන්හි) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

I suppose money is also a resource! I will give you the facts. Domestic savings have gone up by 76 per cent, from 16.7 billion in 1983 to 29.4 billion in 1984. Have you had any other year where domestic savings have gone up by so much? Then you asked what has happened to the foreign exchange that we earned? It all went to build up our reserves. A country which I think in 1983 had enough money for about 2 or 3 months of imports ended up in 1984 with enough money to pay for 4 1/2 months of imports. (Interruption)

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Shall I give you the quotation about which I mentioned? It is about

" ආර්ථික විමසූම " 1984 සැප්තැම්බර් ඔක්තෝබර් කලාපයේ 14 වන පිටුව :

" මහවැලි ජනපද යෝජනා කුමය තුළ එක් කන්නයකදී ඇස්තමෙන්තු ආදයම (වි) නිෂ්පාදන පීරිවැය සහ පරිහෝජනය (6 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත සාමානෳ පවුලක සහ අක්කර 2 1/2ක සංඛෞවත්) " නමැති ශීර්ෂය යටතේ ඇති සටහනේ අන්තිම පේළිය. " 79/80 වර්ෂයේ රු. 170.83යි මුළු ශුද්ධ මාසික ආදයම. 1980 වර්ෂයේ රු. 19.17යි. 1980/81 වර්ෂයේ රු. 211.67යි. "

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (නිල. හනින් அන්නුහන්ගුනහි)

233

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

It has gone up from Rs. 170.83 to Rs. 211.67. I do not know what deflator he has been using for that! I am sure that figure is based on a constant price factor, way back as in 1970. Even based on that it has gone up.

ல**ீன்டு ஊே**රයා **சிமன** (திரு. ஹரீந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

As you are deflating him he does not know what deflator to use.

ක්රීල්ව සී විසාකාශය මහතා මෙනුවෙන් දින

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා (திரு. லலித் அத்துலத்முதலி) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

He has used a deflator. (Interruption) In fact he has figures. He says, using a quoted wrong 1978/79 " මුළු ශුද්ධ මාසික ආදයම ". standard in Rs. 170.83 in Maha. It went 1978/79 it was 1980/81 to Rs. 211.67. Now it is 5 years after that. So it has gone up. You said earlier it was Rs. 1,708 and it has gone down to Rs. 211.67. I am sure you have missed the decimal point! I sometimes think that little bifurcation between Attangalla and Divulapitiya you miss the decimal point occasionally.

I would say this crisis, unfortunate as it is, has proved one interesting fact. That is, despite the enormous crisis and the great threat that we face, in terms of security, we have built up a kind of economy which has great resilience to meet that crisis. Just imagine the situation if we had a closed economy and we had this crisis on us. You would not have been able to get building material to build a camp! You would not have been able to transport food, because there would have been a barrier. There would have been no vehicles to transport some of your things. I think one of the points in favour of the liberalized open economy is that it is able to meet the crisis created by the security situation. If you had all the controls possible, faced with that would you have been able, in such a controlled set-up, to afford the kind of defence expenditure that we have been able to? I think if you kept your economy without growing, allowing it to grow at the one per cent and two per cent which was the feature of the 1970-1977 situation, you would have been worse off against the terrorists than you are now.

Mr. Deputy Speaker, I am asking this Assembly to consider one thing. Would we not have, in a crisis such as this, under any other Government, been asked to undergo rationing, would we not have been put under queues, which even the British Government put us under during the Second World War, would we not have gone through chronic shortages as we had to during the Second World War, would we not have gone through the shortages that we had to undergo under Dr. N. M. Perera's closed economic policy in 1971 and 1972

after what you would call the "four-week insurgency"? I am not trying to make a party debating point on this. All I am trying to suggest is that in the kind of economy that we have created, where a lot of people are active, where Government trading organizations are active, whatever the crisis, things have gone on.

234

I am not saying that we are having no negative factors. Of course, we have negative factors. For instance, one negative factor is that tourism is down again. Compared to 1983, tourism is down by about 16 per cent. Fortunately for us, tourist earnings have gone up, in the sense of per capita expenditure by tourists. The number of nights they seem to spend seems to be reasonable. Therefore the earnings have not gone down as much as one would imagine by the number of people going down. Then, fish production in the North and the East has gone down. Certain transportations have gone down. The other factor is that construction is in the doldrums. Now, all that is there. In fact, there is no economy in the world where there are no negative features.

But our economy, facing the greatest crisis that you could imagine, has increased its savings, has increased its exports - industrial exports - has kept its remittances up, has kept foreign employment going, has by and large kept inflation in a downward spiral, and has kept unemployment down. But there are new crises coming up. There is no system of economy where you do not have new challenges, and I am confident that this Government and this Budget are attuned to meet them. Of course, there are some burdens on the people, which is inescapable. It is partly due to defence expenditure, but when you look at the figures and see that the deficit is Rs. 30 billion and defence expenditure is about Rs. 6 billion, then the deficit is not entirely due to defence. But if you look at it from the other angle defence was getting about Rs. 500 million in 1977 and now it has gone up to Rs. 6 billion, then defence is a factor in the whole thing.

Where else would you have got a Government which is able to keep the day to day lives of the vast mass of the people going reasonably? Even in some of the operational areas some things are happening. Fish is caught the Northern now in being Province. – (Interruption). Gingelly is coming; do not worry. I noticed that the hon. Member for Attanagalla talked about gingelly. I failed to understand his particular affection for it. Gingelly is put to many uses, and I can assure him and those others who want to use gingelly that the stocks will be there.

What I am trying to point out is that despite the crisis situation – there is a crisis situation, and it is a serious crisis situation – commercial traffic is taking place. Of course, sometimes paddy is collected and robbed by terrorists, but the fact that they collected the paddy means that paddy was grown. There are areas where

[ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා] things are really bad. If you take Nilaveli in Trincomalee, the tourist industry in Nilaveli is zero. But if, on the other hand, you go down to the south west coast, you will be surprised at the number of tourists who are in those hotels.

So, one of the things that I would urge the Opposition to do - I must say I have no complaint on this matter with the hon. Member for Attanagalla - is this. While you are criticizing the Government in terms of the economy, which you must do - I do not expect any Opposition Member to make a speech of compliment: the fact is that the hon. Member for Attanagalla even in his last words said the truth, which is that the Hon. Minister of Finance must be congratulated for doing a good job in this context; I appreciated that - I appeal to the Members of the Opposition, please do not make speeches which when read by terrorists give them courage. I will give you an example. I have seen Members of the Opposition saying, "The country is going bankrupt". Now, you know that countries do not go bankrupt. Mexico has not gone bankrupt? Brazil has not gone bankrupt; Chile has not gone bankrupt. So, to say that countries are going bankrupt is a half-truth; it is bankrupt argument. - (Interruption). The Hon. District Minister says that Israel is not bankrupt though it has a high inflationary rate. Now, when you say "bankrupt" like that, these young people who read the papers think: "Our Government, the Government of Sri Lanka, is going bankrupt. Therefore they will not be able to keep their army going. There will be all sorts of problems, and therefore all we need do is to go on fighting a little longer and they will go bankrupt and we will win." Yes, they think that they can finish us up .- (Interruption.) The Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs is very happy to finish up things. - (Interruption). Yes, he is. I know that. That is a phrase very close to his heart. Sir, the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs knows one thing. He knows from me the importance of prayer at Christmas time. He followed my advice to do prayers just before Christmas, and those prayers were answered by Christmas day. The Hon. Minister of Fisheries is not here. He will bear witness to the great advice -

මන්තුීවරයෙක් වෙන්න මා වෙන්න (அங்கத்தவர் ஒருவர்)

I went there with him. I bear witness to that. (Interruption).

එන්. ඩෙන්සිල් පුනාන්දු මහතා (කර්මාන්ත හා විද ු කටයුතු ඇමතිතුමා) (திரு. என். டென்சில் பெர்னுண்டோ — கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando - Minister of Industries & Scientific Affairs)

Do not ask - Beauty was grown There are stady added

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulath Mudali) (Illubul distribut and a late

His prayer is a silent prayer between him and his God. But I know what advice I gave him, and I know that his prayers were answered.

I find that even your Colleague from Colombo Central has been praying at the proper time in recent times. His prayers have also been answered. So I hope the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. M. Haleem Ishak) will pray.

ඩබ්ලිව්. පී. බී. දිසානායක මහතා (මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා) (திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க — கண்டி மாவட்ட அமைச்சர்) (Mr. W. P. B. Dissanayake-District Minister, Kandy)

His prayers have been answered. He has been taken back to the party.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන) (ஜனுப் எம். ஹலீம் இஸாக் — கொழும்பு மத்தி மூன்ரும் அங்கத்தவர்) ' (Mr. M. Haleem Ishak-Third Colombo Central)

The poor man from Colombo Central has been sent to Rural Industries. A provide smooth and all both at 12 and a power a power and a power a power and a power a power and a power and a power and a power a power and a power a power a power and a power and a power and a power a power a power a power and a power a power and a power a power

ලලින් ඇතුලත් මුදලි මහතා (திரு. லலித் அத்துலத்முதலி) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

It is Rural Development, to work closely with the Hon. Minister of Rural Development. Can you imagine what a fine team we have put together in terms of Rural Development? Please, you must appreciate these things.

The Hon. District Minister for Kandy says that even the prayers of the hon. Third Member for Colombo Central have been answered because he has been taken back to is party. I am glad to know that, Sir.

මන්තුීවරයෙක් මේ විසින් වේ අතුරාගය අතුරු මියන් සියන් (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member) v. bluow tada daw boost eldisson storingo

That was what he was praying for.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා ^{සිදුව} දිසිවිසියියි වූසුව සිතුම් සිතුම සිතුම (ஜனப் எம். ஹலீம் இஸாக்) (Mr. M. Haleem Ishak)

I never left the party, and add the same the same most

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා <mark>Bay Bliffo W Builds and Japhanto</mark> (திரு. லலித் அத்துலத்முதலி) (திரு. லதை அத்துலதமுதல்) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

That was a matter for a Select Committee. Why go into that now?

The hon. Member for Attanagalla, a very able Member, when he has no other argument falls back on those lovely phrases - corruption, waste, delay, no planning. All these are parennial half-truths. Of course. in every system there is waste; of course, in every system there is an element of corruption; of course, in every system there is ill planning because human beings are not totally computerized. There are mistakes that one makes. Look at the private sector people who believed that the hotels would give them returns all the time. How could they predict how the security situation would turn up?

The other day a businessman told me that if he had money he would buy hotels now. I asked him why, and he said, "They are cheap". I asked him how he was going to get a return. Then he said, "Do not worry. The crisis will pass at some point. It cannot go on perpetually. I would have then got the property cheap". He may be right, he may be wrong.

These are criticisms that are an inevitable part of the system. But it does not mean that you must sit aside; it does not mean that you must not criticize. But criticize not in general but criticize in those matters specifically. If you find that certain Corporations are not functioning and you find that others are functioning, please draw the distinction between them. There are Corporations in this country today which are run efficiently, which are run properly on business lines, which have got good people at the head, people who have sacrificed promising careers to come and head these Corporations. Do not treat heads of Corporations like whipping boys. Sometimes heads of Corporations have to pay for others' sins. I am not saying that everybody is perfect. There are some places where unexpected crises have cropped up. Some have got surprising crises; some have got crises which they could never have anticipated. There are some Corporations where science has changed the factors.

Let us take a simple thing like fertilizer. Today producing fertilizer by natural gas is cheaper than producing fertilizer by naphtha. If we have a naphthar-based fertilizer plant we are in dire trouble. Our fertilizer will cost more, our naphtha exports are down, and we lose both ways. I remember the Minister of Finance at that time warning about this and other matters. There have been times when decisions have been taken in good faith and they have not proved to be correct. Now, how are you going to resolve these problems? And remember, the Fertilizer Corporation was originally planned by the Sri Lanka Freedom Party Government, and this Government only continued it. It was resurrected and it has been going on, but despite that, the idea that Sri Lanka should have a fertilizer factory is not necessarily a bad one. But in the process of setting it up some mistake have taken place, some of which could never have been foreseen.

The hon. Member for Attanagalla asked, "What is your strategy?" I am glad that he never asked the strategy about military matters, because his experience

about military strategy is also quite unique. The only thing is, he is very good about these things – he asks me these things privately. I must commend a "good about these things – asks me these things privately. I must commend a "good about to do that. I must say that about military matters he always asks me privately and whatever he says publicly, privately he gives full support for what we are doing. It is very correct and it is true, and I must say all the Opposition Members privately give me full support in these matters. Publicly they have to take a different position like the ENLF. They also take a different position publicly which privately they disown. But he asked for our economic strategy.

This Government's economic strategy is clear, keep the things going, let the transactions continue, use the budget which contains expenditure but spend on defence what is necessary, cut down the budget deficit to little as possible to get the inflation down, ask the people to accept certain burdens. On the other hand, as the Minister of Finance indicated there were more burdens he could impose which he has desisted from doing. But still keep an open mind as to how this situation can go on I would not have asked this question which I am going to ask, but I would like to pose this question to the Opposition because they posed us the same question. I will ask the same question, why do you not tell us your economic strategy in this crisis? What I gathered from the hon. Member for Attanagalla maybe I did not gather it accurately - from what he said appears to me that if you were handling this crisis to-day; there will be shortages, there will be rations, there will be queues, even for a pin people will be waiting for hours and hours. You would close up the economy. (Interruption) You will not close up the economy? I am glad. You will shut down the GCEC. There are 30,000 people working there. Would you close down the GCEC? I am asking that question.

ලක්ල්මන් ජයකොධි මහතා (මුල. හණුගේ නුயජ්මයාද)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The factories which have closed down we will open.

ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා (திரு. லலித் அத்துலத்முதலி) (Mr. Lalith Athulath Mudali)

That is really a good error. That means GCEC will be accepted. What is wrong with the GCEC is that some factories have been closed down. He says 'I will open up the factories'. There again is the error. Opening or closing of factories are dependent largely on the economic situation. Now even the Minister of Industries can close down a factory just because he wants to. He should do it on economic factors. That is the essence of it. If the world situation is such that a factory has to be closed no political party can open that factory. If you do, you must produce subsidies for that. That is interesting. The SLFP also would be to open factories

[ලලින් ඇතුලන් මුදලි මහතා]

which are closed which are running at a loss and subsidise them. If you subsidise them, that means money spent on other things including perhaps defence will have to be cut and put into that. If you do not want to do that you will have to print lot of money and have a tremendously yawning deficit, the kind of deficit that threatened us until the Finance Minister did something about it yesterday, When you keep on printing money there is inflation and people will be in greater difficulty. I am glad that the hon. Member for Attanagalla has answered some of these questions. Would you seek to control rice production again? I know you personally would not because you know that the open market in rice has worked fairly well. But there are people in your party, may be less so than before the SLMP was formed, who still believe that Government can dictate every thing to the paddy farmer. The UNP strategy is very different, and I am very pleased that this Budget gives an illustration of that. What the SLFP did in relation to the farming population is controls, restrictions, licences, you cannot do this, you cannot do that. Instead this budget has two ideas which certainly any group that had the farmer at heart could have thought of, three ideas really: one is the constant increase of the the guaranteed purchase price. It is a little lower than the market price. True, because we are using the guaranteed price as a minimum market indicator. You used it as a compulsory purchase price for paddy. Your attitude was, "This is what I am going to give you, you must give the rice to me." Our attitude is, "You are getting that. We would like you to get more if you can and we will by pushing up the GPS give you that help that you need. If the trader tries to force you down, we are there to take it up and see that you do not get less". That is the difference.

Second, the idea of a pension scheme for the farmers, the suggestion of the Hon. Minister of Agriculture. The Hon. Minister of Fisheries is going to come in with a similar programme of a pension scheme for the fishermen and an insurace scheme as well. This is the largest unorganized but the most productive sector in the country's workers. Many people in the Opposition see the workers as only those who are in the factories. A large unorganized sector but the most productive sector has had a Cinderella like treatment until we came with this Scheme.—[Interruption] Members of Parliament? But there are some farmers also among Members of Parliament.

The next one, for which not much publicity has been given but is a very valuable one, is the price stabilization fund. I wrote a paper on this in 1981. At that time they felt that it could not be accepted. But I am very glad to find that it has been accepted. How does the price stabilization fund work? It is very important. I gather, the idea is to deal with non-perishable agricultural commodities like cowpea,

sesame, ginger, turmeric and things like that. In this pattern we know - and I think you will also bear me out - that when the production season comes the price collapses. After some time when there is no supply the price goes up. The world market situation keeps changing because most of these are exportable commodities. The poor farmer without a price stabilization fund is forced to sell for cash as quickly as he gets the crop. What he gets by selling to the trader is not the best return he can get if he has a price stabilization fund. The trader has ways of keeping money going. He invests in the cowpea or the turmeric or the ginger. After some time when the price rises he sells them. What the price stabilization fund will do is that with Rs. 50 million Government support it will try to buy at a point when it is low but not buy it at the lowest. So the Government fund comes in and pushes up the price at the lowest point and then by holding it or financing somebody else to hold it, when the price picks up it will sell still making a profit for the Government. So the Government sponsored fund is not a subsidy. It is a unique way of giving relief to the farmers.

These are things that a Government is doing despite a whole background of crisis. These three things for the farmers which I mentioned, the price stabilization fund, the pension fund, the guaranteed price and the fishermen's pension fund which the Hon. Minister of Fisheries is working on apply to the whole country, they apply to the non-operational areas and to the operational areas, they apply to the Sinhalese, the Tamils, the Muslims and the Burghers. It is non-discriminatory. It is genuine relief to the most productive sectors of the country.

I am asking the question in another way. Could any other government in such a crisis, with such an amount of money having to go to defence, have presented a plan which looks after the largest working force in this country in the evening of their lives? No government would have been able to do so. If it was your government I fear you would have been wallowing in pessimism. The phrase everywhere would have been, "Tighten the belts." There would have been no silver lining on the economic front. I am saying that this Budget has proved something which if we did not have this crisis, would ever have been in doubt. The question up to now would have been, "All right. The United National Party's economic policies are good when things are O.K., when there is peace and the world economy is doing well. You are tagging on to the world economy and that is why you are doing well." That is what we would have been told. In 1982 when we went for re-election we were told, "This is unique. This is rather funny. You have had peace and you have had the world economy on your side and everything is all right." But this crisis, unfortunate as it is, has proved one thing, that our economic policies are the only policies that could have been worked even to cope with this crisis,

that the kind of economic set up we created has a greater resilience than any other economic set up to meet this kind of crisis. Much as we regret that we have to use money for things which are not immediately productive, we must make no mistake about the threat we face to this country. There can be no development without security because you can do all the development in the world and if you cannot secure it, all that will go by the board with one bomb blasting it. But we should not be pessimistic. There are many other countries which have developed quite well while involved in defence. Some countries' defence expenditure has worked to spur certain parts of the economy. It is still too early to say how it will work out here. But one thing is clesr. Every cent we now spend on defence is actually contributing to preserve whatever development we have achieved and will achieve in the future.

Many people think this crisis is very temporary. I do not think the threat is temporary. I think the threat will go on for a long long time. People coping with the particular problem may take six months, one year, two years or three years. That is another matter. I am not talking about coping with the problem. I am talking about the threat - two different things. People more pessimistic than I am on that issue think it is a permanent threat. I do not know. I cannot see anything as being permanent. But I certainly see the treat as a long standing threat. Coping with the problem will depend on a number of factors. It depends on your evaluation of the factors. It can be six months. It can be one year, two years or three years. All I can say is - not to under-estimate the other side and the determination of the other side - that in military terms we are past 12 o'clock in the crisis. I would not say we are at 6 o'clock. But certainly I think we have past 12 o'clock in the crisis. And if in such a situation we can go on building up the economy, still creating more jobs, still increasing incomes as we did in 1983 and 1984 and are likely to do again in 1985, then it menas this: even to face this crisis the vast majority of the people of this country have no alternative but the United National Party. That is why I would like to commend this Budget which fixed this crisis and which will help us to get over it.

හරින්ද කොරයා මහතා (නියෝජා රාජා පරිපාලන ඇමතිතුමා) (திரு. ஹீந்திர கொறயா — பொது தீர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea-Deputy Minister of Public Administration)
Sir, may I first assure the Hon. Minister of Finance
that I am by no means disgusted because he raised the
price of a cigarette by five cents. In fact, I like to thank
him for that. Yesterday I had the opportunity of
experiencing a spiritual occasion. I think this whole
House knows about a man named Chuck Colson who
was the Special Counsel for former President Nixon
and he was convicted for certain faults involved in the
Watergate scandal. Hon. Members of this House and

some Hon. Ministers and myself were present vesterday at a dinner at which he spoke and he told us about the time when he as one of the ten most important people in the United States used to meet the President Nixon every morning and every morning the first item on the agenda was foreign affairs and every morning Henry Kissinger, the Secretary of State for Foreign Affairs at that time came and said, "Gentlemen, the decision we are going to make today is so important that the whole future of mankind will be depend on this decision." What Chuck Colson said was that this was repeated by Henry Kissinger every day for 4 1/2 years, 52 weeks in the year. The SLFP cannot say that this Budget will in any way do any damage to the people of this country as far as their economic life is concerned.

I would like to stress three points immediately. This Budget concerns not only the statement made by the Hon. Minister yesterday but also the Appropriation Bill which he presented on the 5th of this month.

The second point, Sir, is that the economy of this country can be stimulated, can be activated, can be made dynamic, by what he said yesterday. But the economy of this country also is completely different—the progress of the economy, the success of the economy and the stage that the economy has got to—judging from what he said yesterday, because all that the Budget does is, it enables the Minister of Finance to take out from the economic system the resources that he wants so that the Government can spend. The Budget is concerned with the spending of Government, filling in gaps and doing something which the Government wants to do.

The third major point that I want to make is that the Minister of Finance has on every occasion since we came into power reflated the economy. This is something that Mrs. Margaret Thatcher in Great Britain is being told to do by the Opposition – to reflate the economy, to stimulate the economy, to put money into the economy and she is not doing it, but we have been doing it for the last eight years.—(Interruption). So, Sir, the Opposition today is in a position of facing a Budget which spends.

Then, again, if you take the Budget as it is, and you cut out all the capital expenditure, the minister of Finance woluld not have a problem. There will be no deficit. He will come to this House and he will balance the accounts. There will be a balanced budget because if you look at the budgetary figures the deficit comes from the capital expenditure, because the revenue of Rs. 37 billion that the government gets can maintain all the departments, can give the departments and the Government all the money to run the normal activities. So the deficit that we are talking about is on the capital expenditure.

[හරීන්දු කොරයා මහතා]

Now what has the Hon. Minister of Finance done? I think this is the first stage. What has he done with the Appropriation Bill? What is he giving the people of this country? Let us take some of the figures. We as Members of this House have a vital interest in what he has given the District Ministries. The capital expenditure given to the District Ministries is Rs. 482,300,000. That is the Rs. 2.5 million we each get as Members of Parliament, a part of the total of Rs. 5 million we get to spend in our electorates. Then there is the Ministry of Defence. Of course we have talked about the Rs. 2.1, and Rs. 3.7 billion - the Rs.6 billion capital expenditure. Then the Ministry of Plan Implementation is given Rs.442 million. That again is the other Rs. 2.5 million, Sir, which you and I and all of us have to spend within our electorates.the Ministry of Lands and Land Development's capital expenditure is Rs. 1.3 billion. Rs. 663 million goes into construction in development of irrigation and drainage work. So the peasant of this country is given not only an increased guranteed price for his paddy and the pension scheme, but also Rs. 663 million for irrigation quite apart from what we spend out of the decentralized budget.

Then, Sir, the Ministry of Education is provided for general education Rs. 3.3 billion as recurrent expenditure Rs. 247 million for capital expenditure. In this way the main items for which the Hon. Minister of Finance has allocated vast amounts of capital are for the benefit of the people of this country.

Hon. Members of the Opposition come here during the Committee Stage of every Budget and ask for money for roads, tanks, school buildings, power and so on. The Hon. Minister has allocated vast sums of money. For power and energy the capital expenditure alone is Rs. 1.1 billion. For housing Rs. 1.7 billion. There is American aid coming. Sir, then I want the House to note this: For supply of water which is vital to the poorer section of the people of this country, the National Water Supply and Drainage Board has been allocated a capital expenditure of Rs. 821 million. It is a vast sum of money. Then for Poor Relief, Subsidies and for Food Stamps there is a sum of Rs. 1.8 billion; then for the Ministry of Agricultural Development Rs. 554 as capital expenditure; for Telecommunications, Postal and other development work a capital expenditure of Rs. 731 million. These are vast amounts. All this money results in a deficit, and that deficit is what the Hon. Minister tried to bridge yesterday through his Budget proposals. That is what is dramatised in the newspapers; that is what people talk about, because, if you are going to have capital expenditure, and your revenue is just enough to meet your current expenditure then you have to obtain the resources by various means. One of the things which the Hon. Minister has not done, which he might very well

have done, is to print bank notes of a very high quantum. He has restricted inflationary borrowing from the banking system and, therefore, the inflation rate will not be affected unduly. I do not think that the inflation rate next year will rise beyond eight or nine per cent as a result of this Budget. These rates that this country has to live with in the context of the crisis that the Hon. Minister of National Security spoke about.

To me, some of the fundamental problems in the Budget-making process in this country deal with the philosophy of Government and the philosophy of economics. The things that the United National Party stood for many years, Sir, when you joined the party, when you were a Minister, things that the Opposition blamed the Government you were in and the thinking in the world have changed. We find, Sir, in East Europe, in China, the rigid controlled economies which they praised, and which they said we should follow, have changed considerably. For example, I think the Hon. Minister of Finance, who more than just being a Minister of Finance, is an economic historian and a student of contemporary economic events will agree with the difficulties, for example, that the Chinese people and Government had. The political system has not changed but the economic system has changed. I am reading, Sir, from an article in the "Sunday Observer" of 20th January 1985, at page 27, which deals with some of the measures that the Chinese Government is taking to resolve the economic problems they had or to develop their country economically. These are some of the measures that they are taking:

"Reforming the planning system to enable all sectors of the economy and industrial and other enterprises to operate with greater power of decision."

Now, the Opposition on so many occasions called for plans – the hon. Member for Attanagalla called for plans – but the Chinese are going away from plans; they are being more flexible. And when plans are even created they are not allowing the central administrative decision-making bodies to make those plans for the people lower down.

"Encouraging the responsibility system, which enables the peasants to farm the land on a household basis under contracts signed with the communes for delivering and selling a set amount of farm produce...".

Now they are going away from the rigid collective system of farming. We have never had that. But those are the kind of policies that we were told to have.

Then, this is very vital because, I think the hon. Member for Maharagama should learn from this:

"Reforming the pricing system to make prices match the value of commodities and thus stimulate production and a commodity economy;"

What is that? That is their marketing mechanism. You cannot control prices without people suffering. You have to set prices free up to a point. Certain types of

commodities, certain types of articles you have to control, if possible, but others you have to set free. Otherwise the people who suffer are the peasants or the other producers.

"Reforming the wage system so that better workers get higher pay to encourage initiative and enthusiasm in production and other business operations; and Implementing further the policy of opening China to the rest of the world and broadening the scope of economic and technological cooperation with overseas interests."

What does that mean, Sir? That means inviting foreign investment. The Chinese Government, from the time the revolution occurred, closed their economy. No one could go and invest. But today they are opening that economy. The hon. Member for Kotmale can collect some money and invest in China. There is nothing to stop him. The Chinese Government, a rigid socialist might welcome outside help, particularly of the hon. Member.-(Interruption). They are welcoming foreign investment and foreign capital. but when we started this role in 1977, we were accused of letting the foreigners come here. We are still being accused of this.-(Interruption). I have invested, not in England, I have invested in Kotmale. You do not know the land I own in Kotmale.-(Interruption). My seeds would have grown by now! Foreign investment has been a bad word in this country. Even today we heard the Hon. Minister of National Security speaking about the Free Trade Zone and when he directly asked the question, the Members of the Opposition could not say that they were going to close down the Free Trade Zone because they are not going to do it.-(Interruption). China has four Free Trade Zones.

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

-And in one of them they have got \$4 billion worth of foreign investment, which is more than this.

හරින්දු කොරයා මහතා (නිල. නුභ්චිතිව නොලාගා) (Mr. Harindra Corea)

The Hon. Minister has emphasized that.

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

I went and saw them. All the multinationals are there-General Motors, Sonys, Sanyo, Exxon.

තරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரீந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

These people are talking about foreign investment, saying it is bad and the country is being sold out. I think the hon. Member for Attanagalle ended up his speech by saying that we are selling out this country. It is good for the platforms. The hon. Member for Maharagama with his excellent command of the language can get on

to a platform and say that this country's economy is being sold out to the foreigners. But this is what is happening in Bulgaria, this is what is happening in India. M. Rajiv Gandhi, for example, has liberalized the economy, has allowed free imports. An article about him in the "Island" newspaper, a reproduction of an article by Brian Williams, says:

"Rajiv Ghandi's efforts to invigorate jaded Indian economy, at first widely welcomed, now draw fire."

".....Gandhi has scant time for the complaints. He told a press conference that the record of Indias private sector in developing technology was 'pathetic'.

In his words, India is heading for the 21st century. A boom on stock exchanges which carried both prices and investment to record levels has added to the image of a nation on the move".

That is their problem.

Now, Sir, this debate that is taking place all over the Communist and the State-controlled world has moved into the Soviet Union. I am once again quoting from the "Sunday Observer". I would like to quoted, Sir, from an article which is being quote by a Russian writer who maintains that—

"political crises in socialism, from Soviet Russia in 1921 to Poland today, are not caused by foreign or internal enemies but by bureaucratized systems that fail to meet citizen grievances and consumer needs. The right solution is an updated national economic programme with market mechanism in agriculture and light industry".

That is what I am driving at. That is what the Hon. Minister of Finance and this Government have been driving at; to create a market mechanism to give the producer a price which entitles him to get a fair 'nd full value for the produce that he sells.

The Minister of Industries who is here today, and who will be following me, will be able to defend himself most adequately. He has been accused of ruthlessly trying to close down public sector industries. This has been the sacred cow for a very long time - the public sector industries. The Hon. Leader of the Opposition knows that public sector industries were created out of the resources of the people which might have been used for other purposes. I think those days it must have cost Rs. 30,000 per job but may be it would cost Rs. 70,000 or Rs. 100,000 per job today if you try to start a public sector industry. Sir, in this debate of so-called privatisation I would like to remind the Opposition and this House that the Development Secretaries who met to consider the issue of what public sector industries should be privatized suggested only about seven of them, if I am right, which were considered totally impossible to run and should be taken over. But I want the Members to note that three of these are GOBUs that is, Government-owned Business Undertakings. Those were the private sector industries like the Vijeya Tiles which were taken over from the private sector, but [හරින්දු කොරයා මහතා]

basically only three State ventures financed by monies of the people are considered unmanageable and perhaps may be taken over. Sir, I would like to raise an issue which has been thoroughly discussed in the "Sun" newspaper of Wednesday, October 23rd 1985. Sir, like politicians, newspapers published one thing in their front pages and editorials but when they come down to the nuts and bolts of the thing, the technicalities and the real gut issues and when they allow certain correspondents to write about that, then you get a different picture. This is an article in the "Sun". There is no name. Presumably it is written by a "Sun" staff reporter.

Public Corporations have undoubtedly become a serious problem for the Minister of Finance, and a serious problem to the Budget.

I am only quoting certain parts from it.

While we can justify the expenditure on health and education and development expenditure, how can anyone justify the enormous deficits in the Public Corporations, deficits, financed by the Treasury, from tax payers money or from inflationary deficit budgeting which in turn amounts to indirect taxation of the people by way of price increases.

One of the contradictions of the Opposition, Sir, is that if there is indirect tax or a direct tax which burdens, as they say any particular class of people or any person then the people can look at that, criticize that and dramatise that. But when you have things like this happening, indirect taxation by way of losses of public corporations financed by subsidies from the budget, then, Sir, as it is not observable the burden on the people then it is not criticised in the same way. But the same harm and the same effect on the people is there.

It continues:

The exception is when a deficit of a Public Corporation is a deliberate act of policy as in the case of the CTB which has been prevented from increasing its fares by the government as a social welfare measure. Otherwise there is no justification for the public to be penalised in this way by the Public Corporations running up enormous deficits.

The Corporations draw funds from the Treasury to finance their losses on the one hand, and to finance capital expenditure on the other. As far as the losses are concerned, this is a deliberate misuse of public funds.

I have had some experience where public corporations are concerned. For five years I was a member of the Committee on Public Enterprises. While we may question some of the management practices and so forth, I think the main criticism which we can make about corporations is that they have not had adequate advice or they have not given themselves the opportunity of getting adequate advice before they made large investments. If you look at the balance sheets of any of these corporations, you will find that in the case of capital expenditure incurred by the board of directors of corporations, they did so without adequate

advice and also that later on there was no proper monitoring. This is something that several members of the COPE have consistently reported. They have said that there should be a much better internal audit system. The article continues:

In the private sector, if a firm continuously make losses, it will have to close down or sell its business to others who could restore it, profitability. In the case of a Public Corporation, the Treasury has to prop it up by forking out funds to enable these Corporations to survive. This constitutes a serious misallocation of resources of the country.

Whoever is an economist or knows anything about economics knows that in the proper allocation of resources, the geater the propriety of the allocations the better economic benefits there will be for the country. If you misallocate your resources, then you suffer that much more.

One of the arguments put forward by this government is not to shut down this corporation or that corporation because it is a pulic corporation or that we want the private sector to benefit and develop, the argument of this Government is, basically, that you must get value for your money. If the people of this country are suffering because of the losses of these corporations, then the corporations will either have to change its management structure or certain parts of its assets must be sold to the public. Then fresh money will come in and the new board of management will be able to do something about it. This article continues —

"Most people do not realize the enormous waste of precious resources".

Today we were told about waste but not told about waste in public corporations which cannot be cut out or prevented. If you talk about wase, then you must analyze that waste. If the waste is something you cannot stop occurring in public sector institutions, then you must do something about those public sector institutions. The article continues:

"Most people do not realise the enormous waste of precious resources, resources which are scarce in an under-developed country. The Minister of Finance alone has realised the enmity of this loss of financial resources, resources which he could assign to Education or Health or development or save to cut inflation and relieve the cost of living for all.

How can the problem be solved ?"

This is an independent, neutral article in the "Sun". No names. It continues –

"The only solution is for the corporations to finance their activities from their incomes, just like firms and individuals."

That is what the Hon. Minister has been striving to do. Viability – that is what it means. It further says –

"In fact a free market economy cannot survive if any economic agent is allowed to function in defiance of the market clearning mechanism."

This, Sir, is a lesson the SLFP must learn. It has never learnt that lesson.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නිரு. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

May I ask who appointed the corporation chairmen? It is their inefficiency that has led to this situation.

හරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

No. If you analyse the public corporations, it is not only the managers who are at fault.

අනුර வன்பெරනායක මහතා (திரு. அனூ பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike) But they are your men.

හරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea) It is not only the managers.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

Of cosurse. 75 per cent of them were appointed by you.

හරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

It has nothing to do with the managers but the hon. Leader of the Opposition is missing the whole point. If the SLFP is not a Marxist party - which I take it is not, and if it ever comes into power, it is going to have a mixed economy. In that mixed economy what they must learn is that in a free market economy cannot survive if any economic agent is allowed to function in defiance of the market clearing mechanism. Will they acknowledge it? (Interruption) When we work this free market mechanism, the hon. Members of the Opposition shouts over some of the things that happen as a result of it. But they do not realize that unless we have the free market mechanism working efficiently, the people of this country will not develop further than they are developing now, if you want to accelerate that development.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

I wish to tell the hon. Acting Minister that all the people who have been appointed in the Corporations have in fact been inefficient.

ல்கிழ் வேல் வெளி (திரு. ஹசிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

No, I do not admit that at all. I say that human-beings are inefficient. In your Party you found inefficient people –

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike) Do not talk about our Party.

ல்றித் கேறைப்பை இன்றை (திரு. ஹசிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

In human society there are inefficient people and efficient people. It is not that all are efficient as you are. Some of your other colleagues may be less efficient than you are. (Interruption) During your time you may have said publicly on the Floor of this House that certain gentlemen were not suitable to be Chairmen of the Corporations when they were appointed. That is human error. That is humna society. (Interruption) If you want to make specific charges against Chairmen of Corporations, you are quite entitled to do so. But that is a irrelevant argument. You are taking a small portion of it. My argument is that public corproations can exist in a free market economy but not at the price of being subsidized by the Treasury. They must be viable. That is the main argument that I am making and that must be recognised.

Sir, the question of privatization, which I think the hon. Members of the Opposition were going to take up during this Budget Debate, must be considered in that light. We, as a Government are not against the public sector. In fact, the Development secretaries have itemized a ist of public corporations. They have categarised them into three sectors. The first two sectors are not going out. I am saying this because there was a statement made on the Floor of this House. The hon. Leader of the Opposition was not here when hon. Members of the Opposition shouted out that all public corporations are going to be privatized or disposed of! That is not so. The Development Secretaries have reported to the Cabinet that there are three categories of public corporations. One category will never close down for strategical reasons or other reasons. In the second category, we hope to improve the efficiency of the management and to increase the productivity. There is only a list of 7 or 8 corporations of which three were taken over by the private sector in any case. The third category will be considered for some kind of reform. They may be capitalized or their shares sold and so forth.

කථාතායකතුමා (சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! It is 12 noon. The Sitting is suspended till 1.30 p.m.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලීකව අත්තිටුවන ලදීන්, අ. හා. 1.30 ට නියෝජා කථානායකතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி, அமர்வு பி. ப. 1.30 மணி வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. பிரதிச் சபாதாயகர் அவர்கள் தீலமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 1.30 p.m. and then resumed, Deputy Speaker in the Chair.

හරින්දු කොරයා මහතා (නියෝජන රාජන පරිපාලන ඇමතිතුමා) (නිල. ஹரிந்திர கொறயா — பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்) (Mr. Harindra Corea – Deputy Minister of Public Administration)

Mr. Deputy Speaker, just before lunch I was trying to relate the role of public enterprises to what I call the realities of the market mechanism in the economy. I was also trying to trace the changes which are occurring in socialist and other countries and the movement towards the market mechanism and the viability of enterprises fitting into that market mechanism. I also stated, as the House probably knows, that the Committee or Development Secretaries that met with regard to what has been called privatization came up with a list of public corporations. They divided them into three categories: those that will be revived, and the case of a very few where certain reforms will be done, by either selling assets or shares. I pointed out that three of those organizations were Government Owned Business Undertakings, that is, privatization of companies like Vijaya Tiles which were taken over by the previous Government.

Now I would like to get on to another subject. I hope this subject is no more a political problem. I do not think the Opposition likes flogging a dead horse. They tried to flog this but I do not think they can continue to do so. That is the question of the foreign debt and the role of the IMF and the World Bank. The Opposition keeps on saying that they have no aversion to foreign Debt but that we are getting too much or the terms are bad. The Hon. Member for Attanagalla said this morning that the conditions on the IMF loans are such that we should not enter into agreements of that sort.

I would like to read an article from the "Sunday Observer" which publishes a World Paper occasionally with their Sunday Edition. The headline is something which the Opposition should think about. It simply says

"What's wrong with foreign bebt? For the poor it's the only way out"

It is by Jacqueline Grapin, a newspaper editor in Western Europe and she writes:

"Everybody is complaining about the devastating consequences of the mounting Third World foreign debt. But the fact that no expansion is possible without risks is rarely mentioned.

This is the first time in history that so much financial liquidity has been invested in underdeveloped or developing economies. Even if a certain proportion of this money is nefariously diverted into private wallets or Swiss bank accounts, most of it will have served to build structures that will remain, even in a financial crisis. On hindsight, this massive injection of capital will probably mark the real take-off for Third World economies."

She then goes into the history of the economies and she says:

"We have to go back four centuries to witness a similar monetary expansion. The gold and silver brought back by the Spaniards and Portuguese from a newly discovered America increased Europe's

outstanding gold reserves by 20 percent and the circulation of silver by 300 percent. Such a development, however, was spread out over 160 years, from 1500 to 1660 – not concentrated in one decade. All this gold and silver fueled inflation, but it also made possible a tremendous economic development. On a larger scale, this is exactly what is happening today."

Then at the end of the article she says:

"For the poor to become rich quickly, they do not have any other resource than credit that is, they must spend more than they earn. Though it is not widely known, this is what the US has done for years to remain the first economic power in the world.

It is as if an invisible hand started suddenly, during the seventies, to give to the rest of the world the privilege of the dollar. If all the partners are smart enough to manage the situation on a daily basis while avoiding a general crash — which is the objective of US authorities — the gamble will have been won."

So my point is that foreign debt is very necessary. But from the point of view of an economist, the economist will speak of foreign debt, in the same way that we speak of foreign policy as an extension of our domestic policy, as a sum of money that increases our savings. That is, if we cannot save enough in our own national economy, foreign debt will supplement that saving. That is one feature of foreign debt. The other feature of foreign debt is that our purchasing power, in terms of Dollars, Sterling or Marks or whatever it is, through our exports, is not sufficient for the amount of imports that we would like to have in the various areas in which we would like those imports, and the foreign debt supplements our foreign exchange earnings and we are able to import.

Now, the Opposition speaks so much about the IMF and the World Bank. During their terms of office they never withdraw from these. They knew, as a member of the IMF, that the IMF decides the conditions of the loans to its members and so forth. The conditionality is something which the IMF and the World Bank decide. I know that during the last government Dr. N. M. Perera tried to change certain things within the IMF and the World Bank. He asked for more liquidity and easier conditions to member countries, some of which have been conceded and some have not. He was a member of a committee which dealt with this in the IMF. He did not succeed in that.

This morning we were told by the Opposition that they did not take loans which they thought had attached to them harsh conditions. Our Minister of Finance has borrowed to the extent of 70 or 80 per cent of loans with very few conditions attached. It is concessionary financing. Some of that we do not have to repay at all. Some are straight grants and some are loans on concessionary terms. Some are soft loans, and as regards some, we do not have to pay for 15 or 30 years and they carry about half per cent interest.

So my point is that, while as a member of the IMF we have to listen to what they say because otherwise we cannot get the money, if we make the choice that unless they agree to our terms we will not borrow, then, Sir, to that extent the people of this country will suffer. That is the point that I want to make, that everybody talks about foreign debt, the IMF, and the World Bank from the Opposition but personally I think the people of this country could not care less as long as development takes place in the villages and in their areas. I think, politically speaking, the sooner the Opposition realizes that the better it is for them. But as far as we are concerned, as a Government wer are committed to raise the standard of living of the people of this country, and foreign debt is a very essential item for that.

One of the things that amazes us, anybody who would sit through a Budget Debate in this House, especially during the Committee Stage, is the demands that are made in the Committee Stage. Whatever the Opposition has to say during the general Debate, when it comes to the Committee Stage they are always asking for more. At every Committee Stage you get requests on an electoral basis for houses, wells, drinking water, schools, roads. If you itemize then, if you add up all the requests made during every Committee Stage, I think it will take another 25 to 30 years for all those demands to be fulfilled. But when it comes to allocating the money, then the Opposition says something else. So the Opposition's contradictions are apparent at each stage of the Budget Debate.

One of the contradictions that the Opposition suffers from is that they do one thing and say something else when they are in opposition. For example, take the case of imports. This has been a talking point. For years we have heard the Opposition talking in this House about luxury imports and about imports for consumption when so many other development needs have to be fulfilled. I will quote from the Central Bank statistics:

"Composition of imports between the period 1970 and 1971: consumer goods, 43 per cent; Intermediate goods, 42 per cent; Investment goods, only 12 cent."

But in our period from 1978 to 1984 the whole picture has changed. Here they are criticizing us for concentrating on consumer goods and feeding the consumer market, but the whole picture has changed, because statistically consumer goods as a percentage of total imports are 19 per cent only during our period. -(Interruption). No, you have talked about luxury goods.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody) No, no, we have not.

තරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

and all that kind of thing. I think you have talked about it enough. We know.

254

During your period consumer goods was 43 per cent, but in our period it was only 19 per cent. In our period intermediate goods are 53 per cent, and investment goods 27 per cent. So you can see from that 80 per cent that of our imports financed by various means has been to develop the facilities available to the people of this country.

Now, Sir, I would like to state on this occasion some basic matters relating to the people of this country. Who are we? Where do we live? What do we do? What are our main occupation? Now, see each sector - I will not say class. What has happened to each sector under our Government? Take the majority in terms of groups. Those are the peasants, the farmers. What has happened to the farmer under our Government compared to the Opposition Government. - (Interruption). No, no. Occupation - economic occupation and economic activities. Take sector by sector, because figures can be distorted, and see what has happened to each sector. Take the paddy farmer. The guaranteed floor price of paddy has increased from Rs. 30 to Rs. 70 while the market price is over Rs. 100.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody) Pick it up at Rs. 100 then.

ගරින්දු කොරයා මහතා (திரு. ஹரிந்திர கொறயா) (Mr. Harindra Corea)

That is not the floor price. The market price is

This is what the Government has done. What the market machanism has done is a different thing. This is the floor price for the rice-grower. Then, the extent sown and harvested has increased. More people are sowing and harvesting during two seasons than they ever did before in that area. Then, the amount of fertilizer used has increased. I have all the figures. I do not want to go figure by figure or percentage by percentage. Generally I think everybody will accept that. More fertilizer has been used, more agricultural machinery has been used, more land has been sown and harvested. Therefore, the income of the paddy farmer has increased dramatically over the lat eight years. I think the Hon. Minister of National Security said that the imports are basically because of the loss of paddy from certain areas in the North and the East and to maintain the buffer stocks. But certainly before the [හරීන්දු කොරයා මහතා]

security crisis occurred we were self-sufficient. We only had a buffer stock. Our production has gone up from about 50 odd or 60 odd million bushels to 125 million bushels. So the farmer has doubled his yield. Where he did not work a second season he now works a second season. His ferlilizer input has increased. Therefore, my argument is that his net income has increased, his real income has increased. The net income, the real income of the farmer, which is not measured by statistics, because that is normally done in the case of industrial and other occupational, has increased.

So, for a vast number of people in this country, the backbone of this Government – the peasantry – this Government has done what other Governments never did.

I was talking about the person who actually owns half an acre or three quarters of an acre and the ande cultivator or lessee. If you talk about the agricultural worker, then the income received by the agricultural worker has also increased dramatically. I think the increase has been more than 100 per cent. I think the average labourer is paid about Rs. 25 to Rs. 30 per day now. A worker in the paddy field or a coconut worker is paid a bit more – about Rs. 35 to Rs. 40 in our area. So the daily wages and the average income of those two classes of people have increased. Coconut prices, tea prices and rubber prices fall or rise rapidly and change from time to time.

Sometimes a coconut is Rs. 5. The coconut producer's income goes up during that period. Sometimes the price goes down. You cannot stabilise that kind of income, but by and large the coconut producer, the rubber producer and the tea producer have been independent of world economic conditions and the net result is that there is a greater increase in the living standard of these producers than before. Sir, the argument I am putting forward is that the agricultural producer and those who are working for the agricultural producer, the agricultural labourers, have had an increased standard of living over the last eight years, and that is getting closer to about 50 or 60 per cent of the total population of this country engaged in economic activities. Sir, all this has been possible because of the liberal economy, because of the capital investment, because we have taken the courageous steps to allow these inputs in.

Then Sir, if you take the public sector, every year except this year the Hon. Minister of Finance has increased the allowances or the salaries of the public sector. He has also exempted income up to Rs. 27,000. So the average person in the public sector unless he is on a very much higher grade is getting more than Rs. 27,000 to Rs. 30,000 a year. He does not need to pay income tax and he gets special allowances. Some of them are even able to import a car. His real income and

his standard of living has increased. I say this and I must state this because I meet Unions within the public sector. No one is satisfied and no one is dissatisfied though everybody wants another Rs. 100 or another Rs. 300 more. That is a different matter, but this Government has helped the public sector considerably. Corporations have been helped and the income of the officers in the Corporation Sector has also been increased. So, Sir, analysing the people in this country by economic activity, the real income of a vast proportion of its people has increased. There are certain sectors where it is not possible to increase income very quickly, for example, teachers and doctors. But this Government has from time to time increased the income of those classes also.

Then, Sir, we come to three features controlled economy which have lingered on during our period. The Minister of Finance has spoken about the particular sector, and that is textiles. According to the economic philosophy of the Opposition you must ban everything, except what you asbsolutely have to import, because you cannot manufacture it in this country. We did that in regard to textiles, but as the Minister of Finance asked, why is there a black market, why is it that on the pavements or anywhere you can buy any amount of foreign textiles? The whole concpet of banning, controlling imports leads to a blackmarket and smuggling. You cannot do anything about it, especially in an Island like ours where the coast is there. There are certain unpopulated areas and there are populated areas like Negombo, but even there smuggling takes place. Sir, the concept that I want to speak about is that we must move away from these controls and bans and we must recognise that if we want to stop the black market and if we want to stop any ill effects to the people, we have to have this open economy and liberalised economy going on. There are people, Sir, who speak on tariff. Even though there is a Presidential Tariff Committee which goes into this question of tariff, they want to increase import duties because they want things to be manufactured locally and people to be forced to buy only those things. We as a Government do not believe in that philosophy because we want competition and we want the people to buy the best in the world and that is why we abide by this liberal economy or open economy, whatever others may say about it.

Sir, before I conclude my speech I want to get on to three other topics. One is the question raised by the Hon. Minister of Finance about the administrative service. He had very harsh things to say about the present administrative service. He said that the present administration does not suit the needs of the country at this moment and that it is guided by old rules and a framework which do not suit what we want to do. Even as Deputy Minister of Public Administration I agree with him in principle because the rules that we abide by are rules which had been drawn up years ago. The

Establishments Code is ancient. I do not think even anyone reads the financial regulations unless you get caught in a trap. - (Interruption) Yes, Section 348. The administrative regulations were drawn up years ago to suit the British system of administration. So, they have to be changed.

The Administrative Commission which the Hon. Minister is going to appoint - I think the President has already announced it - will, I think, do something about it. But the whole point of an Administrative Commission - I want to emphasize this to the Hon. Minister - is that it should deal with the changes in administration, not in the light of having only a better administration, but an administration suited to economic development, an administration suited to the methods we have applied to economic development.

For example, as Members of Parliament, we run into a lot of snags. We have been given Rs. 5 million to spend every year, but administratively we run into a lot of snags. So any Administrative Commission, I would state on the Floor of this House, should orient the administrative system not only to suit an administration per se but also an economic administration like distribution and application of funds etc.

Then, there is the question of one particular trade that we carry on in this country, that is the gem trade which used to earn Rs. 600 to 700 million a year and which has now been reduced to about Rs. 300 million. I do not want to say too much about certain aspects of the gem trade because I am chairing a sub-committee of the Ministry of Finance and Planning which is going into those questions of the gem trade, the State Gem Corporation, etc.

But the gem trade, I think, if it is properly organized and if liberality also comes into it, can earn a considerable amount of money for our country. There is one aspect of the gem trade which we have to be mindful of and the gem traders themselves must pay attention to. The miners in the gem area benefited by the fact that people from Thailand come here and buy what are known as geudas. Those were the stones which were never valued but just thrown away. But by heat treatment those rought stones get tremendous value and are as good as blue sapphires. If this trade is properly organized then we can get into the field of export more fully particulaly jewellery.

There is a massive market for jewelery in the would, but today the jewellers have tremendous problems. Fistly, we do not have the free import of gold or diamonds. You have to have gold and other materials to mount pieces etc., with our local gem stones. But today there is no flexibility with regard to the import of gold, silver and other raw materials necessary for this trade.

Therefore, I ask the Hon. Minister to go into this question. The arguments of the Customs are that gold will be brought in for the jewellery trade and smuggled out and also used for other purposes. But we have been assured by the Immigration and other authorities that it is possible to bring in gold under certain conditions and see that it is used for the purpose it is brought in.

Therefore, I would request the Hon. Minister to create the conditions and the framework for the jewellery trade to get down the raw materials and to increase its export.

The third matter is the question of the use of funds for vital development needs through the Decentralized budget and the District Development Council - I am making this suggestion today - that some of the Ministry funds be switched or at least votes be included in the next year's Budget directly under the District Minister or the Ministry of Plan Implementation. I say this because we find that while the Ministry may allocate certain funds or monies for our electorates through the Ministry funds, due to certain bureaucratic delays and other delays we find that those sums of monies are not properly utilized. The administrative set up as I said must change to accommodate that kind of framework. I would suggest that the Minister of Finance thinks that certain items which are included in the appropriation of the votes of certain Ministries, whether it is agriculture, water supply, roads - with regard to roads of course the appropriations go to the Roads Authority, so that really does not matter - and some other infra-structural and other economic development projects where monies are voted are allocated directly to the district rather than to Ministries and then allocated from the Ministries through the Ministerial officials through Kachcheries, and so forth, to us. In this way we could have greater control over the administration at that level, at the district level, and at the electoral level, of those funds. If that change is make we could do a great deal more.

Sir, I am going to end up with a topic which I think another member of this House will raise because I think this fits into the administrative framework I am thinking about. That is, whether the Minister of Finance would consider favourably a proposal which will be made to have an estimates committee, so that at a certain stage in the year, in March, April or May, either a Select Committee of Parliament or the Ministry of Finance and a Committee on the Ministry of Finance and Planning can go into the estimates asked for or rather made by ministries. As you know the normal fashion is for a Minisry to ask and according to the resources available to the Minister of Finance he allocates, but we would like to see a Committee, a Select Committee which sits to consider the estimates. When the Ministry officials, Secretary to the Minister, et cetera, submit these proposals to the Ministry of [හරිත්දු කොරයා මහතා]

Finance a Parliamentary Committee will also go into these estimates and advise the Minister of Finance with regard to allocation.

Finally, I do not think that people of this country are by any means unhappy about this Budget. Whatever anyone says certain sectors have benefited tremendously. The Hon. Minister of National Security has stressed - and it will be stressed time and time again in this House - what we have done for the peasantry of this country. The hon. Member for Maharagama is the son of a great peasant politician who from the days of the State Council, as a collegeague of my father in the State Council, fought for the peasantry of this country. I think the late Mr. Philip Gunawardene - (Interruption). The hon. Member should be happy about what we have done for the peasants and what we will continue to do for the pesantry of this country because our efforts in development is to gradually raise the living standards of the people of this country and we are proud to be the members of a government which is doing that. Thank you.

g. co. 2

එත්. ඩෙන්සිල් පුතාන්දු මහතා (කර්මාන්ත හා විදු කටයුතු ඇමතිතුමා) (திரு. என். டென்சில் பெர்ஞண்டோ — கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando - Minister of Industries & Scientific Affairs)

Sir, this Budget presented yesterday by the Hon. lister of Finance is one of the best budgets of His Excellency's Government. We must thank the Hon. Minister of Finance for presenting his ninth consecutive budget. That is a record. All his eight budgets have been successful and I am sure this budget too will be successful. The current account surplus is about Rs. 2,000 million so that we can manage our own departments and different Ministries if we do not go for development with the revenue of the country. That is about 37 billion. The 30 billion that is wanted for development is the one that is giving the Hon. Minister of Finance some difficulties. So he has balanced it very well yesterday. Of course, he feels that the inflation might come up to about 4 per cent, which is nothing. We feel that it is a very well balanced Budget and anybody could see that for the first time the Hon. Minister of Finance has thought of the poor man more than anybody else.

The poor farmer is given a pension in his old age. The poor farmer is given Rs. 7.50 more for a bushel of paddy. This Government has raised the price of a bushel of paddy from Rs. 32 to Rs. 70 – Rs. 38 an increase of Rs. 38 during the last 8 years! And also the tea trade has got a Rs. 2 rebate, a reduction of export duty, which I think will go to the hands of the smallholder. We hope that steps will be taken to see that the tea smallholder will get the Rs. 2. So that the Budget as such is good. Of course normally the increase in the price of a cigarette

is going to affect some. They can always reduce one cigarette per day. Health-wise also it is not good to smoke. So that if they reduce a cigarette per day they can save that also. Then there is the question of arrack going up in price. There, too, if one drinks less is taken, anybody can manage with the present amount.

260

I was listening to the hon. Member for Attangalla. He was not very critical about the Budget. He was beating about the bush quoting some books. I also have all the books that he quoted. I have this book here called the "Economic Performance in the first half of 1985". I have the Central Bank Report for 1985. I also have gone through all these. But it is not the statistics along that matter but it is how the people will receive it or how the people will get affected by this Budget.

Of course, the hon. Member used the words, "the qualify of life" but he stopped at that. I thought he would develop his argument on that but he did not. He only said that the quality of life is not going to be improved. It is a far cry between 1970-1977 and after 1977. I would like to ask him, where are the queues that were formed during the 1970-77 period? We do not see any queues today. With all the troubles that the Government is undergoing with regard to the terrorist activities, we do not see any queues except the queues that I always see at the Regal or at the New Olympia. These two queues I see everyday when I pass that way, but other than that there is nothing.

It is very well known that those days it was difficult to buy a peace of cloth. You had to go and buy in the black market. But all that is over now. I am very happy today. I thank the Hon. Minister of Finance.

He has even allowed imported textiles to come into the country. It may be that highly sophisticated textiles will come into this country. You go to the 'world market' today and you will see stacks and stacks of imported textiles. From where are they coming? About two weeks ago, two police officers had been iterdicted in my area. About Rs. 80 million worth of imported textiles had been smuggled into the country. Two of these police officers have been interdicted. I do not wnat to talk about it. This shows that the Police were hand in glove with those people. Why are all these things taking place? From today the smuggled textiles will go off the market. So that anybody can go anywhere to buy. In a few days time the textile merchants will bring the cloth. I personally expect the prices of imported textiles to go down.

I can tell you, Sir, what happened about three clays ago. I went to a Chinese shop in Baillie Street. I went to buy certain things. Most probably the salesman did not know who I was because I was ordinarily dressed. Then he said, "Sir, I have very beautiful Fuji silk; one meter is Rs. 100. He wanted Rs. 100 for a meter of Fuji silk. It is very good Fuji silk. I was tempted to buy it, but

because I am a poor boy I could not find the money. I said, "I cannot affored that money". I need about 2 1/2 to 3 yards for a shirt. I did not have Rs. 300. I said, "I do not have money" and I went off. It is beautiful Fuji silk. From where have they got that? It is smuggled into this country, and nothing else. The Government is losing. When the Government is losing the people are losing the money. These are imported textiles. They are very good textiles most probably. The Government is losing. But who is actually losing? The people are losing. So, the Hon. Minister of Finance should be thanked for thinking over that and allowing textiles to come into this country at one hundred per cent duty. On that account he is expecting about Rs. 100 million. That is an income to the Government.

We have been carrying on, he carried on for eight years to see whether he could stop smuggling. There was no way of stopping it. Smuggling is going on in a grand scale. So, he thought the best thing is to stop this smuggling and he has stopped it.

He did the same thing, Sir, in 1977 when he floated the money. Everybody knew that before he floated the money, the black market was roaring. Today there is no black market at all. The money is floated, everyday has the exchange and the Government is making all the money. But the moment you tie down the money, the black market comes in.

So, here, too, in the textile trade we expect clean sales, now that any citizen of this country, rich or poor, can go to a boutique and buy imported textiles as and when he wants, in the way that he wants and the variety that he wants. This is sure to happen. So that once Government has done it, it must help the people one should not hold on to laws. Laws cannot cure all social evils. Therefore, the more we impose stringent rules and regulations, the more we find that society tries to resist them. That is what has happened with reard to these imported textiles. The moment it was banned, society rose up against it, and today we should be proud that the Hon. Minister of Finance has realised that this is not what the Government should do and he has liberalized that too, so that anybody who wants to enjoy or wear imported textiles can do so. Within the next month or so, before Christmas comes, there will be plenty of textiles in the market. Even today there is plenty of textiles. If you go to the 'world market' you can get it at black market prices. So, hereafter that black market will be no more.

So, Sir, certain steps the Hon. Minister has taken prove to the people that this Government is a Government of the people, by the people and for the people. This is what the Government wants to be. This Budget is one that tells the people that this Government of His Excellency J. R. Jayewardene, the President of

this country, is a Government of the people, elected by the people for the people and by the people. That is the sum-total of this Budget. So, we are proud to say that this Budget has created a certain amount of interest in the people to say, "It is we who elected the Government. The Government that we have elected with our vote is the one that is looking after us."

Sir, to live a man must have certain primary things. He must have a house-the Hon. Prime Minister is building a million houses. Then he must have the clolthes to wear. The Hon. Minister of Finance, in consultation with the Hon. Minister of Textiles, has opened that market too now. Then food is required.

The Mahaweli is the sinecure of all eyes today. A thing which even our children may not have seen the light of maybe, what our grandchildren may have seen the sight of, today we are seeing: the completion of the Mahaweli Diversion Scheme? The Hon. Member for Attanagalla said that about 12 man-made reservoirs have been built but no results have been achieved. Sir, I want to read one thing from which the hon. Member also quoted. The devil also quotes the Bible at times. From paragraph 4 of this booklet called "Economic Performance in the First Half Year of 1985", I will only refer to one thing: installed electricity capacity in megawatts in 1984, 632.25, in 1985, 882.25 -an increase of 39.5 per cent. For one year electricity capacity has gone up by 39.5 per cent. What is electricity for? About 250 megawatts of power have been provided in one yeare. Why is it? Who is going to need this? It is mostly for my Ministry and, I suppose, some other Ministries which are having certain industries, like the Ministry of Rural Industries, Ministry of Textiles and so on. Specially this current is

I have the Local Investment Advisory Committee which meets every fortnight, twice a month, and invariably I have approved more than 25 new industries for a week. I will give you all the statistics at the Committee stage. I do not want to table them now. I am ready with it. I will table them at the Committee stage discussion of my Ministry vote on the 19th of December.

What did SLFP Government want to do? They had produced a small amount of current, a few megawatts and instead of using that in this country they wanted to sell it to India for a song, for a mess of pottage. I think it was about 50 cents per unit or something like that. They could not industrialize this country. Today, after producing more than 250 megawatts of power in one year between, 1984 and 1985, we are yet trying to improve and develop the electric current output. Why is it? Where is the current going? We cannot waste the [එන්. ඩෙන්සිල් පුනාන්දු මහතා]

current. Somebody is making use of it. That is for the development of the country. That is what the hon. Member for Attanagalla forgot.

The hon. Member said, it is true reservoirs have been built but there has been no paddy. It is not that there has been no production of paddy at all. Paddy has been produced. There is no doubt about it. It is because of the terrorism in the North and East and the damage being done, not only to paddy but to the Nilaveli saltern as well from which I was expecting about 15,000 tons of salt. This has been completely damaged by the terrorists. In fact, I do not know what the position of the Nilaveli saltern is.

Then the Elephant Pass saltern produces about 70,000 to 80,000 tons of salt. I am unable to bring that to the South. No work can be done because everything is being stolen or damaged. The Paranthan Chemical Factory has been closed down completely since April. So, naturally, as the Hon. Minister of National Security said this morning terrorism is not a small thing. Do not think it is child's play. It is a serious matter. It is war.

Caustic Soda and Chlorine are being imported today. That is necessary for our water scheme and our hospitals. Caustic Soda is essential. We are importing that. We have closed down that factory. We are paying about 400 people there. All are Tamils. We cannot work that factory yet. Once the terrorist activities are over, I hope to re-start that factory. But what can we do? I should say the hon. Member for Attanagalla is a pessimist. He has spoken all about the bad side of things. He quoted certain figures. I too want to read one more passage from this book, "Economic Performance in the First Half of 1985." There are three paragraphs that I want to read.

"INTRODUCTION AND OVERALL TRENDS

1.1 This report covers the performance of the economy in the first half of 1985. It reviews the performance of the doemstic economy by major secotrs - i.e., agriculture, industry and services. The balance of payments situation, government fiscal operations and monetary and banking developments are also reviewed in the light of policy measures taken in pursuance of the twin goals of stability and growth".

They are specific. I do not know why the hon. Member for Attanagalla cannot understand it. I will repeat this, Sir.

- ".... in the light of policy measures taken in pursuance of the twin goals of stability and growth. This report was prepared on the basis of provisional data available as at the end of July, 1985.
 - 1.2 An examination of the performance of the various sectors in the first half of 1985, indicates that the growth performance this year, will be about the same as last year."

Last year it was 5.2. This time also it will 5.2.

"Increase in paddy and subsidiary food crops, will help to improve the performance of the domestic agricultural sector, while a substantial increase in coconut production and marginal increases in tea and rubber production will result in a better performance in plantation agriculture."

This is important for my Ministry, Sir. That is why I am reading it.

"Increase in industry and services will help to offset the decline in construction, nd thus maintain economic growth around the same level as in 1984."

I do not know why they do not understand this. It is very specifically stated. If the development of the country for 1985 and 1986 is going to be on the same development figures, I just cannot see why they cannot accept the position that the Government is doing a good job. I just cannot understand. Now I am reading the third paragraph, Sir.

"1.3 A major influence on the balance of payments situation has been the steep decline in tea prices beginning from the latter part of the first quarter of 1985. The increase in demand for defence imports resulting from the current security situation has been a further adverse influence on the balance of payments. The deficit on services account has widened due to the decline in tourism and higher interest payments. As a result, the half yearly balance of payments performance and the projections for 1985 indicate a deterioration from 1984."

Anybody must understand that there are certain difficulties. When terrorism is there in the North and East our tourist hotels are empty. There are about 25 big hotels and 25 small hotels in my electorate. There are about 30 restaurants and about 300 boutiques in that complex. I am very sorry to say that almost all the hotels are on the verge of closing. This year we are supposed to be getting some tourists. There are a few tourists these days. One hotel had about 14 of them. Another hotel had about eight. I heard that in one hotel, Blue Oceanic, they had 52 tourists. When there is a national crisis, the number of tourist arrivals has come down. What is the use of the hon. Member for Attanagalla saying that everything has been lost.

I remember when I was a Member of Parliament in 1969 and His Excellency the President was the Minister of State in change of tourism. When he was trying to sponsor the Tourism Act, a member of the Opposition—he is now dead so I do not want to mention his name here—said that we would have to put our hands into the pockets of the tourists to see how much money they had! Today we have nullified that statement. Today almost all the hotels have been built with foreign money that has come into this country. If not for this crisis, our hoteliers would have become millionaires by now. They expect a tourist boom to come once this crisis is over. Just now the hoteliers cannot manage and that is why the Government has

gone out of its way to give Rs.40 million to help them. But even if this is not enough, I am sure that in a few years the hotel trade and the tourist trade will improve to such an extent that the hotels will not only earn back what they have lost but will also earn very good amounts so that they can make some savings. This is the tourist industry.

When the tourist industry was going through its good period, a pound of lobster cost about Rs. 200 but today it is about Rs. 100. There was a very big prawn called 'Karuvanda issa' which used to cost about Rs. 14 a pound but today it costs only Rs. 6. These things have come down in price. But tourism will catch up and when it does, lobsters will again fetch prices in the region of Rs. 200 to Rs. 300 a pound. There is no doubt about that.

Today every country in the world depends on tourism and the tourist industry. In most European countries, they earn 40 to 50 or even 60 per cent of their budgeted amounts from tourism. During the summer the hotels are full. I was in Vienna in September. All the hotels in Vienna were full of tourists. That is how they earn money. India, for instance, is building hotels. Thailand is building hotel after hotel. Indonesia and Malaysia are building tourist resorts, not only hotels. Ours is a beautiful country. We have very good beaches and everybody wants to come here but because of terrorist activities we are unable to develop the tourist industry.

But, this does not mean that the Government has stopped this development. The current account has been balanced with Rs. 200 million. All that is there but the Rs. 30 billion that is wanted is required entirely for development. What is this development? I am thankful to the Hon. Acting Minister of Justice who spoke about District Ministries. This is the only Government to give Rs. 5 million to each Member of Parliament to improve roads and attend to other improvements in his area. That is in the local sphere and not on the national sphere. When a Member of Parliament is given Rs. 5 million each year, at the end of a six-year period he would have spent Rs. 30 million for his electorate without any government help. Surely the voter will then say, "Our Member is a good man. See how he has spent this money. He should be supported". This is a very good scheme that has come out from this Government. Rs. 5 million for each year, in six years will amount to Rs. 30 million. If the Members are careful and can get their work done and make the Rs. 5 million worth of work equal to Rs. 10 million, I am sure all the Members will retain their seats without any difficulty. This is a very good scheme.

Roads have to be constructed. School buildings have to be put up and maintained. There is Rs. 5 million in the hand of each Member of Parliament. I am very thankful to the Hon. Acting Minister of Justice for reminding me of it. That is one aspect Rs. 30,000 million has been set aside for the national development of this country. The budget has seen to the poor man and also to the development of the country although we are at a point of crisis. Every month when we come here for the extension of the Emergency, we see the hon. Members of the Opposition talking in double tongues. They say one thing and simply wait without voting, some of them leave the House when voting takes place. Every month this has happened. Do you think that the people are not watching them? The newspapers are flashing it.

266

I remember when we were in the Opposition from 1970 to 1977, His Excellency the President always told us, "you are in Parliament in the Opposition, to protect the rights of the people. We cannot forget that. Do not get up and go away. If you are going out go out for one or two minutes and them come in". That is never done now. (Interruption) When we walked out once or twice, it was only for two or three minutes. We came back so that we were there to protect the rights of the people That is what the Opposition should do. But here it is not that.

Do you want the Government to say that this must be an unitary Government? Do you want an united Sri Lanka or a divided Sri Lanka? This is the question that has to be answered by the Opposition with regard to the terrorists activities. Do you want the extension of the Emergency to maintain certain essential services? Do you admit the fact that there is a special crisis in the North which needs special laws to control? You and I are lawyers, Sir, can we manage to control the terrorists activities under the Penal Code or with the help of the Evidence Ordinance? No, it cannot be done. The Prevention of Terrorism Act was passed because of that. There is a special need. A special crisis has arisen. To meet a special crisis special laws are necessary. The Prevention of Terrorism Act was enforced temporarily for 2 years or so. It was a temporary Act. It was never a permanent Act. We find that when we do the correct thing there can be criticism. There is not doubt about it. But it is not the criticism of the type that hon. Members of the Opposition have in their minds. They feel that they must make a political gain out of these terrorists activities.

The hon. Member for Attanagalla said, "Do not make it a military solution, make it a political solution". My good Lord, that may be good advice. It is good advice in the sense that His Excellency has made it very clear that he wants peace. When he took over the Government in 1977, he is the one Leader in the world who has said; "I want to lay the foundation for a dharmista society". The Opposition cannot forget this. In a dharmista society you need not have a big army, a

[එක්. ඩෙන්සිල් පුතාන්දු මහතා]

big navy, a big air force or a big police force. We may have been guided by that and when the terrorists came into the scene two or three years ago. This Government was not ready for it then but we are now ready. We are armed to the teeth. We are willing to face any challenge today. There is no doubt about it.

His Excellency the President said; "I want peace". Yesterday, the Hon. Minister of Finance also said: "We want peace, but if we cannot have peace we are ready for war". That is what he said. This shows what we want. We do not want a military solution to the Northern ethnic troubles. The terrorists do not want anything but a communist state in this country. It is a very well seen. Prabhakaran has made it very clear that he is prepared not only to have Eelam but to defeat this Government, not in a legal way, not through the ballot, but by the bullet. He has said that frankly. So what is the ethnic problem? There is no ethnic trouble now. It is that you want a Communist state, a Marxist state or a dictatorship, where you will not have fundamental rights or democracy with all the fundamental rights found under His Excellency J. R. Jayewardene's Government. This is the final statement that we have to make to the terrorists. The terrorists have made their position very clear. The question of Eelam or a separate state is only a cloud. That cloud has been taken away now by the wind. Today they are not fighting for any separate state. They are fighting for a government, a dictatorship, nothing else.

Now with India's help there is a ceasefire. What has happened to the ceasefire? It is a one-sided thing. I do not want to go into it; the facts are very well known. The aim of the terrorists is not to have Eelam, a separate state, but to have a full dictatorship in the whole country. It may be a Marxist state or it may be a Communist state where you will not have what you call democratic rights. That is what will happen.

The present Government through this Budget is saying that although we have a crisis we want Rs. 30 billion for the development of this country for this year. That is not a small thing. His Excellency President J. R. Jayewardene is telling the country through the Hon. Minister of Finance, "I want Rs. 30 billion for the year 1986 to develop this country, to give everything that I thought of giving, the people. I want not one cent, not two cents, but Rs. 30,000 million for development, not for the maintenance of services or the departments or the Ministries." It is far beyond that. It is for the development of this country. His Excellency is saying through the Minister of Finance that although there is a crisis, may be an Island-wide crisis, we have to win this war, we have to put down the terrorist activity, we have to somehow or other contain it and see that democracy is given to the Jaffna Tamils in the Jaffna District and in the Eastern Province. That is why His Excellency

through the Minister of Finance said yesterday, "Although there is a crisis I want Rs. 6,000 million for the defence vote." It may be a drop in the ocean, as the Minister of Finance said yesterday. The Minister of National Security may ask for more money and that will be given by way of supplementary votes. That is another matter. But Rs. 6,000 million of the Budget is for defence. What an amount of money going waste! So, this is a crisis, with all that money going for defence. I think that before 1977 the country minght have been voting about Rs. 500 million or even less for defence. This Rs. 6,000 million vote is because of a crisis.

The Minister of Finance is saying, "Give me power through Parliament to spend Rs. 30,000 million for the development of this country in 1986". That is what the Budget provides for. So nobody in this House can decry the Budget and say that the Budget is not a Budget for development. With a recurrent expenditure of Rs. 37,000 million, an equally big amount is given for development. Although there is a crisis the Government's developmental activities are going on at the same rate as if there is no terrorist activity in this country. That is the greatness of this Government. That is the greatness of His Excellency J. R. Jayewardene, the President of this country who says, "There is a crisis. I fight that crisis but at the same time I will not pause a moment to stop the development of this country." Throughout this Budget he has said, "I want development in this country in 1986 in way that the people will see." His is spending Rs. 30 billion. Surely anybody will see what this Government has done for the development of this country?

So if there is anybody who wants to criticize, they must first understand the position that the Government has taken. We have to admit the fact that there is terrorism. It has to be contained and the fight has to be won. For that, in the Budget we have set aside Rs. 6 billion. At the same time His Excellency the President has said, "I am not willing to look back a moment with regard to development of this country. We are a Third World country, a poor country, a country that will have to be developed, and as such I am willing to take every step that is possible within my power. Therefore through the Minister of Finance and with the help of the Parliament of this country, I will, once this Parliament passes this Bill, authorize the expenditure of Rs. 30 billion for development in 1986".

Sir, His Excellency is the one and only President who was elected a second time, the one and only President who was elected by every voter in this country in the North, South, East and West. Such a President has today said through the Hon. Minister of Finance, "I want Rs. 6 billion to fight the terrorists in the North. At the same time I want Rs. 30 billion to develop this country in 1986." So can anybody decry the Budget?

Can the poor man say that he is not looked after? I think, whether it is a poor man, a rich man or a person who belongs to the middle-class, he will say that the Budget has been made by one of the best statesmen of this country. Not only in this country, I would say, that in the whole of South-East Asia there is no better statesman than His Excellency the President. He has, while fighting the terrorists, stated, "I want peace, but if peace cannot be had I am ready for war." so he has said through the Hon. Finance Minister, "Give me money to develop this country."

Then, Sir, the hon. Member for Attanagalle spoke about the GCEC and the FIAC. Unfortunately only one opposition Member has spoken before me. I am personally aware of what the GCEC and the FIAC have done. It is true that under the GCEC 35,000 people have been directly employed in the factories. The Hon. Minister of National Security said that for every one person employed there is indirect employment for two, but I would multiply that by two and say it is four. I would give one example.

My electorate is one of the poorest electorates. About two years ago I met a number of poor families and I got them to a certain place and also gave them some help. I told the women, "You can cook a meal and make 50 packets of lunch out of it, put them into a basket and sell them. You can make two rupees on a packet of lunch. If you like, you can sell dinner packets as well." They are selling packets of lunch. A woman brings 50 packets in the bus. She makes two rupees on a packet. In that way she makes a hundred rupees on 50 packets. I put in a about ten people to do that, but now there are 50 to 60. I am telling you this to show you how people are being benefited indirectly. Today, one month after I started this scheme, the men and women come and tell me, "Sir, we are thankful to you. It is not only the hundred rupees that we make for a day. Lunch and dinner for our families are also there." Therefore see the amount of money they are earning. Their families get their lunch and dinner free and in addition one hundred rupees a day is earned by each of these women. Now I see that 50 to 60 people are doing this - may be more than that.

So this is indirect employment. It is correct when the Hon. Minister of Finance said that there are 35,000 in direct employment. I do not deny that. When the Hon. Minister of National Security said that there are another 70,000 who are indirectly employed, that too is correct. But I would like to multiply that by two and say it is double that.

We know what is happening in the Free Trade Zone. Foreigners who are working there rent out houses in Negombo and the rents have gone up. They must eat and drink. They go to the fish market and buy fish, they go to the vegetable market and buy vegetables, and at

the textile shops they buy their clothing. All these are indirect forms of employment. Therefore, I would say that about one and a half lakhs of people are working there indirectly. The GCEC is a blessing that His Excellenct the President has introduced to this country, and that is why a second Free Trade Zone is being opened at Biyagama, a few miles away. The GCEC is an asset and blessing to the poor man. The rich man of this country will also earn. There is forign exchange coming into this country. There may be some rackets going on, as the Minister of Finance said. Man-made institutions are not perfect, man-made institutions have their own faults. They have to be corrected. There is no doubt about it. Therefore the GCEC and the FIAC are two institutions that must be continued and maintained for the benefit of the masses of this country.

I will now come to my own Ministry. There was a lot of talk about the Ministry of Industries and also about privatization. This Government wants to privatize the public sector. There is no doubt about it. But it is not an ordinary private sector; it is going to be a strong sector. We are not willing to hand over to the private sector to produce third-grade goods and make our people buy them. Nothing of that kind will happen. The private sector must produce world standard goods. That is why today I have strengthened the standards institute in this country. It is going into everything possible. If there is going to be any form of dumping in this country, we have already taken steps to stop it. The standards institute is even going to the harbour with the permission of the Minister of Trade and Shipping to see whether there is any dumping going on. We are now taking the necessary steps to stop it. We may not be able to prevent smuggling 100 per cent or dumping 100 per cent. After I assumed duties this year as Minister of Industries I have taken the necessary steps to see that dumping is prevented.

The next question is protectionism, which everybody is against. The United States is against it, the European Economic Commission is against it, and even Russia is against it. We are also in a way against it. But we are a developing country, and added to that we are a poor country. Our local market is limited to only 15.5 million people. India's market is about 900 million or 1,000 million people. So that in a small country like ours we have to give certain protection to our industries. Knowing this, His Excellency has established the Presidential Tariff Commission which even goes up to levying a 100 per cent tariff. Yesterday, the Hon. Minister of Finance in regard to textiles, said that there will be a tax, a customs duty of 100 per cent. That is how we protect our people. To my knowledge there is hardly an industry which has been hit by our liberalization policy. I heard certain things being said such 's, this is not liberalization, but this hs scientific development.

[එන්. ඩෙන්සීල් පුනාන්දු මහතා]

Sir, two years ago I was the Chairman of the LIAC, the Local Investment Advisory Committee of the Ministry of Industries and Scientific Affairs. I had a decision to take with regard to the plastic bag called the "Sirisiri" bag and the paper bag. I sent out my own officers and found that there were about two thousand to three thousand people employed in the paper-bag making industry. I had to decide whether I should allow the "Sirisiri" plastic bag to be manufactured in this country or stop it completely. In other words, whether we should not look forward to scientific development. After going through the many resources that I had, finally I came before the LIAC. I discussed the matter with all the members and I decided that we would not take any steps against the paper bag manufacturers, that we would allow the manufacture of the "Sirisiri" bag.

Today, of course, the paper bag industry is almost dead. There is no doubt about it. That is not due to liberalization but everybody will say that it is because the Government has liberalized the trade. It is a question of whether you want scientific development, whether you wnat to modernize what the people require or whether you are going to give the paper bag. This is all that is wanted. So, the ordinary man or maybe a Member from the Opposition will say at once, "No, no. You have killed the paper bag industry because of your liberalization policy, the liberalization of trade". It is not that.

Today, we have the same difficulty with the Fertilizer Corporation. During the period 1970/1977 I challenged it at every Budget speech I made when we were in the Opposition. I have spoken for more than 45 minutes and at least half the time I have spent on that fertilizer factory which was being built. I always said that naptha should not be used as the base but it should be an air-based factory where you take the air and electrolyse it, as then you get 76 per cent of nitrogen in that. Ammonia is a common plant. Even here we have a separate ammonia plant. We can get nitrogen from the air. Seventy-six per cent of the air is nitrogen. That is well known. Then we get 4 per cent of oxygen, 2 per cent of ozone and a bit of helium which goes into a fluroescent bulb. I said that all these can be made use of and to please take them. They said, "Nothing doing". Every time Mr. T. B. Subasinghe used to get up and say; "The hon. Member for Negombo seems to know much about the analysis of air and other things. We will consider it." But they never considered putting up this factory. It was half done and we had to complete it. Today it is not a white elephant: it is a "double white elephant" on my had because today a metric ton of naptha in the world market is about 243 American dollars. Naptha is the raw material and the output is urea. Today a metric ton of urea is only 112 US dollars.

It is just half the price. How can we run that factory? You cannot help it. That process is worng. If they only had an air-based factory here and if they electrolysed the air, the people would have got that very beautifully. I told them in all my Budget speeches from 1970 to 1977 that the ammonia plant is a common plant. Urea is ammonia nitrate with a bit of nitrogen added to it. It is ammonium nitrate. So the ammonium plant is a common plant. Eveything will be all right if you get the air electrolysed and sent through it. But today we are using naptha and the Petroleum Corporation is losing, we are losing, the country is losing and a white elephant is on our had. This is what we are facing today.

The policy of the Government with regard to privatization is this, Sir. Privatization is not a magic word. Privatization means many things. I have the Ceramics Corporation. I have a ceramic factory at Dankotuwa. I am trying my best to invite some foreign people who will bring the latest technology to up-grade that factory. I am doing the same thing in the Piliyandala factory also. I am having discussions with Snanks, the world reputed sanitaryware manufacturers. I hope very soon I will be able to do something. They are the Shanks of London. If they come to the Piliyandala factory it is not privatization as everybody thinks. It may be in the ratio of 51-49, but we have to bring in the latest technology.

There are a number of people who criticize the sanitaryware that has been put out by the Piliyandala factory. We are improving it. We have now air-conditioned the whole factory. We are trying to improve the quality of the sanitrayware manufactured at the Piliyandala factory. But with all that there is much to be desired with regard to foreign technology. Everybody knows that.

That is one form of privatization. If I can get the best technology for any production in this country I will never say no to it. Of course, I will go into it and see whether it will be advantageous to our country or not. My prime purpose of privatization in that sphere will be to see, when we get into an agreement, whether it will be to the advantage of this country or not. If it is not advantageous I will not undertake it. I will tell His Excellency that I would not touch it. But if it is advantageous and the latest technology is to be brought into the country free of charge, free of any payment to be made as royalties or otherwise, then we are ready to accept that offer.

Then, Sir, privatization has another meaning also. Some factories are running eternally at a loss. I have tried to introduce many innovations during the past 11 months and I have found that some of them cannot be revived. There is no daubt about it. Some factories can be revived. Take the Ceramics Corporation. I shall give

the details at the Committee stage. It was running at a loss of Rs. 13 million last year. But thanks to my Secretary, the Chairman and the Board of Directors and the General Manager of the Ceramics Corporation, we have put our heads together and we will at least break even this year. Mostly I feel it may incur a loss of Rs. 500,000 or Rs. 1 million. We will not incur the loss of Rs. 13 million which we incurred last year. We have somehow or other adjusted it and we have done our best. I am very proud to say that the Ceramics Corporation will come out of the woods at the end of the year. That corporation will not be sold. But there are certain corporations which cannot be revived. Those are the corporations which will either be closed down or sold to the private sector.

Sir, some reference was made to the JV Tiles Factory. From the day the previous Government took it over from the private sector it was running at a loss. For the past 11 months I have tried to improve it. It cannot be improved because it can produce only about 15,000 tiles in three to four days. Therefore, reviving that factory will be a problem. So I have advertised it for sale. Personally, I am against closing down any factories. If I find a way to revive a factory I will invite every Member of this House, whether on this side of the House or in the Opposition, to give us advice – probably some of them know better than myself – to revive that factory. I am willing to accept the advice and try it out.

Just see the extent to which His Excellency the President goes. He has already appointed three members of the COPE to go into three sections of three factories. The report submitted by them is to be discussed very soon. So I do not want to deal with that report just now. - [Interruption]. It is not a COPE report. It is a report submitted by our own Members of Parliament. There is no doubt about the fact that all the three members of Parliament are really very good men. The chairman of COPE, the hon. Member for Wattala is one person. There is also the hon. Member for Kaduwela, Mr. Paul Perera, who is a lawyer and also the hon. Member for Hanguraketa, Mr. Rohan Abeygunasekera, who is a lecturer in one of the Universities. So these very able three members of Parliament have been delegated the task of submitting a report. I must say that they have submitted a very good report. We will discuss that later.

I only want to say this. some people just get up and say, "You are closing down these institutions and privatizing them." It is not that. See the extent to which we have gone. See the extent to which His Excellency the President has gone. His Excellency the President has got the help of three Members of Parliament. I see the hon. Member for Wattala entering the Chamber. I am only trying to show you the steps we take before we close down any institution or take any other steps. For instance, take the Salawa Factory. The hon. Member

for Wattala inquired into the affairs of this Factory. I myself visited this factory. You cannot call it a factory. Inside the factory is very dirty smelling and full of betel stains. I am very sorry to say this. They say there is no timber but a third shift had also been undertaken by them on an overtime basis. In 1984 a sum of Rs. 90 lakhs has been incurred on overtime. We thought this was all nonsense and I cut off the third shift immediately. We have gone to that extent. Even this matter I reported to His Excellency the President. Before we took another step he got the service to the hon. Member for Wattala who has gone into the matter. I have read the report submitted by him. As I said earlier, I do not want to discuss that report because it will be discussed by the government very soon. This shows the steps we have taken.

I want to tell the hon. Members on the Opposition benches – of course, Members on the Government side do come to my room and I tell them not to worry – of the steps we take but whatever we tell them is like pouring water on a duck's back. It is that and nothing else. His Excellency the President has to give me authority to do anything. But before he said, "Denzil you can do this. You can close this down," he got the service of three Members of Parliament to report. See the extent to which His Excellency has gone.

When I speak about the Salawa factory I must thank the hon. Deputy Minister of Parliamentary Affairs and Sports for the one hundred per cent support he gave me every day. He advised me to go to the Factory without telling anybody. I am proud to say that when I went there there was no reception or any bulath offered to me. When I got down near the factory I saw three persons. I am telling this for the information of the Opposition. All Members on this side of the House know about this. As I got down I saw three gates. I told the security guard who was there to hurry up and close the gates and not allow anybody to go out or to come in. But the security guard was standing there like a statue because he did not know who I was. Nobody there knew who I was. Since the security gurard was not moving the Chairman went and told him, "That gentleman is the Minister of Industries and Scientific Affairs. You had better go and close the gates" It was only after that that they knew who I was. I saw the factory as it was. This is the crime that is being committed in this country. Most of these places can be put into order, but some of them you cannot put into order. So I leave it to His Excellency the President to tell me what I should do and what institutions I should close down.

I will leave that to His Excellency and the Government to tell me what we should do, what we should close down, what we should modify and otherwise keep going. That is left to the Government and His Excellency the President and I will obey his Excellency's orders. That [එන්. ඩෙන්සිල් පුතාන්දු මහතා]

is what I want to tell you with regard to privatization, and I hope that after this at least the Opposition will understand the word "privatization" and will not come out with things that are incorrect.

Mr. Deputy Speaker, may I go on ?

றிவேச்சு வப்பைகளில் (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Deputy Speaker) Certainly.

<mark>රන්. ධෙන්සිල් පුතාන්දු මහතා</mark> (නිල. என். டென்சில் பொனுண்டோ) (Mr. N. Denzil Fernando)

Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports wanted me to speak for some time more. I said, "All right we will see how I get going".

கிவேச்க கூற்று வகைகுடு (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Deputy Speaker) There are other speakers.

එත්. ඩෙන්සිල් පුනාන්දු මහතා (திரு. என். டென்சில் பெர்ளுண்டோ) (Mr. N. Denzil Fernando)

Yes, there are. Sir, all the Members of the United National Party can speak for four or five hours if they want to. I am very proud to say that. There is not a single Member of Parliament in the UNP who cannot speak for three or four hours. The only thing is, I am only a stopgap here, nothing else. If the Hon. Minister of Parliamentary Affairs says, "Hon. Minister of Industries, that is enough, sit down", I am willing to do that.

Sir, the hon. Member for Attanagalla condemned the Budget and said that it also will be a failure. But the thing is that the people take it the other way. When we go to Mulkirigala the people are with us. When we go to Mahiyangana the people are with us. In March 1983. 18 electorates were contested. One of them is the electorate of the hon. Member for Maharagama. We lost that seat. But 14 seats were won by the Government. Can anybody deny this? His Excellency the President said, "People seem not to want you. Go to the polls and come back." Out of 18 seats that fell vacant, we won 14. Who can say that the people are not with us? We contested the Mahiyangana electorate. We won with a majority of 20,000. My good Lord, what a majority! We went to Mulkirigala in the deep south. The people were with us. This shows what our Government is. The Opposition Members, specially the SLFP Members, are living in an insulated world of their own, far away from the people. His Excellency and every hon. Member of Parliament of the United National Party, are living with the people. That is the answer that the people give. They are with the people, and they always say this Government is elected by the people for the people. They are with them. The SLFP Members are not that. They are insulated. They are living far away from the people. That is why they do not know what they are doing.

I remember, in 1971, during the insurgency period His Excellency the President who was the Leader of the Opposition at that time got up and announced in the Parliament, "in this crisis whatever help the Government wants we are behind the Government", which the Opposition is frightened to say today. The Opposition today is not on that wicket. They cannot say that they are behind the Government to help the Government to defeat terrorist activities or to give the Government 100 per cent support.

එම්. වින්සන්ට පෙරේරා මහතා (නිල. ගේ. வின்சன்ற பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera) They are not even in the House.

එත්. ඩෙන්සීල් පුතාන්දු මහතා (திரு. என். டென்சில் பொளுண்டோ) (Mr. N. Denzil Fernando)

They knew that I was speaking. That was the difficulty they had. If they are national minded, if they want a united country they should have voted for the extension of the Emergency. They should have supported us in every way. The Hon. Minister of National Security said, "Privately they are all with us". What a shame! I am Denzil Fernando, in private. But as long as I represent as Member of Parliament for Negombo I will never say publicly one thing and privately another thing. I will never say it. I have never said it. Even if I give up politics I will never say that. It is the dirtiest thing that can happen to a Member of Parliament. It shows that that Member who says one thing within the Parliament and goes outside and says just the opposite of it is a backboneless, unprincipled Member of Parliament. We cannot even think of such a Member. The Hon. Minister of National Security said that. So that, whatever we do we are with the people.

Sir, I am very happy and I congratulate the Hon. Minister of Finance. He spoke for the sake of His Excellency the President and this Government. For eight years he has gone on supporting the people and helping them, and in 1986 too the Budget is a very fine Budget, a good Budget for the people of this country. We will see that this country is better developed, and we will see in 1986 the complete end of terrorism in the North and the East. As such, I am in full agreement with all the budgetary provisions that the Hon. Minister of Finance put forward to this House yesterday, and I support him.

c. con. 3.7

මෙරීල් කාරීයවසම් මහතා (අගලවත්ත) (නිල. ගෝඩා සෙච්ඩාබයේ — அහෙබන්න) (Mr. Merril Kariyawasam – Agalawatta)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රී, මෙම රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද නවවැනි අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. පසුගිය අවූරුදු නවය දිහා බලන කොට අපේ ආර්ථකයේ ඉතා පැහැදිළි වෙනසක් අපට දකින්නට ලැබ් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම 1977 ට පෙර ඉදිරිපත් කරනලද අයවැය ලේඛන සමග 1977 න් පසු, ගරු මුදල් ඇමති රොනී ද මෙල් මැනිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරනලද අයවැය ලේඛන සසදා බලනවට අපට විශාල වෙනසක් පෙනෙනවා. ඒ කාලයේ අයවැය ලේඛනයක් වශයෙන් ඒ අවූරුද්දට ගුණන් මිණුම් පියවීමට ගීණුම් පතක් ඉදිරිපත් කළා මිසක්, රටේ ආර්ථක රටාවට ගැලපෙන ආර්ථක දර්ශනයක් අඩංගු වූ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. එහෙම වුණා නම එසේ වුණේ ඉතාමත්ම කළාතුරකින්.

1977 න් පසු අයවැය ලේඛන තුළින් අපි දක්කා පැහැදිළි සිතුම් පැතුම පරම්පරාවක් ඒ අයවැය ලේඛනවල පිටු අතරින් මතු වී එන බව. අපට විනිවිද දකිය හැකි, අතින් අල්ලන්න පුළුවන් විධියේ දර්ශනයක් ඒ අයවැය ලේඛනවල එකතු වී තිබෙනවා අපි දක්කා. ඒ නිසා අපට, අපේ රට යන්නේ මොන ආකාරයකටද, අපේ ආර්ථකය ගොඩ නැගෙන්නේ මොන ආකාරයටද කියා දුනගත හැකි වුණා. ඒ ආර්ථකය දිහා බලා, අපේ ජනතාවගේ ජීවන මට්ටම වඩා හොද තත්ත්වයක තබන්නට මන්තීවරුන් වශයෙන් ජනතාවට අත හිත දිය හැක්කේ කොයි මාර්ගයෙන්ද කියන එක ඒ අයවැය ලේඛන තුළින් අපට හිතා ගන්න පුළුවන් වුණා. අපට පුළුවන් වුණා අප යන්නේ මෙම මාර්ගයේය කියා හිතා ගත්තට. ඒ සංකල්පනය පැහැදිළිව තිබුණු නිසා — අපට එය අතින් අල්ලන්නට පූළුවන් නරමට පැහැදිළිව තිබුණු නිසා – ඒ ගැන අවබෝධයක් ලබාගෙන, අපේ ජනතාවටත් එම අවබෝධය ලබාදෙන්න අපට පුළුවන් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ පසුගිය අයවැය ලේඛන දෙස බලනවිට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා රටේ දියුණුව සඳහා ආර්ථිකය පාලනය කළේ මොන අන්දමෙන්ද කියන එක අපට පැහැදිළිවම පේනවා. මට මතකයි පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී, "1977 මේ රජය බලයට එන කොට අන්තයටම පිරිහුණු ආර්ථිකයකින් මේ රට, ජාතිය නැවත ගොඩ ගැනීමේ හාරදූර කායෘීයට ජේ. ආර්. ජයවර්ධන රජයට මුහුණපාන්න සිදුවුණා" ය යනුවෙන් එතුමා කළ පුකාශය අපේ ජනතාව විශාල විශ්වාසයකින්, විශාල බලාපොරොත්තු ඇතිව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාට රට හාර කළේ ඒ පිරිහුණු ආර්ථකයෙන් මේ රට බේරා ගත්තටයි.

අපට මතකයි ඒ පිරිහුණු ආර්ථකයේ තරම කෙසේද කියා. 1977 ට පෙර කාලයේ තිබුණු පාන් පෝලීම් ගැන, මංකෙකුක්කා ආර්ථකය ගැන අපට අමුතුවෙන් කීයන්න ඕනෑ නැහැ. නමුත් ඒක අපට අමතක කරන්න බැරි දෙයක්. ඒ කාලයේ කුස ගීන්න තිසා නිදි පැදුරේම අම්මත්, දරුවොත් පහුවැනිදු උදේ මැරී ඉන්නවා දකීමේ කණගාටුදයක නන්න්වයකට පවා අප පත්වූ බව අපට මනකයි. එවැනි තත්ත්වයකින් මේ රට බේරා ගැනීමේ කාය\$ය අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට හාර වූණා. පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් එතුමා අපට කිව්වා, "1977 නොවැම්බර් මාසයේදී පුථම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට, මේ රටේ තිබුණු ආර්ථිකය පිරිහීමේ තත්ත්වය හේතුකොටගෙන අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්න එපා කියන තරමට එතුමාට උපදෙස් දීමට තරම් මුදල් අමාතාහංශයේ තිලධාරීන්ට සිදු වූණාය" කියා. "අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපන් කරන්න එපා, අතුරු සම්මත ගිණුමක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්න, ඊට පසුව ජාතෘන්තර මූලා අරමුදලන් සමග සම්මූතියකට ඇවිත් පිටරටවලින් ලැබෙන ආධාරවලින් මේ රට යාම්නම් ගැටගහගෙන ගිහින් 1978 දී අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්න" කියලා එතුමාට උපදෙස් දූන්නා කියන එක අපට මුදල් ඇමතිතුමා ගිය අවුරුද්දේදී කිව්වා, මුදල් ඇමතිතුමා ඒ දේ 1977 දී කලා නම්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය බලයට පත් කළ ජනතාවට ඒක විශාල බලාපොරොත්තු කඩවීමක් වනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. ජනතාව එනරම් විශාල විශ්වාසයක් ඇතුවයි මේ රජය බලයට පත් කළේ. එනිසා එතුමා 1977 දීත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්න සමත්වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා 1977 දී ඉදිරිපන් කළ අයවැය ලේඛනය ගිණුම් සම්බන්ධ ලේඛනයකට වඩා පුතිපන්ති සම්බන්ධ ලේඛනයක් වු*ණ*ා. එද වන තෙක් අපේ රටේ ගෙන ආ ආර්ථක රටාව වෙනස් කරන අඑන් සිතුවිලි පරම්පරාවක් අපි ඒ අඑත් අයවැය ලේඛනයේ දක්කා. 1977 වනතුරු අපේ රටේ තිබුණු සංවෘත ආර්ථකය – ඉංගුීසියෙන් කියනවා නම් closed economy කියන එක – වෙනස් කළා විවෘත ආර්ථකයකට.

තියෝජන කථානායකතුමා (பிரதிச் சபாதாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතීතුමා [එඩමන්ඩ් සමජවිතුම මහතා] මූලාසනාරුඪ විය.

அதன் பிறகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுப் பிரதித் தலேவர் அவர்கள் [திரு. எட்மண்ட் சமரவிக்ரம] தலேமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

මෙර්ල් කාර්යවසම් මහතා (திரு. மெரில் காசியவசம்)

(Mr. Merril Kariyawasam)

තියෝජන සභාපතිතුමනි, 1977 වර්ෂයේදී විවෘත ආර්ථකයක උදව අපි දක්කා. මේ නිසා එතෙක් කාලයක් තිබුණු closed economy නැත්තම සංවෘත ආර්ථකය, අවසන් වෙලා, විවෘත ආර්ථකයක් ආරම්භවුණා. ඒ විවෘත ආර්ථක පුතිපත්තිය කියාත්මක වීමෙන් පසුව මේ රටේ ඇතිවූ නොයෙක් වෙනස්කම්, විවිධ ආකාර සංවර්ධනයන් පසුගිය කාලය තුළ අපට දකින්නට ලැබුණා. ඒවායේ පුයෝජන ගතිමින් මේ රට අළුත් සංවර්ධන යුගයක් කරා මෙහෙයවන්නට ඒ නිසා අද අපට පුළුවන්වෙලා තිබෙනවා.

1977 දී ඇති කල ඒ වෙනස, පුතිපත්තිය පිළිබද වෙනස, අපේ ආර්ථකයට පමණක් නොවෙයි, අපේ රටේ මුළු මහත් ආර්ථක රටාවටම බලපැවා. එනීසාම අපේ රටේ විවිධ අංශවල පැහැදිළි වෙනසක් අපට දකින්නට ලැබුණා. ඒක අපේ රටේ ඇතිවූ අඑත් යුගයකට ආරම්භයයි. ඒ ආරම්භය තුළින් අපි ඇති කළ දේවල් මේ අවස්ථාවේ පූන පූනා කියන්නට වුවමනා නැහැ. නමුත් එහිම කොටසක් වශයෙන් නිවාස සංවර්ධනය පිළිබදව ඇති කළ වැඩසටහන් මගින් මේ රටේ විශාල වෙනසක් ඇතිවූ බව අපි දන්නවා. මුදල් ඇමතිතුමා එද විවෘත ආර්ථකය ගැන හෙළි පෙහෙළි කරන විට විපක්ෂය ඊට විරුද්ධ වුණා. ඒ අය ඊට වඩා විරුද්ධ වුණා නිවාස පුතිපත්ති **සම්බන්ධයෙන් අගමැතිතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කරන විට. අපට මනකයි ඒ** අවස්ථාවේදී, "මේ රජය ගෙවල් හදලා මුදල් වලලන්න හදනවා" කියා විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්තුීවරු විරුද්ධවූ හැටී. "ගෙයක් හැදූ පළියට ආර්ථකයේ වර්ධනයක් ඇතිවෙන්නෙ නැහැ. සංවර්ධනයක් ඇතිවෙන්නෙ නැහැ. මේ මුදල්වලින් ආර්ථික පුයෝජනයක් ගන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. මේ මුදල් වළලනවා හා සමානයි" කියා එද විවේචනය කළා. නමුත් ගෙවල් ලක්ෂයක් සැදීමෙන් අපේ ආර්ථිකයට කොපමණ පුයෝජනයක් වුණාද කියා අද අපි දන්නවා.

අපි ආර්ථික විදහව හදරණ කාලයේදී, ඒ දවස්වල, මතයක් තිබුණා, "ගෙයක් හදන්නට වියදම් කරන මුදලට ආපසු, 'රිටර්න්' එකක් නැත්නම් ඒ මුදලෙන් නව මුදලක් ඉපදෙන්නෙ නැහැ, ඒ මුදල වැළමූ ස්වභාවයකයි තිබෙන්නේ, එනිසා ගෙවල් සැදීම ආර්ථිකයක් දියුණු කිරීමට පුළුවන් කුමයක් නොවෙයි" කියා. නමුත් පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී අපි දක්කා, ඊට භාත්පසින්ම වෙනස් පුතීඵල. අගුාමාතෳතුමාගේ නිවාස ලක්ෂයේ — පසුව දසලක්ෂයේ — වැඩ සටහන තුළින් අපි දක්කා, අපේ ගම්වල අලූත් කර්මාන්න බිහි වෙනවා. අපි දක්කා, උඑ කර්මාන්නය බිහි වෙනවා. අපි දක්කා, ගඩොල් එහෙම නැත්නම් කබොක් කර්මාන්නය බිහි වෙනවා. ඒ වාගේම අපි දක්කා, ඒ කාලයේ එක කොම්පැණියක් විසින් හැදූ පී.වී.සී. පියිජප වගේ දෙවල් හැදීම සදහා කොම්පැණි 4 ක් බිහි වන්න තරම් මේ රට දියුණු වී ඇති හැටි. එවැනි අලූත්-අලූත් කර්මාන්න සදහා කම්කරුවන් දහස් ගණනින් අලුතින් බදවා ගන්න සිදු වන බව අපි දන්නවා.

[මෙරීල් කාරියවසම් මහතා]

ඒ වාගේම ගෙවල් හැදීම සදහා යොද ගන්න සිදු වන කම්කරුවන්, මේසන් ාස්වරුන්, වඩු බාස්වරුන් ආදීන් ගැන කල්පතා කර බලන විට මේ රජය යටතේ මේ රටේ කොයී තරම් අලුතින් රැකියා ඇති වී තිබෙනවාදයි අපට තේරුම් ගන්න පුළුවනි. ඒ අනුව මේ රජය දරු හැම තැනකින්ම අපි දක්කා, අලුත් සංවර්ධනයක්.

මේ රජය බලයට ආ පසුව මෙතෙක් කාලයක් මත්පැන් සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කරගෙන ආ පුතිපත්තියේ වෙනසකුත් මේ අයවැය තුළින් අජි දකිනවා. මත්පැන් ශාලා — මත්පැන් විකුණෙන ස්ථාන — සීමාසහිත ගණනක් පමණක් පවත්වාගෙන යෑමයි, මේ රජයේ පුතිපත්තිය වී තිබුණේ. 1977 — 78 වර්ෂවලදී අපේ ආසනවල තිබුණු මත්පැන් විකුණෙන ස්ථාන වැහීමේ පුතිපත්තියකුයි, අපේ රජය කියාත්මක කළේ. මත්පැන් විකුණෙන්න අලුතින් " ලයිසන් " එකක් හෙවත් බලපතුයක් මේ රජයෙන් තිකුත් කෙරුණේ නැහැ.

ඒ පුතිපත්තියේ යම්කිසි දුර්වලතාවක් දක අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඒ බව පසුගිය දවස්වල මේ පාර්ලිමේන්තුවෙදි නිර්භයව පුකාශ කළා මට මනකයි. ் අපේ ඒ පුතිපත්ති නිසා මේ රටේ ජනතාවට හොදක් වුණේ නැත. එද මත්පැන් බීපු තරම්ම මිනිසුන් පිරිසක් අදන් මන්පැන් බොනවා, " බුදුන් වහන්සේ කීවත්, ජේසූන් වහන්සේ කීවත්, මහම්මත්තුමා කීවත් මිනිසුන් බීම අත්හැරියේ නැත්නම් මා කී පළියට මිනිසුන් බීම අතිහරියිද " යි ඇසු අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා " අපේ ඒ පුතිපත්තිය වැරදියි. ඒ නිසා ඒ පුතිපත්තිය අන්හැර අපේ විවෘත ආර්ථකයට ගැළපෙන්න මන්පැන් විකිණීම සඳහා අලුතින් බලපතු දීමේ පුතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවාය " යි කීවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ පුකාශය නිසා මම බොහොම සත්තෝෂ වුණා. ඒ මොකද කීවොත් මත්පැත් ශාලා සීමා කරන්න අපි කොයි තරම් උත්සාහ කළත් ඒකෙන් මිනිසුන්ට යහපතක් වන්නේ නැති නිසයි. ඒ මන්පැන් ශාලා සීමා කරන විට කසිප්පු වැනි ශරී්රයට අභිතකර බීම වැඩි වන පුමාණය අපි දක්කා. අපේ වගේ ආසනවල — ගම්බද පුදේශවල — වෙනත් කර්මාන්නවල යෙදී සිටි ඇතැම් මිනිසුන් වඩා පහසුවට කසිප්පු විකුණන්න පටන් ගත් හැටිත් අපි දක්කා. මේ රටේ මත්පැත් පානය තහනම් කර නැති නිසා රජයේ පුතිපත්තිය විය යුත්තේ සෞඛ්යට අහිතකර නොවන මත්පැත් සාධාරණ මිලකට ලබා ගැනීමට ඒවා අවශා ජනතාවට අවස්ථාව සැලසීමයි. නමුන් මෙතෙක් කල් අපේ රජය අනුගමනය කළ පුනිපත්තිය නිසා එවැනි දෙයක් වුණේ නැහැ. සාමානෳ ජනතාවට සෞඛෳයට හිතකර හොද මත්පැත් අරගෙන බොන්න බැරි වුණ නිසා සොඛ්යට අභිතකර මන්පැන් අරෙගන බීමට ඔවුන් පෙළඹුණා. අද ඒ තත්ත්වය වෙතස් කර තිබෙනවා දකින්න තිබීම ගැන මම ඇත්ත වශයෙන්ම සන්තෝෂ වෙනවා.

ඒ අතින් දේශපාලනයට සම්බන්ධ අපි හුත දෙනෙක් බොරු සිල් ගන්න මහන්සි ගන්නවා. ඒ විධියට බොරු සිල් අරගෙන " මේක හොද නැහැ " කියලා පුතිපත්තියක් කියනවා. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම අපි දේශපාලනඥයන් වශයෙන් මේ රටේ ජනතාවරේ ඇතැට සුදහන් වෙන්න, සුවරිතවාදීන් වෙන්න තැත් කිරීම හොද පුතිපත්තියක්ය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. මේ අයවැය මහින් මත්පැන් තවත් රුපියල් පහකින් වැඩි කොට ඒ තුළින් උපයා ගන්නා විශාල මුදල් අයවැය පරතරය පියවන්න උපයෝගී කරගෙන තිබෙනවා. අවශා ජනතාවටක ශරීර සෞඛ්‍යට හිතකර මත්පැන් ලබා ගන්න අවස්ථාවක් තිබිය යුතුය යන මතය රජය අනුමන කරනවා නම් අපි ඒ ඇත්ත පිළිගෙන වඩා හොද, සෞඛ්‍යට හිතකර මත්පැන් ඒවා අවශා ජනතාවට ලබා දීම මගින් ඔවුන්ට පිළිසරණ විය යුතුය යන මතයයි, මම දරන්නේ.

නියෝජා කාරක සභාපතිතුමති, අපි විවෘත ආර්ථකයට අවතීර්ණ වුණ අවස්ථාවේදී ඉතා හොඳ පුතිඵල දක්කා. ඒ වාගේම ඒ තරම හිතකර නොවත පුතිඵලත් යම් — යම ස්ථාතවල අපි දක්කා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිය අයවැය කථාවේදී සඳහන් කර තිබෙනවා, බිඩි කර්මාන්තය ගැන.

මම ඇත්ත වශයෙන්ම කණගාටුවෙනවා, බීඩ් නිෂ්පාදනය කළ ශී ලංකා දුම්කොළ සංස්ථාව එතුමා වගලා දුම්මා. එම කර්මාන්තය විවෘත ආර්ථකයේ බලපෑමට අසූ වූනාට පස්සේ අපේ ගම්බද ආසනවල ජනතාවට ඉස්සර තිබුණු සෙත නැති වූනා කියන එක මට කියන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. මම දන්නවා, අගලවත්ත ආසනයේ දපිලිගොඩ සහ කිතුල්ගොඩ කියන ගම් දෙකේ විශාල පිරිසක් බීඩ් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටි බව. සංස්ථාවෙන් දීපු බලපතු උඩ බීඩ් කොළ ගෙනෙන උදවිය ගමේ ගෙවල්වලට ඒ බීඩ් කොළ බෙද දෙනවා. ඒ

ගෙවල්වල ඉන්න කාන්තාවන් සහ දූ දරුවන් එකතුවෙලා බීඩ් එතීමේ කර්මාන්තය කරගෙන ගියා. නමුත් පසුගිය අවුරුදු දෙක ඇතුළතදී ගම්බදව තිබුණු මේ කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන්ම නැතිවී ගොස් තිබෙන බව මම දක්කා. මම අදහ්ස් කරන්නේ නැහැ, බීඩ් කොළ ගෙන්විමේදී කර තිබුණු සීමාවල් ඉවත් කිරීම වැරදිය කියා. "කෝජ" කියන මන්තුී කම්ටුවෙ "Committeg on Public Enterprises" මමත් සාමාජිකයෙක් නිසා මේ සංස්ථාවල අභෳන්තර නත්න්වය දනගැනීමේ අවස්ථාව මටත් ලැබුණා. ජිතිසා මම කියන්නේ නැහැ. ඒ සංස්ථාව නැවත විවෘත කරලා. "බජාජ් බජවිව" වගේ දේවල්වලට නැවත ඉඩදිය යුතුය කියා. මම කියන්නේ, මුදල් ඇමතිතුමා එම කර්මාන්තය විවෘත ආර්ථකයට බාර කළාට පස්සේ, එතුමා බලාපොරොත්තු නොවූ යම්කිසි දෝෂයක් කොතැනක හරි ඇති වුනා කියායි. බීඩ් කර්මාන්තය විවෘත ආර්ථකයට බාරදීමෙන් බලාපොරොත්තු වූ සෙත අපේ ගම්වලට ලැබුණේ නැහැ. මම හිතන්නේ ඒ පුදේශ දූරබැහැර පුදේශ නිසා වෙන්න ඇති. කඵතර දිස්තුික්කයේ විශේෂයෙන්ම අගලවත්න ආසනයට වගේම එතුමාගේ ආසනය වන බුලත්සිංහලටත් මේ තත්ත්වය බලපාතවා ඇති. එතුමා මේ ගැන කල්පනාකර බැලුවොත් එතුමාට පෙතී යාවි මගේ තර්කයේ සනෳතාවය. මා හිතනවා සෑම පුශ්නයකටම බුද්ධිමන් විසඳුමක් සොයාගැනීමට හැකි පුද්ගලයෙක් වන එතුමාට පූඑවත් වෙවි කියා <mark>මොකක් හෝ විසදුමක් මේ සම්බන්ධයෙන් ඇති කර, අපේ ආසනවල තිබූ බීඩ</mark> කර්මාත්තය තැවත ගොඩනහන්නට.

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමකි. විවෘත ආර්ථකයට දෙස් කියන උදවිය. සමහරවිට විවෘත ආර්ථකය වගකිවයුතු නැති දේටත් විවෘත ආර්ථකයටම දෙස් කියනවා.

අපේ රටේ සැම අංශයකම වාගේ මොකක් හෝ දියුණුවක් දකින අවස්ථාවක අපි සිටියත්, මේ යුගය කුළදී සම්පූර්ණයෙන්ම වැටුණු අඩු වශයෙන් එක කර්මාන්තයක් ගැනත් අම්ප් අවධානය යොමු කරන්නට වෙලා තියෙනවා. අපේ විතුපට් කර්මාන්තය ගැන බලමු. විතුපට කර්මාන්තය ගැන උනන්දුවක් දක්වන, ඒ ගැන සම්බන්ධකමණ් තිබෙන, සිංහල විතුපටියට ආසා කරන පුද්ගලයෙක් වශයෙන් මම දකින්වා, මේ යුගයේදී ඇති විය යුතුව තිබුණු දියුණුව සිංහල විතුපට් කර්මාන්තයේ ඇති වුණේ නැගැ කියා. මේනිසා සිංහල විතුපට් කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන් වැවිලා තිබෙනවා කිව්වොත් එක බොරුවක් නෙවෙයි. ඒකට සම්පූර්ණ හේතුව විවෘත ආර්ථකයයි කියා යම්කිසි පිරිසක් තරක කරනවා. නමුත් සිංහල විතුපට කර්මාන්තය වැවීමට හේතුව විවෘත ආර්ථකය නොවන බව මම මේ අවස්ථාවේදී කීමට කැමතියි.

විතුපටි කර්මාන්තයේ අවසානය ආරම්භ වුණේ, පසුගිය රජය අනුගමනය කළ එනරම් බුද්ධීමත් නොවූ පුතිපත්තියක් නිසයි. ඒ කාලයේදී පටන් ගත් අර්බුදයේ පුතිඵල අවාසනාවකට වගේ විදින්නට සිදු වූණේ මේ රජයටයි. මා ලහ තිබෙනවා, විතුපටි කර්මාන්තය සම්බන්ධ සංඛා ලේඛන සැහෙත සංඛ්යාවක්. මේ සංඛ්යා ලේඛත බැලුවාම අපට පැහැදිලිව පෙනී යනවා, සිංහල චිතුපටි කර්මාන්තයේ පරිහාතිය ආරම්භ වූණේ කොතැතින්ද කියා. පසුගිය රජය කාලයේදී ඉතා පුබුද්ධ පුද්ගලයෙක් ඒ කර්මාන්තය භාරව සිටියා. එතුමාගේ හොද වේතනා ඉහවහා යන තත්ත්වයට එතුමා පත්වුණු නිසා එතුමා ගොඩ නභාගන්න හදපු හොද පැත්තෙන්ම එතුමා නභා සිටුවන්න බලාපොරොත්තු වූ කර්මාන්තය පිරිහීමට පත්වුණා. ඒ කාලයේදී විතුපට නිෂ්පාදනය කරන්නට අනුබල දූන්නේ හරියට අර ආහාර වගා කරන්නට අනුබල දුන් ආකාරයටමයි. "ගෝ මෝ ෆූඩ්" කිව්වා වාගේ "ඩූ මෝ පිල්මීස්" කියලයි ඒ කාලයෙදි කිව්වේ. කාට හරි කමක් නැහැ විතුපටයක් හදන්නට කියනවා. විතුපටය හදන්නට යන මුදලෙන් සියයට පනහක් රජයෙන් දෙනවා. ඉතින් විතුපට ගැන දන්නා පුද්ගලයාත්, විතුපට ගැන අහලාවත් නැති පුද්ගලයාත්, විතුපටවලට දූරකින්වත් සම්බන්ධකමක් නැති පුද්ගලයාත් විතුපට කර්මාන්තයට අත ගැසුවා. මේ නිසා එක්තරා අවස්ථාවකදී මේ රටට කිසිසේත් ඔරොත්තු තොදෙන පුමාණයකට විතුපට නිෂ්පාදනය වුණා. අපේ රටේ විතුපට කර්මාන්තයේ පරිහාතියට පුධාන හේතුව වුණේ "ඕවර් පුඩක්ෂන්" නැතිනම් පුමාණයට වඩා විනුපට නිපදවීමයි.

ගරු නියෝපෘ සභාපතිතුමති, මේ රටේ විතුපට තරඹන්නන් ඉන්නේ සීමිත පුමාණයක්. එම නිසා සිංහල විතුපට සදහා, මේ සීමිත පිරිසට ගැලපෙන පුමාණයේ සීමිත වෙළඳපොලකුයි තිබුණේ. තමුන් ඒ සීමිත වෙළඳ පොළට දරත්නට බැරි පුමාණයකට විතුපට මේ රටෙම නිපදවුනු නිසා 1970 - 77 කාලයේ තිබුණු රජයේ පුනිපත්ති තුළින් විතුපට කර්මාන්තයේ පරිභානිය ආරම්භ වුණු බව අප කියන්නට ඔතැ. ගරු තියෝජන සභාපතිතුමති, මෙයට උදහරණයක් හැටියට මෙන්න මේ දෙය පෙන්වා දෙන්නට පුළුවති. මා කලීන් සදහන් කළ අන්දමට ඒ කාලයේ පටන් ගත් තත්ත්වය, 1977, 1978 පසු කරමින් 1979 දක්වා ආවා. 1979 දී මේ රටේ විතුපට 129 ක් නිෂ්පාදනය වුණා. විතුපට පෙන්වන සිනමා ශාලා 356 ක් තිබුණා. ඒ කාලයේදී විතුපට බලන සංඛනව මිලියන 14 ක් පමණයි සිටියේ. නමුත් එක් අවුරුද්දක් තුළදී විතුපට 129 ක් නිෂ්පාදනය වුණා. නමුත් ඇත්තවශයෙන්ම මේ රටේ අවුරුද්දකට පෙන්වන්නට පුළුවන් වැඩීම විතුපට සංඛනාව 24 ක් පමණය කියන එකයි මගේ අදහස. ඒ කියන්නේ පුදර්ශනය සදහා සති දෙකකට වරක් එක් විතුපටයක් නිකුත් කරන්නට පුළුවනි. එයට වඩා වැඩි ගණනක් විතුපට නිකුත් කළොත්, ඒවා බලන්නට තරම ජේක්ෂකයෝ මේ රටේ නැහැ. ඇත්තවශයෙන්ම අපේ රටේ විතුපට බලන ජේක්ෂක සංඛනාවෙන් අපට මැනගන්නට පුළුවනි, පසුගිය කාලයේ විතුපට කලාවට මොකක්ද සිදු වුණේ කියන එක.

සංඛාාලේඛන අනුව 1974 දී සිංහල විතුපට බලන්නට දිනක ට ගිය ජුෙන්ෂක සංඛාාව කීයද ? ඊට පසු අවුරුදුවලදී විතුපට බලන්නට එක් දිනකට සිනමා ශාලාවලට රැස්වූණු ජෙක්ෂක සංඛාාව පිළිබද සංඛාාලේඛන පරීක්ෂා කර බැලූවාම අපේ විතුපට කර්මාන්නයට මොකක්ද වුණේ කියන එක ගැන යම්කිසි අවබෝධයක් අපට ලබා ගන්නට පුළුවනි. ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි. 1974 දී සිංහල විතුපටයක් බලන්නට එක් දිනයකට එකතුවුණු ජෙක්ෂකයන්ගේ සංඛාාව 76,753 ක් වුණා. 1979 අවුරුද්ද තමයි සිංහල විතුපට කර්මාන්නය උපරිම අවස්ථාවකට පත් වුණෝ. එම වර්ෂයේදී ජේක්ෂක සංඛාාව එක් දිනකට 1,12,519 දක්වා වැඩි වුණා. එතැනින් පස්සේ මෙම ජේක්ෂක සංඛාාව කුමයෙන් පහත වැටෙන්නට පටත් ගත්තා. 1983 වර්ෂයේදී දිනකට විතුපට බැලූ සංඛාාව 54,765 දක්වා පහත වැටුණා.

ගරු තියෝජන සභාපතිතුමති, චිතුපට කර්මාන්තය ගැන කථා කිරීම මදකට නවතා 1979 න් පසු මේ රටේ ඇති වුණු තවත් සංවර්ධනයක් ගැන අපේ අදහස් යොමු කරන්නට ඕනෑ. ඒ රුපවාහිතියයි. එතෙක් කලක්, චිතුපට විශාල සංඛනවක් තිපදවීමෙන් අහේතියකට පත් ව සිට් චිතුපට කර්මාන්තයට රූපවාහිතිය නිසා අවසාන පුහාරය වැදුණු බව අපි පිළිගන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි, ඊළහට මේ කාලය තුළදී අපේ රටේ රුපවාහිතී යන්නු පුමාණය වැඩිවුණු අන්දම ගැන අපි ටිකක් සොයා බලමු. 1979 දී, ඒ කියන්නේ සිංහල විනුපට කර්මාන්තය උපරිම අවස්ථාවකට පැමිණ, දිනකට සිංහල විතුපට බලන්නන්ගේ සංඛ්‍යාව 1,12,519 දක්වා ඉහළ නැග තිබුණු අවුරුද්දේදී මේ රටේ රූපවාහිතිය ආරම්භ වුණා. නමුත් ඒ අවස්ථාවේදී තිබුණේ කොළඹ අවටට සීමාවූ ස්වාධීන රූපවාහිනී සේවය මගින් – අයි.ටී.එන්. මගින් – පවත්වාගෙන ගිය සීම්ත රූපවාහිති සේවයක් පමණයි. කෙසේ වුණත් 1979 අවුරුද්දේදී මේ රටේ තිබුණේ රුපවාහිති යන්නු 2,810 ක් පමණයි. මේ ගණන ඊළග අවුරද්දේදී එනම්. 1980 දී විසි ගුණයකින් වැඩි වුණා. 1979 දී 2,810 ක්ව තිබුණ රූපවාහිනී යන්නු සංඛතව 1980 අවුරුද්දේදී 40,335 දක්වා වැඩි වුණා. ඒ අවස්ථාවේ තිබුණේ කොළඹ අවට පමණක් පෙන්වූ සීමිත අයිට්එන් රූපවාහිනිය පමණයි. 1981 වර්ෂයේදීන් තිබුණේ සීමිත අයිටීඑන් රුපවාහිතිය පමණයි. ඒ අවුරුද්දෙදී ලංකාවේ තිබුණු රුපවාහිතී යන්නු සංඛ්යාව 53,977 දක්වා වැඩි වුණා. 1982 දී ජාතික රුපවාහිනී සංස්ථාව ආරම්භ කලා. ඒ අවස්ථාවේදී මේ ගුණන තවත් විශාල වශයෙන් වැඩි වූණා. 1982 දී ජාතික රූපවාහිනි සංස්ථාව ආරම්භ කිරීමත් සමගම ලංකාවේ රූපවාහිනී යන්නුසංඛනව 1,28,677 දක්වා වැඩි වුණා. 1983 දී එය දෙගුණ වුණා. 1983 දී රූපවාහිතී යන්නු සංඛනව 2,18,000 දක්වා වැඩි වුණා. 1984 දී ඒ සංඛාාව පත් ලක්ෂය දක්වා වැඩි

සිංහල විතුපට ගැන කථා කරනවා නම් කථා කරන්නට ඕනෑ. පසුගිය කාලයේදී තිබුණු සංවෘත ආර්ථකයෙන් — " පොටෙක්ෂනිසම් " — ආරම්භ වූණ අධාර කුමය යටතේ තත්ත්වයෙන් කෙසේ වෙතත් සංඛාාවෙන් වැඩි වූ විතුපට කරමාන්යට මෙම රජය බලයට ආවාට පසුව රූපවාහිණියෙන් ඇති වූණු පුතිරාවය නමැති පසුබිමේ සිටගෙනයි. එතකොට 1979 දී සිංහල විතුපට බලන්නට දිනපතා එක්රැස් වූණු 1,12,519 ක් පමණ ජේක්ෂක සංඛාාවක් 1983 වන විට 54,765 ට බැස්සේ ඇයි කියන එක ගැන යම්කිසි ඉහියක් මම මේ ඉදිරිපත් කළ සංඛාා ජේඛනවලින් අපට පෙනෙනවා. 1983 වන විට අපේ රටේ සිංහල විතුපට බලන සංඛාාව 1,12,519 සිට 54,765 දක්වා පහළ බහින විට මේ රටේ රූපවාහිනි යන්තු සංඛාාව 2,18,000 දක්වා ඉහළ නැංගා.

අද මේ රටේ රූපවාහිනී යන්නු පන් ලක්ෂයක් තිබෙනවා. රූපවාහිනි යන්නු පන් ලක්ෂයක් තිබෙනවා නම් දළ වශයෙන් සාමානායෙන් එක රූපවාහිනී යන්නුයකින් පස් දෙනෙක් පමණ බලනවාය කියා හිතුවොත් එක රූපවාහිනී යන්නුයක් ඉදිරියේ පස් දෙනෙක් පමණ ඉන්නවාය කියා හිතුවොත් – අපි දන්නවා සමහර පවුල්වල දහ දෙනෙක් පහළොස් දෙනෙනක් ඉන්නවා. සමහර පවුල්වල එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් ඉන්න අවස්ථාත් තිබෙනවා – අද මේ රටේ රූපවාහිනී බලන්නට විසි පන් ලක්ෂයක් දිනපතා එකතු වෙනවා. රූපවාහිනී බලන්නට දිනපතා විසි ලක්ෂයක් එකතු වෙනවා නම් විනුපටශාලාවලට පේක්ෂකයන් තොයෑම ගැන අපට පුදුම වෙන්න දෙයක් නැහැ.

ගරු තියෝජන සභාපතිතුමති, ඒවාගේම මේ රටේ සිංහල විතුපට කර්මාත්ත අවුරුදූ තිස් ගණනක් තිස්සේ තැගීගෙන ආවාය කියන එක අපි කල්පතා කරන්නට ඕනෑ. එය නොයෙක් අර්බුදවලට මුහුණ පැවා. නොයෙක් දූර්වලකම් තිබුණා. නොයෙක් හොද තැන් තිබුණා. අපට ආඩම්බර වෙන්න පූඑවන් විධියේ කර්මාත්තයක් ඇති වේගෙන ආවා. පසුගිය රජය කාලයේ පටන් සිංහල විතුපටයට වැදුණු පුහාර, මේ රජය ආවාට පසුව අවසාන පුහාරය දක්වා වැඩි වුණා. එහෙම නම් සිංහල විතුපට කර්මාත්තයේ වැටීමට. 1970 - 77 දක්වා තිබුණු රජය අනුගමනය කල පුණිපත්තින් ඊට පසුව 1977 න් පස්සේ ඇති වුණ තත්ත්වයත් යන දෙකම වගකියන්නට ඔනැය කියන එක අපි පිළිගන්නට ඔනෑ.

හැම දෙයක්ම දියුණු වන මේ කාලයේ දී – රේ. ආර්. ජයවර්ධන ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ යුගයේදී – ලංකාවේ හැම දෙයක්ම දියුණු වුණා නම මෙ විතුපට කර්මාන්තය පමණක් වැටෙන්නට ඉඩ දී අප නිකම් ඉදිය යුතුද කියන පුශ්තය අපි අපෙන්ම අගන්නට ඕනෑ. අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා විතුපට කර්මාන්තය ගැන සොයා බලන්න පරීක්ෂණ කම්ටුවක් පත් කළා. ඒ පරීක්ෂණ කම්ටුව පත් කිරීමෙන්ම අපට පෙනියනවා, ගරු ජනාධිපතිතුමා තුළ මේ විතුපට කර්මාන්තය නගා සිටු වන්නට ඔනැය කියන විශාල බලාපොරොත්තුවක් තීබෙන බව. "මේක වැටෙන්නට ඉඩ දීම නොවෙයි, පුතීපත්තිය විය යුත්තේ; මේක ආරක්ෂා කර ගැනීමයි " කියන එක එතුමාගේ පුතිපත්තිය වෙලා තීබෙනවා.

ඒ වුණත් සිංහල විතුපටය අප ආරක්ෂා කළයුතුය කියන කාරණයේදී අපීට තවත් අතකින් මුහුණ දෙන්නට වන පුශ්නයක් තිබෙනවා, මම ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සමහ පෞද්ගලිකව මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී එතුමා මගෙන් ඇහුවා, අද සිංහල විතුපට කර්මාන්තය තිබෙන අත්දම දෙස බලන විට එය ආරක්ෂා කරගැනීමේ තේරුමක් තිබෙනවාද —Is the Sinhala film industry worth rescuing ?—කියා. ඒ පැත්තෙන් බලන විට අද අපේ විතුපට කර්මාන්තයට සම්බන්ධවෙලා ඉන්න සමහර පුද්ගලයන් අනුගමනය කරන පුතිපත්තිවල ගැටියට මේ විතුපට කර්මාන්තය අප ආරක්ෂා කර ගන්නේ, මේ විතුපට කර්මාන්තය අපි ආරක්ෂා කර ගන්නේ මේ විතුපට කර්මාන්තය අපි බෙරා ගන්නේ කවුරුන් වෙනුවෙන්ද මොන හේතුවක් නිසාද කියන එකත් අපිට කල්පතා කරන්නට සිදුවෙලා තිබෙනවා.

අද සමහර අධායක්ෂවරු හිත්දි විනුපටවල කථා පමණක් තොව විඩියෝ කැසට් එකෙන් ගත්ත දර්ශනම අමු අමුවේ සිංහල විනුපටවලට ඇතුළු කර තිබෙන බව අපි දකිනවා. අද සමහ්ර සිංහල විතුපටවල සනන් ගුණනිලකයි. වීජය කුමාරණතුංගයි රංඩුවෙන, ගහ ගන්න නැත්නම් සටනක යෙදී ඉන්න දර්ශනයක් 'ක්ලෝස් ෂොට්' එකක නැත්නම් ළහ තිබෙන දර්ශනයක අප දකිනවා. ඒ දර්ශනයම 'ලෝංග් ෂොට' එකක නැත්නම් ඇත පෙනෙන දර්ශතයකට ගීය ගමන් එතැන ගහ ගන්නේ සනන් ගුණතිලකයි විජය කුමාරණතුංගයි නොවෙයි, හිත්දි තඑවන් දෙන්නෙක්. ඔවුන් ගහගන්නා පොදොව ලංකාවේ පොදොව නොවෙයි, ඉන්දියාවේ පොදොවයි. ඒකේ **පෙනෙන ගොඩතැගිලි ලංකාවේ ඒ**වා නොවෙයි, ඉන්දියාවේ ගොඩනැගිලියි. ඉත්දියාවේ තිෂ්පාදනය කෙරෙන විනුපටවල තිබෙන දර්ශන අරගෙන – ඒ විතුපටවලින් හොරකම් කරගෙන – ලැජ්ජාවක් නැතිව හිරිකිතයක් නැතිව ඒ දර්ශන එහෙමම අමුඅමුවේ මේ සිංහල විනුපටවලට රිංගවන තරමට අපේ සමහර අධාෘක්ෂවරු අද පිරිහිලා තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ ගැන වහසි බස් දෙඩනවා, "ඒ වගේ වැඩ කළාම අපිට ජනතා සම්මාන හම්බ වෙනවාය" කියා. **්අපි හදන්නේ විනුපට නොවෙයි, අපි හදන්නේ බයස්කෝප්, අපිට මේවාට** ජනතා සම්මාන ලැබෙනවාය" ඒ විධියේ ලැජ්ජා නැති දේවල් කියමින් අධායක්ෂවරු වහසි බස් දෙඩනවා අපි අහලා තිබෙනවා. රූපවාහිතියෙන් දවසක් සම්මුඛ සාකච්ජාවක් පවත්වන විට මේ වගේ කයි කබල් ලැජ්ජා [මෙරිල් කාරියවසම් මහතා]

වියයුතු අන්දමේ දර්ශන විතුපටවලට ඇතුළත් කර ඒවාට ජනතා සම්මාන හම්බ වෙනවාය කියන එක ගැන එක්තරා පුද්ගලයකු ආඩම්බරයෙන් කථා කරනවා මම අහගෙන හිටියා.

ඒවගේම අදත් විතුපට ශාලා ගණතක 133 වන දිනයේ තිරගතවන විතුපටයක් තිබෙනවා. ඒ විතුපටිය තනිකර හින්දි විතුපටයක් කොපීයක්. අද පෙන්වනවා "ඔබට දිවුරා කියන්නම්" කියා විතුපටයක්. ඒක තනිකරම "හේරේ කසම්" කියන හින්දි විතුපටයේ කොපීයක්, අද නිෂ්පාදනය වේගෙන යන ජනප්‍රීය හින්දි විතුපටයක් තිබෙනවා "ලව ස්ටෝර්" කියා. ඒක දුන් සිංහලෙන් නිෂ්පාදනය කරනවා "ආදරයේ රන් දම්වැල්" යන නමින්. "පුාර්ථනා" කියා දෙමළ විතුපටයක් සංස්ථාව මගින් පෙන්වන්නට බලාපොරොත්තු වුණා. මේ විතුපටයට සිංහල විතුපටයක් හදලා තිබෙනවා. ඒකේ නම මට මතක නැහැ. සිංහල විතුපට කර්මාන්තයේ ඉතාමත් ඉහළ පෙළේ වැජඹෙන අපේ නිළියන් දෙන්නෙක් එකතුවෙලා "අහිංසා" කියා විතුපටයක් හදනවා. ඒකන් සම්පූර්ණයෙන්ම හින්දි විතුපටයක කොපීයක්. තනිකරම විඩියෝ කැසට එකෙන් දර්ශනයෙන් දර්ශනය — frame by frame — හින්දි විතුපටයෙන් කොපී කරලායි, ඒ ගොල්ලො මේ විතුපටය හදන්නේ.

අද මේ විතුපට කොපි කිරීම ගැන කල්පනා කරන කොට අපේ හින ඉබේටම දුවන්නේ මීට අවුරුදු විස්සකට ඉස්සෙල්ල කාලයටයි. ඉස්සර විතුපට විවේචකයෙක් හිටියා, ජයවිලාල් කියලා. මේ ජයවිලාල් නමැති විවේවකයා කොපි කර හදන විතුපට සම්බන්ධයෙන් 'දිනමිණ' පනුයට ලියපු විවේචන මට මතකයි. ජයවිලාල් 'දිණමිණ' පතුයට ඒ කාලයේ විවේචනයක් කලා "අල්ලපු ගෙදර" විතුපටය සම්බන්ධයෙන්. එහි තිබුණු සියලු දෙයම මට මතක නැහැ. ජයවීලාල් කියා තිබුණා "අල්ලපු ගෙදර" විනුපටය **සම්බන්**ධයෙන් මෙන්න මෙහෙම : ක්ලැරිස් ද සිල්වා, අන්ජලී දෙවිටයි ඇත්තති සී. පෙරේරා, නම්බියාර්ටයි අත්දලා තව කීප දෙනෙක් ගැනත් කියලා ජයවිලාල් අන්තිමේදී සදහන් කර තිබුණා, සිංහල විතුපට ජෙුක්ෂකයාත් ගොතාට අන්දවලාය කියා. "අල්ලපු ගෙදර" නමැති විතුපටය "අඩිත්ත විට්ටු පෙත්" තමැති දෙමළ චිතුපටියේ කොපියක් බව අපි දන්නවා. ඒ විධියේ විතුපට හදපු කාලයේදී— පසුගිය කාලයේදී—ජයවිලාල් මහතා ඒවාට හුහක් පහර දුන්නා. දෙමළ විතුපට කොපි කර හැදුව සිංහල විතුපටවලට ඔහු හුහක් පහර දුන්නා. ඒ කාලයේ හදපු නවත් ජනපුය විනුපටයක් නමයි "මානලන්". එය "මංගම්මා සබනම්" කියන දෙමළ විනුපටයේ පිටපතකුයි. "බාර් බෙහෙන්" කියන හින්දි විතුපටියේ කොපියක් වශයෙන් "සූජාතා" කියන සිංහල විතුපටය හැදුවා. "ලේම තරහය" කියන සිංහල චිතුපටය හැදුවේ "නව ජීවනම්" කියන දෙමළ චිතුපටිය කොපි කරලයි. "රමෟලතා" කියන සිංහල චිතුපටිය හැදුවෙ "දේවදස්" කියන දෙමළ විතුපටිය කොපි කරලයි. "මංගලිකා" කියන සිංහල විතුපටිය හැදුවෙන් නවන් දෙමල විතුපටියක් කොපි කරලයි. "සුර චෞරයා" කියන විතුපටිය හැදුවේ "මුජේජිත්දෝ" කියන හින්දි විතුපටිය කොපි කරලයි. "කලණ මිතුරෝ" කියන සිංහල චිතුපටිය හැදුවේ "දෝස්ති" කියන හින්දි විතුපටිය කොපි කරලයි. ඒ කාලයේ ඒ විධියට කොපි කරගෙන කොපි කරගෙන ආවා. එතැනදී තමයි, අර ජයවීලාල් කිව්වෙ අහවලාට අහවලා අන්දවලාය, අභවලාට අභවලා අන්දවලාය, සිංහල විනුපටි ජුක්ෂකයා ගොතාට අත්දවලාය කියල. එහෙම නම් අදත් "අහිංසා" වගේ විනුපටියක් හදන ඉතා පුබුද්ධ ගණයේ සිටින, සිංහල චිතුපටවලට විශාල සේවයක් කළ හැකි පුවිත නිළියන් දෙදෙනාගෙන් අපට අහන්නට සිදුවන්නේ, මේ විදියේ විතුපට හදලා තමුන්නාන්සේලාත් සිංහල විතුපටි ජෙක්ෂකයන් ගොනාට අත්දවත්ත හදනවාද කියන පුශ්තයයි.

මේ වගේ යුගයක, මේ තරම් උසස් විතුපට හදන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙත යුගයක, මේ වගේ පහත් වැඩ ඇයි අපි කරන්නේ? අර මගෙන් ඇහුවයි කිව්ව " Is the Sinhala film industry worth rescuing?" කියන පුශ්නයට පිළිතුරු දෙන විට මොකක්ද කියන්න සිදුවෙන්නෙ. මේ වගේ පහත් විතුපටි හදනවා නම් සිංහල විතුපටි කර්මාන්තය බෙරා නොගත්තාට කමක් තැහැ කියන එකයි.

නමුත් වාසනාවකට වගේ මේ වගේ පහත් විතුපටි හදන අය පමණක් නොවෙයි, ලංකාවෙ ඉන්නෙ. ඉතා පුබුද්ධ ගණයේ විතුපටි හදන ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් මහත්මයා වැනි අය ගැන අපට ආඩම්බර විය හැකියි. ශේෂ්ඨ විතුපටි හදන්න පුළුවන් උදවිය නවමත් අපේ රටේ ඉන්නවා. නිස්ස අබෙයෙකර මහතා වැනි අය ඉන්නවා. පසුගිය දිනවල "සුද්දිලාගේ කතාව" වැනි අනවශා විතුපටියක් හැදුවත් ධර්මසිරි බණ්ඩාරතායක වගේ හොද විතුපටි [බාධා කිරීමක්] මම ඒ ගැන කියන්න ඕතෑ තැහැ. තව ඒ වගේ පුබුද්ධ තත්ත්වයේ [බාධා කිරීමක්] ඒ පුශ්නය මගෙන් අහන්න එපා. ඒකට තමුන්නාත්සේටම උත්තර දෙන්න පුළුවන්. මගෙන් අහන්න එපා. ඒ වගේ හොද උදවිය තවත් ඉන්නවා. ධර්මසේන පතිරාජ මහතා වැනි අය ඉන්නවා. අපි ළහදී රූපවාහිනියෙන් දක්කා, පරාකුම නිරිඇල්ල කියා ඉතාමත් දක්ෂ අලුත් අධාක්ෂවරයෙක් ගැන. මේ වගේ හුහක් පුතිගාපූර්ණ, නිර්මානශීලි කුසලතා තිබෙන දක්ෂ අය අපේ රටේ ඉන්නවා. ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ සිංහල චිතුපටි අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. එහෙම නම් අපි අතීතයෙන් පාඩම් ගත්තොත් ඉදිරියේදී ආඩම්බර වෙන්න පුළුවන් විතුපට් කර්මාන්නයක් අපට ඇති කරන්න පූළුවන්.

ඒ නිසා අද අපි මේ අයවැය යෝජනා ගැන කථා කරන විට, විවෘත ආර්ථකය ගැන කථා කරන විට, පසුගිය රජයන් මේ රජයන් අනුගමනය කළ පුතිපත්තිවලින් සිංහල විතුපටි කර්මාන්තයට පහර වැදී තිබෙන හැටි ගැන හිතන විට, අනිවාර්යයෙන්ම අපේ සිතේ බලාපොරොත්තුවක් ඇති වෙනවා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් විතුපටි කර්මාන්තයට ආධාර කිරීම සදහා යම්කිසිවක් කළ යුතුයි කියා. මට මෙතැනදී මතක් වෙනවා, සිංහල විතුපටිවලින් බී.ටී.ටී. අය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඒ. ජේ. ගුණවර්ධන ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවට කළ නිර්දේශයක් ගැන. ඒ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ 200 වැනි පිටුවේ මෙහෙම කියා තිබෙනවා.

We have already indicated our conclusions and recommendations regarding the tax and the duty relief that should be given to film produces and exhibitors. We now come to a matter that applies equally to all three segments of the industry, namely, production, distribution and exhibition. This is the Business Turnover Tax, a subject which elicits protest from everyone of us. This might sound a bit odd since it was only the other day that the film industry was given relief in this area. BTT was reduced from 10 per cent to 5 per cent in 1984 as a concession to an industry in deep trouble. Why, then, the continuing agitation over the BTT? The reason, hardly known outside the film industry, is that this tax paid at three separate points."

I would like to repeat that-

"The reason, hardly known outside the film industry, is that this tax is paid at three separate points by the exhibitor, the distributor and the producer on the same turnover."

පිරිවැටුම් බද්ද විතුපට කර්මාන්තය සදහා යෙදීම සම්බන්ධයෙන් අප කියන්නේ ඒකයි. විතුපට කර්මාන්තයේදී මේ පිරිවැටුම් බද්ද අය කරන්නේ මොකක් සම්බන්ධයෙන්ද? අපි යම්කිසි පාරිභෝගික දුවෘයක් සදහා පිරිවැටුම් බද්ද අය කරනවා. පිරිවැටුම් බද්ද සම්බන්ධයෙන් එහි මිලේ කීසියම් පාලනයක් ඇති කරන්නට ඒ නිෂ්පාදකයාට පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත් විතුපට පෙන්වන විට එහි මිල සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි පාලනයක් ඇති කරන්නට එහි නිෂ්පාදකයාටවත් පුදර්ශනකරුටවත් බෙදහරින තැනැත්තාටවත් පුළුවන්කමක් නැහැ. අනෙක් කරුණ මේකයි.

What do we see in a cinema hall? We see only a ray of light. And what do we take home? We go to see a film, we sit down and see a ray of light and we go home carrying away, what? We do not take home anything except the memory and that too only if it is good enough to take home. I agree with Film Commissioner that the BTT should not be levied on the Sinhala film industry, especially as the Sinhala film industry is in severe trouble, in deep trouble, The Hon. Minister should consider giving a concession in this field.

Whilst on this, I must also say that is something wrong with our exhibitors. There in now a film called "Maria's lovers" being screened at the "Savoy". The other day I was going past that way at about 10.30 in

the morning and I saw a queue of school children outside. The irony of it was that the advertisement in the daily newspaper about the film says "Proof of age required". It says "Strictly for adults. Proof of age required". I saw those children having proof of age in their hands, namely, their school books. Yet, all the children were admitted to see this film. I do not know how our exhibitors can be so lax with the morals of our young children. Why are the Police and the Public Performances Board silent on this? Everybody sees that queue.

A few months ago I highlighted in this House a photograph and a news item which appeared in the "Sun" on this same matter and that too was about a film being shown at this same theatre. We saw groups of white uniformed school children standing in the queue with school books in their hands. Having said in the advertisement "Proof of age required", they admit school children! Obviously when the words "Proof of age required" are used, it is another gimmick to get immature children to come and see the film.

Mr. Deputy Chairman, I think I have taken up the time allotted to me. I do not want to go beyond my time. I conclude my observations on the Budget proposals this year with my comments regarding the Sinhala film industry of which I have made a study I sincerely hope the Hon. Minister will be capable of assisting this industry. I remember that he once said that he was one of those people who invested in the film "Rekawa" a long time ago. That shows that he himself is a lover of good films, and I sincerely hope that he would grant some concession to stop the decaying of the Sinhala film industry and help this industry to come up, because in spite of the bad films, the law quality films that are produced by responsible people, people who should not do it, still we have a better set of people, the world recognised directors like our own. We are all proud of Mr. Lester James Peiris, Mr. Tissa Abeysekera and Mr. Dharmasena Pathiraja and others. We should see to it that this industry is not completely killed, and I sincerely hope that the Hon. Minister of Finance will do something to help him in this.

අ. හා. 3.53

එව්. ඒ. එ. පොල්සන් මහතා (නිකුණාමලය දිසා ඇමතිතුමා) (திரு. எச். ஜீ. பீ. நெல்சன் — திருகோணமீல மாவட்ட அமைச்சர்) (Mr. H. G. P. Nelson – District Minister, Trincomalee)

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමති, මේ මුදල් ඇමතිතුමා විසින් නව වැනි වරටත් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය පිළිබද විවාදයේදී, කෘෂිකාර්මික පුදේශයක් වන පොළොන්නරුව පුදේශයේ මන්තුීවරයකු වශයෙන් මට මේ සභාවට පැමිණෙන්නට අවස්ථාව ලබා දූන් දිවංගත මහාමාතෘ ඩි. එස්. සේනානායක මැතිතුමාට ගරු කරමින් මගේ කථාව ආරම්භ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

දිවංගත ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමාගේ කාලයේ ඉදලාම මේ දක්වා මේ රටෙ කෘෂිකර්මය පිළිබදව නව ජීවනයක් ඇති කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවලින් පමණක් බව තමුන්නාන්සේන් අපින් කවුරුන්

දන්නවා. ඊයේ එසේ අපේ ගරු රොතී ද මැල් මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අය වැය කථාවේදී සදහන් වුණා ගොවී මහත්වරුන් නිෂ්පාදනය කරන වීවල සහතික මිල රු. 70 දක්වා වැඩි කරන බව. එපමණක් නොවෙයි. එතුමාගේ කථාවේදී කියවුණා, මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය කරන ගොවියාට පැත්ෂන් කුමයක් ඇති කරන්නට මේ රජය කියා කරන බව. ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ අපේ කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා පර්යේෂණ ඇමති ගාමණී ජයසූරිය මැතිතුමාටත්, ඒ වාගේ ම අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත්, මේ රජයටත් පොළොත්තරුවේ ගොවී ජනතාවගේ නියෝජිතයා වශයෙන් මගේ හක්තාහදර ගෞරවය පිරිනමනවා.

ගරු නියෝජන සභාපතිතුමනි, තමුන්නාත්සේ ඇතුළු කවුරුත් දත්තා කාරණයක් තමයි, දිවංගත මහමානන ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා කෘෂිකර්මාන්තය කෙරෙහි දඩ් උනන්දුවකින් කටයුතු කළ බව. පිට රට ගාල් සේරුව මෙහි ගෙනැවිත් ශත 10ට බෙද දුන් එද එක්දහස් නවසිය නිස් ගණන් කාලයේදී එතුමා කල්පනා කළා මේ රටේ වැඩි වන ජනතාවට වැඩි වැඩියෙන් ඉඩම් සහ ආහාර අවශා වෙනවා නොවේද යම් විධියකින් පිට රට හාල් නොලැබුණොත් අපේ ජනාව බඩගින්නේ මැරෙනවා නොවේද කියා. එතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරගෙන යාමේදී එවකට සිට දෙස්තර එස්. ඒ විකුමසිංහ, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා වැනි මන්තීවරුන් එතුමාට උසුළු විසුළු කරමින්, මේ කැළෑ ජෝන්ට පිස්සුය. මේ රටේ ඉන්න මිනිසුන් කපුටන් තරම් මදුරුවන් ඉන්න කැළෑ පුදේශවලට ගෙන ගොස් මැල්රියාව හද මරන්න යනවාය කියමින් කරන ලද කථා පාර්ලිමේන්තු හැන්සාඩ් වාර්තාවල පවා තිබෙනවා. එද ඒ රාජන මන්තුණ සහා මන්තීවරුන් කළ කථා පුවත්පත්වල පමණක් නොවෙයි හැන්සාඩ් වාර්තාවලද පළ වී තිබෙනවා.

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමනි, මේ මැතකදී පොළොන්නරුවේ කලහගල පුදේශයේ එක්තරා ගොවී පිරිසකට වන සංරක්ෂණ නිලධාරීන්ගෙන් වු අතවර පිළිබඳව ගරු රාජෳ ඇමතිතුමාට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සදහා ඒ **ගොවි මහත්වරුන් කොළඹ රාජෳ අමාතෳංශ කා**යෲීලයට ආවා. ගරු රාජෳ ඇමතිතුමා ඒ පීරිස තම කාමරයට කැදවා ඒ අයට සිදු වු අතවර ගැන විමසුවා. සාකච්ජාවක් ඇති වුණා. එදු 1938 පමණ කාලයේදී ඩි. එස්. සේනානායක මැතිතුමා කලහගල අංගමැඩිල්ලට ගියේ කරන්නෙන් නමයි. ඒ වාගේම ඩඩ්ලි සේනානායක මැතිතුමාත්, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාත් එහි ගීය ආකරය ඒ පිරිස අතරින් පුකාශ වුණා. "ඇමතිතුමති, එද ඩි. එස්. සේනානායක මැතිතුමා කරන්නෙන් ඇවිත් අපේ ගෙදරට ආ වේලාවේදී වාඩි වෙන්න දෙන්න පුටුවක් මට තිබුණේ නැහැ. අපේ ගෙදර තිබුණේ වංගෙඩිය පමණයි. වංගෙඩියට තුවායක් දමා වාඩි වෙත්ත දූත්තා" කියල අවුරුදු 85 ක් පමණ වයසැති එක් ගොවී මහත්මයෙක් කිව්වා. අවුරුදු 70ක් පමණ වයස් වූ තවත් හොද වැඩිහිටි ගොවී මහතෙක් කිව්වා එද පැමිණි ඒ ඩි. එස්. යේනානායක මැතිතුමාත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාත් ඇතුළු පිරිසට රොටි පිච්චුවේ තමන්ය කියා. ඇත්ත වශයෙන් මේ විස්තර මෙසේ පවසන විට එදු රාජෳ ඇමති තුමාගේ ඇස්වලින් කඳුළු පිටවුණා.

ඒ වාගේ යුගයකයි එද එතුමන්ලා මේ රට වෙනුවෙන් කටයුතු කළේ. මෙසේ මේ අඩි පාරේ ගමන් කරමින් එතැන් පටන් රටේ කෘෂි කර්මාන්ත කටයුතු සදහා වරින් වර සැම අයවැය ලේඛනයකින්ම මුදල් වෙන් කරමින් පොළොන්නරුවේ පරාකුම සමුදුය මින්නේරිය, කවුඩුල්ල, පමණක් නොවෙයි ගල්ඔය ඉහිනියාගල ආදී වශයෙන් මුඵ ලංකාව පුරාම වැවි අමුණු නැනුවා නම තැනුවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජයවලින් පැමිණි මැති ඇමතිවරුන් විසින් පමණයි කියා මම මේ සභාවේදී සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

මේ රටේ පීඩිත ගොවී ජනතාවට – ඉඩම් අක්කර කාලට ගාගයට පොරකමින්, තඩු ගබ කියමින්, සණ්ඩුසරුවල් වෙමින්, තමන්ගේ නෑදකම් පවා නැතිවෙන අන්දමට කටයුතු කරමින් සිටී ජනතාවට – විශේෂයෙන් කොත්මලේ, මාවනැල්ල, කෑගල්ල, මහනුවර, කුරුණෑගල ආදී පුදේශවල සිටි ජනතාවට – වී. එස්, සේනානායක මැතිතුමාගේ මාර්ගයෙන් මඩින් අක්කර 5 කුත්, ගොඩින් අක්කර 3 කුත් බැගීන් ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී වටිනාකම අනුව ජක ඒ අයට රු. 18,000 ක බූදලයක් වුණා. ඒ යුගයේදී ගොව මහන්වරුන් පදිංචි කරවූ ඒ ඉඩම්වල අද වටිනාකම – එද විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්තීවරු කොහොම කථා කළන් – රුපියල් ලක්ෂ 5 ක් 6 ක් දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මගේ පුදේශයේ කාලිංගඇල, ඔනැගම ආදී පුදේශවල සිටින හොදම ගොවී මහන්වරු කොත්මලේ ගරු මන්තීතුමාගේ කොට්ඨාශයෙන් පැමිණී අයයි. ඒ අය බොහොම හොද ගොවී මහත්වරු. ඒ

[එව්. ජ්. එ. නෙල්සන් මහතා]

අයගේ දූ දරුවත් හොද අධාහපනයක් ලබනවා. ඒ වාගේම හොද උපාධිධාරීන් ඉන්නවා. තමන්ගේ ගම් - රටවල නැදයින්ට ගෙවල් දෙරවල් හද දී තිබෙනවා. ඒ විධියේ නොයෙක් උදව් - උපකාර කරනවා. අද ඒ පුදේශ දියුණු වී තිබෙනවා. ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි, අපි සංනෝෂ වෙන්න ඕනෑ අන්න ඒ හේතුව උඩයි.

අපි දක්නවා, 1977 ක් එහා යුගය ගැන. සමහර මන්තුීවරු අද ක්ථා කරනවා, " අපි මෙහෙම කළාය, අරහෙම කළාය " කියා. ඒ අය කෘෂිකර්මයට කල ඒ විනය පිළිබඳව මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ගොවී ජනතාවට අවශා පොහොර ටිකවත්, උදුල්ලක්වන්, අමුඩ ලේන්සුවක්වත් ගන්න බැරි යුගයක් එද තිබුණේ. ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි, රට එවැනි අදුුුුරු යුගයකින් ගොඩගැනීම සඳහා අති ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ රජය ඉදිරිපත් වීමෙන් පසු මේ රටේ ජනතාවට පුනර්ජ්වයක් ලැබුණු බව මේ සභාව නොවෙයි මුළු ආසියාවම පිළිගන්නා කාරණයක්. ඒ කාරණය අපට පුත පුතා අමුතුවෙන් කියන්න ඕනෑ නැහැ. අද මේ රටේ ගමන් කරන, පැරිසරන ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට පෙනෙනවා, මේ රජය කරන වැඩකටයුතු ගැන. අපට එක බාධාවක්ව තිබෙන්නේ උතුරු -තැගෙනහිර තුස්තවාදී පුශ්නයයි. ඒ තුස්තවාදී පුශ්නය නොතිබුණා නම්, මේ රජයට ආසියාවේ තිබෙන ඕනෑම රටක් එක්ක තරග කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කර ගත්තට තිබුණාය කියා මම හිතනවා, අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ධෛර්යත් ඒ වාගේම අපේ රජයේ අගමැතිතුමා, මුදල් ඇමතීතුමා ඇතුළු මැතිඇමතිවරුන්ගේ දක්ෂතාවයන් නිසා අපේ ආසනවල වැඩ රාශීයක් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා අද අපට බය නැතිව ආසනවලට ගිහින් <mark>කථා ක</mark>රන්න පූළුන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. සභාපතිතුමනි, එද වීදුලිබලය තීබුණේ කොළඹ නගරයට පමණයි. නමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති එද පොදොත්තරුව වගේ පුදේශවල විදුලි රැහැනක්වත්, විදුලි බුබුලක්වත් තිබුණේ නැති බව.

ආතත්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු මන්තීතුමා, කොළඹට විතරද එද විදුලි බලය තිබුණේ ?

රව්. ඒ. වී. පොල්සන් මහතා

(திரு. எச். ஜீ. பீ. நெல்சன்)

(Mr. H. G. P. Nelson)

කොළඹ ආදී පුධාන නගරවලට පමණයි විදුලි බලය තිබුණේ. මා කථා කරන්නේ පොළොත්නරුව, තිස්සමහාරාම, අම්බලන්තොට, බෝලාන ආදී පුදේශ ගැනයි. අනිත් පැත්තෙන් කන්ද උඩරට ගැනන් අපට කියන්න පුළුවන්.

ආනන්ද දසනායක මහතා (මැත පැහැද්ද නොහොර

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake)

පොදොන්නරුවට විදුලි බලය දුන්නෙ කවද ?

එවී. ඒ. ඒ. නෙල්සන් මහතා

(திரு. எச். ஜீ. பீ. நெல்சன்)

(Mr. H. G. P. Nelson)

මේ අපේ රජයෙන්.

ආතන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

කවදද?

එච්. ඒ. පී. තෙල්සන් මහතා

(திரு. எச். ஜீ. பீ. நெல்சன்)

(Mr. H. G. P. Nelson)

1977 al palen

ආතන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

1977 ත් පස්සෙද පොදොන්නරුවට විදුලි බලය ලැබුණේ ?

එව්. ඒ. පි. පොල්සන් මහතා (ලිල. எச්. නූදී. ඒ. දෙන්නේ)

(Mr. H. G. P. Nelson)

පොදොත්තරුවෙ නගරයට තිබුණ විදුලීය. ගොවී ජනතාවට තිබුණෙ නැහැ. මම කීයන්නෙ නගරවලට පමණයි විදුලීය තිබුණෙ. කොත්මලේ ගරු මත්තීතුමකි, ජකයි මම පුකාශ කරන්නෙ. මම දන්නෙ නැහැ එතුමාට පොඩී 'අප්සෙට 'එකක් තිබෙනවාද කීයා. නගරවලට පමණයි එද විදුලීය තිබුණෙ. අද සෑම ගම්මානයකටම, ගරු මතිතීතුමකි, අපේ හැම ගම්මානයකටම විදුලීය ලැබී තිබෙනවා. එද කුප්පි ලාම්පුවේ ආධාරයෙන් පාඩම් කළ ශණයා අද විදුලී බල්බයේ ආධාරයෙන් පාඩම් කරනවා කීයන එක මම ගරු මත්තීතුමාට මනක් කරනවා.

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමති. එපමණක් නොවෙයි, කෘෂිකාරමික පුදේශ වශයෙන් අපේ පුදේශවල සැම ගම්මානයකටම ඇලවල් තිබෙනවා. ඒවා හරහා යන්න ඒ කාලයේ තිබුණේ ඒදණ්ඩ පමණයි. බොහෝවිට ඒදණ්ඩ වශයෙන් තිබුණේ ලී කොටයක් හෝ දෙකක් පමණයි. සමහරවිට පාරේ යනවිට, 1977 න් පෙර සිදුවූ සිද්ධින් මම මේ කියන්නෙ : පාසල් ළමුන් මේ ඒ දඬු හරහා යද්දී ඇද වැටුණු වාර අනන්නයි. එවිට ඇඳුම් ටිකත් තෙමෙනවා, පොත්පත් ටිකත් හෙමෙනවා, පාසල් යන්නට ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒදඬුවලින් ඇද වැවී ඔවුන්ගේ ජීවිත පවා අනතුරට ලක්වූ අවස්ථා තිබෙනවා. අද එහෙම කොවෙයි. තමුන්නාන්සේ එන්න මාත් එක්ක යන්න ඒ ගම්මානවලට. අද ඒවායේ පාලම් දෙක, තුන, හතර බැගීන් දමා තිබෙනවා. අපට එහෙම කරන්න පුළුවන්කම ලැබුණේ වීමධාගත අයවැයෙන් ලැබෙන ලක්ෂ 50 ක මුදලින්ය කියන එක මේ ගරු සභාවට මම මතක් කරනවා. ගරු මන්තීතුමති, තමුන්නාන්සේලාගේ රජය කාලයේ කියද දුන්නූ වීමධාගත මුදල? මම හිතන්ගේ රුලියල් පන්දහක් නැත්නම් දහදහක්.

ආතන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனத்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

අද රුපියල් පනස්දහ කියන්නේ එද රුපියල් පන්දහ තමයි. ටුෂරිය ඒතරම් මෝඩ නැහැ.

එව්. ඒ. පි. තෙල්සන් මහතා Will Swods Ind I රහුය නැතර සහව

(திரு. எச். ஜீ. பீ. நெல்சன்)

(Mr. H. G. P. Nelson)

අද ලක්ෂ 50 ක් දෙනවා. මම අහනවා, එද දහදහක් දුන්නා නම තමුන්තාන්සේලා මොනවද එයින් කළේ?

ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි, කොත්මලේ ගරු මන්තීතුමා අංග විකල වෙලා මංමුලා වෙලා ගමන් කරනවා. ඒනිසා මම එතුමා ගැන කල්පනා කරන්නෙ නැහැ.

අපේ ගොවී මහත්වරු ගොවීතැන් කිරීමෙන්ම වයසට යනවා. එසේ වයසට ගීයාම ඔවුන්ගේ දූ දරුවන් පවා ඔවුන් ගෙයින් එළියට ඇදලා දමන තත්ත්වයක් අද තිබෙනවා. මගේ පුදේශයේ එහෙම සිද්ධවෙලා තිබෙනවා. අත්න එමනිසා තමයි ගොවී මහත්වරුන්ට විශුම වැටූපක් ගෙවීමේ කුමයක් ගැන අපි කාලයක් තිස්සේ කල්පනා කළේ, පාර්ලිමේන්තුවට ඒ කාරණය ඉදිරිපත් කළේ, මම පමණක් නොවෙයි, කෘෂිකාර්මික පුදේශ නියෝජනය කරන සැම ගරු මන්තුීවරයෙක්ම ගොවී මහත්වරුන්ට පැන්ෂන් කුමයක් ලබාදීම ගැන යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනා පිළිගෙන අද අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ රජයේ මුදල් ඇමතිතුමා ගොවී මහතුන් සදහා පැන්ෂන් කුමයක් ලබාදීම ගැන යෝජනා කර තිබෙනවා. ඒ කියාව කෘෂිකාර්මික පුදේශවල මන්තීුවරුන් හැටියට අපිට ලොකු ධෛයා්යක්. අපිට ලොකු ගෞරවයක්.මේක ඉනාමන්ම වැදගත් යෝජනාවක්.

ගරු තියෝජන සහාපතිතුමති, එපමණක් නොවෙයි, ගරු අශාමාතාතුමාගේ තිවාස ඉදිකිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව අපි දන්නවා. පසුගිය රජයට විශේෂයෙන්ම ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට සහයෝගය දුන් අය සියයට 30 ක්. සියයට 40 ක් පමණ අද පොදොන්නරුවේ සිටිනවා. ඒ අයට නිවාස තිබුණේ නැහැ. පොල්අතු පැල්පත්වල තමයි ඔවුන් ජීවත්වුණේ. අද ගරු අශාමාතාතුමාගේ 86 වැනි ගම් උදව මින්නේරියේ පැවැත්වෙනවා. එතුමාගේ ඒ 86 වැනි ගම්උදව තිමිත්තෙන් අද පොදොන්නරුවේ නිවාස 3,000 ක් පමණ ඉදිකිරීමට නිවාස අධිකාරිය කටයුතු කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්, ශුී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට සහයෝගය දුන් විශාල පිරිසකටන් ඒ නිවාස දීමට අපි කියා කරගෙන යනවා. ඒ විධියට නිවාස 3,000 ක් පමණ දුන් ඉදී වෙනවා. ගරු අශුාමානෘතුමා 1986 ගම් උදව විවෘත කිරීමට එන අවස්ථාවේදී ඒ නිවාස යෝජනාකුම කීපයකුත් විවෘත කරන්න එතුමා අදහස් කරගෙන තිබෙනවායයි මම හිතනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය දුක් විදිත ජනතාව වෙනුවෙන් කියා කරන රජයක් බව අද කියාවෙන්ම පෙන්නුම් කර දී තිබෙනවා. ඒකයි, අද තිබෙන වෙනස. එද දුප්පත්කමන් හරිතව යම්නම් එද වේල පිරිමසා ගත් අයට ගෙවල් හද ගත්ත බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. නමුත් මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසුව රුපියල් 5,000 සිට රු. 7,500 දක්වා දෙන ණය සහන තුළින් මගේ පොදොන්නරු ආසනයේ ඒ දුගී - දුප්පත් අයටත් අද උළු සෙවිලි කළ ගෙවල් ලැබී තිබෙනවා.

එපමණක් නොව, අධාාපතය තුළින් බැලුවත් ඒ දුගී - දුප්පත් උදවියට අද විශාල සහතයක් සැලසී තිබෙනවා. තමන්ට පොත් - පත් අරගෙන දෙන්න තම දෙමවුපියන්ට බැරිකම නිසා අපේ පුදේශවල දූප්පත් දරුවත් ඉස්කෝලේ යන්න විධියක් නැතිව ගෙදර නැවතුණා. නමුත් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛන තුළින් ඊට අවශා මුදල් වෙන් කලාට පස්සේ අපේ පුදේශවල සැම ගෙදරකම වගේ දරුවන්ට පාසල් යන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි. මහපොළ ශිෂාත්ව කුමය තුළින් අපේ පොළොන්නරුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ දුගී - දුප්පත් පවුල්වලින් උපාධිධාරීන් පවා බිහි වෙනවා. ඒ මහපොළ ශිෂාත්ව පුදනය කරනු ලැබීම නිසා අපේ කොට්ඨාශයේ සාමානෘ පවුල්වලින් දනටමත් දෙස්තර මහත්වරුන් දෙදෙනකු අපට ලැබී තිබෙනවා. අන්න එවැනි වෙනස්වීමක් තමයි. මේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ අද දකින්න තිබෙන්නේ.

නියෝජන සභාපතිතුමති, කොපමණ බාධක තිබුණත්, තුස්තවාදී උවදුරු තිබුණත් මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු කිසිම නැවැත්වීමකින් තොරව මේ රජය කරගෙන යන බව හමුන්නාන්සේ දන්නවා. නමුත් පසුගිය රජය කාලයේ – 1971 දී - ඇති වුණු කෝලහල සමයේදී මේ රටේ විශාල ජනතාවකට දවස් ගණන් කන්න නැතිව බඩගින්නේ ඉන්න. වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම් කිසිම හව – හරණක් නැතිව ඉන්න සිදු වුණා. ඒ වාගේම ඇතැම් පුදේශවල ජනතාව මාස ගණන් හාල් නැතිව. සීනි නැතිව දුක් වින්ද, ඒ කාලයේදී. නමුත් අද මේ රටේ කොයි තරම තුස්තවාදී සුහාර එල්ල වුණත්, විශේෂයෙන් අපේ පුදේශවල පවා යම් – යම් තුස්තවාදී කරදර තිබුණත් ඕනෑම දෙයක් ලබා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. 1971 කාලයේදී අර තරම් කරදර තිබුණත් ඒවා අමතක කොට අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරු කෑගහනවා, පිටරටින් හාල් ගෙන්වනවාය කියා.

පිටරවිත් හාල් ගෙත්වත්ත සිදුවීම පුදුමයක් නොවෙයි. අපේ රටේ වැඩිම වී පුමාණයක් තිෂ්පාදනය කරන කත්තලේ, සේරුවීල, මුත්තුර්, කල්මුණේ ආදී පුදේශවලට පසුගිය කාලයේදී තුස්තවාදී පුහාර එල්ල වුණා. ඒ නිසා අද ඒ පුදේශයේ ජනතාව වී නිෂ්පාදනය කරනවා තබා ජීවත් වත්තටත් බැරි තත්ත්වයකයි. පසු වත්තේ. ඒ පුදේශයේ සිංහල හා මුස්ලීම ජනතාවත්, දුවිඩ ජනතාවත් යන තුන් ගොල්ලටම අද තුස්තවාදී උවදුරු නිසා අද උද වී නිබෙන්නේ එවැනි තත්ත්වයකුයි. අත්න ඒ හේතුව නිසයි, අද පිටරවිත් හාල් ගෙත්වන්න මේ රජයට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ. මහවැලි වහපාරය කියාත්මක වෙනවා නම් පිටරවිත් හාල් ගෙන්වත්තේ ඇයි කියා අත්තනගල්ලේ ගරු මන්තීතුමා (ලක්ෂ්මත් ජයකොඩි මහතා) පුශ්න කළා. මම කලින් දුන්නේ ඒ පුශ්නයට පිළිතුර තමයි. අපට පිටරවිත් හාල් ගෙන්වත්ත සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ තුස්තවාදී පුහාර නිසාම පමණක් බව මම නැවතත් අවධාරණයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

මාදුරුමය විතපාරය යටතේ ඇල්ලවැව වගේ පුදේශ කීපයකට පසුගිය දිනවලදී වතුර නිකුත් කිරීම ආරම්භ වුණා. මම හිතනවා, මේ මාස් කන්නයේදී පිට ගම්වලින් ගිය ගොවි මහත්වරුන් විශාල පුමාණයක් ගොවිතැන් කරගෙන යනවා කියා. උතුරු, නැගෙනහිර පළාත්වල වී නිෂ්පාදනය නැති වුනත්, මහවැලි යෝජනා කුම කියාත්මක වීමෙන් පසුව මාදුරුමය වතපාරය තුළින් ඒ පුශ්ණය විසදා ගන්නට පුළුවන් වේයයි මම සිතනවා. අන්න එමනිසා තමයි මහවැලි යෝජනා කුමය ඉතාමත්ම පුසංශනීය යෝජනා කුමයක් බව අපි කියන්නේ.

අද එම පුදේශවල පවුල් තුන්දහකට වැඩි පුමාණයක් පදිංචි කරවලා තීබෙනවා. එහි මංමාවත් ඉදි වෙනවා. අංග සම්පූර්ණ ජනපද ඇති වෙනවා. මාදූරුමය පමණක් නොවෙයි, ගීරාඳූරුකෝටටේ, මහියංගනය, ආදි පුදේශවලත් ඒ සංවර්ධන කටයුතු, කෘෂිකර්ම කටයුතු කරගෙන යනවා.

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමනි, නව එක කරුණක් මතක් කරනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හොද වැදගත් කාරණයක් ගැන කල්පනා කර කටයුතු කරලා තීබෙනවා. කර්මාන්ත හා විදහ කටයුතු ඇමනිතුමා එක කාරණයක් ඉදිරිපත් කලා රෙදිපිළි පිළිබදව. තමුත්තාන්සේ දන්නවා, රෙදිපිළි ගෙන්වීම සීමා කර තිබුණු නිසා <mark>කර්මාන්න</mark> ශාලා හිමියන් කිහිප දෙනෙක් ඇහලුම් කර්මාත්තයටය කියා. ඇදුම් මැසීමට කියා වටිතා රෙදිපිළි මෙරටට ගෙන්වලා තොයෙක් තොයෙක් විධියේ අකුමිකතාවල යෙදූණා. එහෙම කෝටි ගණන් මුදල් හම්බකරන කල්ලියක් හිටියා. මම දන්නේ නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමා මේ කල්ලිය ගැන කොහොම කල්පනා කලාද කියා. කෙසේ වෙතත් මම බොහොම සන්නෝෂ වෙනවා එම කුියා මාර්ගය ගැනීම ගැන, මුදල් ඇමතිතුමා. එතුමා කල්පතාකර තිබෙතවා සියයට සියයක් කස්ටම ඩියුටි ගෙවලා ඒ අනුව ඕනෑම කෙතෙකුට රෙදිපිළි ගෙන්වන්නට ඉඩදීමට<mark>. එහෙම</mark> විවෘත වෙළ<mark>ද පො</mark>ලක් ඇති කරලා තිබෙනවා. ඒක ඉතාමත් වැදගත් යෝජනාවක්. ඒතිසා මම හිතනවා, පීටරටින් ඇදුම් මැසීමටය කියා රෙදි ගෙන්වන කුට වාාපාර කරන අයට අද පහරක් වැදිලා තිබෙනවාය කියා. අන්න ඒ ගැන කල්පනා කරලා සැම කෙනෙකුටම හොද ලස්සන ඇදුම වූවමනා නම්, රෙදීපිළි වූවමනා නම්, බලැක් මාකට විධියට ගත්තේ නැතිව විවෘත වෙළද පොළ තුළින්ම ඒවා ලබාගැඳීමේ අවස්ථාවක් සලසා දී තිබෙනවා. ඒවාගේම ඒ මගින් රජයට විශාල ආදයමක් ලබාගැනීමටත් එතුමා වැඩ කටයුතු සකස්කර තිබෙනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දූප්පත් ජනතාවට කිසිම රිදවීමක් කරන්නේ නැතිව ඉතාමත්ම හොද අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂ කල්පතා කළා අපේ පුදේශවල ඉන්න ජනතාවට, දූප්පත් ජනතාවට, පිටි මිළ වැඩි කළාය, සිනි මිළ වැඩි කළාය, වෙනත් වෙනත් විධියට බඩු මිළ වැඩි කළාය කියා පෙන්වත්නට. ඒ පුදේශවල විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්තුීවරු පසුගිය කාලේ සංවිධානය කරලා තිබුණා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේදී බඩු මිළ වැඩි වුනා නම් රතික්ෂය පත්තු කරවත්නට. නමුත් පහුගිය කාලයේදී වූනත් එහෙම සිද්ධියක් සිද්ධ වූනේ නැහැ.

මේ අයවැය ඉදිරිපත් කිරීමේදී කොච්චර බාධක තිබුණත්, කොච්චර තුස්තවාදී උවදුරු තිබුණත්, කෝට් 150 ක් නොවෙයි කෝට් 300 ඒ සදහා වියදම් වුනත්, මහජනතාවට කිසිම කරදුරයක් කරන්නේ නැතිව, ඔවුන්ට පහසුවන විධියේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම කෘෂිකාර්මික පුදේශයක් නියෝජනය කරන මන්තීවරයකු වශයෙන් මා නැවතත් කියන්නට කැමතියි, මෙවර අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමත්ම හොද අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර ඇති බව. විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ ජනතාවට යෝගෘ විධියට, ජනතාවට බරක් නොවන අංශවලින් බදු අය කර ගැනීම සඳහා කටයුතු යොදමින්, ජනතාවගේ සුබසෙන සඳහාන්, රටෙ කෘෂිකර්මය නවත් දියුණු කිරීම සදහාන්, නිල්වලා යෝජනා කුමය, ගිංගහ යෝජනා කුමය, දකටමත් කිුිියාත්මක වන ලුණුගම්වෙහෙර යෝජනා කුමය ආදී යෝධ වහපාර ආරම්භ කරමින්, ඒ වාගේම විශාල කර්මාන්තශාලා ගොඩ නගමින්, මේ රජය විශාල සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළක් කුීයාත්මක කර ගෙන යන බව, මෙවර අයවැය යෝජනා තුළින් එම සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ තවදුරටත් ඉදිරි්යට ගෙන යන බව, කුමන දේශපාලන මතීමතාන්තර තිබුණත් අප කවුරුත් පිළිගත්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම කුමත දේශපාලන මතිමතාන්තර අප දුරුවන්, මේ රටේ කවර රජයක් බලයට පත් වුණන්, දනට උද්ගත වී ඇති මෙම තුස්තවාදී උවදුර මේ රටින් තුරන් කළ යුතු බවත් පිළිගන්නට ඕනෑ. එසේ තුරත් කිරීමට නම් අප හැම දෙනාම එකමුතුව කිුයා කරන්නට ඕනෑ. ඒ අන්දමට කුියා කර මෙම නුස්නවාදී උවදූර මේ රටින් තුරත් කරගත්තට ලැබුණොත්, අග්නිදිග ආසියාවේ ඇති හොඳම රටක් හැටීයට නැවතත් අපේ රට පරිවර්තනය කර ගන්නට පුළුවන් වෙයි. මේ බව මතක් කර දෙමින්, මෙවැනි වැදගත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අපේ පුශංසාව හා ගෞරවය පුද කරමින් මා නිහඩ වෙනවා.

g. so. 4. 22

වෛද ౖවාර්ය පී. එම්. බී. සීරිල් මහතා (හම්බන්තොට දිසා ඇම්තිතුමා) (வைத்திய கலாநிதி பீ. எம். பி. சிறில் — ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்ட அமைச்சர்)

(Dr. P. M. B. Cyril - District Minister, Hambantota)

ගරු කියෝජා සභාපතිකුමකි, නව වන වතාවටත් දිගින් දිගටම අයවැය වාර්තා නවයක් ඉදිරිපත් කළ අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට ජනතාවගේ පුශංසාව පළ කරමින්, මෙවර 1986 වර්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන තමුන්නාන්සේට මම ස්තුතීවන්න වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මෙවර අයවැය යෝජනා කුම ගැන කථා කිරීමේදී අපට සැලකිල්ල යොමු කරන්නට සිද්ධ වෙනවා අද රටේ පවතින තත්ත්වය ගැන. ඇත්තෙන්ම සාමානෳ කාලයක අයවැය ඉදිරිපත් කිරීම එතරම් අමාරු කාර්යයක් නොවේයයි සිතන්නට අප පෙළඹෙන්නේ, අද වාගේ දවසක මේ රටේ කර ගෙන යන විවිධ සංවර්ධන යෝජනා කුමවල කිසිම අඩුවක් කරන්නේ නැතුව, විශේෂයෙන්ම උතුරු හා නැගෙනහිර පුදේශවල පවතින යුද්ධමය තත්ත්වය සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරන්නට සිදු වී නිබෙද්දින්, දුප්පන් ජනතාවට, කම්කරු ජනතාවට, වාගේම කෘෂිකර්මයේ යෙදී සිටින ජනතාවට වැඩි බරක් පටවන්නේ නැතුව මෙවර අයවැය ඉදිරිපත් කිරීම තිසයි. ඒ ගැන කෘෂිකාර්මික ජනතාවක් නියෝජනය කරන මන්තීවරයෙකු හැටියට කෘෂිකර්මාන්තයේ යෙදී සිටින එම ජනතාවගේ උපහාරය අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට දක්වන්නට කැමතියි. ඇත්තවශයෙත්ම මෙවර අයවැයේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණය ගැන අප කථා කළේ, වෙතත් වර්ෂවලදී ආරක්ෂාව සඳහා වැය කරන්නට සිදු වන මුදල හා සසදා බලන විට, මේ වර්ෂයේදී, 1986 දී රටේ ආරක්ෂාව සදහා අති විශාල මුදල් සම්භාරයක් වෙන් කර ඇති නිසයි. රටේ ආරක්ෂාව පිණිස මෙනරම විශාල මුදල් පුමාණයක් වෙන් කර තිබෙද්දීත්, සංවර්ධන කටයුතුවලට, ඒ වාගේම අධාාපනයට, සෞඛ්‍යයට යනාදී රටේ අවශාම දේවලට කිසිම මුදලක් අඩු නොකීරීමට පියවර ගැනීම නිසා, අපට හැකියාවක් ලැබී තිබෙනවා. අපේ ගම් පුදේශවල කර ගෙන ආ සංවර්ධන කටයුතු, අඛණ්ඩව, නතර කරන්නේ නැතුව, ඒවාට පාඩු සිද්ධ කරන්නේ නැතුව, ඒ කර ගෙන ආ අන්දමටම දිගටම කර ගෙන යාමට. මේ හැම් කාර්යයක් සඳහා අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමන්ම කල්පනා කාරීව පහසුකම් සලසා තිබෙනවාය කියන කාරණය විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනැ.

ගරු නියෝජෳ සභාපතිතුමති, ඇත්තවශයෙන්ම අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මෙම අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තුීවරුන් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියා, මෙවර අයවැය පරතරය පියවා ගත්තට අපේ මුදල් ඇමතීතුමාට පුළුවත් වෙත්තේ තැහැ. එම නිසා ජනතාවට ඉදිරියට ගිහින් තමන්ට නැති වී ගිය පුසාදය නැවනන් දිනා ගන්නට පුළුවන් වෙනවාය කියා. ඇතැම් උදවිය අපට උසුළු විසුළු කළා. මෙවර නමයි ආණ්ඩුවේ අවසානය කියන විධියේ බලාපොරොන්තු තිබුණා. නමුන් මේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කලාට පසුව ඒ උදවියට කටඋත්තරත් තැතිව ගිය විත්තිය තමුන්නාන්සේට පෙනෙනවා ඇති. මම හිතන විධියට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක් මන්තීුවරයෙක්වත් නැතිව අයවැයක් සාකච්ඡා කරන පළමුවත වර්ෂය මෙය වෙන්න ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටිනු මන්නීවරුන් ස්වල්ප දෙනාගෙන් එක් මන්තීුවරයෙක් හෝ දන් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. මෙය වාර්තාගත විය යුතු දෙයක්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් මේ අයවැය ලේඛණය ඉදිරිපත් කළේ ඒ උදවියගේ සාකච්ඡාවටයි. තමුත් ඒ උදවිය තැතිවයි අද අපට මෙය සාකච්ජා කරන්නට සිදු වි තිබෙත්තේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට කියන්නට දෙයක් නැති නන්න්වයක් අද උදුව තිබෙන බව මෙයින් පෙනෙනවා. වීරුද්ධ පාර්ශ්වය බලාපොරොත්තු වූ විවේචන අද ඒ උදවියට කරගන්නට බැරිව තිබෙනවා. මොකද ? මෙවර ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛණය ඉතාමන්ම පුශංසනීය අන්දමට ජනතාවගේ සියලුම අවශාතාවයත් අනුව ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

කෘෂිකාර්මික දිස්තික්කයක් හැටියට හම්බන්තොට දිස්තික්කයට මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් මොන තරම් ඵලපුයෝජන ලැබෙනවාද කියන එක මම පුථමයෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනෑ. ලූණුගම්වෙහෙර වෘාපාරය ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවෙදී පුකාශ කළා. රුපියල් දස ලක්ෂ 1600ක් පමණ මුදලක් වැය කර කරනු ලබන ලූණුගම්වෙහෙර වෘාපාරයේ පුථම අදියරේදී පවුල් පන් දහසක් පමණ පදිංචි කරවා ලබන වර්ෂයේ යල කත්තයේදී පුථම වරට ඒ පුදේශයේ අක්කර විසි එක් දහසක් පමණ සංවර්ධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. රටේ මොන තරම දුෂ්කර තත්ත්වයක් නිබුණත් ඒ සඳහා අවශෘ මුදල් සමහාරය අඩු කරන්නේ නැතිව අඛණ්ඩව ලබා දී ඒ වනපාරය ඉදිරියටම කරගෙන යනවා.

එපමණක් නොවෙයි, ගිං ගහ යෝජනා කුමය ගැන කථා කළා. නිල්වලා ගහ යෝජනා කුමය ගැන කථා කළා. මේ සියළුම විශාල සංවර්ධන යෝජනා කුම එකකටවත් මුදල් හදල් අඩු කරන්නේ නැතිව කෘෂිකාර්මික රටාවක් අනුව ඒවත්වන උදවියට ඒ උදවියගේ ජීවනෝපායයන් දිගටම කරගෙන යන්නට පුළුවන් නත්ත්වයක් උද කර තිබෙනවා. හම්බන්නොට දිස්තුක්කය විශේෂයෙන් ජලයෙන් පීඩාවට පත් වුණු පුදේශයක් බව මම සදහන් කරන්නට මිනැ. එය කෘෂිකාර්මික වශයෙන් වාර්මාර්ග පහසුකම් නොතිබූණ පුදේශයක්. මේ රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේත්, ඒවාගේම ගරු ජනාධිපතිතුමාගේත් අවධානයට ලක්වී සැම බිම අහලක්ම සංවර්ධනය කළ යුතුයි කියන ඒ ශේෂ්ඨ අධිෂ්ඨානය යටතේ, වාර්මාර්ග පහසුකම් ලබා දී. මේ කාලය තුළද් පමණක් කුඹුරු අක්කර හතළිස් දහසක් පමණ අලුතෙන් සංවර්ධනය කරන්නට හැකියාව ලැබුණේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, මේ රජයත් දරන කෘෂිකාර්මික සංකල්පය, කෘෂිකාර්මික ආකල්පය නිසාය කියන එක මතක් කරන්න ඔනෑ. මේ රට නභා සිටුවන්නට පුළුවන් කෘෂිකාර්මය තුළින් පමණයි කියන වෙනනාව මේ රජයට ඇති වී තිබෙනවා.

ඒ වාගේම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 1977 සිට ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛන ගැන කල්පනා කර බැලුවාම එය ගලන්නා වූ ගහක් වගෙයි කියන එක මතක් කරන්නට මිනෑ. විවිධ අවස්ථාවලදී විවිධ මුදල් ඇමතිවරුන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා අපි දක තිබෙනවා. අපි අසා තිබෙනවා. ඒවා එකකට එකක් පුට්ටු වෙන්නේ නැහැ. එකකට එකක් හාවෙන්නේ නැහැ. එකකට එකක් පුට්ටු වෙන්නේ නැහැ. එකකට එකක් හාවෙන්නේ නැහැ. එකකට එකක් පරස්පරකම් තිබුණා. 1974 ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයට වඩා 1975 ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයේ වෙනසක් තිබුණා. ඒළහ වර්ෂයේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයේ තවත් පරස්පරයක් තිබුණා. නමුත් මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය, ගරු ජේ. ආර් ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ ගෙන යන රජය 1977 සිට මේ දක්වා අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ගලන්නාවූ ගහක් වගෙයි. එක දම්වැලක පූරුක් වගේ ගැම එකක්ම එකකට එකක් ඒකාබද්ධ වන විධියටයි මේ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

මෙය එක් කුමයකට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාය කියන්න පුළුවන්. පසුගිය වර්ෂයේ ඉදිරිපත් කළ අයවැයට සම්බන්ධයි, මෙවර අයවැය. අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්න ඉස්සර වෙලා මුළු රටේම ජනතාව දුවනවා, පතිනවා, බඩ රැස් කරගන්නවා අපි දකලා තිබෙනවා. අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්න පුථම දවස් දෙක තුන කඩයකට පිලකට යන්නට බැහැ. අයවැයෙන් මොනවා වැඩි වෙයි<mark>ද කි</mark>යා දන්නේ නැතිව බඩු රැස්කර ගන්න බලාපොරොත්තු වත්නන් තිසා. රෙදි රැස්කර ගන්නවා. ච්චිධ දේවල් රැස්කර ගන්නවා. මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ කාලයේ සිට ඇතැම් දේවල් සතය දෙක වැඩි වුණු එක ඇත්ත. නමුත් ඒවා කරන්න සිදු වුණේ ඒවා අතිවායෑයෙන්ම කළයුතු දේවල් වූ නිසාය කියා අප කියන්න ඕනෑ. එහෙන් මිනිසුන්ගේ බලාපොරොන්නුවක් තිබුණා — විශේෂයෙන්ම දුප්පත් මිනිසුන්ගේ — මේ රජය, මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කවදවත් දූප්පත් මිනිසුන්ගේ ඔළුවට අති විශාල බරක් දුන්නේ නැහැ කියා. බරක් දුම්මත් කමක් තැහැ කියන තත්ත්වයකට මේ කාලය තුළදී ජනතාවගේ සිත් සතන් පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ජනතාව කියනවා, කිසිම සංවර්ධනයක් නොකලන් කමක් නැහැ. රට ආරක්ෂා කරගන්නය කියා. අද ජනතාව සූදුනම් වෙලා තිබෙනවා, ඕනැම කැපවීමක් කරන්න.

එක කාලයකදී කිව්වා. "පටි තද කරගන්න" කියා. පටි තද කරගන්නය කියා ඒ උදවිය ඒ කාලයේදී කිව්වේ කියන්න අවශාතාවයක් නැතුවයි. අද ගරු මූදල් ඇමතිතුමාගේ කටින් ඒ වාගේ දේවල් කියවෙන්නේ නැහැ. එහෙම අවශාතාවයකුත් අද නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් ඒ විධියේ පටි තද කර ගැනීමක් අවශා යයි කියා කිව්යුතුව ඇත්තේ අද වැනි කාලයකටයි. මොකද, මේ උතුරේ හා නැගෙනහිර තිබෙන තුස්තවාදී උවදුර — මේ යුද්ධමය ආකල්පය — නිසා අනි විශාල මුදල් සම්භාරයක් ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් වැය කරන්න සිදු වී තිබෙන නිසා. අද දුප්පත් මිනිස්සු පවා කියන්නේ, "රට ආරක්ෂා කරගන්න; මේ ආරක්ෂාව ඇති කරගන්න ඔතෑම මුදලක් වැය කරන්න; සංවර්ධනය අඩු වූවත් කමක් නැහැ; ඔනෑම බරක් පැටවුණත් රටේ එකීය භාවය ආරක්ෂා වෙනවා නම් කමක් නැහැ" කියායි.

රට දෙකට තුනට කැඩෙන්නේ නැතිව මේ තුන් සිංහලය ආරක්ෂා කරනවා නම් තමයි, අපේ සංවර්ධන පුතිඵල බලන්න පුළුවන් වෙන්නේ. අපේ රට දෙකට තුනට කැඩිලා, අපේ සිංහල මිනිසුන්ට නැත්නම් ලාංකික මිනිසුන්ට කරුරයක් වෙලා මේ රටේ සංවර්ධනයක් වුණාට වැඩක් නැහැ කියන කථාවයි කියන්නේ. එහෙම නම් අද ජනතාව සැහෙන පුමාණයකට සත්තෝෂයක් දක්වතවා, ඒ උදවියට එතරම විශාල බරක් දන්නේ නැතිව, කෘෂිකාර්මික රටාවක් උඩ මේ රට සංවර්ධනය කරන්න මේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. අපි නියෝජනය කරන පුදේශය — විශේෂයෙන් හම්බන්තොට දිස්තුික්කය — තමයි, නගරබදට ආහාර සැපයීම කරන්නේ. හම්බන්තොට දිස්තුික්කය ආහාර බෝග නිෂ්පාදනයෙන් — වි නිෂ්පාදනයෙන් — අතිරික්ත දිස්තුිකයක්. අද කොළඹ උදවියට, මේ පාලකයන්ට, මැති ඇමතිවරුන්ට ආහාර සපයන්නේ අපය, අපේ පුදේශයේ ගොවි ජනතාවය කියන එක මනක් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අද අපි සන්නෝෂ වෙනවා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය තුළින් ගොවි ජනතාව ගැන කල්පනා කර තිබීම ගැන. ඇත්ත වශයෙන්ම යුද්ධමය අවස්ථාවකට මුහුණපා සිටින අද රට ආරක්ෂා කරන්න මේ රටේ පාලකයන්ට බත සපයා දෙන්නේ අපේ පුදේශයේ ගොවි ජනතාව නම් ඔවුන්ගේ ඒ සේවය වෙනුවෙන් මේ රජය ලොකු උපහාරයක් දක්වූවාය කියන්න පුළුවන්, ඒ ගොවි මහත්වරු වෙනුවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර විශාම වැටුප් කුමයක් ඇති කිරීම නිසා.

පුථම වතාවට ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් විශාම වැටූප් කුමයක් ඇති කළේ මේ රජයයි; මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමායි. එය අපට ආඩම්බරයෙන් පුකාශ කරන්න පූඑවන්. සමාජවාදීය කියන බොහෝ දෙනා ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් විශාම වැටූප් කුමයක් ගැන කිඹුල් කදුලු හළමින් කථා කළා. නමුත් විශාම වැටූපක් තබා ඒ උදවියගේ නිෂ්පාදන වෙනුවෙන් නියමින මිළක් ගෙවීමටවත් ගත් පියවරවල් ගැන අප අහලා නැහැ. මේ රජය බලයට පත්වන කොට වී බූසලක මිළ රු. 17.50 ක් පමණ ගණනකටයි, තිබුණේ. අද රු. 70.00 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. එද රුපියල් 17.50 ට තිබුණු වි බුසලක නියමිත මිළ අද රුපියල් ගැන්තැව දක්වා වැඩි කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය ගොවි ජනතාවට උපහාරයක් දක්වන්න ඕනැය කියන වෙතනාව උඩය කියන එක මුළුමහත් ගොවි ජනතාවම අද ආඩම්බරයෙන් පකාශ කරනවා.

ඒ උදවිය ඇතැම් අවස්ථාවලදී මේ ජල බද්ද නැත්තම් නඩත්තු බද්ද ගැන කථා කරන කොට ඒවා ගෙවන්න එපාය කියනවා. අපි අගලා තිබෙනවා. අද ජල බද්දක් කියා බද්දක් අය කරන්නේ නැහැ. යම් ගොවී මහත්මයෙකු තමන්ගේ යායේ වාර්මාර්ග සැළසුම් ආරක්ෂා කර ගන්න, නඩත්තු කර ගන්න, ඒ වාර්මාර්ග සැළසුම්වල දියුණුව සදහා යම් පියවරක් ගන්න. සුළු මුදලක් දෙනවා නම් ඒ හා සමාන මුදලක්ද අද ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් මේ සහතික මිළ වැඩි කිරීම යටතේ ගොවියාට ලබාදී තිබෙන්නේ ? කියා මම අහනවා. වී බුසලක සහතික මිළ රු. 62.00 සිට රු. 70.00 දක්වා වැඩි කිරීම නිසා එක ගොවී මහත්මයෙකුට රුපියල් දහස් ගණනක මුදලක් අතට ලැබෙනවා. මෙවැනි උපහාරයක් සමාජවාදී යයි කියා ගන්නා ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමතිවරු, මන්තිවරු එද ගොවින්ට දක්වූවාදයි අද අපිට අහන්නට සිදු වෙනවා. මුලින්ම රු. 17.50ට තිබුණු වී වල සහතික මිල අද රු. 70.00 දක්වා වැඩි කර, ගොවී මහත්වරුන් වෙනුවෙන් විශාම වැටූපක් පුථම වරට ඇති කර දුන්නේ මේ රජයන් එක්සත් ජාතික පක්ෂියන් මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් නිසාමයි කියන එක අද ගොවී මහත්වරුන්ට පිළිගන්නට සිදු වී

බොහෝ දෙනා සූදනම් වෙනවා. ඇතැම් උදවියගේ අවාසකාව තුළින් ඒ උදවියගේ භාගාය ලබා ගන්න. යම් කෙනෙකුට අවාසියක් වූණී නම් එය සූවා දක්වා ඒ තුළින් දේශපාලනමය වාසි ලබා ගන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරු සූදනම් වෙනවා. නමුන් සංවිධානය නොවූ ගොවී මහත්වරුන් පවා අද පිළි ගන්නවා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරු සූඑ දේවලට ඒ උදවිය නොමහ යවන්නේ නමන්ට සේවයක් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නොව ඒ උදවියගේ දේශපාලනමය වාසි ලබා ගන්නා වේනනාවෙන්ය කියන එක. ඒ උදවිය බලයේ ඉන්න කාලයේ විශේෂයෙන් ගොවී කම්කරු ජනතාවගේ දියුණුව සඳහා මොනවාද ගත් පියවරවල් කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරුගෙන් අපිට අහන්නට සිදු වී තිබෙනවා. – නමුත් මේ අවස්ථාවේදී අහන්නට තිබෙන්නේ පුටුවලින් පමණයී – ගොවී ජනතාවගේ ජීවන රටාව දියුණු කරන්න ඒ උදවියගේ ආර්ථකය දියුණු කරන්න දුප්පත් මිනිසුන්ගේ දරුවන්ට හොඳ අධාාපනයක් ලබා දෙන්න තමන් බලයේ සිටි කාලයේදී ගත් පියවරවල් එකක් දෙකක් වත් අපිට කියන්නය කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරුන්ගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

1977න් පස්සේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය තුළින් විශේෂයෙන් මෙ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තුළින් අද ඇති වේගෙන යන්නේ කෘෂිකාර්මික වීජලවයක්. හම්බන්තොට පුදේශයේ පුනිසංවිධානය නොකළ එක ඇලක් දෙළක් අද නැහැ. පුතිසංවිධානය නොකළ එක වැවක් අද නැහැ. කෘෂිකාර්මික වශයෙන් පල පුයෝජන නොගන්නා එක ඇලක් දෙළක්වත් අද ඉතිරිවි ඇත්තේ නැහැ. ඒ නිසාම තමයි, අලූත් කුඹුරු අක්කර 40,000ක් පමණ මේ කාලය තුලදී අස්වද්දවත්තට පුළුවන් වුණේ. ඒ කිසාම තමයි වී සහතික මිල රු. 17.50 සිට රු. 70.00 දක්වා වැඩි කරන්නට පුළුවන් වුණේ. ඒ නිසාම තමයි කැඩි බිදී ගොස් තිබුණු වාරිමාර්ග පුතිසංවිධානය කරවා දෙන්නට පුළුවන් කම ඇති වුණේ. කල්ප ගණනක් තිස්සේ කැඩි බිදී ගොස් තිබුණ ඔයක් තමයි, කිරම ඔය. ඒ පුදේශයේ මංමාවත්වල එද යන්නට පුඑවන් තත්ත්වයක් තිබුණේ තැහැ. තමුත් මේ කාලය තුළදී නොරාඩ් සංවිධානයෙන් මුදල් ආධාර ලබා ගෙන ගුාමීය සංවර්ධන ඒකාබද්ධ සැලැස්ම යටතේ කිරම ඔය යෝජනා කුමය සංවිධානය කර ජනතාවට යල මහ කන්න දෙකේම කුඹුරු වගා කරන්න අවස්ථාව සලසා දී තිබෙනවා. හම්බන්තොට දිස්තු<mark>ික්කයේ එක් පැත්තකින් ලුණුගම වෙහෙර චාාපාර</mark>යත් අනෙක් පැත්තෙන් කිරම ඔය යෝජනා කුමයත් තව පැත්තකින් මුරුත වෙල යෝජනා කුමයත් තංගල්ල පුදේශයෙන් ඌරු බොකු ඔය වහපාරයත් කුීයාත්මක වෙමින් තිබෙන නිසයි, ඒ පුදේශයේ එක ඇලක් දෙළක් වන් පුතිසංවිධානය නොකර ඉතිරි කළේ නැහැ කියා මම කිව්වෙ.

පරාකුමබාහු රජතුමාගේ කාලයේදී එතුමා කියා තිබුණේ අගසින් වැටෙන එක ජල බින්දුවක්වත් ජනතාවගේ පුයෝජනයට ලබා ගන්නේ නැතිව මුහුදට ගලාගෙන යන්නට ඉඩ තබන්න එපා කියලයි. අද එය කියාත්මක කරන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය තුළිනුයි. අද එය කියාත්මක කරන්නේ ජෙ . ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ රජය තුළින් නොවෙයිද කියා අපට අගන්න සිදුවෙනවා. එගෙම නම් ඒ කාලයේ – පැරණි කාලයේ – තිබුණ කෘෂිකාර්මික ආකල්පය කියාත්මක කරගෙන යන්නේ මේ කාලයේදීය කියා අපි පුකාශ කරන්න ඕනෑ. ඒ ගොවි ජනතාවට කළ උපහාරයයි. බම් අහලක් නැතිව ජීවත්වුණ මිනිසුන්ට ලුණුගම් වෙගෙර වනපාරය තුළිනුන්, සියලුම වැවි අමුණු පුතිසංස්කරණය කරමින් වැවි ගම්මාන ඇති කිරීමෙනුන් කුඹුරු වතුපිටි ලබා දුන්නා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ උදවියට විශාම වැටුපකුන් ලබා දෙන්න යනවා. ඇල දෙලවල් පුතිසංස්කරණය කර දී. පිටරට ආධාර උපකාර ලබාගෙන මංමාවත් ඇති කරදී. විදුලි බලය සපයා දී සාමානෳ ජනතාවට උපහාර දක්වා නිබෙන්නේ මේ රජය කාලය තුළ මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය යෝජනා මගින්ය කියා මා පුකාශ කරන්න ඕනෑ.

ගොවී ජනතාවගේ වීවලට ලැබෙන සහතික මිල වැඩි කළා පමණක් තොවෙයි, ගොවි ජනතාවට විශුාම වැටුපකුත් ලබා දෙන්න යනවා. එපමණක් නොවෙයි ගොවි ජනතාවට කරන උපහාරයක් වශයෙන් ඒ උදවියගේ දරුවත්ගේ අධාභපතය හොද තත්ත්වයෙන් කරගෙන යාමට අවස්ථා සලසා දී තිබෙනවා. කොළඹ, මාතර, ගාල්ල යනාදී පුදේශවල ජීවත්වෙන උදවියගේ දරුවත් ලබන අධාහපනය හා සමාන අධාහපනයක් ඒ දරුවන්ටත් ලබා දීමට මේ රජය කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ තරම් විශාල මුදල් සම්භාරයක් රටේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් වැය කරද්දීත් අධාාපනයට කෝටි ගණනක මුදලක් වෙන් කර තීබෙනවා. විශාල මුදලක් අධාහපනය වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන්නේ ඒ ගොවි කම්කරු ජනතාවට කරන උපහාරයක් හැටියටයි. ඒ උදවියගේ දරුවන්ට හොද අධාහපනයක් ලබා දෙන්නට ඕනෑය කියන පරම පව්තු වේතතාව තුළිනුයි. අපේ පුදේශවල 1977 වන විට මධා මහා විදාහල තිබුණෙ නැහැ. වෛදෳ විදහලයට, ඉංජිනේරු පීඨයට ඇතුල්වීම සඳහා උසස් අධාහපනයක් ලබා ගන්නට පහසුකම් තිබෙන පාසල් එකක් පමණයි. තිබුණේ. අද හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයම වාගේ විදාා අංශයෙන් උසස් අධාභපතය ලබන්නට පහසුකම් ඇති පාසල් ලබා දී තිබෙනවා. රුහුණට විශ්ව විදහලයක් ලබා දුන්නෙන් මේ රජයයි. එය රුහුණේ ජීවත්වෙන ජනතාවට කළ ලොකුම උපහාරයක් හැටියට සලකන්න පුළුවන්. උපන් හපන්කම් ඇති බුද්ධීමත් දරුවත්ට හොද අධාහපතයක් ලබා ගත්තට අවස්ථාව සලසා දුත්තේ මේ රජයයි කියන එක මා පුකාශ කරන්න ඕනෑ.

වෛදා විදාහලයට ඉංජිනේරු පිඨයට ඇතුල් වෙන්නට අවශා විදාහ අංශයේ උසස් අධාහපනය ලබන්නට පුළුවන් පාසල් අද හම්බන්තොට දිස්තුික්කයේ හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම වාගේ අඩු ගණනේ දෙකක් තුනක් බැගීන්වත් තිබෙනවා. හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයම වාගේ මධා මහා විදාහල එකක් දෙකක් ඇති කර තිබෙනවා. සෑම පාසලකටම අංග සමපූර්ණ ගුරුවරුන් පිරිසක් ලබා දී තිබෙනවා. පුටු, බංකු ආදී අවශා සෑම දෙයක්ම ලබා දී තිබෙනවා. ඒ විධියට අති විශාල මුදල් සමහාරයක් අධාහපනය වෙනුවෙන් මේ රජය වැය කර තිබෙන බව මතක් කරන්න ඔතු. නමුත් ඇතැම් උදවිය විවිධ අදහස් පළ කරනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී අධාහපනය [වෛදනවාර්ය පී. එම්. බී. සිරිල් මහතා]

ගැන අපෙන් අගනවා. 1977 තත්ත්වයත් සමග සන්සන්දනය කර බලන්නය කියා ඒ අයට කියන්න සිදුවෙනවා. වෙන පළාතකට යන්න වූවමනා නැහැ. අපේ දිස්තුක්කයේ පමණක් එද හිටපු ගුරු සංඛාාවත් එද තිබුණ පාසල් සංඛාාවත් අද තිබෙන පාසල් සංඛාාවත් අද සිටින ගුරු සංඛාාවත් සන්සන්දනය කර බැලුවොත් අහසත් පොලොවත් අතර තිබෙන වෙනස මෙන් වෙනසක් ඇති බව පෙනේවි. අද හැම පාසලකටම අවශා ගුරුවරුන් ලබා දී තිබෙනවා, විදාා අංශයෙන් කෘෂිකර්ම අංශයෙන් ආදී සෑම අංශයකින්ම ඉගැන්වීමට අවශා ගුරුවරුන් ලබා දී තිබෙනවා. අඩු ගණනේ එක නගරයකට අංග සම්පුර්ණ පාසලක් බැගින්වත් ලබා දී තිබෙනවා. ගොවි කම්කරු ජනතාවගේ දරුවන්ට කරන ලොකුම උපහාරය වන්නේ ඒ විටියේ හොද අධ්‍ාපනයක් ලබා ගැනීමට ඒ දරුවන්ට අවස්ථාව සලසා දීමයි.

එපමණක් නොවෙයි, අධාහපනය ගැන කථා කරන විට කාර්මික අධාහපනය ගැනන් මේ රජය අවධානය යොමු කර තිබෙන බව මනක් කරත්න ඔනෑ. අද හම්බන්තොට දිස්තුික්කයේ බෙලිඅත්ත මැතිවරණ කොට්ඨාශයට උසස් අධාහපන අමානහංශය තුලින් කාර්මික විදහලයක් ලබා දී තිබෙන අතර නෙදර්ලන්ත ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණ ආධාර යටතේ තිස්සමහාරාමයේ රිදියගමට කාර්මික විදහලයක් ලබා දෙන්නට කටයුතු කර තිබෙන්නෙන් මේ රජයයි. ඒකයි මම කිව්වෙ 1977 සිට මුදල් ඇමතිතුමා වර්ෂයක් වර්ෂයක් පාසා ඉදිරිපත් කළ හැම අය වැය යෝජනාවක්ම දම්වැලේ පූරුක් වාගේ එකකට එකක් සම්බන්ධයි කියා. 1978 දී එතුමා අය වැය යෝජනා තුළින් ඒකාබද්ධ ගුාමිය සංවර්ධන සැලැස්මක් ගැන කථා කලා. මේ වර 1986 වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ අය වැය යෝජනා තුළින් ඒ සැලැස්මේ පුගතිය ගැන කථා කළා : ඒ තුළින් කෙරීගෙන යන සංවර්ධනය ගැන සමාලෝචනයක් කළා. අද තෝර්වේ රටෙන් මුදල් ලබාගෙන නෝරාඩ සංවිධානය තුළින් කරගෙන යන ඒකාබද්ධ ගුාමීය සංවර්ධන සැලැස්ම තුලින් එක් අංශයක් පමණක් නොවෙයි සංවර්ධනය වෙමින් පවතින්නෙ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අය වැය යෝජනාවල තිබෙන යහපත් පුතිඵල මෙන්න මේවාය කියා පුකාශ කරන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා මෙනරම් විශාල මුදල් සම්හාරයක් මේ යුද්ධමය කටයුතුවලට වැය වෙද්දිත් රටේ සංවර්ධනය – විශේෂයෙන්ම ගම්බද සංවර්ධනය – අඩු නොකර අඛණ්ඩව කියාත්මක කරන්න මුදල් ඇමතිතුමාත් මේ රජයන් මේ අය වැය යෝජනා තුළින් විශාල පරිශුමයක් දරා තිබෙන බව ; විදේශ රටවලින් ආධාර ලබාගෙන කටයුතු කර තිබෙන බව.

කෘෂිකර්ම අංශයට මේ හා සමාන පල පුයෝජන ලබා දෙන අතරම ධීවරයන් සම්බන්ධයෙන්ද විශාල මෙහෙයක් කරනවා. ජපත් ආධාර මගීන් ඒ පුදේශයේ ධීවර වරායවල් ඉදි කිරීම සදහා විශාල සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම හම්බන්තොට දිස්තුික්කයේ සොබෑ සංරක්ෂණය සදහා යුනිසෙජ ආයතනය තුළින් මුදල් ලබා දී තිබෙනවා. මෙන්න මේවායි අපි මතක් කළ යුත්තේ. මේ අය වැය යෝජනා හම්බන්තොට දිස්තුික්කයට පමණක් සීමා වූ පල පුයෝජන ලැබෙන එකක් නොවෙයි.

අද හම්බන්තොට දිස්තුික්කයේ ඒකාබද්ධ ගුාමීය සංවර්ධන සැලැස්ම ගැන කථා කරන විට විදේශ මුදල් හදල් ලබාගෙන මානර දිස්තුික්කයේන් ඒ හා සමාන සේවාවන් කරගෙන යනවා. ඒ වාගේම කුරුණෑගල, මානලේ ආදී හැම දිස්තුික්කයකම වාගේ විදේශ රටවල ආධාර යටතේ මේ ශාමීය ඒකාබද්ධ ගුාම සංවර්ධන සැලැස්ම කි්යාත්මක කරගෙන යනවා. මේ රටේ ආර්ථිකයෙන්, මේ රටේ මුදල්වලින් දියුණු කරන්නට නොහැකි වූ අතික් අංශ දියුණු කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. හැම අංශයක්ම එහෙමයි. කෘෂිකර්ම අංශය, වාරිමාර්ග අංශය, සෞඛෂ අංශය ආදී සැම අංශයක්ම පිළිබදවම සංවර්ධනයක් කෙරීගෙන යනවා.

පොඛෘ අතින් අපේ පුදේශයේ ඇති වී තිබෙන පෙරළි මම නමුන්නාන්සේට මනක් කළ යුකුයි. 1977 දී මේ රජයේ අවධානය යොමු වෙන්න කලින් හම්බන්තොට දිස්තුීක්කය ගැන කථා කරන විට – අපේ පුදේශය ගැන කථා කරන විට – අපේ පුදේශයක් වශයෙන් හඳුන්වලයි. මොකද මේ නොදියුණුය කිව්වෙ ? වැද්දන් වාගේ මිනිසුන් ජීවත් වුණ නිසාද ? නැගැ. නොදියුණුය කිව්වෙ කිසීම පහසුකමක් නොතිබුණේ නිසයි. යන්න එන්න මංමාවන් තිබුණේ නැහැ. විදුලි බලයක් තිබුණේ නැහැ. සොඛෘ පහසුකම් නිබුණේ නැහැ. අගේ සම්පූර්ණ මධා මහා විදහලයක් තිබුණේ නැහැ. අන්න ඒ නිසයි නොදියුණුය කිව්වෙ. නමුත් අද ඒ සියලු පුදේශවල හැම අංශයකම දියුණුවක් සංවර්ධනයක් තිබෙනවා. ඒ මක්නිසාද ?

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා දම්වැලේ පුරුක් මෙන් වර්ෂයෙන් වර්ෂය ඉදිරිපත් කළ අය වැය යෝජනා තුළින් වර්ෂයෙන් වර්ෂය පුගතියක් ඇති වී තිබෙන තිසායි.

කෘෂිකර්ම අතිත් දියුණු කරන විට, වාර්මාර්ග අතිත් දියුණු කරන විට, සෞඛ්‍ය අංශය ගැන අමතක කර නැහැ. විදේශ ආධාර ලබාගෙන හැම ජන්ද කොට්ඨාශයකම හැම ගැම සේවා කොට්ඨාශයකම සෞඛ්‍ය මධාස්ථාන ඇති කරන්න කටයුතු කර තිබෙනවා. නොදියුණුය කියන තත්ත්වයෙන් හංවඩු ගැසී තිබුණු අපේ පුදේශ මේ සුළු කාලය තුළදී කුමකුමයෙන් ඒ තත්ත්වයෙන් ඉවත් වෙමින් යන්නේ ඒ නිසායි. තමන් නොදියුණු පුදේශවල මිනිසුන්ය කියන එක දන් අපේ පුදේශවල මිනිසුන්ගේ සිත්සතන් තුළින් ශීෂයෙන්, කුමකුමයෙන් නැති වෙමින් යනවා. හම්බන්තොට දිස්තුක්කයට මූලික සෞඛ්‍ය රෝහලක් ලබා දී තිබෙනවා. හැම ගමකටම අංග සම්පූර්ණ රෝහලක්, සෞඛ්‍ය වොස්ථානයක් ලබා දී තිබෙනවා. වෙදැවෙරුන් අවශ්‍ය පුමාණය ලබා දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන් හැම ගමකටම ලබා දී තිබෙනවා. ඒ අය ගෙයින් ගෙට ගොස් ඒ ඒ ගෙවල සිටින රෝගීන් පරීක්ෂා කර බලා ඔවුන්ගේ සුව දුක් වීමසා බලා කටයුතු කරන තත්ත්වයක් ඇතිකර තිබෙන්නේ මේ රජයේ ආකල්පය මේ රජයේ අවධානය මේ පුදේශය ගැන යොමු වී තිබෙන නිසායි.

කොතරම් කරදරකාරී තත්ත්වයක් තිබුණත් මොන තරම අපහසුකම තීබුණත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මුදල් වෙන්කීරීම තුළින් විශාල වෙනසක් ඇතිකර තිබීම නිසායි මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. විමධාගත අය-වැය මගීන් ලැබෙන මුදල් අඩු වේයයී අපි බියෙන් සිටියා. විශේෂයෙන්ම සංවර්ධන සභාවල අරමුදල් අඩුවේය කීයා අපට බියක් තිබුණා. නමුත් එසේ නොකිරීම ගැන අප එතුමාට පුශංසා කළ යුතුයී.

පසුගිය කාලයේ රුපියල් හාර පත්දහක් පමණයි මැතිවරණ කොට්ඨාශයකට දූත්තේ. ගිය වර්ෂයේ සිට එක් මැතිවරණ කොට්ඨාශයකට ලක්ෂ පනහක් — පනස් දෙකක් පමණ — ලබා දී තිබෙනවා. විදේශවලින් ආධාර ලබා දී මේ කරගෙන යන විප්ලවිය සංවර්ධනය නිසා විරුද්ධවාදී මන්තීවරුන් මොනවා කිව්වත් විරුද්ධ පක්ෂය මොනවා කිව්වත් අද ගමේ මිනිසුන් ඒ උදවිය කියන දේ නොපිළිගන්නා නත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. අද නමුත්තාන්සේලාට එය පෙනෙනවා ඇති අතුරු මැතිවරණ ගැන කතා කරන විට. අපි ඒ ගැන කතා කරන්නේ නැහැ : උදන් අනත්නේ නැහැ. නමුත් ජනතාව පිළිගන්නේ නැහැ මේ උදවිය කියන ඒවා. මැතකදී මුල්කිරීගල තිබුණු අතුරු මැතිවරණයේදී මේ උදවිය මොන තරම දේවල් කිව්වාද ? ජාතිය පාවා දෙන්න හඳනවාය, රට දෙකට කඩන්න හදනවාය, රට ආරක්ෂා කරන්න නම් විරුද්ධ පක්ෂයට ජන්දය දෙන්නය කියමින් මේ උදවිය විශාල පුයත්නයක් දරුවා. නමුත් ජනතාව මේ රජය කී දේවල් පිළිගත්තා.

දුන් මේ රට පාලනය කරන්නේ හොද බෞද්ධයෙක් හොද සිංහලයෙක් බව ජනතාව දන්නවා. මේ රට ආරක්ෂා කරන්න නම් ඒ හා සමාන නායකත්වයක් තීබෙන හොද නායකයෙක් යටතේ විවිධ මතිමතාන්තරවලින් තොරව රට පාලනය කෙරෙන්න ඕනෑය කියා ජනතාව දන්නවා. ඒ නිසා තමයි ජනතාව මේ සියලුම මැතිවරණවලින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ජය ලබා දුන්නේ. කවුරු මොකක් කිව්වත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්තුීවරුන් ජනතාව ගේද හින්න කරන්නට නොමහ හරින්නට මොනවා කිව්වත් මේ රටේ පාලකයන්ගේ සිංහලකම බෞද්ධකම තිබෙන තෙක්. ඔවුන් රටට ඇල්මක් ඇතිව රට පාලනය කරන තෙක් මේ රටේ ඒකීය භාවයට තර්ජනයක් වන්නේ නැත යන විශ්වාසයක් ජනතාවට තිබෙන නිසායි ඔවුන් තවමත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙරෙහි යොමු වී තිබෙන්නේ.

මේවර මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අය-වැය ලේඛනය තුළින් ඒ විශ්වාසය තහවුරු වෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරන අය-වැය ගැන දුප්පත් මිනිස්සු විශාල බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව සිටියා. මේ අය-වැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න දවස් දෙකකට ඉස්සෙල්ලා මුදල් ඇමතිතුමා බුලත්සිංහල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ දුප්පත් මිනිසුන් එක්ක ඔරුවක පාරුවක නැගී ගොස් දර මිවියක් ඉහ තියාගෙන යන ස්තුියක් එක්ක කතා කළ විලාශයෙන්ම මිනිසුන්ට විශ්වාසයක් ඇති වුණා මේ ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරන අය-වැය යොජනා වලින් දුප්පත් මිනිසුන්ට කවදවත් බරක් ඇති වෙන්න ඉඩක් තියන්නේ නැති බවට. රටේ මොන තරම දුෂ්කරතා තිබුණන් මුදල් ඇමතිතුමා නම දුජපත් මිනිසුන්ට එන්න එන්නම පහසුකම් ඇති කරනවා මිසක් බරක් ඇති කරන්නේ නැත කියන විශ්වාසයක් අපටත් ඇති වුණා. අද මිනිසුන්ට ඒ විස්වාසය ඇති වී තිබෙනවා.

ජනතාව අද පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීුවරුන්ගේ ආකල්පය ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ, මේ විධියේ උදවියටද රට පාලනය කරත්ත දෙන්නේ කියා. යම් දවසක රටේ පාලනය එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් වෙනන් පක්ෂයකට දෙනවා නම්, ඒ දෙන්නේ මේ සභාවේ පුටු හිස්ව තබා තිබෙන, වීරුද්ධ පාර්ශ්වයේ යුතුකම් ඉෂ්ට කරත්තේ තැති, ජනතාව වෙනුවෙන් කරන්න තිබෙන යුතුකම් ඉෂ්ට කරන්නේ නැති මේ වීරුද්ධ පාර්ශ්වයටද කියන එක ජනතාවට හිතන්න සිදු වෙනවා. මා හිතන්නේ ලෝකයේ කිසිම පුජාතන්නුවාදී රටක, පාර්ලිමේන්තු සම්පුදයයක් තිබෙන රටක, විරුද්ධ පාර්ශ්වය මෙවැනි ආකල්පයක් දක්වන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා මේ ගැන ලජජා වෙන්න ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා පාර්ලිමේන්තුවට කරන විශාලතම නිගරුව මේකය කියා අපි පුකාශ කරන්න ඕනෑ. මේ අවස්ථාවේදී මේ සභාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තුීවරුන්ගේ පුටු හිස්ව තිබීම ලංකාවේම සිටිත විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවියට කරන ලොකුම නිගරුවය කියා අපි මනක් කරන්න ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වය, පාර්ලිමේන්තුවට සලකන්නේ, පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ජනතාවගේ පුශ්න ගැන සාකච්ජා කරන්නේ මෙන්න මේ විධියටය කියා රුපවාහිතියෙන් මුළු ලංකාවටම හුවා දක්වන්න ඕනෑ.

අද අයවැය විවාදයේ පළමු දවස. මේ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක මන්තීුවරයෙක් මේ සභාවේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාවත් නැහැ.

මන්තුීවරයෙක් (அங்கத்தவர் ඉருவர்) (A Member) ඒ අය රැස්වීම්වල. කොස්ගස් හන්දියේ.

වෛද ූටාර්ය පී. එම්. බී. සිජිල් මහතා (வைத்திய கலாநிதி பீ. எம். பி. சிறில்) (Dr. P. M. B. Cyril)

කොස්ගස් හන්දියේ රැස්වීම්වල. පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු කරන්නේ මේ විධියටයි. ඒ අය පාර්ලිමේන්තුවේදී එක ආකල්පයක්. එළියට ගියාම වෙනත් එකක්. එගේ ගියාම ඕනෑ දෙයක් කියන්න පුඑවති. ඒවා ගැන කවුරුවත් අහන්නේ නැහැ ; තර්ක කරන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ අය මෙහිදී බොරුවක් කිව්වා නම් එය ඔප්පූ වෙනවා ; ඒ ගැන තර්ක කරනවා. ඒ අයට ඕනෑම බොරුවක් තුන්මං හන්දියේ වාඩ් වෙලා කථා කරන්න පුඑවන් ; කොස්ගස් හන්දියේ කථා කරන්න පුඑවන්. අද අයවැය විවාදයේ පළමුවන දවසේ වීරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක මන්තීවරයෙක්වත් පාර්ලිමේන්තුවේ නොසිටීම ගැන මුළු ලංකාවෙම සිටින විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය පුතිචාරයක් දක්විය යුතුයි. ඇත්න වශයෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරුන් දන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටියොත්, මා මේ කියන දේවල් ඒ අයගේ කත්වලට ඉත්තැකුරු ඇතෙනවා වාගේ හිටිවි.

ගරු මුදල් ඇමතිකුමා ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය ලේඛනය හොදට පතුරු ගහන්න පුළුවන්ය කීයා ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ඇතිවයි. ඒ අය හිටියේ. මේ තරම් මුදල් සම්හාරයක් රටේ ආරක්ෂාවට වැය කළ මුදල් ඇමතිතුමා, මෙවර නම් දූජපත් මිනිසුන්ගේ ඔළුවට බර දමන්න පුළුවන්ය, පටි තද කර ගන්න කථා කරන්න පුළුවන්ය කියා හිතලා ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව උඩ පැන පැන තමයි, ඒ අය පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ. එළියට ගිහින් අයවැය යෝජනා පතුරු ගහන්න පුළුවන්ය, මෙයින් දේශපාලන වාසි ලබා ගන්න පුළුවන්ය කියා ලොකු සංනෝෂයකින් විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා හිටියේ. නමුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය යෝජනා අහගෙන හිටි විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තුව තිත්තකදුරු වූණේ. ඒකයි ඒ උදවියට මේවා අහගෙන ඉන්න-බැරි වෙලා තිබෙන්නේ.

මෙය එක වර්ෂයකදී පමණක් ඉදිරිපත් කළ හොද අයවැය ලේඛනයක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම මේ වර්ෂයේදී ඉදිරිපත් කළ අයවැය ගැන දූප්පත් මිතිසුන්, ගමේ — ගොඩේ ගොවි කම්කරු ජනතාව කථා කරන හැටි අහගෙන හිටියොත් පුදුමයි. ඒ උදවියට රට ගැන ඇල්මක් තිබෙනවා. රටේ පාලකයින් ගැන විශ්වාසයක් තිබෙනවා. අවශා අංගෝපාංග, අවශා සංවර්ධන කටයුතු අඩු කරන්නේ නැතිව, රටේ ආරක්ෂාවත් තබාගෙන, රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කර ගන්න ගැම දෙයක්ම කරල. මෙවැනි අයවැයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට ජනතාවගේ උපහාරය පිරිනැමිය යුතුයි. මා හිතන්නේ මේ රටේ තිබෙන යුධමය තත්ත්වය, උතුරු - නැගෙනහිර පුදේශවල තිබෙන තුස්තවාදී උවදුරු නොතිබුණා නම මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පුයෝජනය ලබන්නේ දූජපත් මිනිස්සු. එහෙම නම් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්තුීවරුන්ට යන්තම් හෝ කථා කරන්න තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ බඩු මිළ ගැන පමණයි.

ගමේ අවශාතාවයන්, දූජපන් උදවියගේ අවශාතාවයන් ඉෂ්ට කරන්නේ නැහැ කීයා අද කියන්න බැහැ.

අවසාන වශයෙන් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 1986 වර්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා ගැන අපේ පුශංසාව, හම්බන්තොට දිස්තුික්කයේ විශේෂයෙන්ම ගොවි කම්කරු ජනතාවගේ පුශංසාව, මම එතුමාට පීරිනමනවා. ඒ අය වෙනුවෙන් විශාම වැටුප් කුමයක් පුථම වරට ඇති කිරීම නිසා ඉතිහාසය රන් අකුරින් ලියැවෙන යුගයක මුදල් ඇමතිතුමෙකු හැටියට එතුමාගේ නම ඉතිහාසයට එක්වෙවි. මතක්වෙන මතක්වෙන මොහොතක් පාසා ජනතාව එතුමාට සිය උපහාරය දක්වාවි. ඉදිරි වර්ෂය තුළදී, මේ උතුරේ හා නැගෙනහිර තිබෙන තුස්තවාදී උවදුරින් රට ගලවාගන්න රජයට හැකියාව ලැබී මුදා ඇමතිතුමාට තව තවත් අයවැය යෝජනා කුම ඉදිරි කාලයේදී ඉදිරිපත් කර මේ රටේ සංවර්ධනය තුළීන් 1989 වන විට මේ රටේ තත්ත්වයට දියුණු කිරීමට හැකියාව ලැබේවායි මා පාර්ථනා කරනවා.

ඉහට වහලක් නැතිව ජීවත්වෙන දුප්පත් මිතිසුන්ගේ පුශ්නවලට සෙවිය විසඳුම හැක්කේ මේ රජයට පමණක්ය. ඒ උදවියගේ විමුක්තිය සලසාගත හැක්කේ මේ රජය තුළින් පමණක්ය කියන සංකල්පය ඒ අයගේ හදවත් තුළට ඇතුළුවේවා කියන පාර්ථනය ඇතුව මගෙත් පුශංසාව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුදකරමින් මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 5

ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහතා (ඌව-පරණශම) (திகு. ஆர். எம். ககுணூத்ன — ஊவ-பரணகம) (Mr. R. M. Karunaratne – Uva-Paranagama)

ගරු තියෝජා සභාපතිතුමති, 1986 වර්ෂය වෙනුවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් පුකාශ කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මම ඔබතුමාට පළමුවෙන්ම ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

මේ වතාවේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට මාසයකට පමණ පෙර සිට අප තුළ පසුපෙළ සිටින මන්තීුවරුන් තුළ, ඒ ගැන යම්කිසි චකිතයක්, අවිශ්වාසයක් ඇතිවේ ගෙන ගීයා. මොකද, අයවැය ලේඛනයේ ආදයම සහ වියදම අතර සියයට 50ක පරතරයක් තිබීමයි ඊට හේතුව. එසේ අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්නට යන මුදල් ඇමතිතුමා මොන විදියේ දඩි තීරණවලට බසීවිද තැත්නම් මහජනතාවට මොන අන්දමේ දඬි තීරණවලට මුහුණ දෙන්නට සිදුවෙවිද කියන සැකයක් අපේ සිත් තුල තිබුණා. පුවත්පත් වල පවා නොයෙක් දේ ගැන නොයෙක් අදහස් පුකාශ කර තිබුණා. ඇත්තවශයෙන්ම කියනවා නම්, අපි ඊයේ උදේ සිට මේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කල කථාව, පැය ගණනක් තිස්සේ ඉදිරිපත් කල විස්තරය, අසාගෙන සිටියේ හැන්දුවේ හතරට ඉදිරිපත් කරන යෝජනා මොනවාද කීයන එක ගැන කසුකුසු ගාමින්. අපි දවාලට කෑ දෙවල් පවා දලා පිවිවිලා ගීයා. මුදල් ඇමතිතුමා මොන අන්දමේ අය බදු කුමයක් මහජනතාව පිට පටවන්නට සූදුනම් වෙනවාද කියන සැකයක් අපේ සිත් තුල තිබුණා. අපි තියෝජනය කරන්නේ ගම්බද ජනතාවයි. ආණ්ඩුව යම්කිසි වරදක් කරනවා නම් අපි අපේ පුදේශවල පාරවල යනවිට, රැස්වීම්වලට ගියවිට, ගමට <mark>ගියාම</mark>, ඒ ජනතාව සාමානෳයෙන් අපට පොඩ් " හින්ට් " එකක් ගහනවා, " මේ වාගේ වැඩක් වුණා නේද මන්තීතුමා ?" කීයා. ඒක සාමානෳ ජනතාවගේ හැහීමක්.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ තරම් භාරදුර අයවැයක්. රුපියල් කෝටි 650 කුත් ආරක්ෂක කටයුතු සදහා වෙන්කර දී අපට කරදරයක් හිරීහැරයක් නැතුව මහජනතාව ලහට යන්නට පුළුවන් විදියේ අයවැය ලේඛනයක් මේ වතාවේ ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට මේ පසුගිය වර්ෂ අටටම වඩා අපි ස්කුතීවන්ත වෙන්නට ඕනෑ. මේ වතාවේ. මම එහෙම කියන්නේ මොකද ? මේ වාරයේ බැලුවාම කාටවත් බරක් පටවා නැහැ. සමහර බදු තිබුණා, මරාල බදු තිබුණා. ඒවා අහෝසි කළා. ඒළහට බූදල් බද්ද තිබුණා, ඒකත් අහෝසි කළා. ඒ අතර, ගොවීන්ට විශාම වැටුපකුත් ලබා දී තිබෙනවා. මේවා ඔක්කොම මහජනයා බලාපොරොත්තු වුණාටත් වඩා වැඩි

[ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහතා]

සහන. එසේ සහන ලබා දෙමින් මේ විදියේ අයවැයක් ඉදියපත් කිරීම ගැන අපි අදහන ආගම අනුව අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට තෙරුවන්ගේ සරණ ලැබේවා කියා ශී ලංකා ජනතාව වෙනුවෙන් අපි ඉනසීතින් පුාර්ථනා කරනවා.

මෙවර අයවැය ලේඛනයේ හොද පැත්තත් තරක පැත්තත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉතා පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කළා. එතුමා සිය අයවැය කථාව මගින් ලංකාවේ ආර්ථිකය පිළිබඳ හොද විගුහයක් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා ඇත්ත තත්ත්වය අපට පෙන්වා දුන්නා. එතුමා කොළේ වගලා කථා කළේ නැහැ. එය මුදල් ඇමතිතුමෙකු තුල තිබිය යුතු ඉතා වැදගත් ගුණාංගයක්. නමුත් මීට ඉස්සර සමහර කාලවලදී හිටපු මුදල් ඇමතිවරු නම් මේ තත්ත්වයෙන් බැහැරව, ඇත්ත තත්ත්වය වෙනස් කරලා කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ වුණත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා නව වැනි වතාවට ඉදිරිපත් කළ අයවැයෙනුත් ලංකාවේ ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳව හොඳ විගුහයක් කර තිබුණා, ඔතැම නොදන්නා කෙනෙකුට පවා තේරෙන විධියට.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්තීවරු සිනාගෙන හිටියා, මෙවර අපේ මුදල් ඇමතිතුමා " මෙන්න මේ වාගේ අයවැයක් ඉදිරිපත් කරාව් " කියා මොකක්ද. ඒ ? එතුමා මෙවර ඉදිරිපත් කරන්නේ " අයවැයක් " නොව " වැය අයක් " කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර මන්තීවරු කථා වුණා ඒ කියන්නේ කිසිම කුමයකින් මුදල් ඇමතිතුමාට අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්න බැරිය කියන එකයි. එක පැත්තකින් උතුරේ තුස්තවාදී කලබල, අනෙක් පැත්තෙන් ඇතැම ජාතාන්තර සංවිධාන පවා ඊට එකතු වී ඉන්නවා. " ඒ නිසා මේ වනාවේ ආණ්ඩුවට හොද අයවැයක් ඉදිරිපත් කර ගන්න බැරි වෙයි. මහජනතාව පිට බර පටවාවී, ඉතින් ඒ නිසා අපි මැතිවරණයකට සූදනම වෙමු " කියා ඒ ගොල්ලන්ගේ අදහසක් තිබෙන්න ඇති. මම එසේ කියන්නේ පෞද්ගලිකව වෝදනාවක් එල්ල කිරීමට නොවෙයි. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ ඒ සමහරු හිතන්න පුළුවනි, " අයියෝ, අපි හිතපු දෙවල් වැරදුනා!" කියා. ඒ නිසා වෙන්න ඕනෑ. දනට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කිසීම මන්තීවරයෙක් මේ ගරු සභාවේ නැත්තේ.

තමුත් එතුමන්ලා කාරණා කීපයක් කියන්න පුළුවනි. එතුමන්ලා හෙට හෝ ලබන සුමානේ හෝ කියාවී, "ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය මගින් රාජා සංස්ථා ඔක්කෝම වසා දමා නැති කරන්න යනවා, රජයේ සේවකයන්ට පඩි වැඩි වුණේ තැහැ " කියා. නමුත් ඒ අය මේ ආණ්ඩුව කළ හොද දෙයක් ගැන, කිසීම ගුණෝත්මක පැත්තක් ගැන කියන්නේ නැහැ.

1974 සිටම ඒ සියලුම දේශපාලනඥයන් පාගේ කීවේ මොකක්ද ? " මේ රටේ ගොවී - කම්කරු ජනතාවගේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනවා " කීයායි. නමුත් කවුද, කම්කරුවන්ට පඩි වැඩි කළේ ? අපි මේ රටේ බලයට පත් වන විට — 1977 දී — වතු කම්කරුවකුගේ සාමානෳ පඩිය රුපියල් හතරකුත් ගණනයි. අද අඩුම වශයෙන් ඒ අයට රුපියල් විසි දෙකකුත් ගණනක් හම්බ වෙනවා. ඒ කීවේ. අපේ වතු කම්කරුවන් ගැනයි. නමුන් අද සාමානෳ කම්කරුවකුට රුපියල් තිහ — ගතළිග — පණහ ලැබෙනවා. එහි සීමාවක් නැහැ. මේයන් බාස් කෙනෙකුගේ දවසක පඩිය රුපියල් 75 කට අඩු වන්නේ නැහැ. ඒවා ගැන අපි කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. නමුන් 1977 අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වන විට ලංකාවේ දසලක්ෂ සංඛ්‍යාක කම්කරු ජනතාවට ලැබුණේ දවසකට රුපියල් හතරකුන් ගණනක පඩියකුයි. නමුන් අද වන විට 1984 මාර්තු මාසයෙන් පස්සේ — රුපියල් විසි ගණනකට ඒ ගොල්ලන්ගේ පඩි වැඩි වුණා. ඒ විධියට පසුගිය අට අවුරුද්දක පමණ කාලය තුළම විවින් විට හතර වතාවකදී පමණ රජයේ සේවකයන්ගේන් පඩි වැඩි වුණා.

අපි කල්පනා කර බලමු, අපේ ආර්ථිකය ගැන. අපට තිබෙන්නේ දූර්වල ආර්ථිකයක්, අපි රුපියල් 100 ක් උපයනවා නම්, 150 ක් වියදම් කරනවා නම් රුපියල් 50 ක හිහයක් - ණය මුදලක් - ඇති වෙනව. ඒ තත්ත්වය අපි පිළිගන්න ඕනෑ. එවැනි වකවානුවක තමයි, පසුගිය අවුරුදු අටක පමණ කාලය මුඑල්ලේ මේ රජයේ සේවකයන්ට විටින්-විට සහන සලසා දූන්නේ. නමුත් මේ වනාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයට කියන්න තිබෙන්නේ, "රජයේ සේවකයන්ට පඩි වැඩි කර දූන්නේ නැහැ" කියන එකයි. මම හිතන හැටියට හරු මුදල් ඇමතිතුමා ජීවන අංකය පිළිබඳව යම්කිසි නීරණයකට ඇවිත් ඉන්නවා. ජීවන අංකය වැඩි වන පුමාණය අනුව රජයේ සේවකයන්ට වැඩි පඩි දෙනවායයි එතුමා කියා තිබෙනවා.

ඒ අතර අද තත්ත්වය දිහා බලන විට ජීවන වියදම සමහර කොටස්වලින් ඉතාමත් පහළ බැස තිබෙනවා. ලංකාවේ එළවඑ තිෂ්පාදනය බොහොම වැඩියි. අප නියෝජනය කරන අපේ ගොවි ජනතාව කියනවා, "අපට එළවඑ තිෂ්පාදනය කොට ඒවා විකුණා ජීවත් වන්න විධියක් නැහැ" කියා. ඇයි ? එළවඑ මිල ඉතාමන් අඩුයි. සමහර විට කොළඹ පුදේශයේ කොල්ලපිටියේ හෝ නුගේගොඩ බෝංචි ගුැම් 500 ක් ගන්න රු. 5 ක් යන්න පුඑවනි. නමුත් ඒවා නිෂ්පාදනය කරන අපේ පුදේශවල ගොවි ජනතාවට බෝංවි ගුැම් 500 කට ලැබෙන්නේ රු. 1.50 යි. ඒ වාගේම නොග මිල වශයෙන් අපේ පුදේශයේ ජනතාවට අර්තාපල් කිලෝ එකකට ලැබෙන්නේ රු. 6.50 යි. නැත්නම් 7.00 යී. නමුත් අර්තාපල් පරිභෝජනයට ගන්නා ජනතාවට සිදු වෙනවා, කිලෝ එකක් සඳහා රු. 9.00 ක් නැත්තම් 10.00 ක් ගෙවන්න. එය ඒවා බෙදු හැරීම පිළිබඳව අතරමැදි වෙළෙඳ ඒකාධිකාරියේ තිබෙන යම්කිසි බලපෑමක්. ඒ අතර ඒ දුවෳ තරක්වීම් හා තවත් නොයෙකුන් පුශ්නන් මිල ඉහළ යෑමට බලපානවා. නමුත් අර්තාපල් කිලෝ එකක් රු. 22.00 කටන් විකුණු අවස්ථාවත් තිබුණා. නමුත් ඒවා සියල්ලකම පාහේ මිල අද අඩු වී තිබෙනවා. තවත් පැත්තකින් පොල් ගෙඩියේ මිල පහත බැසීම නිසාත් ජීවන අංකය අඩු වී තිබෙනවා.

ඒ අතර පෞද්ගලික බස් රථවලින් සැලසෙන ගමන් පහසූව නිසා ගරු නියෝජා සභාපතිතුමනි, තමුන්තාන්සේට වුණත් කාර් එක නැති වුණොන් රුපියල් තුනක් අනේ නියාගෙන කොල්ලුපිටියේ සිට දෙහිවලට ගිහිත් එන්න අද පූඑවන්කම ලැබී තිබෙනවා. නමුත් ඉස්සර එහෙම නොවෙයි. අද දවසේ හැටියට ඒ සදහා කාර් එකක් කුළියට ගත්තොත් රුපියල් 150 ක් ගෙවන්න වෙනවා. නමුත් පෞද්ගලික බස් එකකින් පුළුවන් ඒ තත්වයට යන්න. සාමානා ජනතාවට තමන්ට ලැබෙන මුදල් පුමාණයෙන් ජීවත් වෙන්න පුළුවන් යමිකිසි කුමයක් තිබෙනවා. අපි කියන්නේ නැතැ අංග සම්පූර්ණය කියා.

සමහර රජයේ සේවකයින්ට යම්කිසි අපහසුකම් තිබෙනවා. සිමිත ආදයමක් ලැබෙන නිසා. නමුත් ගොවී ජනතාවගේ ආර්ථිකය ඊට වඩා වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. ඒනිසා මේ අයවැය ලේඛනය සමස්ථයක් වශයෙන් ගත්තාම ගොවී ජනතාවට විශාල වාසිදයක එකක්ය කියා අපට හිතන්නට පුළුවන්. අපි මොකද එහෙම කියන්නේ ? මම ඉස්සෙල්ලා කිව්වා වාගේ ගොවී ජනතාවගේ කර උඩින් පාර්ලිමේන්තුවට ආපු හැමෝම කිව්වේ, ගොවී කම්කරු ජනතාවට සෙත සලසනවාය කියායී. නමුත් මේ වතාවේ තමයී ගොවීතැන් කරන ජනතාව පිළිබඳව යම්කිසි පියවරක් ගත්තේ.

තියෝජා කාරක සභාපතිතුමා (ලැගුப් பிரதித் தෑவர் அவர்கள்) (The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Deputy Speaker will now take the

අනතුරුව නියෝජs කාරක සභාපතිතුමා මුලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජs කථානායකතුමා [නෝමන් වෛදෳරත්න මහතා] මුලාසනාරුඪ විය.

அதன் பிறகு, குழுப் பிரதித் தலேவர் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதிச் சபாதாயகர் அவர்கள் [திகு. தோமன் வைத்யரத்ன] தலேமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMITTEES left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහණ. (නිල. ஆர். எம். கருஞரத்ன) (Mr. R. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, මම කියාගෙන ගියේ, ගොව ජනතාව පාරිතෝෂිකයක් ගෙවීම නැත්නම් විශාම වැටූප් කුමයක් සකස් කිරීම නැත්නම් ගොවි ජනතාව වයසට ගිය කාලයේදී ඒ අයට ජීවත්වීමට යමකසි කුමයක් සකස් කිරීම පිළිබඳව මේ අයවැය ලේඛණයේ සදහන් කර තිබීම ගැනයි. රටේ තර්ජන තිබෙන අවස්ථාවක, රටේ ආර්ථිකය යමිකිසි තත්ත්වයකින් පසුබසින්නට මිනැ වෙලාවක, ගොවි ජනතාව අමතක නොකර ගොවි ජනතාවට යමිකිසි සේවයක් කිරීම සදහා රජය ගෙන ඇති විශිෂ්ට පියවර ගැන මම ස්තුතිවත්ත වෙනවා. 1947 ඉදලා මේ රටේ මැතිවරණය තිබුණා. ඒ මැතිවරණවලදී ගොවි ජනතාවට යම්යම් සහත සළසනවාය කියා කව්වා. තමුත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කළේ වී මිළ වැඩි කරන එක පමණයී. බුසලකට රුපියලක්, දෙකක්, සත පනහක්, වැඩි වූතාම කියනවා, "ගොවි ජනතාවට සම්පූර්ණයී, අංගසම්පූර්ණයී කියල." නමුත් ගොවින්ට අවුරුදු හැටක්, හැටපහක් වූතාට පස්සේ ඒ අයගේ දරුවන් එම ගොවින්ට ජීවතිවීමට උපකාර කරන්නේ තැත්නම් සමහරවිට ඒ අයට ඉතුරු වෙන්නේ මහඑමඩම පමණයී. සමහරවිට දූදරුවන් තමන්ගේ අම්මා, තාත්තා රැකබලා ගන්න බැරි වෙනකොට හුභාක් අවස්ථාවල අපී දකලා තිබෙනවා ඒගොල්ලොමහඑමඩම්වලට බාර දෙන හැටි.

දුන් බලන්න මහඑමඩම්වල නඩත්තු කරන්නේ කාගේ මුදල් වලින්ද කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, මේ රටේ ජනතාවගෙන් එකතු කරන මුදල් වලින් ඒවා නඩත්තු කරන්නේ. අපට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ ඒවායින් ඉතා සුඑ පහසුකම් සළසා දීමට පමණයි. මෙවැනි මහඑමඩම් වලට යන්නට වි තිබෙන වැඩ කරපු ගොවී ජනතාවට රජයෙන් යම්කිසි අතදීමක් මෙනනදී වෙලා තිබෙනවා. ඒක තමයි මේ අයවැය ලේඛණයේ මට පෙනෙන ඉතාමත් විශිෂ්ට සේවාව. මේ රටේ බත් පත පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ සැම තිෂ්පාදනයක්ම කෙරෙන්නේ ගොවි කම්කරු ජනතාව අතින්. කම්කරු ජනතාවගේ පැත්තෙන් කල්පනාකර බැලූවාම ඒ අයට අර්ථසාධක අරමුදල් කුමයක් තිබෙනවා. එහි දයක මුදල අද 6% සිට 20% පමණ දක්වා වැඩි කරලා තිබෙනවා. ඒක අයට ඉතුරු වන මුදලක්. නමුත් ගොවිතැන් කරන ජනයාට එහෙම කිසිම කුමයක් තිබුණේ තැහැ. ඒ අය බොහොම මහත්සිවෙලා ගොවිතැන් කරනවා, තුන් හාර මාසයක්. ඒ ගොවිතැන් රැකබලා ගන්නවා. ඒ අයගේ අස්වැන්න ටික විකුණා ගන්නවා. සල්ලි අර ගන්නවා. අරගත්තාට පස්සේ ඒ අයගේ එදිනෙද කටයුතුවලට ඒ මුදල් වියදම් කරනවා. නැවන මාස දෙක තුනක් පහු වූනාට පස්සේ ආයිමන් දූජපත් තත්ත්වයට පත්වෙලා ඉන්නවා. ඊළහට බැංකුවේ පිහිට සොයාගෙන යනවා. සමූපකාර සමිතියේ පිහිට සොයාගෙන යනවා. එහෙමත් නැත්නම් ගමේ මුදලාලි මහත්තයාගේ පිහිට සොය ගෙන යනවා. ඒත් නැත්නම් ගමේ පුංචි කඩේ දගෙන ඉන්න මුදලාලිගේ පිහිට සොයාගෙන ගිහිල්ලා, "අනේ මුදලාලි, අද මට කන්න විධියක් නැහැ. රුපියල් පනහක විතර බඩු ටිකක් දෙන්න " කියන තත්ත්වයටයි ගොවියා පත්වෙලා ඉන්නේ.

සමහර විට ගොවියාගේ ආර්ථකය ගොවියාට පාලනය කරගන්න බැහැ. **ඒක සාමානෘ සිරිතක්. මොකද, අස්වැන්න විකුණනවාත් එක්කම ගොවියාට** ගමේ පන්සලේ උන්සවයට සහභාගී වෙන්න තිබෙනවා. ඉස්කෝලෙ උන්සව තිබෙනවා. මතුල් ගෙවල් තිබෙනවා. ඒ සෑම එකකටමත් ආරාධනා කරනවා. මේ හැම දෙකටම තිබෙන්නේ අර අස්වැන්න විකුණා ලබාගන් මුදලයි. සමහරුන්ගේ දූව, පූතා, තරුණ වියට පත්වෙල ඉන්නවා. ඒ අයගේ විවාහ මංගලා කරත්තට සිද්ධ වෙනවා. පුතාට බයිසිකලයක් අරත් දෙනවා. ගෙදරට රේඩියෝ එකක් ගේනවා. දුන් විදුලිබලය තිබෙන තිසා ටෙලිවිෂන් එකකුත් ගේනවා. මේ වැඩ කටයුතු කලාම අර මුදල් ඔක්කොම ඉවර වෙනවා. හැමදාම මේ ජීවිතය කිසිම තීරණයක් නැතිව ගෙවෙනවා. කිසිම වෙලාවක ස්ථිර මුදලක් තමන්ගේ අතේ රදවා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මුදල් ලැබෙන පුමාණයම වියදම් කරනවා. පොදොත්තරුව, අනුරාධපුර, මහියංගනය ආදී පුදේශවල වී අස්වැන්න කපන කාලෙට ගොවී ජනානව බයිසිකල් එකේ යන්නෙන් රේඩියෝ එක අනේ නියාගෙන. කුඹුරට යන්නේන් හොද ඔරලෝසුවක් බැඳගෙන. මම ඔවුන්ට නිගුහ කරනවා නෙමෙයි. එහෙම නැත්නම් කුඹුරට යන්නේ තමාට තිබෙන හොඳම ඇදුම ඇදගෙන. ඒවා ටික අරගෙන ගිහින්, පැත්තක තබා කුඹුරේ වැඩ කරනවා. ඊළහට ඒවා රැගෙන හැන්දැවේ ගෙදුර එනවා. මෙහෙම මාසයක් පමණ කරගෙන යන විට, අර රේඩ්යෝ එක කියාකරවන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. ඔර්ලෝසුවත් වතුරට තෙමිලා කැලයට විසි කරන්න වන තන්ත්වයක් ඇති වෙනවා. මේ විධියට ඒ ගොවියා නැවතත් අසරණ තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. ගොවියා අවුරුදු 55–60 වනතුරු මේ තන්ත්වයෙන්මයි ජීවත් වෙන්නේ. වයස අවුරුදු 55-60 වුණාම, ඔහුගේ දරුවො ලොකු මහත්වී පවුල් පත්සල් වී වෙත් වෙත් වශයෙන් ජීවත් වෙන්නට පටන් ගත්තාම අර මහළු වයසක දෙපළ තනි වෙනවා. එහෙම තති වුණාම සමහර දරුවො තම දෙමව්පියනට සලකනවා. සමහර දරුවො සලකන්නේ නැහැ. මේ නිසා එක්කෝ ඒ අයට ජීවත්වීම සදහා තීභමන් ඉල්ලන්නට වෙනවා. එහෙම නැතිනම් අවට ගෙවල්වලින් ඉල්ලා ගෙන කන්නට වෙනවා. එහෙමත් නැත්නම් මහළු මඩමකට යන්නට වෙනවා.

ගරු තියෝජා කථානායකතුමනි, අපේ සමාජයේ ඉතාම වැදගත් කොටසක් වන මේ වයෝවෘද්ධ ජනතාව අප අමතක කරන්නට තරකයි. අපේ රටේ ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සඳහා වැඩ කළ ගොවි ජනතාව වයස් ගත වූ විට, ඒ කියන්නේ අවුරුදු හැටක් වුණු විට නමන්ගේ එදිනෙද ජීවිතය පවත්වා ගෙන යාමට ස්ථර ආදයම් මාර්ගයක් ඒ අයට සකස් කරදීම ඉතාම උසස් කිුයාවක්. වැඩ කරන්නට පූඑවන් කාලයේ ඒ අය ලවා ඉතිරි කරන මුදලට රජයෙන්ද යමිකිසි මුදලක් එකතු කර ලබාදීමට කුමයක් සකස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගැනීම පිළිබදව අපේ ඒ ගොවි ජනතාවගේ ස්තුතිය හා ගෞරවය මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුද කරන්න කැමතීය. ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, ගොවි ජනතාවට කිසියම් විශාම වැටුපක් ලබාදීමේ කාරණය ගැන සැලකිල්ල යොමු කර තිබුණේ 1977 අවුරුද්දේ සිටයි. එවැනි කුමයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ බවට ගරු මත්තීවරයකු විසිත් ඉදිරිපත් කර තිබුණු යෝජනාවක් අපේ නහය පතුයේ තිබුණා මට මතකයි. හැම අයවැය විවාදයකදීම මේ කාරණය ගැන කවුරුන් හෝ මන්තීවරයෙක් සදහන් කළා. නමුත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ගැන කාටවත් කියන්නේ නැතුව මෙවර අය - වැය යෝජනා මගින් එම අදහස ඉදිරිපත් කිරීම ගැන එතුමාට අපේ ගොවී ජනතාවගේ ගෞරවය හිමිවෙන්නට ඕනෑ. මෙවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන එතුමාට සද ණය ගැති බව කියන්නට මිනෑ.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, අපේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා 1977 සිට 1985 දක්වා වෙත් කර ගෙන ආ මුදලෙහි අඩුවක් මෙවර අයවැයෙන්ද කර නැහැ. එය ඉතාමත්ම විශිෂ්ඨ කියාවක් හැටියට පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. ඇත්තවශයෙන්ම එතුමා අපේ වීමධාගත මුදලට අත තබයිද, අපේ වීශේෂ ආධාර සංවර්ධනවලට අත තබයිද, එහෙම නැතිනම් අපේ දිස්තුක් ඒකාබද්ධ ගුමීය සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළට අත තබයිද කියන සැකයක් අප තුළ තිබුණා. නමුත් ඒ කිසිම මුදලක් කපා හරින්නට එතුමා තීරණය කරේ නැහැ. ඒ සියලු දෙයක්ම කලින් අන්දමටම ලබා දීමට එතුමා තීරණය කර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, අපේ රටේ ආරක්ෂක කටයුතු සඳහා රුලියල් කෝටි 650 ක්—ඒ කියන්නේ 1977 දී වෙන් කළ පුමාණය මෙන් පහළොස් ගුණයක්—මෙවර අයවැයෙන් වෙන් කර ඇති බව එතුමාගේ කථාවෙන් පැහැදිලි වුණා. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතිද්දීත්, ලංකාවේ රුකියා නොලබා සිටින උපාධිධාරීන්ට රැකියා ලබා දීම සඳහා මේ දවස්වල සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම ගැන මට පුදුම හිතෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම මේවා කරන්නට එතුමා මුදල් සොයා ගත්තේ කොහෙන්ද ?

ගරු තියෝජා කථාතායකතුමති, මට මතකයි ශුී ලංකා තිදහස් පක්ෂයේ රජය පැවති පසුගිය කාලය ගැන. අපේ රජය 1977 දී බලයට පත් වන විට, අපේ ජන්ද කොටඨාශවල, 1972-73 අවුරුදුවල උපාධිය සමන් උපාධිධාරීන් විසි පහකට-තිහකට වැඩි පිරිසක් සිටියා, රක්ෂා නොමැතිව. දුන් 1983 දී සමත් අයටත් රක්ෂා ලබා දී අවසන් කරන්නට යනවා. මම හිතන හැටියට 1984 සමන් අයටත් රක්ෂා ලබා දීමට එතරම් කල් ගත වෙන්නේ නැහැ. මොකද ? සැම වර්ෂයකදීම උපාධි සමත් අයට රක්ෂා ලබා දීමට කටයුතු කරන නිසයි. බලන්න ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, මේ වාගේ ආර්ථක අමාරුකම් ඇති අවස්ථාවකදී පවා උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා විරහිත භාවයේ පුශ්තය විසදීම පිණිසත් කියා කරන ආකාරය. විශේෂයෙන්ම අපේ කලවානේ මන්තීුතුමා (සරන් මූන්තෙට්ටුවෙගම මහතා) දන් මේ සභාවේ සිටින නිසා විශේෂයෙන්ම ඒ ගැන සදහන් කරන්නට කැමතියි. මොකද ? එතුමාගේ පක්ෂයේ අය එතුමාගේ දේශපාලන දර්ශනය අනුව අපේ විශ්ව විදහලවල යම් යම් සංවිධාන මෙහෙය වන නිසයි. කෙසේ වුණත් උපාධිධාරීන් මෙතරම් පිරිසකට මෙවැනි කරදරකාරී අවස්ථාවකදී රක්ෂා ලබා දෙන්නට අපේ රජයට පුළුවන් වෙනවාය කියා එතුමාවත් බලාපොරොන්තු වුණාදයි එතුමාගෙන් අහන්නට කැමතියි. සමහර විට මේ ගරු සභාවේදී පුසිද්ධියේ ඒ ගැන නොකිව්වත්, ඒ විධියට එතුමා හිතන්නට ඇති. ඒ අන්දමට සිතුවේ නැතැයි කියා එතුමාට හිතට එකහව නම් කියන්නට අමාරු වෙයි. ඇත්තවශයෙන්ම මේ වාගේ කරදරවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී ඇති කොයි රටේද මේ වාගේ රක්ෂා පුශ්නයන් විසඳන්නට කටයුතු කරන්නේ ? මා කලින් සදහන් කළ විධියට සමහර ආයතනවල ඇති පූරප්පාඩු පිරවීම සදහා දනට සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා ගෙන යනවා. මේ ගැන අපට නම් පුදුමයි. සෞඛ්ෂ දෙපාර්තමේන්තුව, අධාභපන දෙපාර්තමේන්තුව සහ රජයේ නොයෙකුත් ආයතනවල ඇති පුරප්පාඩු පිරවීම සඳහා රැකියා බැංකුවෙන් හා වෙනත් මාර්ගවලින්—පතු මාර්ගයෙන් හා ගැසට් පතුයේ දුන්වීම් පළ කිරීම් ආදියෙන්—සුදුසුකම් ඇති අයට රැකියා ලබා දීමට දනට කටයුතු කර ගෙන [ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහතා]

යනවා. ඇත්තවශයෙන්ම මෙවැනි කාරණා ගැන සාකච්පා කර, මේවාට, කැබිතට මණ්ඩලයේ අනුකුලතාවය මුදල් ඇමතිතුමා ලබා ගන්නේ කොහොමද කියන එකත් අපට ලොකු පුශ්නයක්. ඒ අතරම කෘෂිකර්ම අංශයෙන්, ගොවී ජනතාවට ලැබීය යුතු වරපුසාදත් අඩු කර නැහැ.

හම්බන්තොට ගරු දිසා ඇමතිතුමා කිව්වා වගේ ගොවී ජනතාවගේ වැඩ කටයුතු සඳහා සියලුම වැව් අමුණු පුතිසංස්කරණය වී තිබෙනවා. ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ හා වෙනත් වීදේශ ආධාර යටතේ 1978 දීයි මේ විභාපාරය පටන් ගත්තේ. නමුත්, මේ අවුරුද්දේන් ලැයිස්තු සෑදීම ආදියට අපට සැහෙන මහන්සියක් දරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මොකද ? අපට මුදල් ලැබෙනවා. ඒ සදහා දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන් ලවා ඇස්තමේන්තු සාදවා ගන්නට අපි සැහෙන මහන්සියක් වෙනවා. අපට කියන්නටත් පුදුමයි අපේ ගමකට ගීයාම සමහරවිට අපේ ගම්වල තිබෙන වැව් අමුණු සියල්ලම සම්පූර්ණයෙන් සාද අවසානයි. අපටත් පුදුම හිතෙනවා. ඒවාගේම මහජනතාවත් පුදුම වෙනවා. අනේ මන්තීතුමති, ආරක්ෂා කටයුතු සදහා මෙ තරම් මුදලක් වැය කරදදී, වෙනත් වැඩ කටයුතු කරදදී මේවාට සල්ලි කොහෙන්ද කියා මිනිසුන් අහනවා.

ඒ වාගේම විදුලිය සම්බන්ධයෙන් බලනවිට ආසියානු සංචර්ධන බැංකුව මගීන් මුළු ශී ලංකාවම වැළඳ ගන්නා විදුලි යෝජනාකුම, ගුාමිය විදුලිබල යෝජනාකුම, ඇති කරගෙන යනවා. 1977 අවුරුද්දේදී ඌවපරණගම ආසනයේ මන්තුීවරයා හැටියට මා පත්වන විට එහි ගම්වලින් සියයට පහකට වඩා වැඩි පුමාණයකට විදුලිබලය තිබුණේ නැහැ. නමුත් 1989 අවසන් වන විට ආසියානු සංචර්ධන බැංකුවේ ගුාමිය විදුලිබල යෝජනාකුම මගින් සහ වෙනත් කුම මගින් මගේ ආසනයෙන් සියයට අනුවකට විදුලිය ලබා දී අවසන් කරන්නට මට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

අද තව පුශ්නයක් ඇති වී තිබෙනවා. මොකක්ද ? අප දෙන මුදල් විදුලිබල මණ්ඩලය හාර ගන්නේ නැහැ. මොකද ? ඒ ඉදිකිරීම කරන්නට විදුලිබල මණ්ඩලයේ " ගෑං " එක මදී. ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙන් විදුලිබල යෝජනාකුම සදහා දෙන මුදල් විමධාගත අයවැයෙන් අප දෙන මුදල් සංවර්ධන සහා මගින් දෙන මුදල් විදුලිබල මණ්ඩලය හාර ගන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය කියන්නේ අවුරුද්දකට පසුව ඒ වැඩය කරන්නම් කියලයි. ඒ මොකද ? ඒ වැඩ කරන්නට අපට සිටින කාර්මික ශිල්පීන් පුමාණවත් නැහැ. ඒ වාගේ අති විශාල විජලවයක් ශී ලංකාවේ සිදු වී තිබෙනවා. ඉතින් ඒ නිසා මෙ අයවැය ලේඛනය දෙස බැලුවාම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේවාගේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තරම් දක්ෂකමක් තිබීම හා සහයෝගයක් ලැබීම පිළිබදව අපට පුදුම හිතෙනවා.

ඒ වාගේම ශී ලංකාවේ වී නිෂ්පාදනය සියයට විසි ගණනකින් වැඩි වී තිබෙනවාය කීයා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් කිව්වා. ඒ කාරණය ඇත්ත වශයෙන්ම අපි පිළිගන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම පිටරටින් සහල් ගෙන්වීම පිළිබඳව යම් යම් පුශ්න තිබෙන්න පුළුවන්ය කියා මම හීතනවා. නමුත් ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරන වී ගබඩා කර ගැනීමට සැලකීය යුතු අත්තිකාරම් මුදල් පමාණයක් දෙනවා නම් මේ පුශ්නය සැහෙන දුරට විසඳා ගත හැකි වන අතර ලංකාවට සහල් ගෙන්වීමේ අවශාතාවක් ඇති වන්නේ නැහැයි කියා මම කල්පතා කරනවා.

ඒ වාගේම මහවැලි වි්්වාපාරය ගැන කල්පතා කර බැලුවාම 1977 මේ රජය බලයට පත් වන විට මහියංගණයෙන් එහාට — දඹානෙන් එහාට — යත්ත පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. මම කීප වතාවක් මහියංගණයේ සිට දඹාන හරහා පොදොන්නරුව පුදේශයට ගිහින් තිබෙනවා. 1977 දී ඒ පුදේශය තිබුණේ කොහොමද 1985 දී තිබෙන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන අපට පුදුම හිතෙනවා. මොකද ? සෑම ඉඩම් අක්කර කාලෙන් කාලවම ගෙවල් හැදී, සෑම පුදේශයකටම ජලය බෙද හැර, ඒ අතරතුර කුඩා වැවි සාද අති විශාල ලෙස ජලය බෙද ගැරීමේ කටයුතු පුතිසංස්කරණය කර තිබෙනවා. සාමානායෙන් අපි හිතුවේ මේවාගේ දේවල් පස්වලින් නිම කර තිබෙනවාය කියලයි. නමුත් කොන්කිට දමා ඇළවල් සාද අති විශාල දියුණුවක් ඇති කර තිබෙනවා. අලී, කොටි, වලසුන් ලැගුම ගත් ඒ තරම විශාල බිම පුදේශ, ඒ දිස්තික්ක අද සම්පූර්ණයෙන්ම ගොවි බිම බවට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ඒවා කරන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අවුරුද්දේන් මහවැලි වාහපාරයට රුපියල් කෝටි 350ක් ලබා දී තිබෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් ශී ලංකාවේ ජනතාවගේ දියුණුවට ඒ කටයුතු කරගෙන යන්නට කිසිම අඩු කිරීමක් නොමැතිව ඒ තරම් විශාල මුදල් පුමාණයක් ලබා දීමෙන් දක්වූ සහාය පිළිබදව අපේ ස්තුති පුණාමය ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ලබා දෙන්න ඕනෑ.

ඒ වාගේම ජලවිදුලිය පිළිබදව කල්පනා කර බලන්න. කොන්මලේ ජලාශයේ වැඩ කටයුතු සම්පූජ්ණයෙන් අවසන්. අද එහි පුතිඵල ලැබි තිබෙනවා. ඒවාගේම රත්දෙනිගල යෝජනා කුමයේ වැඩ කටයුතු ලබන වසර මැද භාගයේදී අවසන් වේවී. කොන්මලේ ජලාශය ගැන මට වඩා හොදට <mark>කොත්මලේ ග</mark>රු මත්<mark>තීතුමා (ආතන්ද දසනායක මහතා) දන්නවා. සමහර</mark>විට එතුමා තිශ්ශබ්දව ඉන්නේ එතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශය සම්පූඊණයෙන් ජලාශයෙන් වට වී එතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේ එගොඩ මෙගොඩ යන්න එතුමාට ඔරුවක් ඕනෑ වී තිබෙන නිසා වෙන්න ඇති. දන් එතුමාට කාර් එකක් නොවෙයි ඔරුවකුයි අවශා වී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා එතුමා නිශ්ශබ්දව ඉන්නවා වෙන්න පුළුවන්. මොකද ? එතුමාට දුන් කාර් එකෙන් එහි යන්න බැහැ. මහා ජලාශය නිසා එතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේ එගොඩ මෙගොඩ යන්න බැහැ. එතුමාට ඒවාගේ පුශ්ත ඇති වී තිබෙනවා. එම නිසා සමහරවිට එතුමා මේ ආණ්ඩුවට, මේ අයවැය ලේඛනයට දොස් කියනවා වෙන්න පුළුවන්. කොත්මලේ ජලාශය සැදීම ගැන එතුමා විරුද්ධත්වයක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්. මම මේ ටික කිව්වේ එතුමා සමග ඇති තරහකට නොවෙයි. අපි නිතර යන එන නිසා ඒ ගැන දන්නවා. නමුත් ඒවාගේ තත්ත්වයකටයි රට පරිවර්තනය වී තිබෙන්නේ.

ඒ වාගේම මහවැලි යෝජනා කුමය යටතේ තව ඉදි කරන්නට තිබෙන ජලාශ කීපයක් පිළිබදව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් කාරුණික ඉල්ලීමක් කරන්නට මම කැමතියි. ඉහළ උමාඔය යෝජනා කුමය ඇති වෙන්නේ මගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේයි. 1987 වර්ෂයේදී අපට ඒකටත් කොහෙන් හෝ මුදල් ලබා දුන්තොත් ඉතා වැදගන්ය කියා අපි කල්පනා කරනවා. ඒ යෝජනා කුමයටත් කොත්මලේ ජලාශයට හා සමාත වියදමක් යනවා. ඒ වාගේම විශාල ජල ධාරිතාවක් රදවත්තටත් පුඑවන්. ඉහළ උමාඔය යෝජනා කුමයේ ඒවාගේම ව්දුලිඛලාගාරයක් ඉදිකරන්නටත් පුළුවන්. 1986 වර්ෂයට ඒ සඳහා මුදල් ඇස්තමේන්තුගත වී නැහැ. එමනිසා මේ කාරණය පිළිබදව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මු<mark>දල් සෙවීමට ඊළඟ වතාවේ ලෝකයේ වටේ යන අවස්ථාවේදී ඉහළ උමාඔය</mark> යෝජනා කුමය ආරම්භ කිරීම සදහා අපට මුදල් ලබා දෙන්නට එතුමාට හැකි වේවායී අපි පුාර්ථනා කරනවා. ඒක ඉතාමත් වැදගත් යෝජනා කුමයක්. එහි ඇති වැදගත්කම ගැන කියන්න මම මේ අවස්ථාව උපයෝගී කර ගන්නේ නැහැ. මොකද, මේ ඉහළ උමා ඔය යෝජනා කුමය කඩිනම් මහවැලි වතපාරයේ එක යෝජනා කුමයක් වශයෙන් සඳහන් වී තිබෙන නිසා. එතුමාට මම කීයන්න කැමතීයී එයටත් මුදල් කොහෙන් හරි සොයා — මා හිතනවා එතුමාට එතරම් අපහසුවක් වෙන එකක් නැතැයි කියා – රටේ ආර්ථකයට, ජන ජීවිතයට, ඒවාගේම රටේ මුදල් ඉතිරි කර ගැනීමට අවශා එම යෝජනා කුමය කුීයාත්මක කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස. මෙය විශේෂ ඉල්ලීමක් හැටියට ඉදිරිපත් කරනවා.

ඊළහට මම කියන්න කැමතියි යම් යම් වැඩිපූර මුදල් හංගා ගෙන ඉන්න අයගෙන්, නැත්නම් වැඩි මහන්සියක් නොවී මුදල් ආයෝජනය කරන අයගෙන් මෙවර අයවැය ලේඛනය මගින් යම්කිසි බද්දක් අය කරන්න එතුමා තීරණය කෙරුවා. මෙය අප කරන්නේ සාමාතෘ ජනතාවගෙන් නොවෙයි. එහෙම තැත්නම් වෙහෙස මහන්සි වන අයගෙන් නොවෙයි. මම එහෙම කීව්වේ මොකද, තිබෙන හුහක් සල්ලිවලින් තමන්ට කරන්න වෙනත් වැඩක් නැති නිසා සමහරු පිනැන්ස් කොම්පැනිවල – මුදල් ආයෝජන සමාගම්වල — මුදල් නැත්පත් කරන නිසයි. ප සමාගම්වල මුදල නැත්පත් කරන්නන්ට සියයට 31 දක්වා පොලිය හම්බවෙනවා. සියයට 31 යි කියන්නේ රුපියල් ලක්ෂයකට රුපියල් තිස්එක් දහක් හම්බ වෙනවා. ලක්ෂ දහයක් දුම්මොත් එහෙම රුපියල් තුන්ලක්ෂ තුන්දහක් හම්බ වෙනවා අවුරුද්දකට පොලිය වශයෙන්. ඉතින් ඒකෙන් සියයට 20 ක් රඳවා ගත්තාම මොකද වෙත්නේ ? කිසි පාඩුවක් වෙත්නේ නැහැ කියා මම හිතනවා. අපි කවුරුවත් අකමැති වෙන්නේ නැහැ ඒ වැඩේට. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පසුගිය අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරිමේදීන් කිව්වා මේ පිනැත්ස් කොම්පැතිවල දුන මුදල් පිළිබඳව යම්කිසි තීරණයක් ගන්න ඕනෑය කියා. මේ අවස්ථාවේ එතුමා ඒ පිළිබඳව තීරණයක් ගැනීම ගැන අප එතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ.

ඊලභට විශේෂයෙන් මා ඔතුමාට කියන්න කැමතියි රෙදී පිටරටින් ගෙන්වීම පිළිබඳව එතුමා ගත් තීරණය බොහොම හොඳයි කියා. එතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් ඉදිරිපත් කළා කස්ටම් එකේ තිතිරිති අනුව, මේ රටට ගෙන්වා ඇති රෙදි ගෙන්වා තිබෙන්නේ බදු ගෙවන්නේ නැතිවය කියා. නමුත් අපත් අදින කපු සීයයට 40, ටෙට්රන් සියයට 60 වැනි රෙදී මේ රටට කොහෙන් ආවාද කියා මට හිතෙනවා. එතුමාගේ ආයතනයක්ම තමයි ඒවා ගැන පරීක්ෂා කරන්නේ. නමුත් මම එතුමාට විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි ලංකාවේ විදේශීය ආයෝජන සමාගම් මෙතෙක් කල් බදු මුදල් නැත්නම් කස්ටම් ඩියුට් එහෙම නැත්නම් රේගු බදු නොගෙවා මේ රෙදිපිළි ගෙන්වන්නේ ඇදුම් නිෂ්පාදනය කර පිටරට යවන්නයි. නමුන් ඒවායෙන් කොටසක් කෙසේ හෝ හොර තාප්පයෙන් මෙහාට එවනවා. ඒ තාප්පෙන් මෙහාට ඇවිල්ලා මේ රටේ වෙළඳ පොළේ මේ හාණ්ඩ විකිණෙනවා. මෙයින් රටට පාඩුවක් වී තිබෙනවා. මම එතුමාට උපදෙස් දෙනවා නොවෙයි. මම එතුමාට යෝජනා කරන්න කැමතියි මේ විදේශීය සමාගම්වලට එන සියඑම රෙදිපිළි සදහා බරේ හැටියට බදු පුමාණයක් අය කරන ලෙස. මොකද එහෙම නැත්නම් යාර ගණන් මනින්න පූඑවන්කමක් නැහැ. ඉතින් එතකොට ඒ හාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කර පිටරට පටවන කොටස් ඒගොල්ලෝ ගෙවන ලද බදු පුමාණයන් එතැනින් අඩු කරගන්නන් පුඑවනි. එතුමා හිතුවොත් සියයට විසිපහක බුද්දක් ගෙවන්න ඕනෑය කියා රෙදිවලට ඒ සියයට විසිපහ, යම්කිසි සමාගමක් රෙදි ටොන් 10 ක් පිටරටින් ගෙන්වා ඒ රෙදි ටොන් දහයට සමාන රෙදී ටොන් 10 ක් පිටරට පැටෙවිවොත් ආපසු දෙන්න පුළුවන් කීයා අපට සිතිය හැකියි.

එහෙම තැතිනම් මේ බදු කුමයෙන් වුණන් අර මෙතෙක් කල් හොර රහසේ වෙළඳ පොළට ආව රෙදී තවදූරටත් දෙරවල් විවෘත කරගෙන පටවලා එවත්ත පූඑවත්. එයිනුත් අපට බලාපොරොරොත්තුවක් තබන්න අමාරු වෙන්න පූළුවන්. මොකද, ලංකාවේ නොයෙක් නොයෙක් බදු ගෙවන්න තිබෙනවා මේ රේගු කුමය යටකේ. රටට එන හාණ්ඩ ඒ බදු මුදල් නොගෙවා, තාප්පෙන් මෙහා පැත්තට එන්න පුළුවත්. කටුනායකින් වේවා, එහෙම නැත්තම් රත්මලාතෙන් වේවා, නුවරඑළිය පළාතෙන් වේවා, ඒ රෙදි වෙළඳ පොළට ඇවිල්ලා එතුමා බලාපොරොත්තු වන බදු මුදල අය කරගත්න බැරි වෙන්න පූළුවන්. ඒ නීසා යෝජනාවක් වශයෙන් මම එතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. එක්කෝ වහපාර පිරිවැටුම් බදු වශයෙන් හෝ වේවා, එහෙම නැතිනම් රේගු අය බදු වශයෙන් හෝ වේවා, මෙරටට එන සියලුම හාණඩවලට යම්කිසි රේගු ගාස්තුවක් අය කළයුතු අතර, නැවත මසා නික කළ ඇදුම් වශයෙන් පිටරට පටවන අවස්ථාවලදී ඔබතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඒ ගෙවන ලද බද්ද යම්කිසි පුමාණයක් නැවත ආපසු ලබාදීම යුක්ති සහගතය කියා. එහෙම නැත්තම් හොරෙන් රෑ රෙදිපිළි පිටවුණු දෙරවල් ඔක්කොම දවාලට ඇරගෙන ලොරීවලින් වෙළඳ පොලට රෙදී එන්න පුළුවන් කියා මම කල්පනා කරනවා. එයින් ඔබතුමා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් බලාපොරොන්තු වුණ ආදයම [බාධාකිරීමක්] නැහැ. අපි කොටස් අරත් නැහැ. අපට කොටස් ගන්න උවමනාවක් නැහැ. මොකද අපි අමෙරිකාවට, එංගලන්නයට, වෙකොස්ලොවේකියාට සම්බන්ධකමක් නැති ලංකාවේ මිනිස්සු. අපි මේ ශීු ලංකාව ඇතුළත ජීවත් වන නිසා කොටස් අරගෙන අපිට වැඩක් නැහැ. අන්න ඒ නිසයි මම ඔබතුමාට ඒ අදහස මම ඉදිරිපත් කලේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමති, තේ දළු කර්මාත්තයේ යෙදී සිටින සුළු තේ වතු හිමියන් කම්කරු ගාස්තු වැඩිවීම නිසා සැහෙත අමාරුවකට පත්වෙලයි තිබෙන්නේ. මේ සභාවේ ගරු මන්තුිවරුන් විසි පහක් තිහක් පමණ දෙනා මේ පුශ්තය ගැන දන්නව. එම නිසා තේ දළුවලට දෙන අවම මිළ යම්කිසි පුමාණයකින් වැඩි කර දෙන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි. මන්ද, මේ මිළ තීරණය කළේ සම්කරු පඩි වැඩි වත්නට ඉස්සෙල්ලයි. 1984 අපේල් මාසයට පෙර ඉඳලයි, දැනට ගෙවන මිළ ගෙවන්නේ. මේ පඩි කුමය සියයට සියයකින් වැඩි වුණා. ඒ වැඩි වීම සුළු තේ වතු හිමියන්ට සැහෙන පුශ්නයක් වෙලා තිබෙනව. ඒ අයගේ තේ වතු නඩත්තු කරන්නට ලැබෙන දීමනා මදී තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නටය කියා මම ඉල්ලීමක් කරනවා.

ඊළහට මම කියන්නට කැමතියි, මේ රැකි රක්ෂා පුශ්නය ගැන. ලංකාවේ අද තිබෙන රැකි රක්ෂා පුශ්නය පිළිබඳව විශාල විසඳුමක් ඔබතුමා ලබා දී තිබෙනවා. ඒ ලබා දී ඇති විසඳුම් තවත් ශක්තිමත් කරන්නට ඔබතුමාට පුළුවන්. ඒ ශක්තිමත් කිරීමේ ආයතන ඔබතුමා යටතේ නොවුණත් රජයේ යම්කිසි අවධානයක් මේ ගැන යොමු කරන්නට සිදු වෙනව. කුඩා පරිමාණයේ කර්මාන්න දීරී ගැන්වීම යටතේ ඔබතුමා යටතේ ඇති බැංකුවලින් කුඩා කර්මාන්තකරුවන්ට මුදල් ආයෝජනයන් ලබා දෙන්නට සම්පූර්ණ පහසුකම් සලසා තිබෙනවා. නමුත් ලංකාවේ හාණ්ඩ තිෂ්පාදන ආරම්භ කරන්නට කර්මාන්ත කරුවන් ඉදිරිපත් වන පුමාණය ඉතාමත් ස්වල්පයි. එසේ වී තිබෙන්නේ පුම්තිකරණයෙන් පිට, බාල බඩු වර්ග ශ් ලංකාවට එවීම නිසා, ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන් බඩු වෙලද පොළට ඉදිරිපත් කිරීමේ හැකියාවක් ලංකාවේ කර්මාන්ත කරුවන්ට නැති නිසයි. මේ තුමය හරි තත්ත්වයට පත් කර ගත්තොත් කුඩා කර්මාන්ත තුළින් ලංකාවේ ජනතාවගෙන් අවුරුද්දකට පත් ලක්ෂයකට වැඩි පුමාණයකට රැකිරක්ෂා සපයන්නට ඔබතුමට පුළුවන් වෙයි.

අද උදේ "ච්ජය" උඑ කර්මාන්ත ශාලාව ගැන කියනවා, මම අගගෙන හිටියා. මට පුදුමයි, විජය උඑ කර්මාන්තශාලාව පාඩුවට පවත්වාගෙන යනවාය කියන එක ගැන. උඑ කර්මාන්ත කරුවෝ කෝට ගණන් මුදල් ගම්බ කරනවා. මම ඔබතුමාට ආයාවනය කරන්න කැමතීයි, උඑ කර්මාන්ත කරුවන් ගෙන්වලා කාගේ කර්මාන්තයද පාඩුවට පවත්වාගෙන යන්නේ කියා චිමසන ලෙස. එක මනුෂනයෙක් කියන්නේ නැහැ. පාඩුයි කියා. "ච්ජය" උඑ කර්මාන්තශාලාව පමණයි, පාඩුවට ගෙනයන්නේ. මට පුදුම ඒකයි. එමනිසා ඔබතුමා මේ අයගෙන් අහන්න, කොහොමද මේකෙන් පාඩු වන්නේ කියා. මම මොකද එහෙම කියන්නේ ? ලංකාවේ පාඩුවට ගෙන යන සංස්ථා එහෙම පාඩුවට ගෙන යන්නේ ඒවායේ හරි පාලනයක් නැති නිසයි. ඒවායේ හරි පාලනයක් නැත කියන එක ගැන එකීන් එක කරුණු ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්නම තිබෙනවා.

ලංකාවේ පුවාහණ සේවය ගැන මම ඉතාමත් කණගාටු වෙනවා. මම තිතන විධියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දස ලක්ෂ එක් දහස් හත්සීයයක් නැත්නම් දස ලක්ෂ එක්දහස් පන්සීයයක් දෙන්නට ඕනෑ. මේ පුවාහණ සේවය පවත්වාගෙන යන්නට. මෙපමණ මුදල් දෙන්නට වූවමනාවක් නැහැ. හරියට කීයනවා නම් සතයක්වත් දෙන්නට වූවමනා නැහැ.

ආර්. ජේ. ද් මැල් මහතා (කිල. ஆர். අනු. භූ. ඉ බගේ) (Mr. R. J. G. de Mel) මේ අවුරුද්දේ පාඩුව දස ලක්ෂ එක් දහකට වැඩි වෙනවා.

ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහතා (නිල. ஆர். எம். ලෙළුගැන්නෙ) (Mr. R. M. Karunaratne)

හරි පාලනයක් ඇති කරනවා නම් සනයක්වන් දෙන්නට වූවමනාවක් නැහැ. ශුී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ආයතනික හාණ්ඩ බොහොමයකට තීරු ගාස්තු නැතිවයි, ලංකාවට ගෙන්වන්නේ. ගැසට් පතුයේ 18 වන කාණ්ඩය යටතේ දක්වෙනවා, මේවා තීරු ගාස්තු කුමයෙන් නිදහස් කර ඇති බව. බලන්න, පෞද්ගලික වාහන හිමියෝ ඒවා පාලනය කරන හැටි. තීරු ගාස්තු ගෙවාගෙන, බිටීවී ගෙවාගෙන, තරගකාරී තත්ත්වයට මුහුණදී ගෙන, සියයට හැටක අසූවක පොලියක් ෆීනැන්ස් කොම්පැණිවලට ගෙවාගෙන ඒ අයගේ වාහන දුවවලා යමිකිසි පුමාණයකින් හෝ ඒ අයගේ දරු පවුල් රැක ගෙන ජීවත් වන්නට ඒ අයට පුළුවන් නම්, ඇයි ශුී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට මේක කරන්න බැරි ? ශුී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් නැහැ. එක පැත්තකින් පෞද්ග<u>ලි</u>ක බස්රථ වහපාරය තිබෙනවා. පෞද්ගලික බස් රථ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ අයට ඕතැ හැටියට දූවනවා. අනෙක් පැත්තෙන් ශුී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයත් ඒ අයට ඔතැ විධියට දුවනවා. හරියට කියනවා නම් ශී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට ලැබෙන්නේ මාඑවාගේ කටු ටික පමණයි. මාඑවාගේ හොඳ හරිය, මස් ටික ලැබෙන්නේ අර පෞද්ගලික වාහන හිමියන්ටයි. ඇයි, මම එහෙම කියන්නේ ? මම උදහරණයක් කියන්නම්. උදේ 7ට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් එකක් පිටවෙනවා නම් උදේ 6.58ට පෞද්ගලික වාහන ටික පිටත් වී මගීත් ටික පටවා ගෙන යනවා. එවිට, පෞද්ගලික වාහනවලට පටවන්න බැරි මිනිස්සු හිටියොත්, ලුට බෝඩ් නැගලා යන්නට බැරි මිනිස්සු හිටියොත් තමයි, ශුී ලංකා ගමතාගමන මණ්ඩලයේ බස්වලට තගීත්තේ. මේක කාගේ වරදද ? මුදල් ඇමතිතුමාගේද ? නැහැ. ඒවා පාලනය කරන මිනිසුන් ඒවා හරියට පාලනය කරන්නේ නැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා (නිල. ஆனந்த தஸநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake) කවුද පාලනය කරන්නේ ?

ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මහතා (திரு. ஆர். எம். கருஞரத்ன) (Mr. R. M. Karunaratne)

යම් යම් හේතු නිසා එහෙම කෙරෙනවා. ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් නැහැ. ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් ඇති වන්නට ඕනෑ. එම නිසා මේ පාඩු ලබන සංස්ථාවන් පාඩුවට ගෙන යන්නේ ඇයි කියන එක ගැන සොයා බලා ඒවා නිසි පරිදී, පවත්වාගෙන යන්න ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට යෝජනා කරනවා.

මේ සංස්ථා පාඩු ලබන්නේ නැතිව ගෙන යන්න හැකි කුමයක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් කවුරු හරි ලංකාවේ ඉන්නවා නම් එවැනි පුද්ගලයන්ගේ අදහස් රජයට ඉදිරිපත් කරන්නට කුමයක් නැහැ. රජයේ සංස්ථාවලින් කෝටි ගණනක් පාඩු සිදුවෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර සැහෙන ආදයමක් බලාපොරොත්තු වන්නේ ශී ලංකා බනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවෙන් පමණයි. අනික් ඔක්කොගෙන්ම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 250 යි. මම හිනන විධියට මේ සංස්ථා ටික හරියාකාරව පාලනය කිරීමට යම්කිසි ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් නිබෙනවා නම් ඔබතුමාගේ අයවැය හිතය සම්පූර්ණයෙන්ම පියවා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. නමුත් දන් සමහර සංස්ථා අධාන්ෂවරුන් කාර් දෙක තුනකින් එහෙ මෙහෙ දුවනවා. ඒ අයගේ වැඩේ කාර් දුවවන එක පමණයි. සංස්ථාවේ දියුණුවට වැඩ කරන්නෙ නැහැ. සංස්ථාවල ඉන්න සමහර අය අකටයුතුකම් කරනවා. සංස්ථාවල තිබෙන භාණ්ඩ අයුතු විධියට පරිහරනය කරනවා.

ගරු තියෝජා කථානායකතුමනි, අද ලංකාවේම හදන්න පුළුවන් භාණ්ඩ මේ රටට පිටරටවලින් ගෙන්වනවා. උදහරණයක් වශයෙන් සීමෙන්ති <mark>සංස්ථාව ගෙන</mark> බලමු. මා දන්නා තරමින්, මගේ කල්පනාවේ හැටියට " මීට්සුයි " කියන සිමෙන්ති ලංකාවේ වෙළදාම් කරන්න නොවෙයි, ඒ ආයතනයට අවසර ලැබිල තිබුණෙ. නමුත් අද ' ටෙලිවිෂන් ' එකෙන් ඒ ගැන පුචාරය කරමින් ලංකාවේ සෑම නගරවලම " මිට්සුයි " සිමෙන්ති විකුණනවා. ශී ලංකා සීමෙන්නි සංයුක්න මණ්ඩලයේ සිමෙන්නින් අද ලංකාවේ තිබෙන්න පුළුවත්. තමුත් කෝටි 60ක් 70ක් දෙන්න ඕතැ. ආයතනය දූවවත්න. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙන්නෙ ඇයි ? පුතිපත්තිමය වෙනසක් කිරීමේ අවශාතාවයක් දුන් ඇතිවී තිබෙනවා. ඊළහට " මහවැළි මැරයින් " කියල සීමෙන්ති වර්ගයක් ආවා. ඒවා ගැන 'ටෙලිවිෂන් ' එකෙන් පෙන්වන්නේ කොහොමද ? නැවට ඇවිත් නැවෙන් කෙලින්ම මෙහේ වාහනවලට පටවනවා. ් ටෙලිවිෂන් ' එකේ පෙන්වනවා, ඔබතුමාත් දකිනවා ඇති. අපි මේ කරන්නෙ අපරාධයක් තේද ? මම හිතන්නෙ " මිටිසුයි " සිමෙන්තිවල ගල් එන්නෙ පිටරටිනුයි. ලංකාවේ සිමෙන්තිවලට ගල් ගන්නෙ පුත්තලම පුදේශයෙන් හා යාපතය පුදේශයෙත්. මේ ආයතන දෙකම ආරක්ෂා කරන්න පුළුවත්. ඒ සදහා අපට පුතිපත්තිමය තීරණ හුභක් ගත්ත සිදුවී තිබෙනවා.

ඇත්තවශයෙන්ම සංස්ථා වසා දමීම ගැන නම් මම ඉතාමත් කනගාටු වෙනවා. සංස්ථා වසා දමන්න තීරණය කරන්නෙ නැතිව මේ පාඩු ලබන **යංස්ථා යම්කිසි තත්ත්වයකට පත් කරන්න පූඑවන් කුම කොතෙකුත්** තිබෙනවා. එම නිසා මම ඔබතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ මුදල් අමාතනංශය යටතේ හෝ එහෙම නැත්නම් ගරු ජනාධිපතිනුමා යටතේ හෝ තීබෙන පාඩු ලබන සංස්ථා යථා නන්න්වයට පත් කිරීමට යම්කිසි වැඩපිළිවෙළක් යොදන්න කියායි. එය එක දවසකින් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. යම්කිසි ආයතනයක්—අපි හිනමු, වෙළඳ ආයතනයක් කියා—අද පාඩු ලබනවා, හෙට ලාහ ලබනවා, නැවතන් අතීද්දට පාඩු ලබනවා. නමුත් ්ලභ දවසේ ලාහ ලබනවා. පුතිපත්ති වෙනස් වන විට, දේශගුණය වෙනස් වන විට, මහජනතාවගේ ඉල්ලීමේ ඇතිවෙන වෙනස්කම් උඩ ලාහ පාඩුවල වෙනස්වීම් ඇති වෙනවා. මේ කටයුතු පිළිබඳව හොඳ දක්ෂ මිනිසුත් ලංකාවේ ඉන්නවා. ලංකාවේ මිනිසුන්ට අමෙරිකාවේ වැඩ කරන්න පුළුවන් නම්. එංගලන්තයේ වැඩ කරන්න පූඑවන් නම්, ඔස්ටුෙලියාවේ වැඩ කරන්න පූඑවත් තම්, ජර්මනියේ වැඩ කරන්න පූඑවන් නම්, වෙනන් රටවල වැඩ කරන්න පුඑවන් නම් එහෙම නැත්නම් ලෝක බැංකුවේ උපදේශකවරයකු වශයෙන් වැඩ කරන්න පුළුවන් නම්, ලංකාවේ ඉපදුන දක්ෂ අය ලෝකයේ හැම තැනම ඉන්නවා නම් ඒ මිනිසුන්ගෙන් හරි උපදෙස් ලබාගෙන පාඩු ලබන ආයතන යථා තත්ත්වයට ගෙන එන්න බැරි ඇයි ?

මම 'දීනම්ණ ' පනුයක දක්කා, අපේ ගරු අධාාපන ඇමති රනිල් විකුමසිංහ මහතා කියා තිබෙනවා, නුසුදුසු පුද්ගලයත් විසින් පාලනය කිරීම නීසා සංස්ථා අංශයෙන් පාඩු සිදුවී තිබෙනවාය කීයා. හැද සාක්ෂියට එකභව අපී එය පීළිගන්න ඕනෑ කියල මම හිතනවා. ඔක්කොම නොවෙයි. සමහර ආයතනවල හොද පාලනයක් තිබෙනවා. උදුහරණයක් හැටියට ගත්තොත් ලං**කා බණිර තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ ඉතා හොද පාලනයක්** තිබෙනවා. දහම වීමලසේන මහත්මයා, එහි සභාපති ධුරය දරනවා. නවත් එවැනි ආයතන කීපයක් තිබෙනවා. අන්න එවැනි ආයනනවල සිටින අයගෙන් උපදෙස් ලබාගන්න පුළුවන්. යම් ආයතනයකින් සතයක් හරි පාඩු ලැබෙනවා නම් අපි ඒවා නැති කරගන්න ඕනැ. අර කතාවක් තිබෙනවා, හෙට්ට් මිනිසුන් වගේය කියලා. හෙට්ටි මිතිසුන් සතයටම ගණන් හදනවා. රුපියලක් දුන්නොත් එයින් ශත 99 කටම ගණන් හදල සතයක් ඉතිරි වුණත් ඒ සතයට මොකද වුණේ කීයල අහනවා. අත්න ඒ විධියට අපිත් මේ සංස්ථා සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරත්ත ඕතැ. අන්ත එහෙම කටයුතු කළොත් මේ අයවැය ලේඛනයේ ඇතිවෙන හිතය පියවා ගැනීමට ඔබතුමාට කිසිම විදේශ රටකට ගිහින් රස්තියාදු වෙන්න අවශා වෙන්නේ නැහැ.

විදේශ රටවලට නොගොස් ලංකාවේ ආර්ථික තත්ත්වය ගොඩ නභා ගන්න අවශා හැම පහසුකමක්ම අපේ රටේ තිබෙනවා. අපි එක උදහරණයක් ගෙන බලමු. 1976දී හාල් ටොන් පන් ලක්ෂ හනලිස් දහසක් ශී ලංකාවට ආනයනය කළා. නමුත් අද අපට පූඑවත්කම ලැබී තිබෙනවා, එක හාල් ඇටයක්වත් පිටරටින් ගෙන්වත්තේ නැතිව ලංකාව හාල්වලින් ස්වයංපෝෂිත කරවත්න. ලංකාවේ මිනිසුන්ට තුන් වෙලම බත් කාල ජීවත්වෙන්න පූඑවත්.

ඒ වගේම පිටි ගැන කථා කරනවා නම් මම කියන්න කැමතියි, ලංකාවේ මිනිසුන්ට පාත් නොකා බත්ම කා ජීවත්වෙන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා නම් ඉතාමත් හොඳ බව. එහි තිබෙන වැදගත්කම මම තමුන්නාන්සේලාට කියන්නම්. පිටිවල විටමින් ' බ ' පදර්ථය නැහැ. හාල්වල — කැකුළු හාල්වල එහෙම නැත්නම් තමබාපු හාල්වල — විටමින් ' බ ' පදර්ථය සම්පූර්ණයෙන්ම තිබෙනවා. විටමින් ' බ ' කැප්සියුල් කියා විටමින් පදර්ථයක් දෙස්තරවරු නියම කරනවා. හන්දිපත් රුදව, වයස්ගතවීම ආදී නොයෙක් අවස්ථාවලදී විටමින් ' බ ' පදර්ථය' අවශායි. අපේ පාන්වල මෙ විටමින් ' බ ' පදර්ථය තිබෙනවාද කියා මම අගන්න කැමතියි. නැහැ. විටමින් ' බ ' පදර්ථය පුමා සමාගම විසින් අරගෙන යනවා. ඒක පාන් කන මිනිසුන්ගේ වරදක් නොවෙයි. ඒක පිටි ගදන මිනිසුන්ගේ සම්පුදයක්. අපි ගිවීසුම ඇති කරගෙන තිබෙන්නේ ඒ කුඩු ටික ඒ ගොල්ලන්ට දෙන්නයි. නමුත් ඒ කුඩුවල තමයි, හොඳ හරිය තිබෙන්නේ.

මේ රජය එද 1977 දී හිතපු දේවල් අද වෙනස් කර තිබෙනවා. අගලවත්තේ ගරු මන්තීතුමා (මෙරිල් කාරියවසම් මහතා) කිව්වා, තැබැරුම් දීම පිළිබද නීතීය දුන් වෙනස් කර තිබෙනවාය කියා. මම හිතනවා, ඔබතුමා 1985 අගෝස්තු මාසයේ තරම මේ තැබැරුම් දීමේ කුමය ගැන අලුත් ගැසට පතුයක් නිකුත් කර තිබෙනවාය කියා.

ඒ වාගේම මේ ජුමා පිටි කුමය පටන්ගෙන ලංකාවට විටමින් 'බ්' පිටරටින් ගෙන්වනවා වෙනුවට, පී. එල්. 480 ගිව්සුමෙන් ලංකාවට පිටි ගෙනැවින් අවුරුදු 50කින් ගෙවනවා වෙනුවට, ලංකාවේ වැඩි වැඩියෙන් හාල් පිටි නිෂ්පාදනය කර ජනතාවට තුන් වේලම හාල්වලින් සකස් කළ ආහාර ගැනීමේ අවස්ථාවක් සලසනවානම් මම හිතනවා අපට කිසි අසනීපයක් ඇති වෙන්නෙ නැහැ කියා.

අපේ වෛදා උපදේශක විශේෂඥවරු මේ ගුවන් විදුලි සාකච්ඡාවලදි එහෙම කීයන්නෙ ? ශරීරයේ සීනි වැඩියෙන් තිබෙන දියවැඩියා රෝගීන්ට බත් කෑම අගුණ නැහැ කීයා පැහැදිලි කර තිබෙනවා. මහාචාර්ය නන්දදස කෝදගොඩ වැනි විශේෂඥවරුන් පුකාශ කර තිබෙනවා, බත් කෑම එවැනි රෝගීන්ට වරදක් නොවේය එය පාත් කනවාට වඩා හොදය කියා. ඒ මොකද, බත්වල විටමින් "බි" පදර්ථ සහ අනිකුත් රසායන වර්ග තිබෙන නිසයි. ඒ නීසා බත් කෑමට මහජනයා තුළ ඇති පුරුද්ද තව නවත් වැඩි කරන්න ඕනෑ. පාත් වෙනුවට හාල් පිටිවලින් අලුත් කෑම වර්ග හදන්න ඔනෑ. සංස්ථාවල් ඒවාට ඉදිරිපත් වෙන්න ඕනෑ. එසේ ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැති එකයි, අපට ඇති කනගාටුව. ලංකාවට බලපාන තවත් වැදගත් පුශ්නයක් ගැන බලමු. අපේ ලංකාවේ රබර් මිල අඩුයි කියලා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් කියනවා. අපි ජපන් රටෙන්, මලයාසිවෙන් ලංකාවට ටයර් ගෙන්වනවා. ඇයි අපි මේ රටට ටයර් ගෙන්වන්නේ ? අපට ටයර් ගෙන්වන්න වුවමනාවක් නැහැ. මම එහෙම කියන්නේ මේ විෂය පිළිබඳව මට පෞද්ගලිකව අවබෝධයක් තිබෙන නිසයි. අපේ රටට අවශා ටයර් නිෂ්පාදනය කිරීමට ටයර් සංස්ථා එකක් නොවෙයි දෙකක් ඇති කළන් වරදක් නැහැ. නමුත් නවමත් අපේ රට කරන්නේ රුසියාවෙන් එවූ අර පරණ අව්වූ ටික තියාගෙන ටයර් නිපදවීමයි. අලුත් අව්වූ හද අලුත් කුමයට ටයර් නිෂ්පාදනය කරන්න පටන්ගන්නෙ නැහැ. හොඳ ටයර් එකක් හැදුවත් ඒක ඊළහ මාසෙ වෙළඳ පොළේ නැහැ. එක් අවස්ථාවක නමුන්නාන්සේලාගේ කාර් සඳහා අවශා පුමාණයේ පොඩ් ස්ටීල් කෝර් ටයර් එකක් හැදුවා. එනම්, 163×13 පුමාණයේ ටයර් එක. මේ ටයර් එක වෙළඳපොළේ බොහෝම සාර්ථක වුණා. දන් ටයර් එක හදන්නෙ නැහැ. එක්කො හදන්නෙ නැහැ. එහෙම නැත්නම් වෙළඳ පොළේ නැහැ. අපි දන්නෙ නැහැ. මොකක්ද හේතුව කියලා.

මෙන්න මේ විධියට ලංකාවෙ ආර්ථකය සම්බන්ධයෙන් මහා විශාල කුමන්තුණකාරී වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. ඒ කුමන්තුණකාරී වැඩ පිළිවෙළ මැඩ පැවැත්වීම සදහා මම හිතන්නෙ මුදල් ඇමතිතුමා හුඟක් පීයවර අරගෙන තිබෙනවා. අපි මන්තීුවරුන් හැටියට ඒ සඳහා එතුමාට සහයෝගය දෙන්න සෑම වෙලාවේම සූදුනම්. මොකද මේ අප රටයි. අපේ රට කියා අපට වැටහෙන්නෙ අපට අපේය කියා යන්න වෙනත් රටක් නැති තිසයි. ශුී ලංකාවේ යම් සිංහල ජනතාවක් ඉන්නවානම් ඒ ජනතාවට යන්න වෙන රටක් නැහැ. ඉන්න තිබෙන්නේ මේ රටේ පමණයි. අපට ඉන්දියාවට යන්න බැහැ. එංගලන්තයට යන්න බැහැ. ඔස්ටේලියාවට යන්න බැහැ. අපට ඉන්න තිබෙන එකම රට ශුී ලංකාවයි. මේ රටේ මොන විධියේ යුද්ධයක් තිබුණත්, මොන විධියේ වසංගතයක් තිබුණත්, මොන විධියේ ආර්ථක උද්ධමනයක් තිබුණත් මේ සිංහල ජනතාවට ජීවත් වෙන්න තිබෙන එකම කොදෙව්ව, ලෝකයේ තිබෙන එකම රට ශුී ලංකාවයි. ශුී ලංකාව පමණයි. එහෙම නම් අපේ රට රැකගන්න ඔනැ නම්, අපේ සංස්කෘතිය රැකගන්න ඔනැ නම්, අපේ භාෂාව රැකගත්ත ඕනෑ තම්, අවුරුදු 2500ක් පැරණි අපේ ජාතිය රැකගත්ත ඕනෑ නම්, මේ රටේ සෑම කොනකින්ම මතු වෙන්නාවු පඑදු අපි නවත්වන්න ඕනෑ.

තුස්තවාදී වාාපාරය ගැන අපි සිතා බලමු. මේ තුස්තවාදී වාාපාරය හට ගැණුතේ 1977 වර්ෂයේ සිටය කියා යම කෙතෙක් කියනවානම් මම එය පිළිගත්තේ නැහැ. මේ නුස්තවාදී වහපාරය අද ඊයේ පටන්ගත් වැඩක් නොවෙයි. බොහෝම ඇත අතීතයේ ඉදලයි, මේ වහපාරය ඇති වී තිබෙන්නෙ. මම හිතත්තෙ අවුරුදු 30කට පමණ උඩ සිටයි. මේ තුස්තවාදී වහපාරය මේ රටේ තිබුණු ආණ්ඩු තොමග අරගෙන ගියා. සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිනියත් නොමග අරගෙන ගියා. එතුමියට නියම නත්ත්වය දනගන්න ලැබුණේ නැහැ. එතුමියත් නොමග ගියා. ඒ පිළිබඳව මීට මාස පහකට හයකට කලින් මම මේ ගරු සභාවට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ලංකාවේ නුස්තවාදී වතපාරය අද මේ තරම් උච්ච තත්ත්වයකට පැමිණ තිබෙත්තේ අවුරුදු 25කට 30කට කලින් පටන්ගෙන කුම කුමයෙන් වැඩි දියුණු වෙමින් පැවති තිසා බව මම පැහැදිලි කළා. ඒ නිසා අපේ රට අපි ආරක්ෂා කරගන්න ඕනෑ. මේ වාගේ සුබදයක අයවැය ලේඛනයක් අපට ලැබේයයි අපි සිතුවේ නැහැ. අපි කල්පතා කළේ බොහෝම බර පටවපු අයවැය ලේඛනයක් ලැබෙයි කියා. සියලුම සංවර්ධන යෝජනා කුම නැති වෙයි. අපට සල්ලි ඉතුරු වෙන්නෙ යුද්ධෝපකරණ ගෙන්වන්න පමණයි කියා අපි හිතුවා. නමුත් මොන කුමයෙන් හරි මේ වාගේ අයවැය ලේඛනයක් කුළින් ගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් කැබිනට් මණ්ඩලයන් අපේ ජනතාවගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා කිරීම සල්ලිවලින් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි.

අපි ආරම්භ කරන වැඩ පිළිවෙළවල් ඉදිරියට යන්න ඔනෑ. නැත්නම් විරුද්ධ පක්ෂය අද නොවෙයි මැතිවරණයකදී කියන්න පුළුවන්, මේ රටෙ තුස්තවාදය නිසා නොවෙයි ආර්ථික වැරදීම්, ආර්ථික නොදීයුණුව ඇති වුණේ කියා. දත් මේ රටෙ ඇති වී තිබෙන මේ ආර්ථික රෝගය සුව කර යම්කීසි ශක්තීමත් තත්ත්වයක් ඇති කරන්න ඔබතුමාට හැම පැත්තෙන්ම ශක්තීය තිබෙනවා.

අපි හිතා බලමු. ලංකාවේ මිනිසුන්ට කිසියම් අපහසුකමක් ඇති වි තිබෙනවාය කියන්න බැරි තත්ත්වයක් අද තිබෙන්නේ. අපි හිතමු දූරකථන සේවය ගැන. ආතර් සී. ක්ලාක් මහත්මයා කියා තිබෙනවා මැතදී ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන විශාල වෙනස වන්දිකා පණිවුඩ හුවමාරු මාර්ගයෙන් ලෝකයේ කෙතෙක් තවත් කෙතෙක් සමග ටෙලිපෝන් මාර්ගයෙන් සම්බන්ධ වීමය කියා. මේ ටෙලිපෝන් පණිවුඩ හුවමාරු කුමයෙන් ලංකාවේ ගොවි ජනතාවට විශාල ආර්ථික වාසියක් ඇති වී තිබෙනවා. මෙ ඒ ගැනත් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තුතිවන්න වෙනවා. ලෝක බැංකු ආධාර ලබාගෙනයි, මෙය කළේ.

එස්සර පිටකොටුවේ වෙළඳ පොළේ භාණ්ඩ මිල අපේ ගමේ ඉන්න පුංචි බණ්ඩා, පුංචිරාළ, ගුණසේකර දනගත්තේ දව්ස් පහකට පස්සේ. අද එහෙම නොවෙයි. ස්වයංකීය ටෙලිපෝන් හුවමාරු කුමය නිසා රුපියල් 12ක් නැත්නම් 15ක් ගෙවුවාම කොළඹ මිල ඔවුන් දනගන්නවා. කොළඹ මිල දනගත්න අතරම එයා එයාගේ නිෂ්පාදනවල මිලත් එතෙන්දීම තීරණය කරනවා. අද මගේ අර්තාපල් දෙන්නේ අහවල් මිලට, මගේ බෝංචි දෙන්නේ අහවල් මිලට, මගේ ගෝවා දෙන්නේ අහවල් මිලට, තක්කාලි දෙන්නේ අහවල් මිලට කියා එහිදීම තීරණය කරනවා. මෙය ඇති වුණේ කොගොමද ?

මෙවැනි පණිවුඩ හුවමාරු කුමයක් නොතිබුණු නිසා ඉස්සර වෙළෙන්දන්ට සූරාකන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. අද මේ ටෙලිපෝන් හුවමාරු කුමය නිසා හාල් නිෂ්පාදකයාට. මිරිස් නිෂ්පාදකයාට. රතු දූණු නිෂ්පාදකයාට යන මේ පැම නිෂ්පාදකයාටම තමන්ගේ හාණ්ඩවල යාපනේ මිලන් දනගන්න පුළුවන් ; මානර මිලන් දනගන්න පුළුවන් ; කොළඹ මිලන් දන ගන්න පුළුවන් ; මඩකලපුවේ මිලන් තිකුණාමලයේ මිලන් දන ගන්න පුළුවන් ; කුරුණෑගල මිලන් දනගන්න පුළුවන් . දුරකථන පහසුකම් නිබෙන නිසා ලංකාවේ ජනතාවගෙන් සියයට 80 කගේ පමණ ආර්ථකය එක විධියකට කැටි කර තිබෙනවා. ඒ කැටිකිරීමේ වාසිය තිබෙන්නේ ගොවී ජනතාවට. ඉස්සර වාගේ නොවෙයි. ඉස්සර ගොවියා දන්නේ නැහැ මිල මොකක්ද කියා.

අපි හිතමු. ඉස්සර මහඔය කෙසෙල් කැන් නිෂ්පාදනය කරන කෙනකුගේ නත්ත්වය. ළහදී මොණරාගලටත් ස්වයංකීය ටෙලිපෝන් පහසුකම් ලැබුණා. ලැබී දුන් මාසයක් විතර ඇති. මහඔය ඉන්න කෙසෙල් කැන් නිෂ්පාදකයා ඉස්සර කෙසෙල් කැනක් රු. 5 කට වික්කා නම් අද එයාට එහෙම විකුණන්න වුවමනාවක් නැහැ. අද එයාගේ ආර්ථකය ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ටෙලිපෝන් හුවමාරු මධාස්ථාන නිසා. එක්කෝ නැපැල් කන්තෝරුවකට ඇවිත්. නැත්නම් මන්තීුතුමාගේ ගෙදරට ඇවිත්, එහෙමත් නැත්නම් ලහ කඩේ මුදලාලිගේ ටැලිපෝන් එක පාවිච්චිකර කොළඹ වෙළද පොළේ, නැත්නම් කෙසෙල් කැන් වැඩිපුර අලෙවි කරන්න පුළුවන් වෙළද පොළේ මීල සොයා ගැනීමේ පහසුකම් ටෙලිපෝන් කුමයෙන් ඔහුට ලැබී තිබෙනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේක කල්පතා කරන්න තැතිව ඇති. නමුත් මහජනයාගේ ගීත්වල ඇති වී තිබෙන වෙනස අපට පේනවා. ඉස්සර යම් යම් හාණ්ඩවල මිල හොයා ගන්න අගනුවරට ගමන් කරනු මිනිස්සු අද තමන්ගේ පළාත්වලම සිට ටෙලිපෝන් එකෙන් ඒ වැඩේ කරගන්නවා. ඒ නිසා ගොවියාට එතැනිනුත් පහසුවක් ලැබි තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියතොත් මේවා දිහා බලන විට අපේ ජනතාවට මේ වධියේ පහසුකම් රාශීයක් මේ ආණ්ඩුවෙන් ලැබී තිබෙන බව පේනවා. එක් පැත්තකින් පමණක් නොවෙයි.

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்). (Mr. R. J. G. de Mel)

කාරණයක් පැහැදිලි කරන්න කරුණාකර මිනිව්ටුවක් කල් දෙන්න.

Mr. Deputy Speaker, with your permission I wish to make a clarification. There will be no increase whatsoever in the price of petrol, diesel or kerosene. There has been some speculation in the country that there will be an increase, particularly in the price of kerosene which affects the ordinary man and also in the prices of petrol and diesel. There will be no such increase whatsoever.

I wish the gentlemen of the press, radio and television would give wide publicity to this because I understand in certain areas petrol is going underground. There will be no increase whatsoever.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා (නිල. ஆர், எம். கருணரத்ன) (Mr. R. M. Karunaratne)

ඇත්ත වශයෙන්ම අපි මන්තීවරුන් වශයෙන් බලාපොරොත්තු වුණා ලාම්පු තෙල් මිල ඉහළ යයි කියා. පෙටුල් නම් අපි පැත්තක තියමු. ඩිසල් මිල ඉහළ යයි කියා බලාපොරොත්තු වුණා. පෙටුල් ගැන කථා කරන කෙනෙක් සමහර විට කියන්න පුළුවන් කාර් තිබෙන උදවිය සල්ලිකාරයෝය කියා. පෙටුල් මිළ ඉහළ ගියෙන් නැහැ ; ඩිසල් මිළ ඉහළ ගියෙන් නැහැ. කිසිම නෙල් වගීයක මිළ හිභයක් ඇති වුණේ නැහැ. එතුමා රුපියල් දශ ලක්ෂ 358 ක් ඛනීජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවෙන් ලබා ගන්නවාය කීයන්නේ ඒ සංස්ථාවේ වැඩ්පූුර තිබෙන ලාහවලින්. නෙල් මීළ ඉහළ ගියා නම් එමගින් මහජනතාවගේ පුවාහන කටයුතුවල විශාල වෙනසක් ඇති වෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒ වාගේම ලාම්පු තෙල් පාවිච්චි කරන්නේ, කුප්පි ලාම්පු පන්තු කරන්නෙ දූප්පන් අයයි. අද නගරවලට මෙන්ම ගම්බදටද විදුලි බලය ලැබී තිබෙනවා. විදුලිබලය නැති ඇන පිටිසර හේනේ සිටින මනුෂෑයින්ට පමණයි ලාම්පු තෙල් අවශා වෙන්නේ. කුප්පි ලාම්පු තියෙන මනුෂායාට එහෙම නැත්නම් පිදුරු ගෙයි සිටින මනුෂායාට තමයි විදුලි බලය නැත්තේ. විදුලි බලය නැති තැන තමයි කුප්පි ලාම්පුව පත්තු වෙන්නේ. ඒ කුප්පි ලාම්පු පත්තු කරන අයට සහනයක් වශයෙන් නෙල් මිළ ඉහළ නොදම්ම ගැනත් විශේෂයෙන් මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තුතිවන්න වෙන්න ඕනෑ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමති. ලංකාවේ ආර්ථකය යමිකිසි තත්ත්වයකින් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා මේ සංස්ථා යථා තත්ත්වයට පත් කරගතහොත් එමගීන් රැකියාවල් වැඩිවෙන බවත් මම අවධාරණයෙන් කියන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් මේවායේ තත්ත්වය උසස් කළහොත් ඊළහ අයවැය ලේඛනයේදී තමුත්තාන්සේට සිදුවෙයි රැකි රක්ෂා වැඩියෙන් දෙන්න ඕනැය කියන ආකල්පය ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ අවස්ථාව එළඹෙන විට සංස්ථාවල් යමිකිසි නත්ත්වයකට පත් කර තිබීම ඉතාමත් අවශා වෙනවා.

අපේ රටේ සිටින මිනිසුන්ට දියුණ කර ගන්න පුළුවන් යම යම දක්ෂතාවයන් තිනෙවා. ඒවා දියුණු කරන ගැනීම සඳහා ඒ අයට යමකිසි පිටුවහලක් දෙන්න ඕනෑ. පිටුවහලක් දෙන්න ඔනෑය කියන එකෙන් අදහස් කරන්නේ ඒ අයට ඒ අයගේ දක්ෂතා දියුණු කර ගැනීම සඳහා හොද උපදේශකත්වයක් දිය යුතු බවයි. ඒ උපදේශකත්වය වැරදි ආකල්පයකින් තිබිය යුතු නැහැ. ඒවින පරිනාගයෙන් වැඩ කරන යමකිසි පිරිසක් මෙ සංස්ථාවලට පත් කළහොත් ඒ සංස්ථා යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න පුළුවන්.

ශ් ලංකාවේ දක්ෂ කාර්මිකයෝ ඉන්නවා. මුළු ලෝකයම දෙස බැලුවොන් සමහර වැඩවලදී ශ් ලංකාවේ තරම් දක්ෂ කාර්මිකයින් කොහේවත් නැතැයි කියන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. අද එංගලන්නයේ වාහන රෙපයාර් කරන සමහර ගරාජ් පවා පවත්වාගෙන යන්නේ ශ් ලාංකිකයෝ. බටහිර රටවල, ඒ වාගේම යුරෝපයේ බොහෝ රටවල තිබෙන බොහොමයක් ගරාජ් පවත්වාගෙන යන්නේ ශ් ලාංකිකයෝ. ඒ මොකද, මිකැනිකල් අංශය පිළිබදව, ගැලවීම්, සවිකිරීම් සහ කැලි මූවටු කිරීම් පිළිබදව හොද අවබෝධයක් තිබෙන ජනතාවක් අපේ රටේ සිටිනවා.

ආර්. රේ. ඒ. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். සෙස. භූ.ී න ගෙන) (Mr. R. J. G. de Mel)

එංගලන්තයේ කේම්බුජ් නගරයේ ශී ලාංකික කෝටිපතියෙක් සිටිනවා. ඔහු ගරාජ් එකක් දමාගෙන කාර් රෙපයාර් කිරීමයි කරන්නේ.

ආර්. එම්. කරුණාරත්ත මගතා (නිල. ஆர். எம். ලෙලොரத்ள) (Mr. R. M. Karunaratne)

එහෙම නම් මා හිතන්නේ මා කියන දේ ඇත්ත. මා කිව්වේ අපි දන්නා තොරතුරුයි. මා හිතනවා, ඊශුායලයේ මිනිසුන්ට වඩා දක්ෂ මිනිසුන් අද අපේ ලංකාවේ සිටිනවාය කියා. අවශා උපකරණ දෙනවා නම් ඇටමික් බෝමබ පවා හදන්න පුළුවන් දක්ෂ මිනිස්සු ලංකාවේ ඉන්නවා. නමුත් තිබෙන එකම පුශ්නය ඒ අයට ඉදිරියට යන්න බැරිකමයි. ඒ අය ඉදිරියට යන්නේ කොහොමද ? ඒ අයට බැංකුවකින් මුදල් අරගෙන මෙවා කරන්න පුළුවන්ද ? සංස්ථා කියන්නේ. ඉහත සදහන් කළ ආකාරයේ හැකියාවන් දියුණු කරවන්න පුළුවන් ආයතනයි. අපේ සංස්ථාවලට යම් යම් රෝග වැළදී තිබෙනවා. ඒ රෝග ඉවත් කරන්න ඕනෑ. එවැනි සංස්ථා මෙන්ම දෙපාර්තමේන්තුන් තිබෙනවා.

අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව අල්ලස් කොමසාරිස් දෙපාර්තමෙන්තුව ඉතාමත් පුබල අන්දමින් වැඩ කළ යුතු ආයතනයක් බව මම කියන්න කැමතීයි. එසේ කියා කළොත් නමයි ලංකාවේ යම්කිසි විනය නත්ත්වයක් ආරක්ෂාකර ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. අල්ලස් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව හරියට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. සංස්ථා හරියට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. සංස්ථා හරියට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ හරියට කෙරෙන්න ඕනෑ. මෙවායේ දුර්වලකම් රාශීයක් තිබෙනවා. මේ දුර්වලකම් ඇති වී තිබෙන්නේ ආණ්ඩුවේ පුතිපත්තීවල තිබෙන වරද නිස නොවෙයි. ආණ්ඩුව මිනිසුන්ට බොහොම නිදහස දී තිබෙනවා. ඒ නිදහස අයුතු ලෙස පාවිච්චි කර තිබෙනවා.

1977ට පෙර ලංකාවේ කීසීම කෙනෙකුට පිටරට යන්න වරපුසාදයක් තීබුණේ නැහැ. ඉගෙන ගන්නවත් පිටරට යන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණේ. ඒ වාගේම රක්ෂාවකටවත් පිටරට යන්න ලැබුණේ නැහැ. නමුත් දුන් ලංකාවේ සිටි හොද දක්ෂ කාර්මිකයින් ටික වැඩි පඩි බලාපොරොත්තුවෙන් පිටරට රක්ෂාවලට ගොස් තිබෙනවා. ඒ අනුව අද අපේ රටේ ඉතිරි වී සිටින්නේ අලූන් ආධුතිකයින් ටික පමණයි. ඒ ආධුතිකයින් පවා පුහුණු නත්ත්වයට ගෙන එන්න තව අවුරුද්දක් දෙකක් පමණ ගත වෙනවා.

ඊළහට අපි බලමු. වෛදහවරුත් ගැන. සෑම අවුරුද්දකම සියයට තුන්සිය ගුණයකින් පමණ වෛදහවරු බිහි වෙනවා. නමුත් අද සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද ? මේ බිහිවෙන වෛදහවරු අවුරුදු හතරක් පහක් පමණ ලංකාවේ වැඩ කරල ඉන් පසුව විදේශීය රටකට සංකුමණය වෙනවා. එම නිසා විශේෂයෙන් ගුාමීය පුදේශවල වෛදහවරුන්ගේ හිතය බලපානවා. හැමදම ගුාමීය ජනතාවට කියන්න සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද ? ඉස්පිරිතාලේ වහලා තිබෙන්නේ ඒ. එම්. එ. මහත්මයා, එගෙම නැත්නම දෙස්තර මහත්මයා නැති නිසාය කියලයි. ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ ඇයි ? අපේ ආණ්ඩුව බොහොම ලිහිල් තත්ත්වයක් අනුගමනය කළ නිසයි ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. ඒ ලිහිල් තත්ත්වය ටිකක් තද කරන්නය කියා මා මේ අවස්ථාවේදී රජය වෙනුවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ රට ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑය කියන හැඟීම මුළු ශුී ලංකාවාසි ජනතාවටම තිබෙනවා. මහජනතාව ඔනෑම පරිතාහයෙක් කරන්න කැමතියි. ශූී ලංකාවේ ඒකීය භාවය රැකගන්න. ශූී ලංකාවේ ආර්ථිකය රැකගන්න, ශූී ලංකාවේ ආර්ථිකය රැකගන්න, ශූී ලංකාවේ මහජනතාවගේ ගෞරවය රැකගන්න, අපේ සංස්කෘතිය රැකගන්න, මේ රටේ සිටින මිනිස්සු හැම කෙනෙක්ම හොද පරිතාහයකින් යුතුව වැඩ කරනවා. ඒ ගැන ජනතාවට හොද අවබෝධයක් තිබෙනවා. 1977ට පෙර ඒ අවබෝධය තිබුණෝ නැහැ. ඒ කාලයේ කියමින් සිටියේ, " අපට කන්න නැහැ. අපට අදින්න නැහැ " එහෙමන් නැත්නම්, " අපට රෙක්ෂාව නැහැ " ආදියයි. ඒ දවස්වල ගොවියා කිව්වේ මොකක්ද ? " අපට පොහොර නැහැ. අපට බිත්තර වී නැහැ. අපේ බෝග පුවාහනය කර ගන්න කුමයක් නැහැ " ආදී වශයෙනුයි. ඒ පුශ්ත අද නැහැ. අද මහජනතාව නැ බෑ කියන කථාවක් කියන්නේ නැහැ. බඩු මිල ඉහළ දමිම පිළිබඳව විරුද්ධ පක්ෂය මෙනවා කිව්වත් මිනිස්සු දන්නවා ඊට හේතුව.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි. බඩු මිල ඉහළ යාම පිළිබදව මම උදහරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නම් : අපේ පුදේශයේ නිෂ්පාදන ගොවියා බඩු මිල ඉහළ යනවා කිව්වොන් අපි අහනවා, ඔබගේ අර්තාපල්, ඔබගේ ගෝවා, ඔබගේ බෝංචි වැඩි මිලකට විකුණන්න ඔබ අකැමැතිද කියා. අකැමැති නැහැ. ඔහු කියන්නේ වැඩිපුර මුදලක් ඕනැය කියලයි. එහෙම නම්, අනිකුත් පුදේශවල නිෂ්පාදනය කරන එක්කෙනාත් එහෙමමයි. පොල් නිෂ්පාදනය කරන එක්කෙනා පොල් වැඩි මිලට විකුණන්න කැමතියි. හාල් නිෂ්පාදනය කරන එක්කෙනා හාල් වැඩි ම්ලට විකුණන්න කැමතියි. මිරිස් වගා කරන එක්කෙනා මිරිස් වැඩි මිලට විකුණත්න කැමතියි. රතුලූනු වගා කරන එක්කෙනා රතුලූනු වැඩි මිලට විකුණත්ත කැමතියි. ඒ නිසා එක්කෙතෙක් තමන්ගේ බඩු වැඩි මිලකට විකුණාගන්නට කැමැති වාගේම අනික් එක්කෙනාත් ඒ අය නිෂ්පාදනය කරන හාණ්ඩ වැඩි මිලකට විකුණාගන්න බලනවා. ඒ සදහා ඒ අයට අයිතියක් තිබෙනවා. ඒ අයත් කැමතියි එහෙම කරත්ත කියන එක අපි පෙන්වා දුන්තාම කවුරුත් ඒක පිළිගන්නවා. එහෙම පිළිගන්නා විට විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්තුිතුමන්ලා මොනවා කිව්වත්, දන් මෙතැන ඉත්තේ නම් කොත්මලේ ගරු මත්තුිතුමා (ආනත්ද දසනායක මහතා) පමණයි. එතුමා ගිහිත් එතුමාගේ ජත්ද කොට්ඨාශයේ මොනවා කිව්වත්, " මෙ <mark>මුදල් ඇමතිතුමාගේ බජට එකෙන් මේ පාර බස් ගාස්තු</mark> වැඩිකර තිබෙනවා " කියා කිව්වත්, ඒ මිනිස්සු ජික ගණන් ගත්තෙ තැගැ. ඕනෑ නම් එතුමන්ලාට පුළුවන් මහජනතාවට කියන්න, ටැලිපෝන් ගාස්තු වැඩියි කියලා. නමුත් මොකක්ද මේ ටැලිපෝන් ගාස්තු වැඩි වූණාට වෙන්නෙ? ඒකෙ වාසියත් ගොවියාට එනවා. අද නුවරට එන්න ඕනෑ කෙනා සත පනගක් වැඩිය දීලා ටෙලිපෝන් එකෙන් ඒ වැඩේ කරගන්නවා. ඉතින් ඒක තරකද? අපි අහමු බලන්න විරුද්ධ පක්ෂයෙන්. නරකද ඒක? එද වාගේ අද දවස් දෙකක් රස්තියාදු වෙන්නට වුවමනා නැහැ. ටෙලිපෝන් කෝල් එකක් දීලා. නැත්නම, ටැලිගුෑම් එකක් ගහලා ඒ වැඩය ඉක්මනට කරගන්නට පුළුවන්.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමති, කීය වැඩි වුණත් සිගර්ට බොන මිනිස්සු ඒවා අරගෙන බොනවා. නමුත් සිගර්ට මිල විකෙන් ටික වැඩිවේගන යනවා. ඒක එතරම් පුශ්නයක් නොවෙයි. මේ නත්ත්වය යටතේ බඩු මිල වැඩිවුණාය කීයන්නට අද විරුද්ධ පක්ෂයට පුළුවන්කමක් නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයට කියන්නට පුළුවන් පුශ්න හූහක් අඩුවෙලා තිබෙනවා. එසේ අඩු වුණේ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හය නැතුව හොද අයවැයක් ඉදිරිපත් කිරීම නිසයි.

මම සංස්ථා ගැන කථා කළ යුතුයි. අපට පුළුවන් ඒ සංස්ථා යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න. විශේෂ උපදේශක මණ්ඩලයක් ඔබතුමා යටතේ ඇති කරනවා නම්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, ඒවා මීට වඩා යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නට පුළුවන්. මම හිතනවා පබ්ලික් එකවුන්ටිස් කොම්වියට ඇවිල්ලා මේවා ගැන අහන්න පුළුවන්කමක් නැන කියා. ඒවායේ තීබෙන කාර්මික පුශ්න, ඒවායේ තිබෙන නාස්තිය ආදිය ගැන සොයාගන්නට ඒ මගින් අමාරුයි.

ගරු තියෝජා කථනායකතුමනි, මම කැමතියී කියන්න මෙන්න මේ කරුණ: 1978 දී මම ලෝග ගාණ්ඩ සංස්ථාව බලන්න ගියා. එහි තිබෙන්නේ 1963 පෝලන්තයේ නිෂ්පාදනය කළ යන්තුයක්. එයින් තමයී යකඩ උණු කරන්නෙ. රේල් පිල්ල ගෙනල්ලා රත් කරලා නලන්නෙන් එයින්. නමුන් එහි ඩයල් එක තුන් පැත්තට පුපුරලා ගිහින් තිබුණා. අද ඒවායේ නවිකරණයක් කර තිබෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලෝහ ගාණ්ඩ සංස්ථාවට අවශා මුදල් ලබාදීම නිසා හොද උදළු නිෂ්පාදනාගාරයක් එයට ලැබ් තිබෙනවා. නමුත් පසුගිය දවස්වල ඊට අවශා අමු දුවා නොතිබුණු නිසා ඒ නිෂ්පාදනාගාරයේ වැඩ ආරම්භ කර තිබුණේ නැහැ. දන් ඒ පුශ්නයත් නිරාකරණය කර තිබෙනවා. ඒ වාගේ ලංකාවේ ආයතන යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකට අද ගෙනැවිත් තිබෙනවා.

සංස්ථා නහා සිටුවීමට ඔබතුමාට හා රජයට ධෛර්ය ලැබේවා. ඒ සදහා අපි අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබා දෙන බව පුකාශ කරන අතර, මේ වාගේ තත්ත්වයක් ගොවී ජනතාවට ලබා දීම ගැන ස්තූතිවන්න වෙනවා. එක්දහස් නවසීය තිස් ගණන්වලින් මෙහා පැත්තේ අති විශීෂ්ට සේවයක්, නැත්නම්, ගොවී ජනතාවට දනෙන සේවයක් කරලා. ඔවුන්ට පාරිතෝෂික දීමනාවක් දීලා, හොවී ජනතාව අවුරුදු 60න් පසුව මහලු මඩමට යනවා කියන තත්ත්වය නවත්වා ඔවුන්ට ගෞරවනීය ලෙස නම ගෙදර සිට යහතින් කල් ගෙවා මැරෙන්නට පුළුවන් වන පරිදි විශුම වැටුප් කුමයක් ඇති කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජනතාවට බරක් නොපටවා හොද ආර්ථක රටාවක් අනුව රටට හොද අයවැයක් ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබදව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් රජයටත් ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. භා. 5.59

ර්. වී. පුංචිතිලමේ මහතා (තියෝජා වතිතා කටයුතු හා ශික්ෂණ රෝහල් පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(தரு, ஜி. வி. புஞ்சிநிலமே — மாதர் அலுவல்கள், போதனு வைத்தியசாலேகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. G. V. Punchinilame - Deputy Minister of Women's Affairs and Teaching Hospitals)

ගරු තියෝජා කථානායකතුමනි, මේ අයවැය අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ පුදුම පසුබිමක් මත ඉදගෙන. මේ මුදල් ඇමතිතුමා හැරෙන්න වෙන ඕනෑම මුදල් ඇමතිවරයෙක් මේ පසුබිමේ හිටියා නම් මේ

වගේ හොද අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. අට වතාවක් අයවැය ඉදිරිපත් කොට මෙතුමාට තිබෙන පළපුරුද්ද නිසා වෙන්න ඕනෑ. කිසීම හයක්—සැකක් නැතිව එතුමාගේ " මැල් " කියන නම " මල් " කියන තත්ත්වයට එන්න මේ අයවැය ඉදිරිපත් කොට තිබෙන්නේ. " පසුබිම " යනුවෙන් සදහන් කර මම එහෙම කීවේ නුස්තවාදය කියන රකුසා, යක්ෂයා අපේ රට—ජාතිය සහමුලින්ම විතාශ කරන්න ලැස්ති වී දනට අවුරුදු තුනක පමණ කාලයක් තිස්සේ වෙගයෙන් එළියට ඇවිත් ඉන්න වෙලාවක, ඒ හේතුවෙන් අපේ ජාතික ධනය සැහෙන පුමාණයක් කාබාසිනියා වන වෙලාවක අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට සිය නව වැනි අයවැය ඉදිරිපත් කරන්න සිදු වුණු නිසයි. එවැනි තත්ත්වයක් යටතේ වුණෙන් එතුමා ගය නැතිව ඉදිරිපත් වී මේ විධියේ සාර්ථක අයවැයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

තියෝජා කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்) /

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! You may continue tomorrow at 9 a.m.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 6 වූයෙන් කටයුතු අන්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී. එතැන් සිට විවාදය 1985 නොවැම්බර් 15 වන සිකුරාද පවත්වනු ලැබේ.

அப்போது பி. ப. 6 மணியாகிவிடவே அலுவல்கள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திப்போடப்பட்டது.

விவாதம் 1985, நவம்பர் 15, வெள்ளிக்கிழமை மீளத் தொடங்கும்.

It being 6 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Friday, 15th November, 1985.

කල්තැබීම ඉத்திவைப்பு ADJOURNMENT

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வின்சன்ற் பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

I move,

"That the Parliament do now adjourn."

துவ்வை பில்வற ரூங், வற வில்ல பிவ. விஞ விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. Question put, and agreed to.

> පාර්ලිමේන්තුව ඒට අනුකුලව අ. හා. 6.1 ට 1985 නොවැම්බර් හි වනද පාර්ලිමේන්තු සම්මතිය අනුව 1985 නොවැම්බර් 15 වන සිකුරාද පු. හා. 9 වන හෙක් කල් ගීයේ ය.

அதன்படி பி. ப. 6.1 மணிக்கு பாராளுமன்றம், அதனது 1985, நவம்பர் 6 ஆத் தேதி தீர்மானத்திற்கணங்க 1985, நவம்பர் 15 வெள்ளிக்கிழமை மு. ப. 9 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at 6.01p.m. untill 9.00 a.m. on Friday, 15th November, 1985, pursuant to the Resolution of the Parliament of 6th November, 1985.

place and a first being a join of appropriate the set for state a control of the passes of the passes and a set of the passes

the ribin to being your dop you are my in his set being reports to your more my inches set being reports to the factorists being reports to the factorists of the factorists o

සාත්ථා නැත පිළිබණ සිතිපානය හා ප්රසා සම්බන්ධ පළමුණ ජ සත්ධ මේ යම් සම්බන්ධ පත් සම්බන්ධ සම්බන්ධ පත් සම්බන්ධ පත් සම්බන්ධ පත් සම්බන්ධ සම්බන

05 5 mm

ර්.පි. පුම්බලමේ මහතා (එයෝජා වනිසා සුවසුල සමෙන්නේ වෙම්පූ එම පැමිණිය අමතියම්

reserved the burger wave about their to be and burnerables

[My, G. V. Fangbleitener, Deputy Mayates of Women a Atlaira

නියම් විද්යා වියල් විශා පැවස මට සම්මුත්ත කාර්ත පරිස්තර _දවිත මැතර විද්යාව මට පෙරෙනු සම ප්රවිධව මල්ල කාර්තමේ වන ප්රවර්ණ වැතර විද්යාව මට මට පැවසින් මේ සම්බන්ධ වෙන මා ප්රවර්ණ

the court of the property of t

Section secondaries (dept. formanter aperson)

Order, planse I You may continue tomos owat 9 a.m.

To the the series of the part of the series of the series

active in a percent on queeze you done in a cities of

when the best market to be desired and belong the best better

A being to p.m., businest not laws upred, and the diemsterand

Ephan in a supplement on Frader 19th Namentaer 1985.

Playeryns Plannig Ag TV:TMVGIUOÙTA

School of the Second Se

SVORT

That the Parliament the new adjoint

galana Palarin pipe, com cale del alleg estate cirige e l'accombinate ca Question con con accombinate in

Distribution to the property of the best of the control of the con

. Anthony is a silvander proposed proposed light and the supposed li

responsed on archeel, at a copy of south with the an investing tigh resemble 1988, parameter to the Resolution of the Estimated of the Superiors.

ದ್ದ. යු.

මෙම වාතීාවේ අවසාන මුදුණය සඳහා සවකීය කථාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රීසි මන්තීන් මින් සිටපනක් ගෙන එහි ඒවා පැහැදිලිව දක්වා එම පිටපන හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙන

1985 නොවැම්බර් 28 වන බුහස්පතින්ද

තොඉක්මවා ලැබෙනසේ එවිය යුතුයි.

දෑසක් මුදල් : පංචිලිමේන්තු විවෘද වාර්තාවල වාර්තික දැසක් මිල ත්. 200/-් කි. (අයෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු 175/- කි.). පිටපනයේ දෙනන්වා ගැනීම අවදාන නම් තාස්තුව රු. 2.50 කි. හැපැල් ගාස්තුව හෝ 90 කි. කොළඹ 1; නෑ. පෙ. 500, රජයේ පුකාසන කාර්තායයේ අධ්කාව වෙන සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දට පුරම දැසක් මුදල් කෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දැසක්විවා ලබාගෙන් විවෘද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමින දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දැදුන ඉල් ලමපත් භාරගනු හොලුවේ.

குறிப்பு

<mark>அங்கத்தவர்கள் இறு</mark>திப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களே அறிக்கையிற்றெளிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களேக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

1985 <mark>நொவம்பர் 28, வியாழக்கிழமைக்குப் பிந்தாம</mark>ற்

க<mark>டைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.</mark>

Subscriptions: The annual subscription for Official Report of Hamard is Ra 2604 (For ancorrected copies Es. 1754).

A single copy of Hamard is available for Ra. 250. (Postage 30 cts.) Copies on be obtained by remitting in advance on annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 casts year. Late applications for subscription will not be

Symptoticus Carde Opt. 19 & E

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD

not later than

Thursday, 28th November 1985

Contents of Proceedings : From 9.00 a.m. to 6.01 p.m.

on 14.11.1985

Final set of manuscripts

received from Parliament

5.10 p.m. on 15.11.1985

Printed copies despatched : 16.11.1985 morning

දෙශක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දශක මිල රු. 200/- කී. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශා නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ශත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ පුකාශන කාර්ගාංශයේ අධිකාජි වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දට පුථම ද,යක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ ද,යකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත ගැනිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

වේ අවසාන මුලුණය සඳහා සවත්ව සටාවල බවලදී කළ යුතු හැක් දක්වනු විසි මන්වුන් වින පිටපසක් ගෙන එහි පවා

යම් ක්රාස්ථාව විශ්වාද සහවස් මට වෙලා වඩුල්ලව

சந்தா: ஹன்சாட் அதிகார அலிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத போதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 2·50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம் த. பெ. இல 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அணுப்பி பிரதிகளேப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவெம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அணுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions: The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

processons which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the cour contact

හි ලංකා රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමෙන් තුවේ මුදුණය කරන ලදී